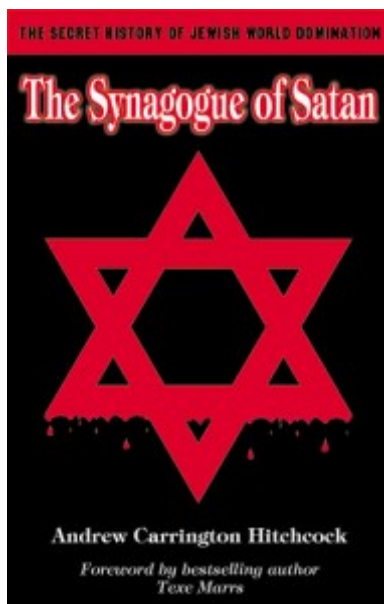

Synagoga Szatana: tajna historia żydowskiej dominacji świata

Są miliony ludzi na świecie którzy uważają, że za kulisami istnieje niewidzialny rząd który kontroluje wydarzenia światowe.

Niestety, wielu ludzi którzy badali i publikowali prace o tym fenomenie doszli tylko tak daleko, że zidentyfikowali mgliste organizacje takie jak grupa Bilderberg i Rada Stosunków Międzynarodowych (CFR).

Teraz, nareszcie, mamy książkę która identyfikuje zakulisowy rząd światowy i opisuje w porządku chronologicznym to co robił i dlaczego.

Książka mówi o prawdziwym spisku na naszej planecie, spisku przepowiedzianym biblijnie, który rozpoczął się przewrotem w światowym systemie bankowym, i jego celem jest zakończenie niszczenia nowoczesnej cywilizacji.

Dedykowana milionom mężczyzn, kobiet i dzieci, którzy na przestrzeni wieków cierpieli na życzenie tej „synagogi szatana”.

Nie jesteście zapomniani.

„Rzekł do nich Jezus: „Gdyby Bóg był waszym Ojcem, to i Mnie byście miłowali. Ja bowiem od Boga wyszedłem i przychodzę. Nie wyszedłem od siebie, lecz On Mnie posłał. Dlaczego nie rozumiecie mowy mojej? Bo nie możecie słuchać mojej nauki. Wy macie diabła za ojca i chcecie spełniać pożądania waszego ojca. Od początku był on zabójcą i w prawdzie nie wytrwał, bo prawdy w nim nie ma. Kiedy mówi kłamstwo, od siebie mówi, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa. A ponieważ Ja mówię prawdę, dlatego Mi nie wierzycie. Kto z was udowodni Mi grzech? Jeżeli prawdę mówię, dlaczego Mi nie wierzycie? Kto jest z Boga, słów Bożych słucha. Wy dlatego nie słuchacie, że z Boga nie jesteście”. Odpowiedzieli Mu Żydzi. . .” (Jan 8:42-48)

Zajmując się kryminalną historią syjonistyczną w latach 740-2006, ta książka szybko pokaże starą krwawą historię międzynarodowej siatki przestępczej.

W 740 AD na obszarze zamkniętym między Morzami Czarnym i Kaspijskim, znanym pod nazwą Chazaria, obszarze który obecnie zajmuje Gruzja, ale sięga również do Rosji, Polski, Litwy, Węgier i Rumunii, rodzi się nowa rasa. Nowoczesna żydowska rasa, która, nota bene, nie jest żydowska.

Jak to może być, zapytasz? Cóż, w tamtych czasach lud chazarski czuł się zagrożony, bo z jednej strony miał muzułmanów, z drugiej chrześcijan, i dlatego stale obawiał się ataków z każdej z tych stron. Co więcej, chazarski lud nie miał żadnej wiary, i praktykował kult pogański, i był łatwym łupem dla ludów które chciały go nawrócić na ustanowioną wiarę.

Król Chazarii, Bulan, postanowił, że by chronić się przed atakami, trzeba przyjąć jedno z tych wierzeń, ale które? Jeśli przejdą na wiarę muzułmańską, zaryzykują ataki ze strony chrześcijan, a jeśli przejdą na chrześcijaństwo, zaryzykują ataki ze strony muzułmanów.

Miał pomysł. Była inna rasa o której wiedział, że potrafiła radzić sobie zarówno z muzułmanami, jak i chrześcijanami, głównie w dziedzinie handlu. Rasa która w taki sam sposób radziła sobie z Chazarami. Tą rasą byli Żydzi. Król Bulan postanowił, że jeśli nakaze swojemu ludowi przejść na judaizm, zadowoli zarówno muzułmanów jak i chrześcijan, bo oni już handlowali z Żydami, więc tak zrobił.

Król Bulan miał rację. Dożyje czasów kiedy jego kraj nie będzie podbijany, jego lud z entuzjazmem przejdzie na judaizm i przyjmie zasady najświętszej żydowskiej księgi, Talmudu. Ale jest wiele rzeczy których król nie dożył i nie zobaczył.

Nie dożył by zobaczyć swoją azjatycką rasę konwertytów na judaizm, pewnego dnia reprezentującą 90% wszystkich Żydów na świecie, i nazywającą się aszkenazyjskimi Żydami, kiedy faktycznie nie byli Żydami, a tylko azjatycką rasą ludzi, którzy przeszli na żydowską religię, choć nadal posługiwali się chazarskim językiem jidysz, całkowicie innym od hebrajskiego.

Nie dożył by zobaczyć swój lud zwracający się do potomków człowieka dużo potężniejszego niż on sam, który urodzi się w Niemczech ponad 1.000 lat później, człowieka o nazwisku Bauer, który rozpocznie dynastię Rotszyldów.

Nie dożył by zobaczyć tę dynastię uzurpującą sobie bogactwa świata poprzez oszustwo i intrygi, które będą finansować dzięki ogromnym fortunom nagromadzonym z uzurpowania sobie bogactwa świata zdobywając kontrolę nad światową podażą pieniądza.

Nie dożył by zobaczyć jak jego lud żąda dla siebie ojczyzny w Palestynie jako ich prawo urodzenia, i zagwarantować by każdy jej premier od samego powstania w 1948 był aszkenazyjskim Żydem, mimo że prawdziwa ojczyzna aszkenazyjskich Żydów, Chazaria, jego królestwo, jest odległe o około 1.200 km.

I nie dożył by zobaczyć jak jego lud spełnia biblijne proroctwo jako „synagoga szatana”.

1649

Oliver Cromwell zdobywa poparcie brytyjskiego parlamentu dla egzekucji króla Karola I z powodu oskarżenia go o zdradę.

Następnie Cromwell zezwala Żydom na powrót do Anglii, ale nie anuluje Edyktu Wypędzenia wydanego przez króla Edwarda I w 1290, który na zawsze wypędził wszystkich Żydów z Anglii, i wydał przepis, że każdy kto pozostał po 1 listopada 1290 miał zostać poddany egzekucji. Faktycznie Anglia nie jest pierwszym krajem który wypędził Żydów. Poniżej częściowa lista wszystkich terenów z których wygnano Żydów, niekiedy więcej niż jeden raz, na przestrzeni ostatniego 1.000 lat.

Mainz	1012	Litwa	1495
Francja	1182	Portugalia	1496
Górna Bawaria	1276	Neapol	1496
Anglia	1290	Nawarra	1498
Francja	1306	Norymberga	1498
Francja	1322	Brandenburgia	1510
Saksonia	1349	Prusy	1510
Węgry	1360	Genua	1515
Belgia	1370	Neapol	1533
Słowacja	1380	Italia	1540
Francja	1394	Neapol	1541
Austria	1420	Praga	1541
Lyons	1420	Genua	1550
Kolonia	1424	Bawaria	1551
Mainz	1438	Praga	1557
Augsburg	1438	Państwa Papieskie	1569
Górna Bawaria	1442	Węgry	1582

Holandia	1444	Hamburg	1649
Brandenburgia	1446	Wiedeń	1669
Mainz	1462	Słowacja	1744
Mainz	1483	Morawy	1744
Warszawa	1483	Czechy / Bohemia	1744
Hiszpania	1492	Moskwa	1891
Italy	1492		

Oliver Cromwell
Król Karol I i król Edward I

King Charles I

King Edward I

W książce „Historia i przyczyny antysemityzmu” [L’antisémitisme son histoire et ses causes] opublikowanej w 1894, znany żydowski autor, **Bernard Lazare**, stwierdził co następuje na temat tych wypędzeń Żydów:

„Gdyby tę wrogość, a nawet awersję, okazywano jedynie wobec Żydów w jednym czasie i w jednym kraju, byłoby łatwo zdefiniować ograniczone powody tej złości, ale ta rasa, wręcz przeciwnie, była przedmiotem nienawiści dla wszystkich narodów pośród których się osiedlała. A zatem, skoro wrogowie Żydów należeli do najróżniejszych ras, skoro mieszkali w krajach bardzo od siebie odległych, skoro byli rządzeni bardzo różnymi prawami, zarządzani przez przeciwne zasady, skoro nie mieli ani takich samych zasad moralnych ani zwyczajów, skoro ożywiało ich inne usposobienie, które nie pozwalało im oceniać niczego w taki sam sposób, to dlatego należy stwierdzić, że ogólny powód antysemityzmu zawsze leżał w samym Izraelu, a nie w tych którzy walczyli z Izraelem”.

Bernard Lazare

Prof. Jesse H Holmes wyraził podobne poglądy w "The American Hebrew":

„To wcale może nie być przypadek, że antagonizm skierowany przeciwko Żydom występuje niemal wszędzie na świecie gdzie żyją Żydzi i nie-Żydzi. A skoro Żydzi są wspólnym elementem tej sytuacji, wydaje się prawdopodobne, na pierwszy rzut oka, że powód tego jest w nich, a nie w bardzo różniących się od siebie grupach odczuwających ten antagonizm”.

1688

A. N. Field w książce „Te wszystkie rzeczy” [All These Things] wydanej w 1931, wyjaśnia sytuację w Anglii w tym roku, powstałą w wyniku decyzji Cromwella by ignorować prawo zakazujące Żydom wjazdu do Anglii, i pozwolić im na powrót wbrew wydanemu tylko 33 lata wcześniej prawu, w następujący sposób:

„Po 33 latach od pozwolenia Cromwella na powrót Żydów do Brytanii, z Amsterdamu przybył holenderski książę otoczony całym rojem Żydów z tego żydowskiego centrum finansowego. Po wypędzeniu z królestwa swojego królewskiego teścia, łaskawie zgodził się wstąpić na tron Brytanii. Bardzo naturalnym skutkiem tego wydarzenia była inauguracja Długu Narodowego przez ustanowienie 6 lat później Banku Anglii w celu udzielania pożyczek Koronie. Brytania zapłaciła za drogę którą szła, aż do przybycia Żydów”.

Arthur Nelson Field

1694

Powstaje oszukańczo nazwany „Bank Anglii”. Ma oszukańczą nazwę, bo sprawia wrażenie, że jest pod kontrolą angielskiego rządu, kiedy faktycznie jest prywatną instytucją założoną przez Żydów. W książce „Rozpad pieniądza” [The Breakdown of Money] wydanej w 1934, ustanowienie Banku Anglii Christopher Hollis tłumaczy w następujący sposób:

„W 1694 rząd Williama III (który przybył z Holandii z Żydami) był w poważnych tarapatach finansowych. Firma bogatych ludzi pod kierownictwem pewnego Williama Petersona zaproponowała Williamowi pożyczkę w wysokości £1,200,000 na 8%, pod warunkiem, że „gubernator i firma Bank of England”, jak się nazywali, otrzyma prawo emisji banknotów do pełnej wartości jej kapitału. To oznacza, że Bank będzie miał prawo zgromadzenia złota i srebra do wartości £1.200.000 i zamienić je na £2.400.000 (czyli podwoić), pożyczając £1.200.000 w złocie i srebrze rządowi, a banknoty w pozostałej kwocie £1.200.000 do wykorzystania przez nich samych.

Paterson miał rację w tym, że ten przywilej dany Bankowi był przywilejem robienia pieniędzy. . . W praktyce nie trzymali rezerwy w gotówce w kwocie prawie £200.000-£300.000. W 1696 (czyli w ciągu 2 lat) na rynku już są banknoty w kwocie £1.750.000 przeciwko rezerwie gotówkowej £36.000. To z zabezpieczeniem tylko około 2% tego co emitowali i od czego liczyli odsetki”.

Nazwisk żydowskich kontrolerów Banku Anglii nigdy nie ujawniono, ale wiadomo, że już w tym roku, dzięki kontroli Banku Anglii, Żydzi mieli pod kontrolą brytyjską rodzinę królewską. Ale mimo że ich tożsamość jest chroniona, to mogli sobie życzyć iż wybiorą bardziej dyskretnego człowieka na frontmana, kiedy William Peterson oświadczył:

„Bank robił zyski na wszystkich pieniądzach które tworzył z niczego”.

To że Peterson zdecydował ujawnić w ten sposób tajemnicę, może tłumaczyć dlaczego zmarł jako biedny człowiek, opuszczony przez kolegów, a może ten “shabbez goy” (nie-Żyd który potajemnie reprezentuje żydowskie interesy) tylko przeżył swoją przydatność dla Żydów za kulisami.

1698

Po 4 latach Banku Anglii, żydowska kontrola brytyjskiej podaży pieniądza zwiększała się błyskawicznie. Zalali kraj tak wielką ilością pieniędzy, że dług rządowy wobec banku z początkowej kwoty £1.250.000 wzrósł do £16.000.000 tylko w ciągu 4 lat, wzrost o 1.280%.

Dlaczego to robili? Proste, jeśli w kraju podaż pieniądza wynosi £5.000.000, a powstaje bank centralny i drukuje kolejnych £15.000.000, pierwszy etap planu, i dostarcza je do gospodarki poprzez pożyczki itd., to naturalnie zmniejszy wartość początkowych £5.000.000, które były w obiegu przed utworzeniem banku. Powodem tego jest to, że początkowe £5.000.000, które było 100% gospodarki, teraz jest tylko 25% tej gospodarki. To da również bankowi kontrolę nad 75% pieniędzy w obiegu z £15,000,000 jakie dostarczyli do gospodarki.

William III

William Paterson

To wywołuje inflację, która jest zmniejszeniem wartości pieniądza, ponoszoną przez zwykłego człowieka, z uwagi na ekonomię zalewaną nadmiarem ilości pieniędzy, ekonomię za którą odpowiedzialny jest bank centralny. Kiedy pieniądz zwykłego człowieka staje się mniej wart, musi udać się do banku po pożyczkę by pomóc sobie w biznesie itd., a kiedy bank centralny jest zadowolony z tego, że wystarczająca liczba ludzi jest zadłużona, zaczyna zmniejszać ilość pieniądza poprzez nie proponowanie pożyczek. To jest drugi etap planu.

Trzeci etap – siedzi i czeka by zadłużeni zbankrutowali, pozwalając bankowi na przejęcie ich majątku, biznesu, nieruchomości itp. za grosze. Inflacja nigdy nie dotyka banku centralnego, faktycznie są jedyną grupą odnoszącą z niej korzyści, bo kiedy brakuje im pieniędzy, po prostu je drukują.

1744

23 lutego we Frankfurcie, Niemcy, rodzi się Mayer Amschel Bauer, aszkenazyjski Żyd, syn Mosesa Amschela Bauera, pożyczkodawcy i właściciela kantoru.

Nad drzwiami wejściowymi do kantoru Moses Amschel Bauer umieszcza czerwony znak. Jest to heksagram (geometrycznie i numerycznie oznacza liczbę 666), który zgodnie z instrukcjami Rotszylda pojawi się na izraelskiej fladze około 200 lat później.

1753

Szanowanemu kupcowi o nazwisku Wolf Salomon Schnaper rodzi się Gutle Schnaper, aszkenazyjska Żydówka (przyszła żona Mayera Amschela Bauera).

1760

W tej dekadzie Mayer Amschel Bauer pracuje w należącym do Oppenheimerów banku w Hanowerze, Niemcy. Odnosi sukcesy i staje się młodszym partnerem. Pracując w banku poznaje gen. von Estorffa.

Po śmierci ojca Bauer wraca do Frankfurtu by kierować jego biznesem. Docenia znaczenie czerwonego heksagramu czy znaku oznaczającego 666 wiszącego nad drzwiami wejściowymi („Rot” w języku niemieckim = „czerwony”, „Schild” = „tarcza” albo „znak”).

Mayer Amschel Bauer

Mając nową tożsamość – Mayer Amschel Rothschild, dowiaduje się, że gen. von Estorff jest teraz związany z dworem księcia Williama IX z Hesji-Hanau, jednego z najbogatszych rodów królewskich Europy, który zbił majątek na wynajmowaniu żołnierzy z Hesji obcym krajom za ogromne zyski (praktyka kontynuowana obecnie w formie eksportu na cały świat „pokojowych sił” ONZ).

Odnawia znajomość z generałem pod pretekstem sprzedaży mu cennych monet i bibelotów po zniżonych cenach. Czyniąc plany, Rotszyld zostaje następnie przedstawiony samemu księciu Williamowi, który jest bardzo zadowolony z obniżonych cen, po których sprzedaje rzadkie monety i bibeloty, i Rotszyld oferuje mu formę prowizji za każdy inny interes jaki książę może mu podrzucić.

W końcu Rotszyld staje się bliskim znajomym księcia Williama, i robi biznes z nim i innymi członkami dworu. Wkrótce odkrywa, że pożyczanie pieniędzy rządowi i monarchom jest dużo bardziej zyskowne niż pożyczanie jednostkom, bo pożyczki są większe i zabezpieczone podatkami narodu.

1769

Mayer Amschel Rotszyld zostaje nadwornym agentem księcia Williama IX z Hesji-Cassel, wnuka Jerzego II z Anglii, kuzyna Jerzego III, bratanka króla Danii, i szwagra króla Szwecji. Otrzymuje zgodę księcia Williama na wywieszenie znaku nad drzwiami wejściowymi swoich biur, że on jest „M A Rotszyld, doradca Jego Wysokości księcia Williama z Hanau”.

1770

Mayer Amschel Rotszyld pracuje nad planem utworzenia „Iluminatów”, a jej organizację i rozwój powierza aszkenazyjskiemu Żydowi o nazwisku Adam Weishaupt, krypto-Żydowi

(Żyd udający nie-Żyda), który pozornie jest katolikiem. Iluminaci opierają się na naukach Talmudu, który z kolei jest nauką rabinicznych Żydów. Ma nazywać się „Iluminaci”, lucyferiańskie określenie oznaczające „kustoszy światła”.

29 sierpnia Mayer Amschel Rotszyld żeni się z Gutle Schnaper.

1771

20 sierpnia rodzi się Schönche Jeannette Rotszyld, pierwsza z 5 córek Mayera Amschela Rotszylda. Później zostanie żoną Benedikta Mosesa Wormsa.

1773

12 czerwca rodzi się Amschel Mayer Rotszyld, pierwszy z 5 synów Mayera Amschela Rotszylda. On, tak jak wszyscy jego bracia, w wieku 12 lat wejdzie w rodzinny interes.

1774

9 września rodzi się Salomon Mayer Rotszyld.

1776

1 maja Adam Weishaupt oficjalnie kończy prace nad organizacją Iluminatów. Ich celem jest dokonanie podziału nie-Żydów metodami politycznymi, ekonomicznymi, społecznymi i religijnymi. Plan polega na zbrojeniu przeciwnych sobie stron Gojów (nie-Żydów), i wywoływanie incydentów żeby walczyli między sobą, zniszczeniu narodowych rządów, zniszczeniu instytucji religijnych, i w końcu zniszczeniu siebie nawzajem.

Wkrótce Weishaupt dokonuje infiltracji Kontynentalnego Zakonu Masońskiego doktrynami iluminackimi i ustanawia loże Wielkiego Wschodu jako tajne siedziby. To wszystko powstaje z nakazów i dzięki finansom Mayera Amschela Rotszylda i ta koncepcja wkrótce szerzy się w lożach masońskich na całym świecie do chwili obecnej.

Weishaupt werbuje także 2.000 płatnych zwolenników, w tym najbardziej inteligentnych ludzi z dziedziny sztuki i literatury, edukacji, nauki, finansów i przemysłu. Ich struktura ma stosować następujące metody w celu kontrolowania ludzi:

1. Stosowanie przekupstwa pieniężnego i seksualnego w celu zdobycia kontroli nad osobami już na wysokich stanowiskach, na różnych szczeblach rządowych i w innych dziedzinach działalności. Kiedy już wpływowe osoby ulegną kłamstwom, oszustwom i pokusom iluminatów, znajdują się w ich jarzmie dzięki stosowaniu politycznych i innych form szantażu, grózb ruiny finansowej, ujawnieniu publicznemu i szkód finansowych, a nawet śmierci ich i członków ich rodzin.
2. Wydziały kolegów i uniwersytetów mają kultywować studentów posiadających wyjątkowe zdolności psychiczne, a także należących do wysoko postawionych rodzin o międzynarodowych koneksjach, i polecać je na specjalne szkolenia w internacjonalizmie, a raczej przekonaniu, że tylko jeden rząd światowy może położyć kres powtarzającym się wojnom i konfliktom. Takie szkolenie będzie odbywać się poprzez przyznawanie stypendiów tym wybranym przez iluminatów.
3. Każdy wpływowy człowiek złapany w pułapkę kontroli iluminatów, jak również studenci o szczególnym wykształceniu i szkoleniu, będą agentami umieszczonymi za kulisami wszystkich rządów jako eksperci i specjaliści. Celem tego jest gwarancja, że będą doradzać najważniejszym osobom w akceptacji polityki, która w długim okresie będzie służyć tajnym planom iluminatów, spiskowi jednego świata i doprowadzą do zniszczenia rządów i religii, do jakich zostali wybrani by służyć.

4. Zdobyć absolutnej kontroli prasy, wtedy jedynego medium masowej komunikacji przekazującej informacje społeczeństwu, tak żeby wszelkie wiadomości i informacje można było przekręcać po to, żeby społeczeństwo wierzyło iż jeden rząd światowy jest jedynym rozwiązaniem wielu i różnorodnych problemów świata.

1777

16 września rodzi się Nathan Mayer Rotszyld.

1781

2 lipca rodzi się Isabella Rotszyld.

1784

29 sierpnia rodzi się Babette Rotszyld.

Adam Weishaupt wydaje w formie książki rozkaz rozpoczęcia rewolucji francuskiej przez Maximiliena Robespierre'a. Autorem książki jest jeden z współpracowników Weishaupta, Xavier Zwack, zostaje wysłana przez kuriera z Frankfurtu do Paryża. Ale w drodze kuriera poraża piorun, a książka ze szczegółami tego planu zostaje odkryta przez policję i przekazana bawarskim władzom. W wyniku tego bawarski rząd nakazuje policji przeszukanie masońskich łóż Wielkiego Wschodu Weishaupta i domów jego najbardziej wpływowych towarzyszy. Władze bawarskie były przekonane, że zdobyta książka stanowiła bardzo realne zagrożenie ze strony prywatnej grupy wpływowych osób, które planowały wykorzystywać wojny i rewolucje do realizacji swoich celów politycznych.

1785

Bawarski rząd zakazuje iluminatów i zamyka wszystkie bawarskie loże Wielkiego Wschodu.

Mayer Amschel Rotszyld przeprowadza rodzinę do 5-piętrowego budynku we Frankfurcie, dzieli go z rodziną Schiffów.

1786

Bawarski rząd publikuje szczegóły iluminackiego spisku, w dokumencie zatytułowanym „Oryginalne pisma Zakonu i Sekty Iluminatów” [The Original Writings of The Order and Sect of The Illuminati]. Dokument rozsyłają do wszystkich głów kościoła i państwa w całej Europie, którzy ignorują to ostrzeżenie.

1788

24 kwietnia rodzi się Kalmann (Carl) Mayer Rotszyld.

1789

Z powodu zignorowania przez Europę ostrzeżenia bawarskiego rządu, iluminacki plan rewolucji francuskiej jest realizowany do jego zakończenia w 1793. Ta rewolucja jest marzeniem głównych bankierów, bo ustanawia nową konstytucję i uchwała prawa zakazujące Kościołowi Rzymskiemu pobierania dziesięcin (podatki), oraz likwiduje zwolnienie Kościoła od podatków.

1790

Mayer Amschel Rotszyld oświadcza:

„Jeśli ja będę kontrolował pieniądź krajowy, to nie będzie mnie obchodziło kto pisze prawo”.

1 maja rodzi się Julie Rotszyld.

1791

Dzięki Aleksandrowi Hamiltonowi (ich agent w rządzie George'a Waszyngtona) Rotszyldowie zdobywają „kontrolę krajowego pieniądza”, kiedy ustanawiają bank centralny Stanów Zjednoczonych pod nazwą First Bank of the United States, z licencją na 20 lat.

W pierwszych 10 latach istnienia tego banku centralnego, amerykański rząd pożycza od niego \$8.200.000, i ceny w kraju rosną o 72%. W wyniku tych nadmiernych pożyczek i inflacji, Thomas Jefferson, ówczesny sekretarz stanu oświadcza:

„Chciałbym by możliwe było uchwalenie jednej poprawki konstytucji żeby rządowi federalnemu odebrać prawo zaciągania pożyczek”.

Rodzi się Henriette (“Jette”) Rotszyld, późniejsza żona Mosesa Montefiore, prezesa Zarządu Deputowanych Brytyjskich Żydów w latach 1835-1874.

1792

15 maja rodzi się Jacob (James) Mayer Rotszyld, ostatnie dziecko Mayera Amschela Rotszylda.

1796

Amschel Mayer Rotszyld poślubia Ewę Hanau.

1798

John Robison publikuje książkę „Dowody na spisek przeciwko wszystkim religiom i rządowi Europy organizowany na tajnych spotkaniach masonów, iluminatów i stowarzyszeń czytelniczych” [Proofs of a Conspiracy Against All the Religions and Governments of Europe Carried on in the Secret Meetings of Freemasons, Illuminati and Reading Societies]. W książce prof. Robison z University of Edinburgh, jeden z wiodących umysłów tamtych czasów, który w 1783 został wybrany na sekretarza generalnego Królewskiego Towarzystwa [Royal Society of Edinburgh], ujawnia szczegóły całego spisku Rotszyldów i iluminatów.

Opowiada o tym jak będąc masonem wysokiego stopnia w szkockim rycie, zaproszony przez Adama Weishaupta do Europy, otrzymał egzemplarz opracowanego spisku. Ale mimo że udawał się z nim zgadzać, prof. Robison nie aprobował go i dlatego opublikował wspomnianą książkę by go ujawnić. W książce były szczegóły o śledztwie bawarskiego rządu w sprawie iluminatów i francuskiej rewolucji.

19 lipca David Pappen, prezydent Harvard University, głosi wykłady studentom ostatniego roku na temat wpływu „iluminizmu” na amerykańską politykę i religię.

Nathan Mayer Rotszyld, 29, wyjeżdża z Frankfurtu do Anglii, gdzie dzięki dużej kwocie pieniędzy od ojca zakłada bank w Londynie.

1800

We Francji powstaje Bank of France. Wkrótce Napoleon zauważy, że wolna Francja będzie oznaczać kraj wolny od długów, i oświadcza:

„Ręka która daje jest ręką która odbiera. Pieniądz nie ma ojczyzny, finansiści nie mają patriotyzmu i przyzwoitości, ich jedynym celem jest zysk”.

Salomon Mayer Rotszyld poślubia Caroline Stern.

1806

Napoleon oświadcza, że jego celem jest „odsuięcie od władzy rodu Hesse-Cassel i usunięcie go z listy potęg”.

Słyszac to książę William IX z Hesse-Hanau, ucieka z Niemiec do Danii, a swoją fortunę o wartości \$3.000.000 deponuje u Mayera Amschela Rotszylda.

Nathan Mayer Rotszyld żeni się z Hannah Barent Cohen, córką bogatego kupca z Londynu.

1807

Prezydent Thomas Jefferson (3 prezydent USA 1801-1809), daje jedno z pierwszych szczerych spostrzeżeń na temat nieuczciwości i zepsucia mediów kiedy stwierdza:

„Nie można teraz wierzyć niczemu co jest w dziennikach. Sama prawda staje się podejrzana kiedy wkłada się ją w to skażone medium. Prawdziwy zakres tego stanu dezinformacji jest znany tylko tym, którzy są w sytuacji by skonfrontować znane im fakty z kłamstwami dnia”.

1808

Nathan Mayer Rotszyld ma pierwszego syna, Lionela Nathana de Rotszylda.

1810

Umierają Sir Francis Baring and Abraham Goldsmid. Nathan Mayer Rotszyld staje się jedynym głównym bankierem w Anglii.

Salomon Mayer Rotszyld jedzie do Wiednia, Austria, i zakłada bank M von Rotszyld und Söhne.

1811

Kończy się licencja Banku Rotszyldów w USA i Kongres głosuje przeciwko jej odnowieniu.

Nathan Mayer Rotszyld nie jest zadowolony i oświadcza:

„Albo wniosek o odnowienie zostanie załatwiony pozytywnie, albo Ameryka zaangażuje się najbardziej katastrofalną wojnę”.

Ale Ameryka zajmuje twarde stanowisko i licencji nie odnawia, w wyniku czego Nathan Mayer Rotszyld wydaje kolejną groźbę, kiedy mówi:

„Dajmy tym bezczelnym Amerykanom lekcję. Sprowadźmy ich z powrotem do statusu kolonii”.

1812

Mając poparcie w pieniądzech Rotszylda, i z rozkazu Nathana Mayera Rotszylda, Brytyjczycy wypowiadają wojnę Ameryce. Celem Rotszyldów jest spowodowanie takiego zadłużenia Ameryki w tej wojnie, by nie mieli innego wyjścia jak poddać się Brytyjczykom i odnowić licencję dla należącego do Rotszyldów First Banku. Ale kiedy Brytyjczycy nadal zajęci są walką z Napoleonem, nie są w stanie zorganizować ataku i wojna kończy się w 1814 z niepokonaną Ameryką.

19 września umiera Mayer Amschel Rotszyld. W testamencie przedstawia szczególne przepisy do przestrzegania w Domu Rotszyldów:

1. Wszystkie kluczowe stanowiska są jedynie dla członków rodziny.
2. Tylko członkowie płci męskiej rodziny mogą uczestniczyć w rodzinnym interesie. To włączało rzekomego szóstego syna bękarta (trzeba tu zauważyć, że Mayer Amschel Rotszyld miał także 6 córek, więc obecnie dynastia Rotszyldów bez nazwiska Rotszyld występuje wszędzie, i Żydzi uważają, że mieszany potomek żydowskiej matki jest Żydem).
3. Rodzina ma być tak wymieszana z pierwszymi i drugimi kuzynami żeby zachować rodzinną fortunę (Co ciekawe, jak mówi Żydowska encyklopedia z 1905, spośród 59 małżeństw Rotszyldów, dokładnie połowa, albo 29, zawarto między kuzynami – praktyka znana dzisiaj jako endogamia).
4. Nie będzie się publikować inwentarza jego majątku.

5. Nie będzie podejmować się żadnej legalnej akcji w odniesieniu do wartości spadku.

6. Najstarszy syn będzie głową rodziny (ten warunek można unieważnić jedynie za zgodą większości rodziny).

Przepis No. 6 znajduje zastosowanie od razu kiedy na następcę ojca jako głowy rodziny zostaje wybrany Nathan Mayer Rotszyld.

Jacob (James) Mayer Rotszyld wyjeżdża do Paryża, Francja, i zakłada bank de Rothschild Frères.

Rodzi się Nathaniel de Rotszyld, syn Nathana Mayera Rotszylda.

1814

Jeśli chodzi o \$3,000,000 zdeponowane przez księcia Williama IX z Hesji-Hanau u Mayera Amschela Rotszylda, Żydowska encyklopedia z 1905, t.10, s. 494 informuje:

„Jak mówi legenda, te pieniądze były ukryte w beczkach na wino, i uciekając przed przeszukiwaniami żołnierzy Napoleona kiedy wkroczyli do Frankfurtu, były zwrócone nietknięte w tych samych beczkach w 1814, kiedy elektor (książę William IX z Hesji-Hanau) wrócił do elektoratu (Niemcy). Fakty są mniej romantyczne, a bardziej poważne”.

Ostatnie zdanie wykazuje, że Rotszyld nigdy nie zwrócił pieniędzy księciu Williamowi IX z Hesji-Hanau. Encyklopedia twierdzi dalej:

“Nathan Mayer Rotszyld zainwestował te \$3,000,000 w złocie w East India Co. wiedząc, że będą potrzebne dla kampanii Wellingtona”.

Ponadto, na skradzionych pieniądzach Nathan zarobił „nie mniej niż czterokrotnie:

1. Na sprzedaży papierów Wellingtona które kupił za 50 centów na dolarze i zgromadził „at par”
2. Na sprzedaży złota Wellingtonowi
3. Na odkupieniu go
4. Na przesłaniu go do Portugalii”.

1815

Pięciu braci Rotszyldów pracują nad dostawą złota dla obu armii – Wellingtona (przez Nathana w Anglii) i Napoleona (przez Jacoba we Francji), i rozpoczynają swoją politykę finansowania obu stron wojny. Rotszyldowie kochają wojny, bo są ogromnymi generatorami pozbawionych ryzyka długów.

Pozbawione ryzyka, bo długi są gwarantowane przez rząd kraju, a zatem przez wysiłki populacji tego kraju, a ponadto nieważne jest który kraj przegra wojnę, gdyż pożyczki udzielane są z gwarancją, że zwycięzca będzie honorował długi pokonanego.

Podczas gdy Rotszyldowie finansują obie strony tej wojny, wykorzystują banki ulokowane w całej Europie by dać im okazję do ustanowienia niezrównanej sieci usług pocztowych tajnych tras i szybkich kurierów. Stosowna poczta przynoszona przez tych kurierów jest przez nich otwierana i szczegóły ich zawartości przekazywane Rotszyldom, by zawsze byli krok przed obecnymi wydarzeniami.

Ci kurierzy Rotszylda są jedynymi handlarzami mającymi pozwolenie na przekraczanie angielskich i francuskich blokad, co wykorzystują do stałego informowania Nathana Mayera Rotszylda o sytuacji na wojnie, by mógł wykorzystać tę wiedzę w zakupie i sprzedaży na giełdzie.

Jeden z kurierów Rotszylda o nazwisku Rothworth, dowiedziawszy się, że Brytyjczycy wygrali bitwę pod Waterloo, spieszy nad kanał i przekazuje wiadomość Nathanowi Mayerowi Rotszyldowi, 24 godziny przed kurierem Wellingtona.

Mając tę wiedzę Nathan Mayer Rothschild wchodzi na giełdę i instruuje wszystkich swoich pracowników by zaczęli sprzedawać obligacje. Z uwagi na jego reputację jako posiadającego najnowsze informacje, inni handlarze panikują, myśląc iż Brytyjczycy ponieśli klęskę i rozpoczęli frantyczną sprzedaż.

W rezultacie cena obligacji gwałtownie spada, a wtedy Nathan Mayer Rotszyld dyskretnie instruuje pracowników by zakupili wszystkie jakie są dostępne.

Kiedy dochodzi wiadomość, że Brytyjczycy faktycznie wygrali wojnę, cena obligacji tak bardzo wzrosła, że przekroczyła cenę sprzed wojny, dając Rotszyldowi zwrot inwestycji około 20:1. W rzeczywistości Nathan Rotszyld otwarcie przechwala się, że w ciągu 17 lat pobytu w Anglii otrzymane od ojca £20.000 zwiększył 2.500 razy do £50.000.000.

Posiadanie tych obligacji daje rodzinie Rotszyldów całkowitą kontrolę nad brytyjską gospodarką, teraz niekwestionowanym centrum finansowym świata (po klęsce Napoleona), i zmusza Brytyjczyków do ustanowienia nowego Banku Anglii pod kontrolą Nathana Mayera Rotszylda.

Co ciekawe, 100 lat później New York Times opisał tę historię twierdząc, że wnuk Nathana Mayera Rotszylda usiłował dostać nakaz sądowy niepublikowania książki, w której była sprawa skorzystania z poufnych informacji giełdowych. Rodzina Rotszyldów twierdziła, że publikowana historia była nieprawdziwa i oszczerza, ale sąd uchylił ten wniosek i nakazał rodzinie opłacić koszty sądowe.

Wracając do 1815, to wtedy Nathan Mayer Rotszyld wygłasza swoje słynne oświadczenie:

„Nie obchodzi mnie która marionetka zasiada na angielskim tronie by rządzić imperium nad którym nigdy nie zachodzi słońce. Ten kto rządzi podażą brytyjskiego pieniądza rządzi Imperium Brytyjskim”.

Kontrolę Banku Anglii Rotszyldowie wykorzystują także w zastąpieniu metody transportu złota z kraju do kraju zamiast korzystać ze swoich ulokowanych w Europie 5 banków, żeby ustanowić papierowe debety i kredyty, dzisiejszy system bankowy.

Do końca tego wieku, znanego pod nazwą „wiek Rotszyldów”, szacuje się iż rodzina ta będzie kontrolowała połowę bogactwa świata.

Faktycznie w liście Solomana do Nathana z 28 lutego tego roku, Soloman twierdzi:

„Jesteśmy jak mechanizm zegarka, każda część jest niezbędna”.

Ale coś nie poszło tak jak chcieli Rotszyldowie w tym roku, a mianowicie Kongres Wiedeński rozpoczęty we wrześniu 1814 i zakończony w czerwcu tego roku.

Powodem tego kongresu była wola Rotszyldów utworzenia rządu światowego, poprzez wykorzystanie długów jakie miały liczne kraje europejskie wobec nich jako sposób oddania im kontroli politycznej nad większością cywilizowanego świata.

Kongres rozpoczął się dobrze, kiedy Rotszyldom udało się doprowadzić do ogłoszenia Szwajcarii na zawsze neutralnej w wojnach, żeby dać im neutralne terytorium, z którego będą mogli finansować obie strony w długach zaciągniętych wywoływaniem wojen. Udało im się także poszerzenie granic Szwajcarii poprzez włączenie Valais, Neuchatel i Genewy. Ale ich ostateczny plan światowego rządu nie udaje się kiedy car Rosji Aleksander I, jednej z wielkich potęg, który nie uległ centralnemu bankowi Rotszyldów, odmawia akceptacji rządu światowego.

Rozjuszony tym Nathan Mayer Rotszyld przysięga, że pewnego dnia, on albo jego potomkowie zniszczą całą rodzinę i potomków cara Aleksandra I. Niestety, te słowa okazały się prawdą, kiedy 102 lata później Rotszyldowie sfinansowali żydowskich bolszewików by zrealizowali tę obietnicę.

Co ciekawe, fanatyk rządu światowego i aszkenazyjski Żyd Henry Kissinger napisał rozprawę doktorską o Kongresie Wiedeńskim.

19 czerwca umiera Julie Rotszyld.

1816

Amerykański Kongres wydaje uchwałę pozwalającą na jeszcze jeden dominowany przez Rotszyldów bank, co daje im znowu kontrolę nad podażą pieniądza. Nazywa się Second Bank of USA [Drugi Bank] i otrzymuje licencję na 20 lat. To oczywiście oznacza koniec brytyjskiej wojny z Ameryką, ze śmiercią tysięcy brytyjskich i amerykańskich żołnierzy, i utworzeniem jeszcze jednego należącego do Rotszyldów banku centralnego.

1818

Po udzieleniu ogromnych pożyczek Francuzom w 1817 w celu udzielenia pomocy po ich katastrofalnej klęsce pod Waterloo, agenci Rotszyldów zakupują wielką liczbę obligacji francuskiego rządu powodując wzrost ich wartości.

5 listopada rzucają te obligacje na otwarty rynek i przez to ich wartość spada, a Francja jako całość wpada w panikę finansową. Następnie Rotszyldowie wkraczają by przejąć kontrolę nad francuską podażą pieniądza, w podobny sposób jak zmanipulowali brytyjską giełdę 6 lat wcześniej.

1821

Kalmann (Carl) Mayer

Kalmann (Carl) Mayer Rotszyld zostaje wysłany do Neapolu, Włochy. Tam załatwia liczne interesy z Watykanem, i w końcu papież Grzegorz XVI przyznaje mu Krzyż św. Jerzego.

Również za każdym razem kiedy papież przyjmuje Kalmanna, daje mu do ucałowania dłoń, a nie zwyczajowo palec u nogi, co wywołuje niepokój co do skali władzy Kalmanna Rotszylda nad Watykanem.

1822

Cesarz Austrii (Franciszek I) nadaje 5 braciom Rotszyldom tytuły „baronów”. Nathan Mayer Rotszyld postanawia nie przyjąć tego tytułu.

1823

Rotszyldowie przejmują operacje finansowe Kościoła Katolickiego na całym świecie.

1827

Sir Walter Scott publikuje 9-tomowe „Życie Napoleona” [The Life of Napoleon], i w t. 2 stwierdza, że rewolucję francuską zaplanowali Iluminaci (Adam Weishaupt) i sfinansowali europejscy finansisci (Rotszyldowie).

1828

Rotszyld Franciszek I Austriacki

Francis I of Austria

Po 12 latach w których Second Bank USA bezwzględnie manipulował amerykańską gospodarką z uszczerbkiem dla narodu, ale z korzyścią dla swoich grabieżczych celów, Amerykanie, co nie było zaskakujące, mieli dosyć, i przeciwnicy tego banku nominowali sen. Andrew Jacksona z Tennessee na kandydata na prezydenta.

Ku osłupieniu Rotszyldów, Jackson wygrywa wybory i jasno mówi, że swój mandat zamierza przy pierwszej okazji wykorzystać do zlikwidowania tego banku. To rozpoczyna już robić w pierwszej kadencji, zwalniając wielu sługusów tego banku ze stanowisk rządowych. Żeby pokazać jak głęboko zakorzeniony był ten rak w rządzie, spośród 11.000 pracowników federalnego rządu musiał zwolnić 2.000.

1830

David Sassoon, bagdadzki Żyd i żydowski bankier z David Sassoon & Co., z filiami w Chinach, Japonii i Hong Kongu, wykorzystuje swój monopol w handlu opium na tych terenach, w imieniu kontrolowanego przez Rotszyldów brytyjskiego rządu, w sprzedaży 18.956 skrzyń opium, zarabiając miliony dolarów dla Rotszyldów i brytyjskiej rodziny królewskiej.

1832

Second Bank Ameryki składa wniosek w Kongresie o odnowienie licencji banku, 4 lata wcześniej. Kongres uwzględnia go i przekazuje uchwałę do podpisu prezydentowi Jacksonowi (7 prezydent Ameryki 1829-1837). Prezydent nie zgadza się i swoją decyzję motywuje następująco:

„To nie są tylko nasi obywatele, którzy mają doznać hojności naszego rządu. Ponad 8.000.000 akcji banku jest w posiadaniu obcokrajowców. . . Czy nie jest niebezpieczny dla naszej wolności i niezależności bank, który z natury ma tak mało związków z naszym krajem?”

Kontrolowanie naszej waluty, otrzymywanie naszych pieniędzy publicznych i uzależnianie tysięcy naszych obywateli. . . będzie groźniejsze i bardziej niebezpieczne niż potęga militarna wroga. Jeśli rząd będzie dawał jednakową ochronę, i, tak jak niebo zsyła deszcze kropiąc na wyżyny i niziny, obsypywał przychylnością jednakowo bogatych i biednych, byłoby to bez zastrzeżeń błogosławieństwem.

W przedstawionej mi ustawie wydaje się być szerokie i niepotrzebne odejście od tych sprawiedliwych zasad”.

Senator Andrew Jackson

David Sassoon

W lipcu Kongresowi nie udaje się anulować weta prezydenta Jacksona. I wtedy prezydent staje do ponownych wyborów, i po raz pierwszy w amerykańskiej historii swoją decyzję przedstawia bezpośrednio narodowi prowadząc kampanię wyborczą na ulicach. Jego sloganem jest „Jackson – tak, bank – nie!”

Mimo że Rotszyldowie przelewają \$3.000.000 na kampanię oponenta Jacksona, republikańskiego senatora Henry’ego Claysa, w listopadzie prezydent Jackson zostaje ponownie wybrany. Ale prezydent wie, że walka dopiero się zaczyna, i po zwycięstwie oświadcza:

„Hydra korupcji jest tylko zadraśnięta, nie martwa!”

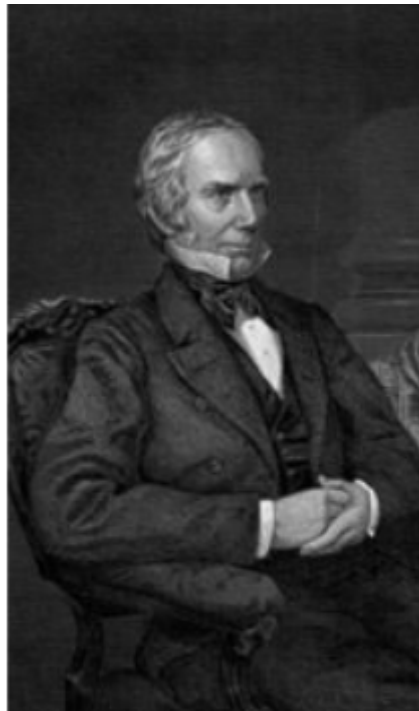
1833

Prezydent Jackson zaczyna usuwać depozyty rządowe z kontrolowanego przez Rotszyldów Drugiego Banku i deponuje je w bankach zarządzanych przez demokratycznych liderów. To wywołuje panikę wśród Rotszyldów i robią co mogą kontraktując podaż pieniądza i wywołując kryzys. Prezydent zna ich zamiary i później mówi:

„Jesteście jaskinią złodziejskich żmij, i zamierzam was się pozbyć, i na Wiecznego Boga, pozbędę się was”.

1834

Włoski lider rewolucyjny, Guiseppe Mazzini, zostaje wybrany przez Iluminatów na szefa ich rewolucyjnego programu na całym świecie i zajmuje to stanowisko do śmierci w 1872.

Senator Henry Clays

Giuseppe Mazzini

1835

30 stycznia zamachowiec próbuje zastrzelić prezydenta Jacksona, ale w cudowny sposób oba pistolety nie wypalają. Później prezydent twierdzi, że wiedział iż za tę próbę zamachu odpowiadali Rotszyldowie. On nie jest w tym jedyny.

Faktycznie, nawet zamachowiec, Richard Lawrence, uniewinniony z powodu niepoczytalności, później przechwala się tym iż potężni Europejczycy wynajęli go i obiecali mu ochronę gdyby został ujęty.

Rotszyldowie dostają koncesję na Almadén, kopalnię rtęci w Hiszpanii. W tamtych czasach była to największa koncesja na świecie, a rtęć jest kluczowym komponentem w rafinowaniu złota lub srebra, co daje Rotszyldom praktycznie światowy monopol.

W rezultacie N M Rothschild & Sons rozpoczynają rafinację złota i srebra dla Royal Mint [Mennica Królewska], dla Banku Anglii i wielu innych międzynarodowych klientów.

1836

Po latach walki z Rotszyldami i ich bankiem centralnym w Ameryce, prezydentowi Andrew Jacksonowi udaje się w końcu wyrzucić centralny bank Rotszyldów z Ameryki, kiedy licencja nie zostaje odnowiona. Dopiero w 1913 Rotszyldowie będą mogli ustanowić trzeci bank centralny w Ameryce, Rezerwę Federalną.

28 lipca umiera Nathan Mayer Rotszyld, i kontrola jego banku N M Rothschild & Sons przechodzi na jego młodszego brata, Jamesa Mayera Rotszylda.

David Sassoon, handlarz narkotyków Rotszyldów w Chinach zwiększa obroty do ponad 30.000 skrzyń opium rocznie, i uzależnienie od narkotyków w nadmorskich miastach staje się endemiczne.

Richard Lawrence

James Mayer Rothschild

1837

Rotszyldowie wysyłają do Ameryki swojego człowieka, Augusta Belmonta, aszkenazyjskiego krypto-Żyda (prawdziwe nazwisko Schönberg) by natychmiast rozpoczął działania dla uratowania ich interesów bankowych, zniszczonych przez prezydenta Jacksona.

1838

8 stycznia prezydent Jackson spłaca pierwszą ratę długu krajowego, wykreowanego przez pozwolenie bankom na emisję waluty za obligacje rządowe, zamiast po prostu emisji bonów skarbowych bez takiego długu. Staje się jedynym prezydentem który kiedykolwiek spłacił długi.

1839

Z uwagi na szalejące uzależnienie od opium w Chinach, przynoszące zyski dla Davida Sassoon, brytyjskiej rodziny królewskiej i Rotszyldów, cesarz Manchu, Xuan Zong Daoguang (Tao-kuang) wydaje zakaz tego handlu. Na lidera kampanii przeciwko opium mianuje komisarza Cantonu, Lin Tse-Hsu. Ten organizuje przejęcie 2.000 skrzyń opium Sassoon i nakazuje wyrzucić je do rzeki. David Sassoon informuje o tym Rotszyldów, ci żądają by brytyjskie siły wojskowe wzięły odwet by chronić ich narkotykowy biznes.

W ten sposób rozpoczęły się wojny opiumowe, armia brytyjska jeszcze raz walczyła jako najemnicy dla interesów Rotszyldów. Atakowali miasta i blokowali porty. Chińska armia, teraz zdziesiątkowana 10 latami szalejącego uzależnienia od opium, nie była przeciwnikiem godnym Brytyjczyków. Wojna kończy się w 1842 podpisaniem Traktatu Nankińskiego. W traktacie zamieszczono następujące prowizje gwarantujące Rotszyldom prawo dostarczania opium całemu społeczeństwu, poprzez ich marionetkę Davis Sassoon:

1. Pełna legalizacja handlu opium w Chinach.
2. Kompensacja dla Davida Sassoon w kwocie £2.000.000 za opium wrzucone do rzeki przez Lin Tse-Hsu.
3. Suwerenność terytorialna Korony Brytyjskiej nad kilku wyznaczonymi przybrzeżnymi wyspami.

1840

Rotszyldowie nazywają się pośrednikami złota Banku Anglii. Ustanawiają agencje w Kalifornii i Australii.

August Belmont

XuanZong Daoguang

1841

Prezydent John Tyler (10 prezydent USA 1841 – 1845) nie wyraża zgody na odnowienie licencji Banu USA, o które ubiegają się w Kongresie agenci Rotszylda. Otrzymuje setki listów z pogrózkami o egzekucji.

1843

W Nowym Jorku Żydzi organizują masońską lożę B'nai B'rith. 70 lat później ta grupa ustanowi Ligę Przeciwko Zniesławieniu (ADL), w celu uznania jako „antysemicką” każdą krytykę żydowskiej supremacji czy przestępczości.

1844

Salomon Mayer Rotszyld kupuje United Coal Mines [kopalnie węgla] w Witkowicach i austro-węgierską firmę Blast Furnace [huta], które staną się jednym z 10 największych globalnych koncernów przemysłowych.

Benjamin Disraeli, sefardyjski Żyd (późniejszy premier Brytanii) publikuje „Coningsby”, w której tak charakteryzuje Nathana Mayera Rotszylda:

„. . . Pan i Władca rynków walutowych świata, i oczywiście praktycznie Pan i Władca wszystkiego innego. Dosłownie w łapie trzyma dochody południowych Włoch, i monarchowie i ministrowie wszystkich krajów zabiegali o jego rady i kierowali się jego propozycjami”.

Disraeli wydał także następujące ciekawe oświadczenie:

“W historii świata kluczowa jest kwestia rasowa. . . wszystko jest rasą, nie ma innej prawdy”.

1845

Umiera Andrew Jackson (7 prezydent USA). Pozostawia instrukcje by na jego grobowcu umieszczono następujący napis, zgodnie z tym co uważał za swoją najważniejszą zasługę dla ludzkości:

„To ja zabiłem bank”.

Dostosowano się do jego życzenia i oczywiście do tego, że w 1836 zniszczył Drugi Bank USA Rotszyldów.

President John Tyler

Benjamin Disraeli

Jacob (James) Mayer Rotszyld (teraz ożeniony z bratanicą, Betty, córką Salomona Mayera Rotszylda), znany jako Baron James de Rotszyld, wygrywa kontrakt na pierwszą główną linię kolejową biegnącą przez cały kraj. Nazywano ją "Chemin De Fer Du Nord," i początkowo biegła z Paryża do Valenciennes, a następnie łączyła się z austriacką siecią kolejową zbudowaną przez jego brata (który, oczywiście, jest też ojcem jego żony), Salomona Mayera Rotszylda.

James Mayer Rotszyld i Betty von Rothschild mają syna – Edmonda de Rotszylda. Jest ich najmłodszym [?] dzieckiem.

1847

Lionel de Rotszyld, teraz ożeniony z córką swego wuja, Kalmanna (Carla) Mayera Rotszylda, zostaje wybrany do parlamentu z terenu londyńskiego City.

Wymogiem zasiadania w parlamencie jest złożenie przysięgi w prawdziwej wierze chrześcijańskiej. Lionel de Rotszyld odmawia spełnienia go z uwagi na swoją judajską wiarę, która odrzuca Chrystusa, i dlatego jego miejsce w parlamencie pozostaje wolne przez 11 lat, do czasu zezwolenia na składanie nowych przysięg. Ciekawe jest to, że zdołał zachować miejsce w parlamencie przez 11 lat, mimo że w tym czasie nie mógł reprezentować swoich wyborców w żadnym głosowaniu.

Lionel de Rothschild

1848

Aszkenazyjski Żyd, Karol Marks (krypto-Żyd, prawdziwe nazwisko Moses Mordecai Levy), publikuje „Manifest komunistyczny” [The Communist Manifesto].

Co ciekawe, kiedy on pracuje nad tym dziełem, Karl Ritter z Frankfurt University pisze antytezę, która stanie się podstawą dla „nietzscheizmu” Friedricha Wilhelma Nietzschego. Z tego „nietzscheizmu” później powstanie faszyzm i nazizm, i będzie wykorzystywany do wywołania I i II wojny światowej.

Marks, Ritter i Nietzsche są finansowani i instruowani przez Rotszyldów. Idea za tym planem jest taka, że ci którzy kierują całym spiskiem mogą wykorzystywać różnice w tzw. ideologiach by umożliwić im dzielić coraz większe frakcje ludzkiej rasy na przeciwne obozy, żeby ich zbroić, a potem prac im mózgi by walczyli ze sobą i wzajemnie się wyniszczali, a szczególnie niszczyli wszystkie instytucje polityczne i religijne.

Mniej więcej taki sam plan przedstawił Weishaupt w **1776**.

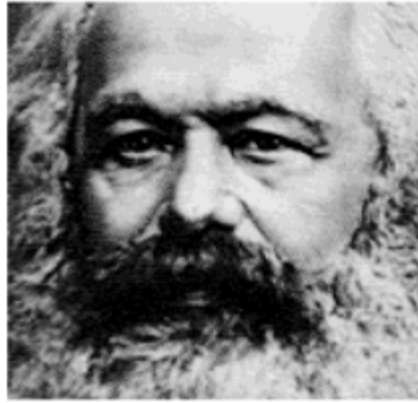
Ciekawe jest to, że marksizm, komunizm i jego pochodna – socjalizm, widziane w praktyce 7 lat później, są niczym innym jak państwowym kapitalizmem i władzą uprzywilejowanej mniejszości, sprawującej despotyczną i całkowitą kontrolę nad większością, której nie pozostawiono praktycznie żadnej własności czy ustawowych praw. To tłumaczy dlaczego Rotszyldów tak bardzo interesowało finansowanie tych ideologii, które później rozwiną się w „demokrację”, system 2-partyjnego państwa, z obu partiami kontrolowanymi przez tę samą siłę, i choć mogą istnieć sprzeczki o nieistotne sprawy, by sprawiać wrażenie iż są wobec siebie przeciwne, one faktycznie wyznają tę samą podstawową ideologię, i dlatego mieszkańcy krajów demokratycznych wkrótce dowiadują się, że nie jest ważne na kogo głosują, bo i tak nigdy nic się nie zmienia.

Umiera Eva Hanau, żona Amschela Mayera Rotszylda.

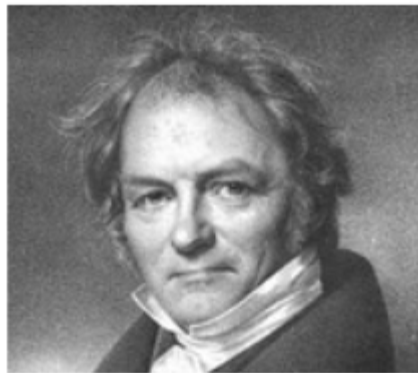
1849

Umiera Gutle Schnaper, żona Mayera Amschela Rotszylda. Przed śmiercią oświadczyła nonszalancko:

„Gdyby moi synowie nie chcieli wojen, nie byłoby ich”.

Karl Marx

Karl Ritter

**Friedrich Wilhelm
Nietzsche**

1850

W tym dziesięcioleciu rozpoczyna się budowa posiadłości Mentmore w Anglii i Ferrières we Francji, na całym świecie powstanie więcej posiadłości Rotszyldów wypełnionych bezcennymi dziełami sztuki.

Jacob (James) Rotszyld we Francji, mówi się, jest wart F600.000.000, co stanowi F150.000.000 więcej niż wartość wszystkich pozostałych bankierów we Francji.

1852

Przyszły brytyjski premier, William Gladstone, tak wypowiada się o Banku Anglii i londyńskim City, kiedy w tym roku zostaje kanclerzem skarbu:

„Od kiedy objąłem urząd kanclerza skarbu, zacząłem odkrywać, że państwo zajmowało, wobec Banku i City, zasadniczo fałszywe stanowisko w kwestii finansów. Sam rząd miał nie być władzą niezależną, ale miał zachować najwyższą i niekwestionowaną władzę nad pieniądzem”.

William Gladstone

1853

David Sassoon, handlarz narkotykami Rotszyldów w Chinach zostaje naturalizowanym obywatelem brytyjskim. Sam zachowuje sposób ubierania się i zachowania bagdadzkich Żydów, ale swoim synom pozwala na przejmowanie angielskich manier. Jego syn Abdullah zmienia imię na Albert, z ojcem przeprowadza się do Anglii, i ma syna Edwarda Alberta, który wżeni się w rodzinę Rotszyldów.

Z szacunku dla żydowskiego pochodzenia David Sassoon buduje synagogi w Indiach. Jedną na terenie Fort, drugą w Byculla.

Nathaniel de Rotszyld, syn Nathana Mayera Rotszylda i zięć Jacoba (James) Mayera Rotszylda, nabywa Château Brane Mouton, winnicę Bordeaux w Mouton, i nazywa ją Château Mouton Rotszyld.

1854

Umiera Caroline Stern, żona Salomona Mayera Rotszylda.

1855

10 marca umiera Kalmann (Carl) Mayer Rotszyld.

28 lipca umiera Salomon Mayer Rotszyld.

6 grudnia umiera Amschel Mayer Rotszyld.

1856

6 maja rodzi się aszkenazyjski Żyd, psychoanalityk, Sigmund Freud. Później będzie atakował zachodnią moralność, krytykował to co uważał za neurotyczny nacisk na płeć człowieka Zachodu, który, według niego, powinny zastąpić żydowskie wartości swobody seksualnej. Co ciekawe, promował idee kazirodztwa i pedofilii jako normalne, coś na co zezwala również najświętsza księga Żydów – Talmud.

1858

W końcu Lionel de Rotszyld zajmuje swoje miejsce w parlamencie kiedy wymóg przysięgi na prawdziwą wiarę chrześcijańską zostaje poszerzony by włączyć inne przysięgi. Staje się pierwszym otwarcie żydowskim członkiem brytyjskiego parlamentu.

12 lipca Lord Harrington przemawia w Izbie Lordów, wyrażając sprzeciw wobec wpuszczania żydowskich imigrantów do Anglii, w którym stwierdza co następuje:

„Oni są wspaniałymi pożyczkodawcami i kontrahentami kredytowymi świata. . . Rezultat jest taki, że narody świata jęczą pod ciężkimi systemami podatków i krajowego długu. Oni zawsze byli największymi wrogami wolności”.

1859

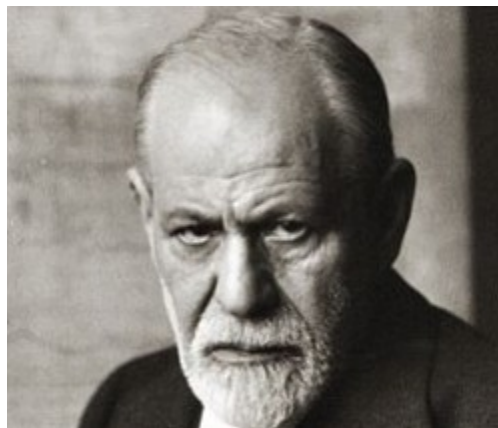
Umiera Schönche Jeannette Rotszyld.

1860

Na południu Ameryki, od czasów amerykańskiej niepodległości, rozwijały się bliskie relacje biznesowe między arystokracją uprawiającą bawełnę i producentami bawełny w Anglii. Bawełnę dostarczano z Ameryki do Francji i Brytanii należącymi do Rotszyldów statkami. Rotszyldowie postanowili, że to była pięta Achillesa Ameryki, i mogli skorzystać by ponownie zorganizować się w Ameryce, po zniszczeniu ich banku centralnego przez prezydenta Andrew Jacksona w 1836.

Rotszyldowie długo do tego się przygotowywali, i w tym roku w południowych stanach Ameryki była ogromna liczba agentów Rotszylda. Oni ostrożnie manipulowali społeczeństwem poprzez spiskowanie z lokalnymi politykami, których mieli w kieszeniach, i głoszenie propagandy wśród ludzi. W rezultacie 29 grudnia 1860 nastąpiła secesja Karoliny Południowej. Po kilku następnych tygodniach kolejnych 6 stanów dołączyło do spisku przeciwko Unii, i utworzyli „Konfederacyjne Stany Ameryki”, z Jeffersonem Davisem jako prezydentem.

W celu sprowokowania północy, ci agenci Rotszylda i ich wyprani z mózgów zwolennicy, napadają na wojsko, przejmują forty, arsenały, mennice i inne miejsca należące do Unii. Nawet członkowie gabinetu prezydenta Buchanana spiskują w celu zniszczenia Unii szkodząc kredytowi publicznemu i działając na rzecz zbankrutowania kraju. Buchanan twierdzi, że ubolewa nad secesją, ale nie podejmuje żadnych kroków by ją zahamować, nawet kiedy statek Stanów Zjednoczonych zostaje ostrzelany przez baterie nadbrzeżne z Południowej Karoliny.

Sigmund Freud

Lord Harrington

1861

Abraham Lincoln

Otto Von Bismarck

Miesiąc po inauguracji prezydenta Abrahama Lincolna (16 prezydent USA 1860 do dnia jego egzekucji w 1865) rozpoczyna się amerykańska wojna domowa w Fort Sumter, Południowa Karolina, po wyjściu tego stanu z Unii. Zawsze cytowano niewolnictwo jako powód wojny domowej, ale to nie jest prawdą, jak stwierdził sam prezydent Lincoln:

„Nie mam żadnego celu w bezpośredniej czy pośredniej ingerencji w instytucję niewolnictwa w stanie gdzie ona teraz istnieje. Uważam, że nie mam żadnego prawa by to robić, i nie mam ku temu żadnych inklinacji. . . Moim najważniejszym celem jest ratowanie Unii, i to nie jest ani po to by ratować ani niszczyć niewolnictwo. Gdybym mógł uratować Unię nie uwalniając żadnego niewolnika, zrobiłbym to”.

Prawdziwym powodem tej wojny jest to, że stany południowe były w strasznej sytuacji gospodarczej z powodu działań północnych stanów.

Północni przemysłowcy wykorzystali opłaty stanowe by uniemożliwić południowym stanom kupowanie tańszych towarów z Europy. W następstwie Europa zemściła się przestając importować bawełnę z południa.

W ten sposób południe zmuszono do płacenia więcej za towary, kiedy zredukowano ich dochody. To wtedy lichwiarze zobaczyli okazję do podzielenia i podbicia Ameryki pogrążając ją w wojnie domowej. To potwierdził Otto Von Bismarck kiedy był kanclerzem Niemiec (1871 – 1890), który w 1876 powiedział:

„O podziale Stanów Zjednoczonych na federację o tej samej sile na długo przed wojną domową zdecydowały potęgi finansowe Europy, ci bankierzy obawiali się, że Stany Zjednoczone, gdyby zostały jako jeden blok i jako jedno państwo, zdobyłyby niezależność gospodarczą i finansową, która zaszkodzi ich dominacji finansowej świata.

Głos Rotszyldów przeważał. Oni przewidzieli ogromne łupy, gdyby mogli zastąpić dwie słabe demokracje, zadłużone u finansistów, na energiczną republikę, pewną i samowystarczalną. Dlatego chcieli by ich emisariusze wykorzystali kwestię niewolnictwa, a przez to wykopali przepaść między obu częściami republiki”.

Faktycznie, po kilku miesiącach od pierwszych strzałów w Południowej Karolinie, Rotszyldowie pożyczili Napoleonowi III z Francji (bratanek Napoleona z bitwy pod Waterloo) 220.000.000 by przejąć Meksyk, a później rozmieścić wojska wzdłuż południowej granicy Stanów Zjednoczonych, korzystając z amerykańskiej wojny domowej, by przywrócić kolonialną władzę w Meksyku.

To było pogwałceniem „Doktryny Monroe”, wydanej przez prezydenta Jamesa Monroe w jego siódmym rocznym orędziu o stanie państwa wygłoszonym w Kongresie w 1823. Ta doktryna ogłosiła opinię Stanów Zjednoczonych, że potęgi europejskie nie powinny już kolonizować Ameryk czy ingerować w sprawy suwerennych krajów na obszarze Ameryk, takich jak Stany Zjednoczone, Meksyk i inne.

Napoleon III

President James Monroe

W zamian Stany Zjednoczone planowały pozostać neutralne w wojnach między potęgami europejskimi i w wojnach między potęgą europejską i jej koloniami. Ale gdyby miały mieć miejsce wojny drugiego typu w Amerykach, takie działania Stany Zjednoczone uważałyby za wrogie wobec nich.

Choć Francuzi naruszali Doktrynę Monroe w Meksyku, Brytyjczycy robili to samo przemieszczając 11.000 żołnierzy do Kanady i rozmieszczając ich wzdłuż północnej granicy Stanów.

Prezydent Lincoln wiedział że był w kłopotcie, więc udał się do sekretarza skarbu, Salomona P Chase w Nowym Jorku, by złożyć wniosek o pożyczki konieczne do finansowania obrony Ameryki.

Rotszyldowie zorganizowali wojnę by doprowadzić Unię do upadku, i teraz nie mieli zamiaru jej ratować, więc poinstruowali amerykańskie banki żeby oferowały pożyczki na 24-36%. Prezydent Lincoln odmówił, a byli tego pewni, i wrócił do Waszyngtonu, gdzie wysłał po płk Dicka Taylora z Chicago, któremu zlecił rozwiązanie kwestii finansowania wojny.

W czasie jednego spotkania prezydent Lincoln zapytał płk Taylora jakie ma propozycje odnośnie finansowania wojny. Pułkownik stwierdził:

„Lincoln, to jest łatwe, niech Kongres uchwali akt autoryzujący wydrukowanie legalnego środka płatniczego. . . i płać nimi swoim żołnierzom i dzięki nim wygrasz również wojnę”.

Prezydent zapytał Taylora czy naród amerykański zaakceptuje te banknoty, na co pułkownik odpowiedział:

„Naród czy każdy inny nie będzie miał żadnego wyboru w tej sprawie, jeśli będzie to legalny pieniądz. Będzie miał pełne poparcie rządu i będzie tak dobry jak każdy inny pieniądz, bo Kongres ma takie prawo na mocy konstytucji”.

Umiera Isabella Rotszyld.

1862

Prezydent Lincoln rozpoczyna drukowanie amerykańskiej waluty o wartości \$450.000.000. Te banknoty drukowane są zielonym atramentem na odwrotnej stronie, by odróżnić je od innych banknotów w obiegu, i nazwane są „greenbacks”[zielone]. Są drukowane bez odsetek dla rządu federalnego i wykorzystywane do opłacania wojsk i dostaw wojskowych. Prezydent Lincoln będzie ostatnim prezydentem który wydał bezdłużne banknoty amerykańskie, i tak o tym powiedział:

„Rząd powinien tworzyć, wydawać i rozprowadzać walutę i kredyt potrzebny do zaspokojenia siły nabywczej rządu i siły nabywczej konsumentów. Przywilej tworzenia i wydawania pieniądza jest nie tylko największym przywilejem rządu, ale to jest największa okazja twórcza rządu. Poprzez przyjęcie tych zasad. . . podatnicy oszczędzą ogromne sumy w odsetkach. Pieniądz przestanie być mistrzem i stanie się sługą ludzkości”.

Stwierdził również:

„Narodowi tej republiki daliśmy największe błogosławieństwo jakie w ogóle otrzymali, ich własny pieniądz papierowy do spłacania własnych długów”.

Greenback

W tym samym roku londyński *Times* pokazuje kto pociąga za sznurki, kiedy publikuje artykuł zawierający następujące oświadczenie:

„Gdyby ta złośliwa polityka finansowa, która miała swój początek w Republice Ameryki Północnej, miała się zakorzenić na stałe, to wtedy taki rząd będzie emitował własny pieniądz bez kosztów. Będzie spłacał długi i będzie bez długów. Będzie miał wszystkie pieniądze niezbędne do prowadzenia handlu.

Będzie prosperował bez precedensu w historii świata cywilizowanych rządów. Umysły i bogactwo wszystkich krajów trafią do Ameryki Północnej. Ten rząd musi zostać zniszczony, albo on zniszczy każdą monarchię na świecie”.

Wiele lat później pojawia się biuletyn *Hazard* z kontrolowanego przez Rotszyldów Banku Anglii, i ujawnia dalsze informacje o powodzie konieczności zatrzymania „greenbacks”, bezdłużnego pieniądza Lincolna:

„Niewolnictwo może zostać zniesione siłą wojny i zniszczone. Z tego, ja i moi (żydowscy) europejscy przyjaciele jesteśmy zadowoleni, bo niewolnictwo jest tylko posiadaniem siły roboczej i niesie z nim troskę o robotników, podczas gdy europejski plan, prowadzony przez Anglię, polega na tym, że kapitał kontroluje siłę roboczą poprzez kontrolę płac.

To można zrobić dzięki kontroli pieniądza. Wielki dług jaki zobaczą kapitaliści powstaje w wyniku wojny, musi być użyty jako środek do kontrolowania ilości pieniądza. Aby to osiągnąć, obligacje muszą zostać wykorzystane jako podstawa bankowa. Teraz czekamy na sekretarza skarbu, aby przedstawił zalecenia Kongresowi. Nie pomoże pozwolenie by „zielony”, jak jest nazywany, był w obiegu jako pieniądz przez dłuższy czas, bo nie możemy go kontrolować”.

1863

Prezydent Abraham Lincoln dowiaduje się, że car Rosji, Aleksander II (1855-1881), miał również kłopoty z Rotszyldami, bo odmawiał ich ciągłym próbom ustanowienia banku centralnego w Rosji. Car udziela Lincolnowi niespodziewanej pomocy.

Aleksander II wydaje rozkazy, że jeśli Anglia albo Francja interweniuje w amerykańską wojnę domową, i pomogą Południowi, takie działanie Rosja uzna za deklarację wojny, i stanie po stronie prezydenta Lincoln. Żeby pokazać że podchodzi do tego poważnie, wysłała część Floty Pacyfiku do portu San Francisco i część do portu w Nowym Jorku.

Bank Rotszyldów w Neapolu, Włochy, C M de Rotszyld e figli, zostaje zamknięty po zjednoczeniu Niemiec.

Rotszyldowie wykorzystują jednego ze swoich ludzi w Ameryce, Johna D Rockefellera, do zorganizowania biznesu ropy zwanego Standard Oil, który w końcu przejmuje wszystkich swoich konkurentów.

1864

Prezydent Lincoln zostaje ponownie wybrany 8 listopada i 21 pisze do przyjaciela:

„Potęga pieniądza poluje na kraje w czasach pokoju i spiskuje przeciwko nim w czasach niedoli. Jest bardziej despotyczna niż monarchia, bardziej zuchwała niż autokracja, bardziej samolubna niż biurokracja”.

Rotszyld, August Belmont, teraz krajowy prezes Partii Demokratycznej (w latach 1860-1872), popiera gen. George’a McClellanasa, nominata demokratów przeciwko prezydentowi Abrahamowi Lincolnowi w tegorocznych wyborach. Ku wielkiemu gniewowi Belmonta, prezydent Lincoln wygrywa wybory.

1865

W oświadczeniu dla Kongresu, prezydent Abraham Lincoln twierdzi:

„Mam dwóch wielkich wrogów: Armie Południową z przodu, i instytucje finansowe z tyłu. Spośród obu, największym moim wrogiem jest ten z tyłu”.

General Lee

John Wilkes Booth

Izola Forrester

14 kwietnia, 41 dni od drugiej inauguracji, i tylko 5 dni po poddaniu się gen. Lee gen. Grantowi w Appomattox, prezydent Lincoln zostaje zastrzelony w Teatrze Forda przez Johna Wilkesa Bootha. Później umrze na skutek ran, niecałe 2 miesiące przed zakończeniem amerykańskiej wojny domowej.

Ponad 70 lat później, wnuczka Bootha, Izola Forrester, ujawnia w swojej książce o dziadku „Ten jeden szalony czyn” [This One Mad Act], że zmusiły go do tego czynu potężne interesy w Europie, i wbrew pogłoskom, że później zabiły go amerykańskie władze, faktycznie uciekł do Europy i zmarł w Calais w wieku 39 lat.

Późniejsze oskarżenia, że międzynarodowi bankierzy odpowiadali za egzekucję prezydenta Lincolna, usłyszano w kanadyjskiej Izbie Gmin, prawie 70 lat później, w 1934.

Człowiekiem który ujawnił to był kanadyjski adwokat Gerald G. McGeer.

Zdobył dowody usunięte ze źródeł publicznych przekazane mu przez agentów tajnych służb na procesie Johna Wilkesa Bootha, po jego rzekomej śmierci. McGeer oświadczył, że

John Wilkes Booth był najemnikiem pracującym dla międzynarodowych bankierów. O jego przemówieniu napisał *Vancouver Sun* 2 maja 1934, w którym oświadczył:

“Abraham Lincoln, zamordowany wyzwoliciel niewolników, został zamordowany w wyniku machinacji grupy przedstawicieli międzynarodowych bankierów, którzy obawiali się ambicji prezydenta w kwestii kredytów.

Była wtedy tylko jedna grupa na świecie, która miała powód żądania śmierci Lincolna.

Byli to ludzie przeciwni programowi krajowej waluty, i którzy zwalczali go przez cały okres wojny domowej z uwagi na jego „zielone”.”

Gerald G McGeer stwierdził także, że egzekucja Lincolna nie była tylko dlatego, że międzynarodowi bankierzy chcieli oprzeć amerykańską walutę na złocie, które, oczywiście, kontrolowali. Chcieli oprzeć Amerykę na standardzie złota. To było sprzeczne z polityką „zielonych” prezydenta Lincolna, opartej całkowicie na dobrej wierze i kredycie Stanów Zjednoczonych.

Artykuł w *Vancouver Sun* zacytował także następujące oświadczenie Geralda G McGeera:

Gerald G. McGeer

„Byli to ludzie zainteresowani w ustanowieniu standardu złota i prawie bankierów do zarządzania walutą i kredytem każdego narodu na świecie. Pozbywając się Lincolna byli w stanie realizować ten plan i realizowali go w Stanach Zjednoczonych. W ciągu 8 lat od zabójstwa Lincolna, w Stanach Zjednoczonych srebro zostało zdemonetyzowane i ustanowiony system standardu złota”.

Co ciekawe, było dużo spekulacji o tym, że Abraham Lincoln był faktycznie nieślubnym synem A A Springsa (przed krypto-żydowskie nazwisko- Springstein) – Rotszylda.

Po krótkim okresie szkolenia w London Bank Rotszyldów, Jacob Schiff, Rotszyld, urodzony we Frankfurcie, przybywa do Ameryki w wieku 18 lat, z zadaniem i funduszem niezbędnym do wkupienia się tutaj w bank. Celem tego jest wykonanie następujących zadań:

1. Zdobyć kontroli nad systemem pieniężnym Ameryki przez ustanowienie banku centralnego
2. Znaleźcie odpowiednich osób, które, za pewną cenę, zechcą służyć jako pionki dla Iluminatów, i promowanie ich na wysokie stanowiska w rządzie federalnym, w Kongresie, Sądzie Najwyższym i we wszystkich agencjach federalnych
3. Wywołanie niesnasków w grupie mniejszości we wszystkich krajach, szczególnie wybierając białych i Murzynów
4. Zorganizowanie ruchu by zniszczyć religię w Stanach Zjednoczonych, z chrześcijaństwem jako głównym celem

Nathaniel de Rotszyld zostaje członkiem parlamentu z Aylesbury w Buckinghamshire.

1866

Umiera Henriette (“Jette”) Rotszyld.

1868

15 listopada umiera Jacob (James) Mayer Rotszyld, wkrótce po zakupieniu Château Lafite, jednej z czterech wspaniałych posiadłości Francji. Jest ostatnim z synów Mayera Amschela Rotszylda.

1869

Na pogrzebie wielkiego rabina Simeona Ben-Iudah, rabin Reichorn wygłasza następujące oświadczenie:

„Dzięki straszliwej potędze naszych międzynarodowych banków, zmusiliśmy chrześcijan do licznych wojen. Wojny mają dla Żydów szczególną wartość, bo chrześcijanie wyżynają się wzajemnie i robią więcej miejsca dla nas, Żydów. Wojny są żydowskimi żniwami, na chrześcijańskich wojnach tuczą się żydowskie banki. Ponad 100.000.000 chrześcijan usunięto z powierzchni ziemi dzięki wojnom, a to jeszcze nie koniec”.

16 marca umiera Babette Rotszyld.

1870

Umiera Nathaniel de Rotszyld.

1871

Amerykański generał o nazwisku Albert Pike, wprowadzony do Iluminatów przez Guiseppe Mazziniego, finalizuje swój plan 3 wojen światowych i różnych reowlucji na świecie, z punktem kulminacyjnym wprowadzenia tego wielkiego spisku w końcowy etap. Jego szczegóły są następujące:

1. **I wojna światowa** musi być wywołana w celu zniszczenia cara Rosji, jak w 1815 obiecał Nathan Mayer Rotszyld. Car ma zostać zastąpiony komunizmem, który wykorzysta się do atakowania religii, głównie chrześcijaństwa. Różnice między imperiami brytyjskim i niemieckim wykorzysta się do wywołania tej wojny.

2. II wojna światowa ma być wykorzystana do wywołania kontrowersji między faszyzmem i politycznym syjonizmem, poprzez opresję Żydów w Niemczech jako narzędzie do wywołania nienawiści przeciwko narodowi niemieckiemu. To jest opracowane dla zniszczenia faszyzmu (wykreowanego przez Rotszyldów) i zwiększenia potęgi politycznego syjonizmu. Ta wojna zaprojektowana jest w celu zwiększenia potęgi komunizmu do poziomu równego zjednoczonemu chrześcijaństwu.
3. III wojna światowa będzie miała miejsce dzięki wywołaniu nienawiści do świata muzułmańskiego w celu ustawienia naprzeciwko siebie świata islamskiego i syjonistów politycznych. Kiedy ona będzie się toczyć, pozostałe kraje zostaną zmuszone do walki ze sobą do stanu wyniszczenia się psychicznego, fizycznego, duchowego i gospodarczego.

15 sierpnia Albert Pike pisze list (teraz w katalogu w Brytyjskim Muzeum) do Guiseppe Mazziniego, w którym stwierdza:

„Rozpuścimy nihilistów i ateistów i sprowokujemy wielki kataklizm społeczny, który w całym swoim horrorze pokaże wyraźnie wszystkim narodom skutek absolutnego ateizmu; wywołanie zdziwienia i najbardziej krwawych zawirowań.

Wtedy wszędzie ludzie zostaną zmuszeni do samoobrony przed światową mniejszością rewolucjonistów świata i eksterminują tych niszczycieli cywilizacji i tłumy rozczarowanych chrześcijaństwem, których duch od tej chwili będzie pozbawiony kompasu i przywództwa, i pragnąc ideału, ale nie wiedząc gdzie ulokować swoje oddanie i adorację, otrzymają prawdziwe światło poprzez uniwersalne ujawnienie czystej doktryny Lucyfera, wystawionej w końcu na widok publiczny.

To ujawnienie spowoduje w rezultacie ogólny reakcyjny ruch, po którym nastąpi zniszczenie chrześcijaństwa i ateizmu, obydwą zwyciężone i zniszczone w tym samym czasie”.

Albert Pike

Pike, w 1859 wybrany na suwerennego wielkiego komandora szkockiego rytu masonerii południowej jurysdykcji, był najpotężniejszym masonem w Ameryce. To stanowisko zachowa

przez 32 lata do śmierci w 1891. W 1872 opublikował także książkę o tym „Moralność i dogmaty starożytności i akceptowany szkocki ryt masonerii” [Morals and Dogma of the Ancient and Accepted Scottish Rite of Freemasonry], w której szczerze stwierdza:

„Prawdziwe imię szatana, według kabalistów, jest odwrócone Yahweh, bo szatan nie jest czarnym bogiem, a zaprzeczeniem Boga. . . Dla wtajemniczonych to nie jest osoba, a siła, stworzona dla dobra, ale która może służyć złu. Jest to instrument wolności i wolnej woli. . . LUCYFER, nosiciel światła! Dziwne i tajemnicze imię dane duchowi ciemności! Lucyfer, syn poranka! Czy to ten który nosi światło, i swoimi nie do zniesienia wspaniałościami oślepi słabe, zmysłowe lub egoistyczne dusze? Nie wątpcie w to!”

Ciekawe, w tej samej książce Pike podkreśla, że masoneria jest religią opartą na okultystycznej filozofii żydowskiej znajdującej się w Kabale.

1872

Przed śmiercią Guiseppe Mazziniego w tym roku, swoim następcą ustanawia innego rewolucyjnego lidera o nazwisku Adrian Lemmy. To jego później zastąpią Lenin i Trocki, a potem Stalin. Te rewolucyjne działania wszystkich tych osób finansują Rotszyldowie.

1873

Przynoszące straty kopalnie miedzi Rio Tinto w Hiszpanii są zakupione przez grupę zagranicznych finansistów łącznie z Rotszyldami. Te kopalnie są największym źródłem miedzi w Europie.

1875

1 stycznia Jacob Schiff, teraz zięć Solomona Loeba po poślubieniu jego córki Teresy, przejmuje kontrolę nad bankiem Kuhn, Loeb & Co. Schiff finansuje Standard Oil Company krypto-Żyda Johna D Rockefellera. Finansuje także imperium kolejowe Edwarda H Harrimana i imperium stali Andrew Carnegiego. To wszystko z pieniędzy Rotszylda.

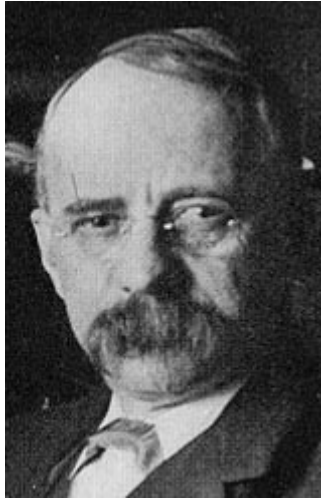
Następnie identyfikuje największych ówczesnych bankierów w Ameryce. Są to J P Morgan, który kontroluje Wall Street, Drexels oraz Biddles z Filadelfii. Wszyscy pozostali finansiści, duży i mali, będą tańczyć do tego co zagrają im te 3 banki. Następnie Schiff namawia europejskich Rotszyldów by ustanawiali europejskie filie tych 3 dużych banków pod warunkiem że Schiff, a zatem Rotszyld, będzie szefem bankowości w Nowym Jorku, a więc w Ameryce.

N M Rotszyld & Sons przeprowadzają emisję akcji by pozyskać kapitał na pierwszy projekt tunelu w kanale w celu połączenia Francji z Anglią, z połową kapitału pochodzącego z należącej do Rotszylda “Compagnie du Chemin de Fer du Nord”.

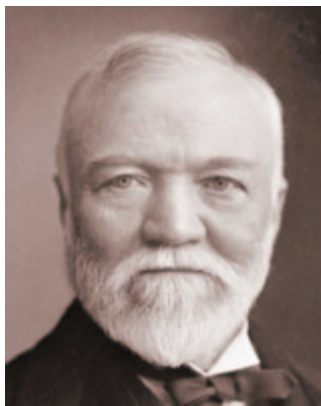
Rotszyldowie potrzebowali kontrolę Kanału Sueskiego żeby chronić ogromne interesy w regionie, więc Lionel deRotszyld instruuje żydowskiego premiera, Benjamina Disraeli, by nabył akcje Kanału Sueskiego od Khedive Said z Egiptu. Rotszyldowie pożyczyci fundusze brytyjskiemu rządowi żeby ułatwić ten zakup, ale nie chcieli dokonać zakupu sami, bo chcieli by właścicielem był kontrolowany przez nich rząd, żeby korzystać z wojska tego rządu do jego ochrony.

1878

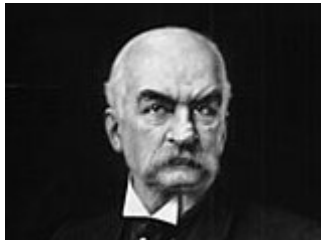
Archibald Philip Primrose, 5-ty Earl of Rosebery, który zostanie brytyjskim premierem w 1894, żeni się z Hannah de Rotszyld, córką Barona Mayera de Rotszylda. Z tego małżeństwa pochodzi 4 dzieci: Harry Primrose, Lord Dalmeny (późniejszy 6-ty Earl of Rosebery), Neil Primrose, Lady Sybil Primrose i Lady Margaret Primrose.

Edward H Harriman

Andrew Carnegie

J P Morgan

1879

Umiera Lionel de Rotszyld.

1880

Agenci Rotszylda rozpoczynają wzniesienie serii pogromów głównie w Rosji, ale również w Polsce, Bułgarii i Rumunii. Ich wynikiem jest rzeź tysięcy Żydów, ucieczka około 2.000.000, głównie do Nowego Jorku, jak również do Chicago, Filadelfii, Bostonu i Los Angeles. Ale niektórzy z pomocą pieniędzy Rotszylda zaczynają osiedlać się w Palestynie.

Powodem wszczęcia tych pogromów było utworzenie dużej żydowskiej bazy w Ameryce, którzy, po przybyciu, zostaną poinstruowani by zarejestrowali się jako wyborcy demokratów. Około 27 lat później, to poskutkowało powstaniem ogromnej bazy demokratycznej w Stanach Zjednoczonych i wykorzystania jej do wyboru frontmenów dla Rotszyldów, ludzi takich jak Woodrow Wilson, na prezydentów, by realizowali cele Rotszyldów.

W Ameryce, John Swinton, ówczesny wybitny nowojorski dziennikarz, był honorowym gościem na bankiecie wydanym przez liderów jego rzemiosła. Ktoś kto nie znał ani prasy, ani Swintona, wznosił toast za niezależną prasę. Swinton oburzył swoich kolegów odpowiadając:

„Nie ma nic takiego, w tej chwili w historii, w Ameryce, jak niezależna prasa. Wy to wiecie i ja to wiem. Wśród was nie ma ani jednego kto odważyłby się napisać uczciwą opinię, a gdyby to zrobił, wiedziałby wcześniej, że to nigdy nie ukaże się w druku. Mam płacone co tydzień za to bym własne szczere opinie trzymał z daleka od gazety z którą jestem związany.

Inni z was mają płacone podobne wynagrodzenie za podobne rzeczy, i każdy z was kto byłby na tyle lekkomyślny by zamieszczać uczciwe opinie, wylądowałby na ulicy szukając innego zajęcia. Gdybym pozwolił sobie na opublikowanie w mojej gazecie własnej uczciwej opinii, w 24 godziny straciłbym pracę.

Zadaniem dziennikarzy jest niszczenie prawdy, jawne okłamywanie, demoralizowanie, oczernianie, płaszczenie się u stóp mamony, i sprzedawanie swojego kraju i swojego narodu za codzienny chleb. Wy to wiecie i ja to wiem, i co za wariactwo jest to wznoszenie toastu za niezależną prasę?

Jesteśmy narzędziami i wasalami bogatych zakulisowców. Jesteśmy pajacami, oni pociągają za sznurki, a my tańczymy. Nasze talenty, możliwości i życie są własnością innych ludzi. My jesteśmy intelektualnymi prostytutkami”.

1881

Prezydent James A Garfield (20-ty prezydent USA, na stanowisku tylko 100 dni), oświadcza 2 tygodnie zanim zostaje zabity:

„Kto kontroluje podaż pieniądza w naszym kraju jest absolutnym panem całego przemysłu i handlu. . . a kiedy zrozumiecie to, że cały system bardzo łatwo da się kontrolować, tak czy inaczej, kilku potężnym osobom na szczycie, nie trzeba będzie wam mówić jak powstają okresy inflacji i depresji”.

13 marca w Petersburgu zostaje zamordowany car Rosji Aleksander II, po kilku próbach zabójstwa rozpoczętych w 1866, mniej niż rok od zwycięstwa prezydenta Lincolna w amerykańskiej wojnie domowej.

Rodzi się Maurice de Rotszyld, syn Edmonda Jamesa de Rotszylda.

1883

Po wykopaniu 2.000 m tunelu w kanale, rząd brytyjski wstrzymuje projekt powołując się na to, że będzie stanowił zagrożenie dla bezpieczeństwa Brytanii.

1885

Nathaniel Rotszyld, syn Lionela de Roszylda, zostaje pierwszym żydowskim parem i przyjmuje tytuł Lord Rotszyld.

1886

Francuski bank Rotszylda, de Rothschild Frères, otrzymuje okazałe obszary rosyjskich pól naftowych i tworzy Caspian & Black Sea Petroleum Company, która szybko staje się drugim największym na świecie producentem ropy.

1887

Edward Albert Sassoon, wnuk monopolisty opiumowego Rotszyldów, Davida Sassoon, poślubia Aline Caroline de Rotszyld, prawnuczkę Jacoba (James) Mayera Rotszylda. Ojciec Aline Caroline, Gustave, wraz z bratem Alphonse, przejmuje francuską filię Rotszyldów po śmierci Jacoba, ich ojca.

Rotszyldowie finansują fuzję kopalni diamentów Kimberley w Południowej Afryce. W końcu staną się największymi akcjonariuszami tej firmy, De Beers, i wydobywcami kamieni szlachetnych w Afryce i Indiach.

1888

Rodzi się Noémie Halphen, przyszła żona Maurice de Rotszylda.

1891

Lider brytyjskich lejberzystów wygłasza następujące oświadczenie na temat Rotszyldów:

„Ta wysysająca krew załoga była przyczyną niewypowiedzianych intryg i nędzy w Europie w obecnym stuleciu, i swoje kolosalne bogactwo gromadziła głównie poprzez podżeganie do wojen między państwami, które nigdy nie powinny się kłócić.

Zawsze gdzie w Europie jest kłopot, pojawiają się pogłoski i ludzkie myśli łamią się ze strachu przed zmianą i nieszczęściem, możesz być pewnym, że o haczykowanym nosie Rotszyld zabawia się swoimi gierkami gdzieś w regionie niepokoju”.

Takie jak ten komentarze martwią Rotszyldów, i pod koniec lat 1800 zakupili agencję informacyjną Reuters, żeby mogli sprawować pewną kontrolę nad mediami.

1895

Edmond James de Rotszyld, najmłodszy syn Jacoba (James) Mayera Rotszylda, odwiedza

Palestynę by zobaczyć założone przez niego żydowskie kolonie w wyniku zorganizowanych przez Rotszylda pogromów w Rosji, Polsce, Bułgarii i Rumunii. Jest pod wrażeniem i obiecuje dostarczać fundusze dla tych kolonii dla realizacji długoterminowego celu Rotszylda – utworzenia należącego do niego żydowskiego państwa.

1897

Rotszyldowie finansują Kongres Syjonistyczny w celu promowania syjonizmu. Przedstawia się go jako ruch polityczny dążący do bezpiecznej ojczyzny dla Żydów, ale faktycznie jest spiskiem mającym na celu doprowadzenie całego świata pod światowy rząd kierowany i kontrolowany przez Żydów, a zwłaszcza Rotszyldów.

Pierwsze spotkanie Kongresu Syjonistycznego ma odbyć się w Monachium, ale z uwagi na sprzeciw lokalnych Żydów musi zostać przeniesione do Bazylei, Szwajcaria, i ma miejsce 29 sierpnia. Przewodniczy mu aszkenazyjski Żyd Theodor Herzl, który pisze w swoich dziennikach:

„Istotne jest by cierpienia Żydów. . . uległy pogorszeniu. . . to pomoże w realizacji naszych planów. . . mam wspaniały pomysł. . . antysemitów nakłonię do likwidacji żydowskiego bogactwa. . . W ten sposób antysemita pomogą nam w tym, że nasilą prześladowania i opresję Żydów. Antysemita będą naszymi najlepszymi przyjaciółmi”.

Herzl zostaje wybrany na przewodniczącego Organizacji Syjonistycznej, która przyjmuje „Czerwony heksagram Rotszylda” jako syjonistyczną flagę, który 51 lat później wyląduje na fladze Izraela.

Na tej konferencji, Chaim Weizmann, który stanie się jej szefem, oświadcza:

„Nie ma żadnych angielskich, francuskich, niemieckich czy amerykańskich Żydów, a są tylko Żydzi mieszkający w Anglii, Francji, Niemczech czy Ameryce”.

Edward Henry Harriman zostaje dyrektorem Kolei Union Pacific i przejmuje kontrolę nad Koleją Southern [południową] Pacific. Wszystko to finansują Rotszyldowie.

1898

Na Światowym Kongresie Syjonistycznym w lipcu, Max Mandelstam składa następujące oświadczenie:

„Żydzi zdecydowanie odrzucają ideę fuzji z innymi narodowościami i trzymają się mocno ich historycznej nadziei na światowe imperium”.

Papież Leon XIII tak wypowiada się na temat lichwy (naliczanie odsetek na pieniądzu):

„Z jednej strony istnieje grupa, która posiada władzę bo posiada bogactwo, która ma w swoim uścisku całą siłę roboczą i cały handel, która manipuluje dla własnych korzyści i własnych celów wszystkimi źródłami dostaw, i która jest silnie reprezentowana w radach samego państwa. Z drugiej strony są potrzebujące i bezsilne tłumy, obolałe i cierpiące.

Drapieżna lichwa, która, choć nie raz potępiona przez Kościół, jest jednak w innej formie, ale z tym samym poczuciem winy, wciąż praktykowana przez chciwych i drapieżnych ludzi. . . tak, że mała liczba bardzo bogatych ludzi była w stanie nałożyć na masy biednych jarzmo trochę lepsze niż samo niewolnictwo”.

Umiera Ferdinand de Rotszyld.

1899

Ze względu na odkrycie znacznie rosnącej ilości bogactwa w złocie i diamentach w Afryce Południowej, poprzez agentów Lorda Alfreda Milnera i Cecila Rhodesa, Rotszyldowie wysłali tam 400.000 brytyjskich żołnierzy do walki z „wrogiem”, składającym się z 30.000 boerskich farmerów z karabinami, którzy nie chcieli opuścić swojej ziemi.

To w czasie tej tzw. wojny wymyślono obóz koncentracyjny, kiedy Brytyjczycy aresztowali każdego sympatyzującego z Boerami, łącznie z kobietami i dziećmi, i umieścili ich w nie sanitarnych, opanowanych przez pomór obozach. Brytyjska armia Rotszyldów wygrywa tę wojnę i zdobywa dla siebie ogromne bogactwo w złocie i diamentach.

W przemówieniu wygłoszonym 30 października 1937, admirał Henry Hamilton Beamish tak wypowiedział się o wojnie boerskiej:

„Wojna boerska miała miejsce 37 lat temu. Boer znaczy farmer. Wielu krytykowało wielką potęgę taką jak Brytania za próbę zniszczenia Boerów. Po przeprowadzeniu śledztwa dowiedziałem się, że wszystkie kopalnie złota i diamentów w Afryce Południowej należały do Żydów, że Rotszyld kontrolował złoto, Samuels srebro, Baum inne kopalnie, a Moses metale nieszlachetne. Wszystko czego ci ludzie dotkną niechybnie skażają’.

Obecny prezydent Republiki Transwalu w Afryce Południowej, Stephanus Johannes Pa

Kruger, tak powie w tym roku na temat jedyne go sposobu przywrócenia pokoju w Afryce Południowej:

„Gdyby to można było sobie wyobrazić, całkowite wyrzucenie monopolisty Żyda z tego kraju nie wywołując wojny z Wielką Brytanią, to problem trwałego pokoju zostałby rozwiązany”.

1901

Żydzi z ustanowionych przez Edmonda Jamesa de Rotszylda kolonii w Palestynie wysyłają do niego delegację, która mówi:

„Jeśli chcesz ratować Yishuv (żydowska osada), najpierw zabierz z niej swoje ręce, i . . . choć raz pozwól osadnikom naprawić dla siebie to co wymaga naprawienia”.

Edmond James de Rotszyld nie jest zadowolony z tego i mówi do niej:

„To ja utworzyłem Yishuv, tylko ja. Dlatego nikt, ani osadnicy, ani organizacje, nie mają prawa ingerować w moje plany”.

Zostaje zamknięty bank Rotszyldów we Frankfurcie, Niemcy, bo nie ma męskiego potomka Rotszyldów, który przejąłby ten spadek.

Rodzi się Philippe de Rotszyld.

Na VI Kongresie Syjonistycznym w Bazylei, Szwajcaria, toczy się dyskusja o brytyjskiej propozycji przekazania Ugandy jako terenu na przyszłe syjonistyczne państwo.

Uczestniczący w nim Żydzi narzekają, że chcą Palestynę, i wtedy nagle Max Nordau wygłasza następujące szokujące oświadczenie o tym jak Żydzi dostaną Palestynę dzięki procesowi pomostowemu, który zostanie dokładnie zrealizowany ponad 15 lat później. Oto co powiedział:

„Pozwólcie mi powiedzieć następujące słowa, tak jakbym pokazywał wam szczeble drabiny prowadzącej do samej góry: Herzl, Kongres Syjonistyczny, angielska oferta Ugandy, przyszła wojna światowa, konferencja pokojowa, kiedy z pomocą Anglii powstanie wolna i żydowska Palestyna”.

1905

Grupa popieranego przez Rotszylda syjonistycznych Żydów pod przywództwem Georgi Apollonowicha Gapona próbuje obalić cara Rosji w komunistycznym zamachu. Nie udaje się i są zmuszeni uciekać z Rosji, otrzymując schronienie w Niemczech.

Wydana w tym roku Encyklopedia żydowska (t. 2, s. 497) tak pisze na temat kontroli Kościoła Katolickiego:

„To jest w pewnym stopniu ciekawa kontynuacja próby ustanowienia katolickiego konkurenta Rotszyldów, obecnie to oni są strażnikami papieskiego skarbu”.

1906

Rotszyldowi oświadczają, że z powodu wzrastającej niestabilności w regionie i wzrastającej konkurencji ze strony należącego do Rockefellerów (rodzina Rockefellerów to potomkowie Rotszyldów z linii żeńskiej) Standard Oil, postanawiają sprzedać swoją Caspian & Black Sea Petroleum Co., Royal Dutch i Shell. Jest to kolejny przykład próby ukrycia przez Rotszyldów własnego bogactwa, które faktycznie konsolidują.

1907

Rotszyld, Jacob Schiff, szef Kuhn, Loeb & Co., w przemówieniu wygłoszonym w Nowojorskiej Izbie Handlowej ostrzega:

„Jeśli nie będziemy mieć banku centralnego z odpowiednią kontrolą środków kredytowych, kraj ten przejdzie najpoważniejszą i dalekosiężną paniką pieniężną w swojej historii”.

I nagle Ameryka znajduje się w kolejnym kryzysie finansowym, znanym jako „panika 1907”, który zdziesiątkuje życie milionów Amerykanów.

1909

Jacob Schiff zakłada National Advancement for the Association of the Coloured People – NAACP [na rzecz Stowarzyszenia Kolorowych]. Jej celem jest podburzanie Murzynów do rozruchów, grabieży i innych form niepokoju, by wywołać rozłam między białą i czarną społecznością.

Żydowski historyk Howard Sachar tak twierdzi w książce „Historia Żydów w Ameryce” [A History of the Jews in America]:

“W 1914, professor emeritus Joel Spingarn z Columbia University został przewodniczącym NAACP i do zarządu zwerbował takich żydowskich liderów jak Jacob Schiff, Jacob Billikopf i rabin Stephen Wise”.

Innymi współzałożycielami byli aszkenazyjscy Żydzi: Julius Rosenthal, Lillian Waldand i rabin Emil G Hirsch.

Dopiero 60 lat później, pod koniec lat 1970, NAACP mianuje pierwszego czarnego przewodniczącego o nazwisku Benjamin Hooks.

Co ciekawe, żydowski Talmud jest proponentem rasistowskiego Mitu chamicznego [Hamitic Myth], o którym były pracownik Centrum Szymona Wiesenthala, Harold Brackman, napisał w pracy doktorskiej zatytułowanej „Wzloty i upadki konfliktu: historia stosunków murzyńsko-żydowskich w latach 1900” [The Ebb and Flow of Conflict: The History of Black-Jewish Relations Through 1900]:

„Nie ma żadnych wątpliwości, że Talmud babiloński był pierwszym źródłem do przeczytania negrofobicznej treści epizodu poprzez podkreślanie braterskiego powiązania Kanaana [Cham] z Kuszem. . . ale ważniejsza wersja mitu genialnie wiąże się z początkami czerności – i innymi, prawdziwymi i wyimaginowanymi cechami negroidalnymi – z samym przekleństwem Noego.

Zgodnie z nim, oburzony ojciec powiedział do Chama, że ponieważ wykorzystałeś mnie w ciemności nocy, twoje dzieci będą rodzić się czarne i brzydkie; bo przekreśliłeś głowę by sprawić mi wstyd, będą miały kręcone włosy i czerwone oczy; bo twoje usta kpily z mojej nagości, ich napuchną, a ponieważ zlekceważyłeś moją nagość, one będą chodzić nago z ich haniebnie wydłużonymi męskimi członkami, odsłoniętymi by wszyscy je widzieli. . .”

Maurice de Rotszyld poślubia aszkenazyjską Żydówkę Noémie Halphen.

1911

Werner Sombart w książce „Żydzi a nowoczesny kapitalizm” [The Jews and Modern Capitalism] stwierdził, że od 1820 był to „wiek Rotszylda”, i zakończył, że „Jest tylko jedna potęga w Europie, i jest nią Rotszyld”. Stwierdził również:

„Żydowski wpływ uczynił Stany Zjednoczone takimi jakie są – amerykańskie. Bo to co my nazywamy amerykańskością, to nic innego, jeśli można tak powiedzieć, niż destylowany duch żydowski. . . nowoczesny kapitalizm jest niczym więcej, ani mniej, niż wyrazem żydowskiego ducha. . .

Kapitalizm narodził się z pożyczki pieniędzy. Pożyczanie pieniędzy zawiera pierwotną ideę kapitalizmu.

Zajrzyjcie na strony Talmudu i dowiedcie się, że z pożyczania pieniędzy Żydzi zrobili sztukę.

Uczono ich wcześniej, by szczęścia szukali ich w posiadaniu pieniędzy. Oni zgłębili wszystkie tajemnice, które kryją się w pieniądzu. Stali się panami pieniądza i panami świata. . .”

1912

W grudniowym numerze czasopisma „Truth”, George R Conroy tak mówi o Jacobie Schiff:

„Pan Schiff jest szefem wielkiego prywatnego banku Kuhn, Loeb & Co, reprezentującego interesy Rotszyldów po tej stronie Atlantyku.

Nazywano go strategiem finansowym i od lat był ministrem finansów wielkiej bezosobowej potęgi znanej jako Standard Oil.

Szedł ręką w rękę z Harrimanami, Gouldami i Rockefellerami we wszystkich ich przedsięwzięciach kolejowych, i stał się dominującą siłą w kolejowej i finansowej potędze Ameryki”.

1913

4 marca Woodrow Wilson zostaje wybrany na 28-go prezydenta Stanów Zjednoczonych. Wkrótce po inauguracji składa mu wizytę w Białym Domu aszkenazyjski Żyd, Samuel

Untermeyer, z kancelarii adwokackiej Guggenheim, Untermeyer & Marshall, który usiłuje go szantażować o kwotę \$40.000 w związku z aferą Wilsona z żoną kolegi-profesora kiedy był profesorem na Princeton University.

Prezydent Wilson nie ma pieniędzy, więc Untermeyer na ochotnika chce wyłożyć \$40.000 z własnej kieszeni dla kobiety, z którą Wilson miał aferę, pod warunkiem, że Wilson obieca mianować na pierwszy wakat w Sądzie Najwyższym USA nominata rekomendowanego mu przez Untermeyera. Wilson wyraża zgodę.

31 marca umiera J P Morgan, rzekomy właściciel imperium bankowego J P Morgan. Uważany jest za najbogatszego człowieka Ameryki, ale okaże się, że posiadał jedynie 19% firm J P Morgan. Pozostałe 81% należało do Rotszyldów.

Jacob Schiff zakłada Anti-Defamation League (ADL) jako filię B'nai B'rith w Stanach Zjednoczonych. Organizacja ta jest utworzona w celu identyfikowania jako „antysemicie” każdego kto kwestionuje bezprawne działania elity Żydów czy globalnego spisku Rotszylda, i przeciwko rasie żydowskiej jako całości.

Dosyć dziwne, że w tym samym roku ustanawiają także ostatni i obecnie istniejący bank centralny Ameryki, Federalną Rezerwę. W celu zdobycia wsparcia opinii publicznej, otwarcie oświadczają, że tylko bank centralny jest w stanie powstrzymać inflację i kryzysy, kiedy faktycznie zadaniem centralnego banku jest manipulacja popytą pieniądza po to by je wywołać.

Po uchwaleniu Aktu o Federalnej Rezerwie, 23 grudnia, kongresman Charles Lindbergh oświadcza:

„Akt ustanawia największy bank na świecie. Kiedy prezydent go podpisze, zostanie zalegalizowany niewidzialny rząd potęgi pieniądza. . . Największa zbrodnia wieków dokonywana jest przez tę uchwałę o banku i walucie”.

Warto zauważyć, że Federalna Rezerwa jest prywatną firmą, nie jest ani federalna, ani nie ma żadnych rezerw. Jej konserwatywnie szacowane zyski szacuje się na \$110 mld rocznie, a Rezerwa Federalna nigdy w historii nie opublikowała swoich bilansów. Pewne ostatnie dowody pokazały kto naprawdę jest właścicielem Federalnej Rezerwy, są nimi następujące banki:

- Rothschild Bank of London
- Warburg Bank of Hamburg
- Rothschild Bank of Berlin
- Lehman Brothers of New York
- Lazard Brothers of Paris
- Kuhn Loeb Bank of New York
- Israel Moses Seif Banks of Italy
- Goldman, Sachs of New York
- Warburg Bank of Amsterdam
- Chase Manhattan Bank of New York

Każdy z tych banków należy do Rotszyldów.

1914

Początek I wojny światowej. W tej wojnie niemieccy Rotszyldowie udzielają pożyczek Niemcom, brytyjscy Rotszyldowie Brytyjczykom, francuscy Rotszyldowie Francuzom. Co więcej, Rotszyldowie kontrolują 3 europejskie agencje informacyjne: Wolff (1849) w Niemczech, Reuters (1851) w Anglii, i Havas (1835) we Francji.

Rotszyldowie używają Wolff do manipulacji Niemcami, podburzają do wojny. To wtedy media rzadko piszą o Rotszyldach, bo są ich własnością.

1915

Islamski otomański rząd Turcji zostaje obalony przez masońskich komunistów żydowskich, którzy oszukańczo nazwali się „Młodymi Turkami”. Rezultatem tego jest kierowane przez Żydów ludobójstwo 2.000.000 chrześcijańskich Ormian, wielu z nich torturowano i odcinano głowy. Zdaniem brytyjskiego konsula, było tak wiele odciętych głów, że gdyby ułożyć je obok siebie, można by zbudować z nich autostradę.

W wyniku tej rewolucji do dyktatorskiej władzy dochodzi człowiek znany jako Mustafa Kemal Atatürk, alkoholik i krypto-Żyd.

1916

4 czerwca aszkenazyjski Żyd, Louis Dembitz Brandeis, zostaje mianowany przez prezydenta Wilsona do Sądu Najwyższego USA, zgodnie z zawartym 3 lata wcześniej porozumieniem w sprawie szantażowego haraczu dla Samuela Untermyera. Sędzia Brandeis jest także wybranym w 1914 liderem Komitetu Wykonawczego ds. Syjonistycznych.

Połowa I wojny światowej. Niemcy wygrywają wojnę, bo dostawali większe fundusze od Rotszyldów niż Francja, Włochy i Anglia, po prostu dlatego, że Rotszyldowie nie chcieli wspierać cara Rosji, a Rosja oczywiście była po tej samej stronie jak Francja, Włochy i Anglia.

I wtedy ma miejsce istotne wydarzenie. 12 grudnia Niemcy, mimo że wygrywali wojnę, i żaden obcy żołnierz nie postawił stopy na ich ziemi, proponują Brytanii rozejm bez żądania żadnych odszkodowań. Rotszyldowie chcą się upewnić, że Brytyjczycy nie przyjmą tej propozycji, bo mieli jeszcze kilka sztuczek w rękawie co do powodu dla którego wszczęli tę wojnę.

Tak więc kiedy Brytyjczycy rozważają ofertę Niemiec, agent Rotszylda Louis Brandeis wysłał z Ameryki do Brytanii delegację syjonistów, by obiecali, że wprowadzą Amerykę do wojny po stronie Brytanii, pod warunkiem, że Brytyjczycy zgodzą się przekazać Palestynę Rotszyldom.

Rotszyldowie chcieli jej dla ochrony wielkich interesów jakie mieli na Wschodzie. Chcieli także mieć własne państwo na tym obszarze razem z własnym wojskiem, które mogliby wykorzystywać jako agresora wobec każdego kraju zagrażającego tym interesom.

Brytyjczycy w końcu zgadzają się na ten układ o Palestynie, i syjoniści w Londynie kontaktują się ze swoimi odpowiednikami w Ameryce i informują ich o tym fakcie. Nagle wszystkie główne dzienniki w Ameryce, które do tej chwili były pro-niemieckie, głosiły propagandę żeby manipulować amerykańską opinią publiczną przeciwko Niemcom, na przykład: niemieccy żołnierze mordują pielęgniarki z Czerwonego Krzyża, niemieccy żołnierze odcinają ręce niemowląt.

Ciekawe jest to, że Woodrow Wilson zostaje ponownie wybrany na prezydenta, jego slogan wyborczy brzmi:

„Wybierzcie jeszcze raz człowieka, który będzie trzymał waszych synów z dala od wojny”.

1917

Z powodu niemieckiej propozycji pokojowej, rotszyldowska machina wojenna w Ameryce pracuje pełną parą, głosząc anty-niemiecką propagandę we wszystkich amerykańskich mediach, co prowadzi do tego, że prezydent Wilson, zgodnie z instrukcjami żydowsko-amerykańskiego sędziego Sądu Najwyższego, Louisa Dembitza Brandeisa, wycofuje się ze swojej obietnicy wobec elektoratu i 6 kwietnia wciąga Amerykę do I wojny światowej.

Zgodnie z obietnicą złożoną Brytyjczykom przez Rotszylda wprowadzenia do wojny Ameryki, decydują iż powinni mieć coś na piśmie od Brytyjczyków, by pokazać, że dotrzymają swojej części umowy. Dlatego brytyjski minister spraw zagranicznych, Arthur James Balfour, Żyd, pisze list powszechnie znany jako „Deklaracja Balfoura”:

Ministerstwo Spraw Zagranicznych

2 listopada 1917

Szanowny Panie Rotszyld

W imieniu Rządu Jego Królewskiej Mości z przyjemnością przekazuję Panu następującą deklarację sympatii z dążeniami żydowskich syjonistów, jaka została przedstawiona i przyjęta przez Gabinet.

Rząd Jego Królewskiej Mości przychylnie zapatruje się na ustanowienie w Palestynie narodowego domu dla narodu żydowskiego i dołoży wszelkich starań, aby umożliwić osiągnięcie tego celu, przy czym jest rzeczą zupełnie zrozumiałą, że nie uczyni on nic, co mogłoby zaszkodzić obywatelskim czy religijnym prawom istniejących w Palestynie społeczności nieżydowskich oraz prawom i statusowi politycznemu, z jakich Żydzi korzystają w każdym innym kraju.

Byłbym wdzięczny, gdyby zechciał Pan zapoznać z tą deklaracją Federację Syjonistów.

Arthur James Balfour

http://pl.wikipedia.org/wiki/Deklaracja_Balfoura

Kontrolowanym przez siebie żydowskim bolszewikom Rotszyldowie nakazują dokonania egzekucji na carze Mikołaju II i jego całej rodzinie w Rosji, mimo że car abdykował już 2 marca. Ma to na celu przejęcie kontroli kraju i przeprowadzenie aktu zemsty za blokowanie przez cara Aleksandra I planu ich światowego rządu w 1918 na Kongresie Wiedeńskim, i za stanięcie po stronie prezydenta Abrahama Lincolna w 1864 przez cara Aleksandra II.

Dla nich niezmiernie ważne jest wymordowanie całej rodziny łącznie z kobietami i dziećmi, żeby spełnić obietnicę złożoną przez Nathana Mayera Rotszylda w 1815. Ten czyn jest pokazem reszcie świata rozwiązania siłowego i przekory Żydów.

Amerykański kongresman, Oscar Callaway, informuje Kongres, że J P Morgan jest frontem dla Rotszylda i przejął kontrolę amerykańskiego przemysłu medialnego. Oświadcza:

„W marcu 1915, interesy J P Morgana, stal, przemysł stoczniowy i produkcja prochu, oraz ich organizacje podległe, zebrały 12 mężczyzn na wysokich stanowiskach w świecie gazet i zatrudnili ich po to by wybrali najbardziej wpływowe dzienniki w Ameryce i wystarczającą ich liczbę by sprawować ogólną kontrolę polityki codziennej prasy. . .

Okazało się, że konieczne było zakupienie kontroli tylko nad 25 największymi dziennikami. . . Zawarto porozumienie. Zakupiono politykę dzienników, opłacaną co miesiąc, zainstalowano redaktora w każdym z nich by odpowiednio nadzorował i redagował informacje na temat przygotowania, militarystyki, polityki finansowej i innych spraw o charakterze krajowym i międzynarodowym, uważanych za istotne dla nabywców”.

1918

Prawdziwy cel komunizmu stał się widoczny już w niecałym roku po rewolucji bolszewickiej w Rosji – kradzież bogactwa narodu (zwłaszcza ulubionego przez Rotszyldów – złota!) na rzecz państwa, które oczywiście teraz należało do rodziny Rotszyldów, i zarządzanego przez Żydów. To podkreśla następująca korespondencja z Petersburga opublikowana 30 stycznia w *New York Times*:

„Komisarze ludowi zadekretowali monopol państwa nad złotem. Kościoły, muzea i inne instytucje publiczne muszą oddawać złote przedmioty do dyspozycji państwa. Złoto należące do osób prywatnych musi zostać oddane państwu. Informatorzy otrzymają 1/3 wartości tych przedmiotów”.

W marcu tego roku Lenin wygłasza oświadczenie przeciwko antysemityzmowi, utrwalone na fonografie i rozprawdzone w całym kraju, jako część ogromnej kampanii stłumienia rozrastającego się ruchu kontrewolucyjnego przeciwko Żydom.

W kwietniu korespondent *London Times* Robert Wilton przedstawia tabelę pokazującą strukturę 384 komisarzy w nowym rosyjskim rządzie. Ci komisarze to: 2 Murzynów, 13 Rosjan, 15 Chińczyków, 22 Ormian i ponad 300 Żydów. Spośród tych Żydów 264 przybyło do Rosji ze Stanów Zjednoczonych po upadku carskiego rządu.

Na Konwencji Ligi do Walki o Pokój Stanu Wisconsin, rektor Uniwersytetu Wisconsin, Charles R Van Hise, wygłasza przemówienie zatytułowane *Podstawa Nowego Porządku Świata* [The Foundation of a New World Order]. W nim stwierdza:

„Świat stał się jednym ciałem, i żaden wielki członek nie może rozwijać się niezależnie od innych członków. One muszą działać razem, a to możliwe jest jedynie dzięki formalnym przymierzom traktatowym”.

1919

W styczniu zostają zabici Żyd Karl Liebknecht i sefardyjska Żydówka Rosa Luxemburg, kiedy próbują przeprowadzić kolejny finansowany przez Rotszylda komunistyczny zamach w Berlinie, Niemcy.

18 stycznia rozpoczyna się konferencja pokojowa w Wersalu, by zdecydować o reparacjach, których zażądano od Niemców do wypłacenia zwycięzcom po I wojnie światowej. Delegacja 117 Żydów pod kierownictwem aszkenazyjskiego Żyda Bernarda Barucha (który wybranej komisji Kongresu Stanów Zjednoczonych powie: „Prawdopodobnie miałem większą władzę niż może ktokolwiek inny w czasie wojny, to niewątpliwie jest prawdą”) podniesie temat złożonej dla nich obietnicy w sprawie Palestyny. W tym momencie Niemcy zrozumieli dlaczego Ameryka stanęła przeciwko nim i pod którym wpływem – Rotszyldów.

Niemcy, oczywiście, poczuli że zostali zdradzeni przez ich społeczność żydowską. To dlatego, że kiedy Rotszyldowie zawarli układ z Brytanią o Palestynę, w zamian za wprowadzenie do wojny Ameryki, Niemcy byli najbardziej przyjaznym wobec Żydów krajem na świecie, faktycznie niemiecki Akt Emancypacji z 1822 gwarantował Żydom w Niemczech wszystkie prawa obywatelskie jakie mieli Niemcy.

Również Niemcy były jedynym krajem w Europie którzy nie wprowadzała restrykcji dla Żydów, a jeszcze udzielał im schronienia kiedy uciekali z Rosji, po pierwszej nieudanej próbie komunistycznego zamachu w 1905.

Niemniej jednak Palestyna zostaje potwierdzona jako żydowska ojczyzna, i kiedy odbywa się przekazanie jej Rotszyldom, pozostaje ona pod kontrolą Brytanii, bo Rotszyldowie kontrolują Brytanię. Wtedy populację Palestyny w proporcji mniejszej niż 1% stanowią Żydzi.

Co ciekawe, gospodarzem konferencji pokojowej w Wersalu jest jej żydowski boss, Baron Edmond de Rotszyld.

W książce „Prawdziwa historia konferencji pokojowej” [The Inside Story of the Peace Conference], Emile Joseph Dillon stwierdza co następuje:

„Niektórym czytelnikom może wydawać się zdumiewające, ale taka jest prawda, że znaczna liczba delegatów (na konferencję w Wersalu) uważała, że realny wpływ na Anglosasów mieli Żydzi. . .

Formuła w którą ta zasada została wrzucona przez członków konferencji, których krajów dotyczyła, i którzy uważali ją za fatalną dla pokoju w Europie wschodniej kończy się w ten sposób:

Odtąd świat będzie rządzony przez narody anglosaskie, które z kolei są uległe wobec ich elementów żydowskich”.

Ponadto, Rotszyldowie wykorzystują tę konferencję do zdobycia należących do Niemiec praw kolejowych w Palestynie i dają im kontrolę nad krajową infrastrukturą.

30 maja odbywa się odrębne od konferencji spotkanie, także pod przewodnictwem Barona Edmonda de Rotszylda, w Hotelu Majestic w Paryżu, gdzie zostaje postanowione, że zostanie utworzona organizacja doradzająca (kontrola) rządowi.

Ma nazywać się „Instytut Spraw Międzynarodowych”, który w końcu przekształci się w 2 organy: brytyjski Królewski Instytut Spraw Międzynarodowych (RIIA) w 1920, i amerykański jego odpowiednik Rada Stosunków Międzynarodowych (CFR) w 1921.

Obie te organizacje są kontrolowane przez Rotszyldów.

I w końcu Rotszyldowie konferencję pokojową w Wersalu wykorzystują do zorganizowania drugiej jawnej próby ustanowienia rządu światowego, który promują pod pretekstem zakończenia wszystkich wojen (które oczywiście sami wywołują). Nazywają ją „Ligą Narodów”.

Na szczęście tego nie uzna wystarczająca liczba krajów, i pomysł upadnie, ale zanim tak się stanie, przyszły przewodniczący Światowego Kongresu Żydów, Nahum Sokolow, oświadczy co następuje:

„Liga Narodów to żydowski pomysł. Utworzyliśmy ją po 25-letniej walce”.

29 marca londyński *Times* tak pisze o rewolucji bolszewickiej w Rosji:

„Jedną z ciekawych cech ruchu bolszewickiego jest wysoki procent nie-rosyjskich elementów wśród jego liderów. Na 20 albo 30 komisarzy, lub liderów, którzy stanowią główną maszynę ruchu bolszewickiego, nie mniej niż 75% było Żydami”.

Pisze się, że Rotszyldowie są źli na Rosjan bo nie byli gotowi zezwolić im na utworzenie banku centralnego w ich kraju. Dlatego zgromadzili grupy żydowskich szpiegów i wysłali ich do Rosji by podżegali do rewolucji korzystnej dla zwykłego człowieka, co faktycznie było przejściem Rosji przez kontrolowaną przez Rotszylda żydowską elitę. Prawdę mówiąc, jeden z tych czołowych żydowskich szpiegów, Leon Trocki, nawet zwykł grywać w szachy z Baronem Rotszyldem kiedy przebywał w Wiedniu.

Ci żydowscy szpiegowie, zgodnie ze starodawną oszukańczą aszkenazyjską krypto-żydowską tradycją, otrzymali rosyjskie nazwiska, na przykład Trocki był czołowym członkiem pierwszej grupy, a jego oryginalne nazwisko było Bronstein. Te grupy rozesłano po całej Rosji w celu inicjowania zamieszek i buntów.

Międzynarodowe wydanie *Jewish Post* z tygodnia kończącego się 24 stycznia 1991, potwierdza, że Władimir Lenin był Żydem. Był krypto-Żydem, urodził się jako Władimir Iljicz Uljanow. Są materiały świadczące o tym, że Lenin oświadczył:

„Ustanowienie banku centralnego to 90-procentowa komunizacja kraju”.

Ci Żydzi, finansowani przez Rotszylda bolszewicy, na przestrzeni dziejów wymordują 60.000.000 chrześcijan i nie-Żydów na kontrolowanym przez siebie terytorium. Aleksander Solżenicyn w książce „Archipelag Gułag” t. 2, potwierdza, że Żydzi utworzyli i zarządzali zorganizowany przez sowiet system obozów koncentracyjnych, w którym zmarły dziesiątki milionów chrześcijan i nie-Żydów. Na s. 79 tej książki nawet ujawnia nazwiska administratorów tej największej w historii świata mordującej maszyny. Są to: **Aron Solts, Yakov Rappoport, Lazar Kogan, Matvei Berman, Genrikh Yagoda i Naftaly Frenkel. Każdy z nich był Żydem.** W 1970 Solżenicyn dostanie Pokojową Nagrodę Nobla w dziedzinie literatury.

W kwietniu George Pitter-Wilson z *London Globe* napisał artykuł, w którym umieścił następującą definicję bolszewizmu:

„Bolszewizm to wywłaszczenie narodów chrześcijańskich świata do takiego stopnia, żeby w rękach chrześcijan nie pozostał żaden kapitał, który wszyscy Żydzi mogą wspólnie trzymać w swoich rękach i panować wszędzie gdzie chcą”.

23 lipca Scotland Yard pisze do amerykańskiego sekretarza stanu co następuje:

„Mamy teraz całkowicie pewne dowody, że bolszewizm jest ruchem międzynarodowym kontrolowanym przez Żydów, korespondencja przechodzi między liderami w Ameryce, Francji, Rosji i Anglii, mająca na celu wspólne działania”.

Mówi się, że 19 czerwca australijski premier Billy Hughes wydał takie oświadczenie dla *Saturday Evening Post*:

„Montefiore przejęli na własność Australię, i nie ma tam ani jednego pola złota czy pastwiska od Tasmanii do Nowej Południowej Walii, które nie płaciłyby im ciężkiej daniny. Oni są prawdziwymi właścicielami kontynentu antypodów. Co z tego, że jesteśmy bogatym krajem, jeśli w całości bogactwo jest w rękach niemieckich Żydów?”

N M Rothszyld & Sons dostali stałą rolę ustalania codziennej światowej ceny złota. To odbywa się w biurach londyńskiego City, każdego dnia o 11:00, w tym samym pokoju, aż do 2004.

1920

Winston Churchill (którego matka, Jenny (Jacobson) Jerome, była Żydówką, co oznacza, że według izraelskiego prawa imigracyjnego jest Żydem, bo urodził się z żydowskiej matki), 8 lutego na s. 5 tak pisze w *Illustrated Sunday Herald*:

„Jedni lubią Żydów, inni nie, ale żaden myślący człowiek nie wątpi w to, że oni, ponad wszelką wątpliwość, są najgroźniejszym i najbardziej niezwykłym narodem jaki żył na świecie.

I może się okazać, że ten sam zdumiewający naród może w tej chwili być w realnym procesie tworzenia innego systemu moralności i filozofii, tak wrogiego jak życzliwe było chrześcijaństwo, który, gdyby nie powstrzymany, rozbiłby bezpowrotnie wszystko co chrześcijaństwo uczyniło możliwym. . .

Od czasów Spartakusa-Weishaupta do tych Karola Marksa i do Trockiego (Rosja, Bela Kun (Węgry – przed krypto-żydowskie nazwisko Cohen), Rosa Luxembourg (Niemcy) i Emma Goldman (USA), ten światowy spisek mający na celu obalenie cywilizacji i przywrócenia społeczeństwa na bazie zahamowanego rozwoju, zawistnej wrogości i niemożliwej równości, stale się rozrastał.

Odegrał. . . zdecydowanie rozpoznawalną rolę w tragedii rewolucji francuskiej. Był główną sprężyną każdego ruchu wywrotowego w XIX wieku, a teraz nareszcie ta banda nadzwyczajnych osobowości z podziemia wielkich miast Europy i Ameryki, schwyciła naród

rosyjski za włosy i stała się praktycznie niekwestionowanymi władcami tego olbrzymiego imperium.

Nie ma potrzeby wyolbrzymiania roli odegranej w tworzeniu bolszewizmu i faktycznym wywołaniu rosyjskiej rewolucji przez tych międzynarodowych, i w większości ateistycznych Żydów. Na pewno jest on wielka, prawdopodobnie przerasta wszystkie inne. Poza zauważalnym wyjątkiem Lenina (w końcu zdemaskowanego jako Żyd), większość wiodących postaci stanowią Żydzi”.

Winston Churchill

W wydaniu z 10 września *The American Hebrew* czytamy:

„Rewolucja bolszewicka w Rosji była dziełem żydowskich umysłów, żydowskiego niezadowolenia, żydowskiego planowania, których celem jest utworzenie nowego porządku na świecie. To czego dokonano w tak wspaniały sposób w Rosji, dzięki żydowskim umysłom, i z powodu żydowskiego niezadowolenia, i poprzez żydowskie planowanie, stanie się również, dzięki tym samym żydowskim siłom fizycznym i psychicznym, rzeczywistością na całym świecie”.

W wydanej w tym roku książce „Powody światowego niepokoju” [The Cause Of "World Unrest], H A Gwynne , pisze wprowadzenie, w którym stwierdza co następuje:

„We wcześniejszej historii. . . królowie, książęta i gubernatorzy stawali między masami i ich wyzyskiwaczami. . . mówiąc ogólnie, ustanowiona władza broniła ludzi przed staniem się ofiarami. Obecnie to wszystko się zmieniło, teraz żyjemy w czasach które będą znane, być może, w historii, jako czasy wyzysku ludzi. . .

Strony tej książki prześledzą nici spisku zorganizowanego przez ludzi, których głównym celem było całkowite zniszczenie wszystkiego – królów, rządów czy instytucji – które mogą stanąć między nimi i ludźmi przeznaczonymi do wyzysku. . .

Głównym tematem treści tej książki jest, w skrócie, to, że od wieków istniał ukryty spisek, głównie żydowski, którego celami były i są wywołanie rewolucji, komunizmu i anarchii, metodami dzięki którym mają nadzieję zdobyć hegemonię nad światem poprzez ustanowienie jakiegoś rodzaju despotycznych rządów”.

Również w tym roku w Anglii wydane zostają „Protokoły mędrców Syjonu”, zdeponowane w 1905 w Brytyjskim Muzeum. Ten dokument stanowi plan dominacji świata przez Żydów, mówi się iż jest protokołem obrad I Kongresu Syjonistycznego w Bazylei w 1897.

Natychmiast Żydzi okrzyczą je antysemickimi, twierdzą iż są podróbką, ale co ciekawe nie posuwają się tak daleko by powiedzieć że są fałszywką. Jedynym sposobem by odkryć to czy żydowska dominacja świata jest prawdziwa, wystarczy spojrzeć na dowody i ustalić czy Żydzi zdominowali świat, czy też podejmowali wyraźne wysiłki by to zrobić. Jest więcej niż dość dowodów na ich dominację, i faktycznie to właśnie Henry Ford powiedział o Protokołach 85 lat temu, w 1921:

„Jest to jedyne oświadczenie jakie wygłoszę. Mają 16 lat i do chwili obecnej zgadzały się z tym co się działo na świecie. Zgadzają się teraz”.

Lord Arthur James Balfour 1920 w Klubie Syjonistycznym

1921

Nesta Webster

Bernard Baruch

W opublikowanej w tym roku książce „Światowa rewolucja albo spisek przeciwko cywilizacji” [World Revolution or the Plot Against Civilization], wybitny historyk, Nesta Webster, o Żydach stwierdza co następuje:

„Od najwcześniejszych czasów pośród ludzi wszystkich ras i religii Żyd znany był jako wyzyskiwacz. Ponadto uporczywie okazywał się niewdzięczny. . . W każdym państwie Żydzi zawsze stanowili buntowniczy element”.

Na rozkaz Jacoba Schiffa aszkenazyjscy Żydzi Bernard Baruch i płk. Edward Mandel House ustanawiają Radę Stosunków Międzynarodowych (CFR). Ten rozkaz Schiff wydał przed śmiercią w 1920, bo wiedział, że w Ameryce musi powstać organizacja w celu wyboru polityków do realizacji spisku Rotszylda, i rzeczywiście utworzenie CFR faktycznie uzgodniono 30 maja 1919 na spotkaniu w Paryżu w Hotel Majestic.

Początkowo CFR miał w Ameryce około 1.000 członków. Członkami są szefowie praktycznie każdego imperium przemysłowego w Ameryce, wszyscy międzynarodowi bankierzy z siedzibą w Ameryce, i szefowie wszystkich wyłączonych z podatku fundacji. W istocie wszyscy ci ludzie, którzy zapewnią kapitał potrzebny dla każdego kto chciał zasiadać w Kongresie, Senacie, albo ubiegał się o prezydenturę.

Pierwszym zadaniem CFR jest zdobycie kontroli nad prasą. Otrzymuje je John D Rockefeller, który zakłada liczne krajowe czasopisma informacyjne takie jak *Life i Time*. Finansuje Żyda, Samuela Newhouse’a, by zakupił i ustanowił sieć dzienników w całym kraju, a jeszcze jeden Żyd, Eugene Meyer, ma kupować liczne publikacje takie jak *Washington Post, Newsweek i The Weekly Magazine*.

Pomysł kontrolowania prasy to nie jedynie cenzura wiadomości o których, według Rotszyldów, masz nie wiedzieć. Przede wszystkim ma być wykorzystywane jako narzędzie do edukacji opinii publicznej poprzez podkreślanie które wiadomości są ważne, a które nie są. Idealnym tego przykładem jest dziennik publikujący wszelkiego rodzaju *shenanigans* [błazenady] o wybranej czy wybranym przez nich celebrycie miesiąca, ale zakopią na stronach jakąś krótką wzmiankę o toczącej się wojnie, która jawnie lub skrycie wpłynie na każdego z nas.

John D. Rockefeller

Innym przykładem tego jest kładzenie coraz większego nacisku na sport, a nie wiadomości.

CFR potrzebowała także zdobyć kontrolę nad radiem, TV i przemysłem filmowym. To zadanie podzielone jest pomiędzy międzynarodowych bankierów, od Kuhn Loeb, Goldman Sachs, Warburgów i Lehmannów. Co ciekawe, żydowska *Encyclopaedia Judaica* to ma do powiedzenia na ten temat:

„Wszystkie duże firmy w Hollywood, z wyjątkiem United Artists, założyli i kontrolowali Żydzi”.

I w końcu CFR musiała kontrolować to czego uczy się w szkołach, i to zadanie przydzielono Carnegies.

Jacob Klatzkin, żydowski polityczny ideolog syjonistyczny w Niemczech w czasach kiedy, nawiasem mówiąc, niemieccy Żydzi korzystali z pełnych praw politycznych i obywatelskich, wygłasza następujące prowokacyjne oświadczenie, spodziewając się, że poderwie wspólnotę żydowską w Niemczech i zmusi ją do ucieczki do Palestyny:

„My Żydzi jesteśmy kosmitami. . . obcym narodem pośród was, i my. . . chcemy takimi pozostać. Żyd nigdy nie będzie lojalnym Niemcem, każdy kto obcą ziemię nazywa ojczyzną jest zdrajcą żydowskiego narodu”.

1922

W wydaniu z 27 *New York Times* cytowane jest następujące oświadczenie zmarłego w 1919 prezydenta Theodore Roosevelta:

„Ci międzynarodowi bankierzy i interesy Rockefeller-Standard Oil kontrolują większość dzienników i felietonów w tych dziennikach, żeby zmusić do uległości albo wypędzić funkcjonariuszy publicznych odmawiających angażowania się w potężne skorumpowane kliki tworzące niewidoczny rząd”.

Powodem opublikowania tego artykułu w *New York Times* był burmistrz Nowego Jorku, John Hylan, którego oświadczenie wydrukował ten sam dziennik dzień wcześniej, 26 marca:

„Ostrzeżenie Theodore’a Roosevelta jest bardzo aktualne dzisiaj, bo prawdziwym zagrożeniem dla naszej republiki jest ten niewidzialny rząd, który jak ogromna ośmiornica rozciąga swoje oślizgłe ciało nad miastem, stanem, krajem. . . W swoje długie i potężne macki łapie naszych funkcjonariuszy, nasze organy legislacyjne, nasze szkoły, nasze sądy, nasze dzienniki, i każdą agencję zorganizowaną dla ochrony społeczeństwa. . .

Aby odstąpić od zwykłych uogólnień, pozwólcie mi powiedzieć, że na czele tej ośmiornicy są interesy Rockefeller-Standard Oil i mała grupa potężnych banków, zwykle nazywana międzynarodowi bankierzy. Ta mała koteria potężnych międzynarodowych bankierów praktycznie kieruje rządem USA dla własnych celów.

To oni praktycznie rządzą obu partiami, piszą kampanie polityczne, wykorzystują liderów partii, wykorzystują czołowe osoby z organizacji prywatnych, i stosują każdą metodę by na wysokim stanowisku publicznym umieszczają tylko takich kandydatów, którzy będą posłuszni wobec dyktatów skorumpowanych wielkich biznesów. . . ci międzynarodowi bankierzy i interesy Rockefeller-Standard Oil kontrolują większość dzienników i czasopism w tym kraju”.

Theodore Roosevelt

John Hylan

W wydanej w tym roku książce „Żydzi” [The Jews], szanowany historyk Hilaire Belloc stwierdza co następuje na temat zwiększającego się zjawiska „krypto-Żyda”:

„Zastanówmy się nad szczególną sztuczką fałszywych nazwisk. To wydaje się nam szczególnie ohydne. Kiedy okazujemy pogardę wobec tych którzy wykorzystują ten fortel, to wydaje się nam, że nie dajemy im więcej niż na co zasługują. Jest to podłość którą wiążemy z kryminalistami i wagabundami, czymś co pełza i się podkrada. . . Ludzie których rasa jest powszechnie znana, bez żadnych rumieńców przyjmują fałszywe nazwiska jako maski, i po roku lub dwu będą udawać, że jeśli zastąpi się je oryginalnym, prawdziwym nazwiskiem, jest to obrażanie ich”.

Dalej ujawnia jak niektórzy Żydzi nie musieli zmieniać swoich nazwisk jeśli tylko wżeniali się w angielską arystokrację, i twierdzi:

„Żyda można niemal nazwać brytyjskim agentem na kontynencie europejskim, a jeszcze bardziej na Bliskim i Dalekim Wschodzie. . . Został wpuszczony do każdej instytucji państwa, wybitny członek swojego narodu stał się głównym funkcjonariuszem angielskiej egzekutywy, i rozpoczął się wpływ bardziej subtelnych i penetrujących małżeństw, hurtowy, między tymi które kiedyś były arystokratycznymi rodami terytorialnymi tego kraju i żydowskimi fortunami komercyjnymi.

Po tym zjawisku trwającym przez dwa pokolenia, z początkiem XX wieku, wyjątek stanowiły te z wielkich terytorialnych angielskich rodzin, w których nie było żadnej żydowskiej krwi. W prawie każdej z nich była mniej lub bardziej widoczna skaza, w niektórych tak znaczna, że choć nazwisko było nadal angielskie, i ich tradycja czysto odwiecznie angielska, to wygląd fizyczny i charakter stały się całkowicie żydowskie, i członków rodziny brano za Żydów,

wszędzie gdzie podróżowali do krajów gdzie arystokracji jeszcze nie dotknęła czy nie podobała się ta domieszka”.

Hilaire Belloc

1924

Josef Stalin, Gruzin, staje się premierem Związku Sowieckiego. Prawdziwe nazwisko Josepha Stalina jest Dziugaszwili [ang. Djugashvili = Jew, wym. dziu], co po gruzińsku oznacza „syn Żyda”. W języku gruzińskim „shvili” oznacza syn, a „Djuga” oznacza Żyd. Stalin miał także 3 żony: Ekaterina Svanidze, Kadya Allevijah i Rosa Kaganovich, każda z nich była Żydówką. Co ciekawe, kiedy został premierem, ustanowił prawo mówiące, że każdy uznany za winnego antysemityzmu podlega karze śmierci.

10 maja J Edgar Hoover zostaje dyrektorem Biura Śledczego [Bureau Of Investigation – BOI], które w 1935 stanie się Federalnym Biurem Śledczym [Federal Bureau Of Investigation – FBI]. Na tym stanowisku pozostanie do śmierci w 1972. Hoover był homoseksualistą i w pewnym okresie swojej kariery został sfotografowany podczas aktów homoseksualnych z zastępcą dyrektora FBI Clydem Tolsonem, jego towarzyszem życiowym przez ponad 40 lat, który odziedziczył majątek Hoovera po jego śmierci.

Te zdjęcia zdobyła dla ADL mafia kierowana przez żydowskiego dona Meyera Lansky’ego w celu szantażowania Hoovera.

W książce „Wy Goje” [You Gentiles] Maurice Samuels twierdzi co następuje o swoim narodzie, Żydach:

„My Żydzi jesteśmy niszczycielami i będziemy niszczycielami. Nic co zrobicie nie zaspokoi naszych żądań i potrzeb. Zawsze będziemy niszczyć bo chcemy mieć własny świat”.

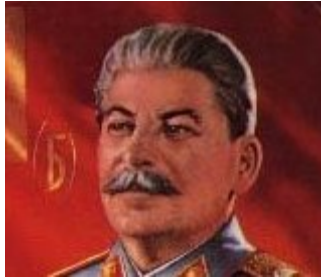
Od 1922 Maurice Samuel pracował jako sekretarz Chaima Weizmanna, lidera Światowego Ruchu Syjonistycznego.

W wydaniu z 17 stycznia *The Jewish Courier* czytamy:

„Żydzi mogą przyjmować zwyczaje i języki krajów w których żyją, ale nigdy nie staną się częścią tubylczej społeczności”.

W wydanej w tym roku książce „Tajne stowarzyszenia i ruchy wywrotowe” [Secret Societies and Subversive Movements], Nesta Webster tak stwierdza w kwestii żydowskiej religii:

„Żydowska koncepcja Żydów jako narodu wybranego, który w końcu musi rządzić światem, faktycznie stanowi podstawę rabinicznego judaizmu. . . Teraz religia żydowska zajmuje stanowisko Talmudu, a nie Biblii”.

Josef Stalin

J Edgar Hoover

Edmond de Rotszyld ustanawia Palestyńskie Stowarzyszenie Kolonizacji Żydowskiej [Palestine Jewish Colonization Association – PICA], które nabywa ponad 125.000 akrów ziemi. Organizuje liczne przedsiębiorstwa w Palestynie, łącznie z izraelską wytwórnią win.

1 lipca, kiedy dr Dr Yaakov Yisrael Dehan wychodzi ze szpitala Shaarei Zedek [Hospital] w Jerozolimie, zostaje zastrzelony przez syjonistę, Avrahama Tahomi. Powodem tego jest zorganizowanie przez niego spotkania między delegacją ortodoksyjnych liderów z grupą arabskich liderów pod przywództwem króla Abdullaha. Dr Dehan był promotorem pokoju z odwiecznymi arabskimi mieszkańcami Ziemi Świętej, co było całkowicie sprzeczne z planami syjonistów.

1925

Wydana w tym roku *Żydowska encyklopedia* pisze o istnieniu aszkenazyjskich Żydów (reprezentujących około 90% tzw. światowego żydostwa), i zaskakująco potwierdza, że tzw. wróg Żydów, Ezaw (znany także jako Edom, zob. Ks. Rodzaju 36:1), teraz faktycznie reprezentuje żydowską rasę, i na s. 42 t. V czytamy:

„Edom to nowoczesne żydostwo”.

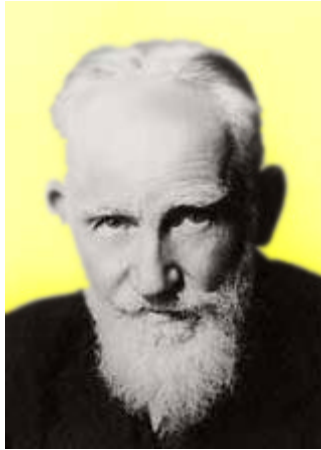
19 marca *Northampton Daily Echo* cytuje następujące oświadczenie brytyjskiego przemysłowca, Waltera Cricka:

„Żydzi mogą niszczyć poprzez finanse. Żydzi są internacjonalistami. Kontrola kredytów nie jest w rękach Anglików, a w rękach Żydów. To stało się największym niebezpieczeństwem przed jakim stoi Imperium Brytyjskie”.

1 kwietnia Żyd Lord Arthur James Balfour, ten od niesławnej Deklaracji Balfoura, wygłasza przemówienie jako honorowy gość na inauguracji Uniwersytetu Hebrajskiego na Górze Skopus w Jerozolimie, Izrael. Objeżdża Palestynę, gdzie jest entuzjastycznie witany przez społeczność żydowską, podczas gdy Arabowie witają go czarnymi flagami.

3 grudnia George Bernard Shaw, który nawiasem mówiąc zdobył Pokojową Nagrodę Nobla w dziedzinie literatury, to ma do powiedzenia na temat Żyda w *London Morning Post*:

„Żyd jest prawdziwym wrogiem. Najeżdźca ze wschodu, Druz, zbir, wschodni pasożyt, jednym słowem – Żyd”.

George Bernard Shaw

1926

N M Rothschild & Sons refinansują Underground Electric Railways Co. of London Ltd., ma kontrolujący interes w całym systemie transportowym Londyńskiego Metra [London Underground].

Żyd David Sarnoff organizuje pierwszą sieć amerykańskiego radio – RCA. Sarnoff będzie bardzo zaangażowany w rozwój kolorowej TV i zbuduje NBC jako jedną z trzech wielkich sieci TV.

Rodzi się Edmond de Rotszyld, syn Maurice de Rotszylda.

1927

W wydaniu z 28 października *Jewish Tribune of New York* czytamy:

„Masoneria opiera się na judaizmie. Wyliminuje się nauki judaizmu z rytuału masońskiego, i co pozostanie?”

Wypowiadając się na ten temat, dobrze znany rabin Isaac Wise stwierdza:

„Masoneria to żydowski establiszment, którego historia, stopnie, oficjalne mianowania, hasła i wyjaśnienia są od początku do końca żydowskie”.

1928

David Sarnoff

Isaac Mayer Wise

Żyd William S Paley zakłada CBS Radio i wbudowuje je w multimilionowe imperium TV. Na s. 572 z 1 czerwca należącej do Rotszylda publikacji *La Revue de Paris* zamieszczona jest reprodukcja listu Barucha Levy'ego do Karola Marksa, poniżej jego fragment:

„Naród żydowski jako całość będzie własnym Mesjaszem. Zdobędzie światową dominację przez zniszczenie pozostałych ras, likwidację granic, anihilację monarchii i ustanowienie republiki światowej, w której Żydzi wszędzie będą mieć przywilej obywatelstwa. W tym „Nowym Porządku Świata”, dzieci Izraela będą mianować wszystkich liderów, nie napotykając na żadną opozycję.

Rządy innych narodów tworzących republikę świata bez żadnych trudności wpadną w ręce Żydów. Wtedy będzie możliwe by żydowscy władcy zlikwidowali własność prywatną, i wszędzie będą korzystać z zasobów państwa. W ten sposób zostanie spełniona obietnica Talmudu, w której jest powiedziane, że kiedy nadejdzie okres mesjański, Żydzi będą mieć wszelką własność całego świata w swoich rękach”.

1929

W kwietniu Rotszyld, Paul Warburg, wysłał tajne ostrzeżenie do swoich przyjaciół, że na koniec roku planowany jest krajowy kryzys. Na pewno nie jest zbiegiem okoliczności to, że biografie wszystkich gigantów z Wall Street z tamych czasów: Johna D Rockefellera, J P Morgana Jr., Josepha Kennedy'ego, Bernarda Barucha et al, wszystkie zachwycają się tym, że ci ludzie całkowicie wyszli z giełdy tuż przed krachem, i swoje aktywa ulokowali w gotówce lub złocie.

A zatem skoro wszyscy bankierzy i ich przyjaciele już o tym wiedzieli, w sierpniu Federalna Rezerwa zaczęła zmniejszać podaż pieniądza. I 24 października wielcy nowojorscy bankierzy zażądali spłaty 24-godzinnych pożyczek maklerskich.

To oznaczało, że zarówno maklerzy giełdowi jak i ich klienci musieli rzucić swoje akcje na giełdę by pokryć pożyczki, niezależnie od ceny po jakiej musieli je sprzedać.

W rezultacie giełda upadła, w dniu pod jakim będzie znany w historii – „czarny czwartek”. W książce „Wielki krach 1929” [The Great Crash 1929], John Kenneth Gailbraith zamieszcza następujące stwierdzenie:

„W chwili szczytowej gorączki sprzedaży, na galerię gości nowojorskiej giełdy, Benard Baruch wprowadził Winstona Churchilla by zobaczyć panikę i by przekonać go do swojej władzy nad tymi szalonymi wydarzeniami”.

William Samuel Paley

Republikański kongresman, Louis T McFadden, prezes Komitetu House Banking & Currency w latach 1920-1931, który był zagorzałym krytykiem żydowskich bankierów, jest zupełnie szczerzy co do tego kto odpowiadał za ten krach:

„On nie był przypadkowy. Był starannie zaplanowanym wydarzeniem. . . Międzynarodowi bankierzy chcieli tutaj wywołać sytuację rozpacz, żeby mogli pojawić się jako władcy nas wszystkich”.

Pomimo zapewnień, że Federalna Rezerwa będzie chronić kraj przed kryzysami i inflacją, nadal kontraktowali podaż pieniądza. W latach 1929-1933 zredukowali tę podaż o dodatkowe 33%.

Nawet ekonomista Milton Friedman, laureat Pokojowej Nagrody Nobla, stwierdził co następuje w wywiadzie radiowym w styczniu 1996:

„Rezerwa Federalna na pewno wywołała wielki kryzys zmniejszając ilość pieniądza w obiegu o 1/3 w latach 1929-1933”.

W ciągu tylko kilku tygodni od dnia krachu zniknęło bogactwo wartości \$3 miliardów. W ciągu roku zniknęło \$40 mld. Ale to nie tylko zniknęło, a wylądowało skonsolidowane w coraz mniejszej liczbie rąk, zgodnie z planem.

Przykładem tego jest Joseph P Kennedy, ojciec Johna F Kennedy’ego. W 1929 był wart \$4 mln, po największym krachu w amerykańskiej historii w 1935, jego wartość zwiększyła się do ponad \$100 mln.

To dlatego wywołuje się kryzysy. Żeby pieniądze zabrać z rąk wielu z korzyścią dla niewielu. Przy tej okazji pieniądze zostaną w większości wydane na odbudowanie Niemiec po zniszczeniach wynikłych z I wojny światowej i na przygotowanie do II wojny światowej Rotszyldów.

Republikanin Louis T McFadden, prezes Komitetu House Banking & Currency w latach 1920-1931, tak wypowiedział się na ten temat:

„Po I wojnie światowej Niemcy dostały się w ręce międzynarodowych niemieckich bankierów. Ci bankierzy wykupili Niemcy całkowicie. Zakupili ich przemysł, zapożyczyli ich ziemię, kontrolują ich produkcję, i kontrolują ich wszystkie budynki użyteczności publicznej.

Międzynarodowi bankierzy niemieccy subsydiowali obecny rząd Niemiec i przekazywali każdy dolar który wykorzystał Adolf Hitler na swoją rozrzućną kampanię, żeby zbudować zagrożenie dla rządu Brueninga. Kiedy Bruening przestaje wykonywać rozkazy niemieckich bankierów międzynarodowych, wprowadza się Hitlera by przestraszyć ich by ulegli. . .

Przez Zarząd Rezerwy Federalnej ponad \$30 mld amerykańskich pieniędzy. . . wpompowano w Niemcy. . . Wszyscy słyszeliście o wydatkach jakie miały miejsce w Niemczech. . . nowoczesne mieszkania, wielkie planetaria, wielkie sale gimnastyczne, baseny, piękne autostrady, idealne fabryki.

To wszystko zrobiono za nasze pieniądze. To wszystko dano Niemcom poprzez Zarząd Rezerwy Federalnej. Ten zarząd wpompał w Niemcy tak wiele miliardów dolarów, że nie śmia powiedzieć ile”.

Louis T. McFadden

Co ciekawe, pieniądze wpompowane w Niemcy żeby je zbudować i przygotować do II wojny światowej, są w niemieckich bankach Thyssen, powiązanych z kontrolowanymi przez Rotszyldów interesami Harrimana w Nowym Jorku.

1930

W tym roku, 33 lata po I Światowym Kongresie Syjonistycznym w Bazylei, Szwajcaria, w tym samym miejscu, w Bazylei, zostaje ustanowiony pierwszy „Bank Światowy” Rotszylda, „Bank Rozrachunków Międzynarodowych” (BIS).

Zakładają go Charles G Dawes (agent Rotszylda i wice-prezydent za prezydenta Calvina Coolidge’a 1925-1929), Owen D Young (agent Rotszylda, założyciel RCA i prezes General Electric 1922-1939), i Hjalmar Schacht z Niemiec (prezes Reichsbank).

O BIS bankierzy mówią jako o „banku centralnym dla banków centralnych”. Żeby umieścić ten bank w dzisiejszej perspektywie, podczas gdy Międzynarodowy Fundusz Walutowy (IMF) i Bank Światowy współpracują z rządami, BIS działa tylko z innymi bankami centralnymi. Każde jego spotkanie odbywa się potajemnie i uczestniczą w nim główni bankierzy centralni z całego świata. Na przykład były szef Federalnej Rezerwy, Alan Greenspan, udaje się do siedziby BIS w Bazylei, Szwajcaria, 10 razy rocznie na te spotkania.

Carroll Quigley

BIS ma także status suwerennej władzy i ma immunitet od kontroli rządowej. Poniżej podsumowanie tego immunitetu:

1. Immunitet dyplomatyczny dla osób i tego co wożą ze sobą (np. poczta dyplomatyczna)
2. Nie podlega opodatkowaniu jego żadna transakcja, łącznie z zarobkami pracowników
3. Immunitet typu ambasadorskiego dla wszystkich budynków i / lub biur należących do BIS na całym świecie, w tym Chiny i Meksyk
4. Żadne niedopatrzania czy wiedza o operacjach prowadzonych przez rząd albo władzę, nie podlegają audytowi
5. Wolność od ograniczeń imigracyjnych
6. Swoboda szyfrowania wszelkiej i każdego rodzaju korespondencji
7. Wolność od wszelkiej jurysdykcji prawnej, mają nawet własne siły policyjne.

Profesor z Georgetown i historyk, Carroll Quigley, tak skomentował utworzenie tego banku centralnego w książce z 1975 „Tragedia i nadzieja” [Tragedy and Hope]:

„Siły kapitalizmu finansowego miały długoterminowy [plan], nic mniejszego niż utworzenie systemu kontroli finansowej w prywatnych rękach mogącego zdominować system polityczny każdego kraju i gospodarki świata jako całości. Ten system miał być kontrolowany w sposób feudalny przez banki centralne świata, w porozumieniu ze sobą poprzez tajne porozumienia zawierane na częstych spotkaniach i konferencjach.

Szczytem tego systemu miał być **Bank Rozrachunków Międzynarodowych** w Bazylei, Szwajcaria, prywatny bank należący do i kontrolowany przez centralne banki świata, które same były prywatnymi korporacjami.

Każdy bank centralny. . . dążył do dominacji swojego rządu dzięki zdolności kontrolowania pożyczek skarbowych, manipulowania kursami walutowymi, wpływania na poziom działalności gospodarczej w kraju, i wpływania na współpracujących polityków poprzez subsekwentne nagrody w świecie biznesu”.

Garstka amerykańskich senatorów kierowana przez Henry’ego Cabota Lodge’a, walczyła o utrzymanie Stanów Zjednoczonych poza Bankiem Rozrachunków Międzynarodowych. Ale mimo że Ameryka odrzuciła ten Centralny Bank Światowy, Federalna Rezerwa nadal

wysyłała członków by uczestniczyli w spotkaniach w Szwajcarii, aż do 1949, kiedy Ameryka została „oficjalnie” weń wciągnięta.

1931

W tym roku pokazały się dokumenty amerykańskiego Departamentu Stanu na temat przedstawionej poniżej sprawy. W 1917 podczas rewolucji rosyjskiej, M Oudendyke, holenderski minister w Rosji w tamtym czasie, poinformował różne rządy łącznie z brytyjskim, francuskim i amerykańskim o niebezpieczeństwie komunizmu, który zidentyfikował jako jawnie żydowski, kiedy wysłał im wiadomość, którego część stwierdza:

„Niebezpieczeństwo jest teraz tak wielkie, że czuję się w obowiązku zwrócenia uwagi brytyjskiego i wszystkich innych rządów na fakt, że jeśli nie zatrzyma się natychmiast bolszewizmu w Rosji, to zagrożona będzie cywilizacja całego świata. To nie jest przesada. . .

Uważam, że natychmiastowe stłumienie bolszewizmu jest teraz najważniejszą sprawą, zanim świat, nie wyłączając nawet szalejącej nadal wojny, i jeśli, jak stwierdziłem powyżej, nie stłumi się w zarodku bolszewizmu natychmiast, to będzie się szerzył w takiej czy innej formie po całej Europie i całym świecie, bo jest zorganizowany i opracowany przez Żydów, którzy nie mają żadnej narodowości, i których jedynym celem jest zniszczenie istniejącego porządku rzeczy dla ich własnych celów”.

Wybitny członek żydowskiego Alliance Israelite Universelle, Jean Izoulet, twierdzi w tym roku:

„Znakiem historii ostatniego stulecia jest to, że obecnie 300 żydowskich finansistów, każdy z ich mistrz łoży, rządzą światem”.

1933

Adolf Hitler

30 stycznia Adolf Hitler zostaje kanclerzem Niemiec.

Wypędza Żydów jako komunistów ze wszystkich stanowisk rządowych w Niemczech.

Co ciekawe, w tamtych czasach liczba Żydów w niemieckim rządzie była ponad 20 razy większa niż na końcu I wojny światowej. W wyniku tego wypędzenia w lipcu, Żydzi zorganizowali światową konferencję w Amsterdamie, na której zażądali przywrócenia przez Hitlera każdego Żyda na wcześniej zajmowane przez niego stanowisko.

Hitler odmawia, i w wyniku tego Samuel Untermyer, aszkenazyjski Żyd który szantazował prezydenta Wilsona, a teraz jest szefem amerykańskiej delegacji i przewodniczącym całej konferencji, wraca do Ameryki i wygłasza przemówienie radiowe, opublikowane w New York Times 7 sierpnia 1933. W przemówieniu wygłosił następujące oświadczenia:

„. . . Żydzi są arystokratami świata. . . Nasza kampania jest. . . bojkot ekonomiczny przeciwko wszystkim niemieckim towarom, transportowi morskiemu i usługom. . . Co proponujemy. . . to kontynuacja czysto defensywnego bojkotu ekonomicznego, który osłabi reżim Hitlera i narodowi niemieckiemu przywróci rozsądek przez zniszczenie ich eksportu od którego zależy ich egzystencja. . . Każdy z was, Żyd i Goj. . . musi odmówić współpracy z każdym kupcem czy sklepikarzem sprzedającym niemieckie towary, albo patronizującym niemieckim statkom czy transportowi morskiemu”.

Dwie trzecie żywności dla Niemiec będzie musiała być importowana, a można ją będzie importować z dochodów z eksportu, więc skoro Niemcy nie mogą eksportować, to 2 / 3 niemieckiego społeczeństwa będzie głodować, bo nie wystarczy żywności dla więcej niż 1/3 społeczeństwa.

Niemniej jednak Żydzi w całej Ameryce uczestniczą w bojkocie, protestują przed i szkodzą każdemu sklepowi w którym znajdują produkty z napisem „Made in Germany” wydrukowanym na nich, doprowadzają do tego, że sklepy muszą wyrzucać te towary ryzykując bankructwem.

Kiedy już skutki bojkotu stały się odczuwalne w Niemczech, Niemcy rozpoczęli bojkot żydowskich sklepów w taki sam sposób jak robili to Żydzi wobec sklepów sprzedających niemieckie towary w Ameryce.

W Palestynie współpracują naziści z Żydami, tak jak będą to robić w ciągu kolejnych 7 lat. Jest tak dlatego, że zasadniczo chcieli tego samego. Żydzi w Palestynie chcieli by wszyscy Żydzi mieszkali w Palestynie, a naziści chcieli pozbyć się ich z Niemiec. Dlatego obie strony podpisują porozumienie transferowe znane jako “Ha’awara”, które zezwalało na transfer Żydów z całym należącym do nich kapitałem z Niemiec do Palestyny.

W wyniku tego porozumienia, 60.000, około 20% niemieckich Żydów emigruje do Palestyny i stanowi 15% populacji żydowskiej w 1939. Zabierają ze sobą \$40 mln w aktywach (w dzisiejszej walucie około \$600 mln) z błogosławieństwem nazistowskiego reżimu.

Samuel Untermyer

Według amerykańskiego Holocaust Memorial Museum:

„Do września 1939 około 282.000 Żydów wyjechało z Niemiec i 117.000 z aneksowanej Austrii. Spośród nich około 95.000 emigrowało do Ameryki, 60.000 do Palestyny, 40.000 do Brytanii i około 75.000 do Ameryki środkowej i południowej, w największej liczbie do Argentyny, Brazylii, Chile i Boliwii.

Ponad 80.000 Żydów z niemieckiej *Reich* mogło również znaleźć schronienie w Szanghaju, w okupowanych przez Japończyków Chinach. Pod koniec 1939, około 202.000 Żydów pozostało w Niemczech i 57.000 w aneksowanej Austrii, wielu z nich w starszym wieku”.

Co ciekawe, wszyscy ci Żydzi którzy dobrowolnie opuścili Niemcy zanim nawet rozpoczęła się II wojna światowa, staną się znani jako „ocaleni z holokaustu”, i uprawnieni do odszkodowań po II wojnie światowej. Jest tak dlatego, że definicja ocalonego z holokaustu jest następująca:

„każdy Żyd mieszkający w kraju kiedy ten był:

1. Pod nazistowskim reżimem
2. Pod nazistowską okupacją, albo
3. Pod reżimem nazistowskich kolaborantów, jak również każdy Żyd który uciekł z powodu tego reżimu lub okupacji”.

Prezydent Franklin Delano Roosevelt, sefardyjski krypto-Żyd, prawdziwe nazwisko Rosenfelt, nakazuje umieszczenie na wszystkich nowych banknotach wszechwidzące oko razem z motto „*Novus Ordo Seclorum*”. Jest to w języku łacińskim i oznacza „Nowy Porządek Wieków”, albo jak jest obecnie powszechnie znane „Nowy Porządek Świata”.

Ponadto, 16 listopada prezydent Roosevelt uznaje reżim bolszewicki Stalina w Rosji, bez konsultacji z Kongresem, podczas gdy 8.000 Ukraińców maszeruje w proteście w Nowym Jorku. Roosevelt nigdy nie potwierdziłby swojego żydowskiego pochodzenia, ale powiedział na ten temat więcej niż większość. *New York Times* z 14 marca 1935 cytuje jego następujące oświadczenie:

„W odległej przeszłości moi przodkowie mogli być Żydami. Wszystko co wiem o pochodzeniu rodziny Roosevelt jest to, że ponoć byli potomkami Claesa Martenzena van Roosevelta, którzy przybyli z Holandii”.

W książce „Od faraona do Hitlera, kim jest Żyd?” [From Pharaoh to Hitler, What Is A Jew?], żydowski autor Bernard Joseph Brown, potwierdza, że skoro współcześni Żydzi nie są Izraelitami, nie mają żadnego prawa do Palestyny.

11 maja żydowski poeta Haim Nachman Bialik, powszechnie uznawany za narodowego poetę Izraela, w wygłoszonym do Żydów przemówieniu na jerozolimskim Uniwersytecie Żydowskim, stwierdza:

„Nie na próżno Żydzi zajmowali się dziennikarstwem. W ich rękach stało się ono potężną bronią, dobrze pasującą do ich potrzeb w walce o przetrwanie”.

Novus Ordo Seclorum

1934

W styczniu zagorzały syjonista Vladimir Jabotinsky przedstawia aktualną sytuację w sprawie bojkotu Niemiec przez Samuela Untermyera kiedy wygłasza następujące oświadczenie:

„Walkę z Niemcami od miesiący prowadzi każda wspólnota żydowska, na każdej konferencji, we wszystkich związkach zawodowych, każdy Żyd na świecie. Istnieją powody by przypuszczać, że nasz udział w tej walce ma znaczenie ogólne.

Rozpocniemy wojnę duchową i materialną całego świata z Niemcami. Niemcy usiłują jeszcze raz stać się wielkim krajem i odzyskać utracone terytoria, jak również swoje kolonie. Ale nasze żydowskie interesy nawołują do całkowitego zniszczenia Niemiec. Zbiorowo i indywidualnie, naród niemiecki stanowi zagrożenie dla nas Żydów”.

Przeprowadza się reformę szwajcarskich przepisów o tajemnicy bankowej i złamanie tajemnicy bankowej przez każdego pracownika banku staje się przestępstwem zagrożonym karą więzienia. To wszystko jest przygotowaniem do organizowanej przez Rotszylda II wojny światowej, w której, jak zwykle, będzie finansował obie strony.

W numerze z 20 czerwca londyńskiego czasopisma *New Britain*, opublikowane jest oświadczenie byłego brytyjskiego premiera Davida Lloyd George'a, w którym twierdzi, że „Brytania jest niewolnikiem międzynarodowego bloku finansowego”.

W artykule są także następujące słowa autorstwa Lorda Bryce'a:

„Demokracja nie ma żadnego bardziej trwałego i podstępного wroga niż potęga pieniądza. . . przewodniczący [Izby Gmin] nie zezwala na żadne pytania dotyczące Banku Anglii, jego postępowania i celów”.

W wydanej w tym roku książce „Żydzi muszą żyć” [Jews Must Live], żydowski autor, Samuel Roth, tak twierdzi o Żydach:

„Naszą główną odwieczną wadą, tak jak obecnie, jest pasożytnictwo. Jesteśmy narodem sępów żyjącym na pracy i dobrym charakterze reszty świata. Ale, pomimo naszych wad, nigdy nie uczynilibyśmy tak wiele szkód, gdyby nie nasz geniusz złego przywództwa. Nadane nam pasożytnictwo!”

Umiera Edmond de Rotszyld.

1935

W latach 1930-1935, Elizabeth Donnan publikuje 4-tomową pracę „Dokumenty pokazujące historię handlu niewolnikami do Ameryki” [Documents Illustrative of the History of the Slave Trade to America]. Pokazuje ona, że Żydzi całkowicie dominowali handel afrykańskimi niewolnikami do Ameryki i co najmniej 15 statków używanych do transportu niewolników należało do Żydów, i niektórzy z nich mieli wyraźne i bliskie związki z Rotszyldami. Żeby oszukać władze, że nie uczestniczyli w tym Żydzi, często zatrudniali całkowicie gojowską załogę i kapitana.

6 listopada Mao Tse Tsung oświadcza:

„Wszelka władza polityczna pochodzi z lufy karabinu. Partia komunistyczna musi dowodzić wszystkimi karabinami, tak żeby żadnych karabinów nigdy nie używano do kierowania partiami”.

W następstwie tego, w latach 1948-1952, 20.000.000 dysydentów politycznych zostaje aresztowanych i eksterminowanych, bo nie są w stanie obronić się przed komunistami w Chinach, zgodnie z przepisami Moa Tse Tunga o kontroli broni.

W liczącej 41 strony broszurze „Rasa, naród czy religia: trzy pytania na które Żydzi muszą odpowiedzieć” [Race, Nation or Religion: Three Questions Jews Must Answer], dr Solomon Freehof tak oświadcza o Żydach zbiorowo:

„Chcemy świata w którym definitywnie zniknie nacjonalizm”.

1936

Jeśli chodzi o wzrost antysemityzmu w Niemczech, Samuel Landman (ówczesny sekretarz Światowej Organizacji Syjonistycznej) w książce z 1936 „Wielka Brytania, Żydzi i Palestyna” [Great Britain, The Jews, and Palestine], tak wypowiada się o przystąpieniu Ameryki do I wojny światowej:

„Prawdą jest to, że to żydowska pomoc, która wprowadziła Amerykę do wojny po stronie sojuszników, jątrzyła od tej pory niemieckie umysły, i w niemałym stopniu przyczyniła się do rozgłosu jaki antysemityzm zajmuje w programie nazistów”.

3 października zostaje otruty republikański kongresman Louis T McFadden, przewodniczący Komisji ds. Banków i Waluty w latach 1920-1931. Jest to trzecia próba zamachu na jego życie, już wcześniej próbowano go otruć i do niego strzelano. McFadden był jednym z najwierniejszych krytyków Rezerwy Federalnej i stojącej za nią kryminalnej kabały żydowskiej.

1937

W książce „Stalin, Trocki czy Lenin” [Stalin, Trotsky, or Lenin], George Marlen pisze:

„Jeśli bieg historii nie zwróci się w kierunku komunistycznego internacjonalizmu, to los narodu żydowskiego będzie przesądzony”.

Mao Tse Tsung

Louis T. McFadden

Innymi słowy, mówi, że Żydzi całkowicie opanowali komunistyczny internacjonalizm, i jeśli świat nie zwróci się w kierunku Nowego Porządku Świata żydowskiego internacjonalizmu komunistycznego, to los narodu żydowskiego będzie przesądzony. Co ciekawe, internacjonalizm jest wczesną inkarnacją globalizacji.

Inny pisarz, Anglik William Joyce, był tak zdegustowany uległością Brytanii wobec Żydów, że tuż przed II wojną światową uciekł do Niemiec, i stamtąd emitował program radiowy, którym próbował obudzić Brytyjczyków na wroga pośród nich, i stwierdził w tym roku:

„Brytania i Niemcy, zwłaszcza z pomocą Italii, może utworzyć przeciwko bolszewizmowi i międzynarodowym finansom, bliźniaczym przejawom żydowskości, bastion zbyt silny by sprowokować atak. . . Międzynarodowe finanse są kontrolowane przez wielkich żydowskich lichwiarzy, a komunizm jest propagowany przez agitatorów, którzy są jednością z potężnymi kapitalistami z ich narodu, w pożądaniu międzynarodowego porządku światowego, który, oczywiście, uniwersalną suwerenność da jedynej międzynarodowej rasie jaka istnieje”.

I faktycznie, 4 lutego, znany historyk Hilaire Belloc wydaje następujące oświadczenie w *G K's Weekly*:

„Propagowanie komunizmu na całym świecie, w organizacji i zarządzaniu, jest w rękach żydowskich agentów. Jeśli chodzi o kogoś kto nie wie o tym, że ruch bolszewicki w Rosji jest żydowski, mogę jedynie powiedzieć, że musi być człowiekiem który daje się na to nabrać dzięki tłumieniu tych wiadomości w naszej żalosnej prasie”.

W tym roku Żyd prof. A Kulisher wzywa do dokonania ludobójstwa na wszystkich Niemcach, jako priorytet dla światowego żydostwa, kiedy oświadcza:

„Niemcy są wrogiem judaizmu i muszą być ścigani z zabójczą nienawiścią. Celem judaizmu teraz jest: bezlitosna kampania przeciwko całemu narodowi niemieckiemu i całkowite zniszczenie tego narodu. Żądamy całkowitej blokady handlu, zatrzymania importu surowców, i zemsty na każdym Niemcu, kobiecie i dziecku”.

28 kwietnia w artykule opublikowanym w *Daily Express*, 27-letni Lord Victor Rotszyld także ujawnia jakim jest prorokiem, kiedy zapytany przez reportera W Hickeya, gdzie zamierza mieszkać kiedy skończy się mu dzierżawa na jego dom w Piccadilly. Odpowiedział:

„Prawdopodobnie nigdzie, nie wiem. Przynajmniej do czasu kiedy zakończy się wojna”.

Było to 2,5 roku przed rozpoczęciem II wojny światowej, ale, oczywiście, on już wiedział, że zbliża się wojna.

30 października, admirał Henry Hamilton Beamish stwierdził co następuje przed zgromadzeniem w Nowym Jorku:

„W 1848 słowo ‚antysemicki‘ zostało wymyślone przez Żydów, by zapobiec używaniu słowa ‚Żyd‘. Właściwe słowo dla nich to ‚Żyd‘. . . Błagam was wszystkich o dokładność – nazywajcie ich Żydami. Nie ma potrzeby być delikatnym w tej kwestii żydowskiej.

Musicie stawić im czoła w tym kraju. Żyd powinien tu być zadowolony. Byłem tu 47 lat temu, wasze drzwi były otwarte dla Żydów oni byli wolni. Teraz złapali was za gardło – i taka jest wasza nagroda”.

Hilaire Belloc

1938

1 stycznia Nesta Webster wydaje książkę „Niemcy i Anglia” [Germany and England], w której stwierdza:

„Anglią nie rządzą już Brytyjczycy. Jesteśmy pod niewidzialną dyktaturą żydowską – dyktaturą, którą odczuwa się w każdej dziedzinie życia”.

7 listopada Żyd Herschel Grynszpan zabija Ernsta vom Ratha, funkcjonariusza z niemieckiej ambasady w Paryżu.

W grudniu Sir Oswald Mosley wygłasza następujące odkrywczyste oświadczenie w sprawie zarzutu, że Żydzi są prześladowani w Niemczech:

„Zalóżmy, że każdy zarzut jest prawdziwy. . . założmy, że faktem jest iż mniejszość w Niemczech jest traktowana tak jak piszą dzienniki, czy to stanowiło powód by miliony w Brytanii traciły życie w wojnie z Niemcami?

Ile mniejszości było źle traktowanych w ilu krajach od wojny, bez żadnego protestu ze strony prasy czy polityków?. . . Dlaczego dopiero kiedy dotknęło to Żydów mieliśmy potrzebę wojny z danym krajem?

Była tylko jedna odpowiedź. . . że dzisiaj żydowskie finanse kontrolowały prasę i system polityczny w Brytanii. Jeśli skrytykuje się Żyda w kraju, grozi więzienie. Jeśli inni dotkną Żyda zagranicą – grozi im wojna”.

Rabin Stephen Wise, przewodniczący Amerykańskiego Kongresu Żydowskiego, przedstawia swoje oczekiwania co do lojalności Żyda wobec jego kraju zamieszkania, kiedy wygłasza następujące oświadczenie na wiecu w Nowym Jorku:

„Nie jestem obywatelem amerykańskim wiary żydowskiej. Jestem Żydem. Jestem Amerykaninem. Byłem Amerykaninem przez 63 z 64 lat mojego życia, ale Żydem byłem przez 4.000 lat. Hitler miał rację w jednej rzeczy. Naród żydowski nazywa rasą, i jesteśmy rasą”.

1939

I G Farben, wiodący producent chemikaliów na świecie i największy niemiecki producent stali dramatycznie zwiększa produkcję. Ta zwiększona produkcja jest niemal wyłącznie wykorzystywana do zbrojenia Niemiec do II wojny światowej.

Tą firmą zarządzają Rotszyldowie i wykorzystują Żydów i innych zniechęconych ludzi jako niewolniczą siłę roboczą w obozach koncentracyjnych. Co ciekawe, I G Farben wykreowała także gaz cyklon B, który będzie rzekomo wykorzystywany do eksterminacji Żydów.

W Niemczech od kiedy Hitler doszedł do władzy, odnosił fenomenalne sukcesy gospodarcze. Miało to miejsce dzięki odstawieniu międzynarodowych żydowskich bankierów i prowadzeniu handlu wymiennego, wymianie nadwyżki niemieckich towarów za nadwyżkę towarów w innym kraju koniecznych dla Niemiec, nie zaciągając żadnych długów po obu stronach.

On, podobnie jak Abraham Lincoln przed nim, po prostu emitował niezbędny pieniądz z upoważnienia niemieckiego rządu, opartego na produktywności niemieckiej siły roboczej, a nie na pustych obietnicach międzynarodowych żydowskich bankierów, którzy nie mogli funkcjonować w kraju bez długów.

W wyniku tej polityki, Niemcy mogły regenerować życie społeczne i duchowe wszystkich obywateli. Mówiąc prosto, kiedy można pomóc narodowi, naród z kolei też pomoże, bo jest szczęśliwy, bo jest szanowany, a zatem ma szacunek do siebie. Ponieważ Niemcy były rządzone z korzyścią dla Niemców, w przeciwności do korzyści dla żydowskich bankierów, obywatele Niemiec mogli Niemcy uczynić najpotężniejszym i najbogatszym krajem Europy w ciągu zaledwie 7 lat.

Przykład tego w jaki sposób Hitler to osiągnął opisuje William Gayley Simpson w książce z 1978 roku „W którą stronę, zachodni człowieku?” [Which Way Western Man?], w której stwierdza:

„Niemiecki chłop, który był na skraju całkowitej ruiny, dostał szanowany status jako dostawca żywności dla narodu, jego ziemia uwolniona z uchwytu żydowskiego lichwiarza, i podjęto środki by zagwarantować, że powinna „na stałe pozostać w posiadaniu jednej rodziny, przekazywana przez ojca na syna”.

Żydzi nie mogli pozwolić by to kontynuowano, bo wiedzieli, że to oznacza śmierć ich napędzanego przez pieniądz systemu, i dlatego w tym roku poważnie rozpoczyna się II wojna światowa. To nie jest wojna między Niemcami i aliantami, to jest wojna między Niemcami i żydowską potęgą pieniądza, która rządzi przywództwem sojuszniczym i wykorzystuje je i media w propagowaniu wśród ludności sojuszników nienawiści do Niemców.

22 maja Anthony Crossley, konserwatywny członek parlamentu z Oldham, wygłasza następujące oświadczenie w Izbie Gmin na temat sytuacji Arabów w wyniku ich żydowskich prześladowań w Palestynie:

„Nie uważam by w ogóle była jakakolwiek debata w tej Izbie, kiedy ta Izba miałaby uzasadniony powód wezwania arabskiego mówcy by wyjaśnił arabski punkt widzenia, z punktu widzenia własnych rodaków w jego kraju. . .

Nie ma żadnego arabskiego członka parlamentu. Nie ma żadnych arabskich wyborców mających wpływ na swoich członków parlamentu. Nie ma żadnej arabskiej kontroli nad dziennikami w jego kraju. Niemal niemożliwa jest publikacja pro-arabskiego listu w *Timesie*.

W City nie ma żadnego arabskiego banku zarządzającego wielkimi finansami. Nie ma żadnej arabskiej kontroli nad reklamami w dziennikach w tym kraju. Nie ma żadnych arabskich

byłych sekretarzy, którzy po kolei mogliby grzmieć na rząd w czasie debaty, z powodu popełnionych przez nich błędów w przeszłości.

I na zakończenie, chcę by sekretarz ds. kolonii zwrócił na to uwagę, jutro wieczorem ma być transmisja. On sam będzie przedstawiał rządowy punkt widzenia. Ma być szacowny członek z Don Valley by przedstawić oczywiście syjonistyczny punkt widzenia. Ma być szacowny członek z Carnarvon Boroughs wspierający syjonistyczny punkt widzenia. Ale nie będzie żadnego zwolennika Arabów, który mógłby przedstawić ich punkt widzenia”.

15 sierpnia, mniej niż 3 miesiące później, Anthony Crossley zginie w akcji na wybrzeżu Danii, kiedy dołączył do Brytyjskich Sił Zbrojnych tuż po wybuchu II wojny światowej.

1940

Hansjürgen Koehlerin w książce “Wewnątrz Gestapo” [Inside The Gestapo] pisze co następuje o Marii Annie Schicklgruber, babce Adolfa Hitlera:

„Mała dziewczynka . . . przybyła do Wiednia i została służącą. . . w posiadłości Rotszylda. . . i nieznanego Hitlerowi dziadka trzeba by prawdopodobnie szukać w tym wspaniałym domu”.

To samo powtórzył Walter Langer w książce „Umysł Hitlera” [The Mind Of Hitler], w której stwierdził:

„Ojciec Adolfa, Alois Hitler, był nieślubnym dzieckiem Marii Anny Schicklgruber. . . Maria Anna Schicklgruber mieszkała w Wiedniu kiedy został poczęty. Wtedy pracowała jako służąca w domu barona Rotszylda. Kiedy tylko rodzina dowiedziała się o jej ciąży, odesłano ją z powrotem o domu. . . gdzie urodził się Alois”.

Idea iż Hitler mógł być nieślubnym Rotszyldem wydaje się nedorzeczną, ale nie da się zaprzeczyć, że jednym z głównych sukcesów Hitlera była emigracja Żydów do Palestyny, coś co było także jednym z celów Rotszyldów. Rotszyldowie wiedzieli, że kraj bez populacji byłby bez znaczenia. Co więcej, propaganda jaką Żydzi zdobyli w II wojnie światowej przyspieszyła program Rotszyldów o żydowskim suprematyzmie, bardziej niż jakiegokolwiek inne wydarzenie w historii.

W tym roku William Joyce przebywając na dobrowolnym wygnaniu w Niemczech wydaje książkę „Zmrok nad Anglią” [Twilight Over England], w której tak pisze o żydowskim charakterze:

„Twardy jak diament materializm, spryt do udawania mistycyzmu, najwyższa pogarda dla innych ras, kompletny brak poszanowania dla praw innych ludzi, spryt do naśladowania i improwizacji, pogarda dla każdej pracy nie związanej z wysokimi zyskami, wielka energia do robienia pieniędzy, nienawiść do wszelkiego nacjonalizmu oprócz własnego, wysoki stopień lojalności wobec własnej rodziny i własnej społeczności, niezachwiana wiara w moc korumpowania Gojów, genialna zdolność do intryg, i żalosna niezdolność dotrzymania kroku w żadnej głębszej myśli czy wyższym idealizmie, są głównymi cechami żydowskiej rasy. O tych wszystkich atrybutach można by pisać całe tomy, ale wystarczy wyrazić wypadkową tych sił tylko poprzez następujące cechy:

1. Niezdolność do uniknięcia tworzenia państwa w państwie
2. Całkowita niezdolność do postrzegania ich Gojów-gospodarzy jako posiadających równe prawa jak ich własne
3. Z góry określona specjalizacja we wszystkich tych procesach, które przynoszą zysk. Stąd w kapitalizmie niemal wyłączne zajmowanie się finansami, dystrybucją i wymianą, tak różnych od przemysłu produktywnego. Praca zawodowa wykonywana albo dla zysku, albo dla awansu społecznego

4. Naturalna skłonność do wykorzystywania awansu społecznego i ekonomicznego do celów zdobycia władzy politycznej
5. Bezbożny strach przed nacjonalizmem jako czynnik który zwróci uwagę na ich charakter rasowy i ujawni ich działania
6. Umyślne degradowanie standardów kultury w kraju ich zamieszkania
7. Eliminacja poprzez konkurencję Aryjczyka, który tylko chce mieć wystarczająco dla siebie, a nie więcej niż ktoś inny.

Te wypadkowe wydają się przejawiać w każdym zamieszkiwanym przez Żyda kraju „,

1941

Prezydent Roosevelt wciąga Amerykę w II wojnę światową odmawiając dalszej sprzedaży Japończykom stalowego złomu czy ropy. Japonia jest w toku wojny z Chinami, i bez złomu i ropy wie, że nie będzie w stanie kontynuować tej wojny. Roosevelt z kolei wie, że ten bojkot ekonomiczny sprowokuje Japończyków do ataku na Amerykę, co w końcu wydarzyło się w Pearl Harbor.

Co ciekawe, jeszcze w 1939, prezydent Roosevelt robił co tylko mógł by wpędzić Amerykę do wojny w Europie, żeby akceptowano Żydów w Ameryce i na świecie, ale kiedy to się nie udało, wiedział iż musi spróbować innej taktyki. I to oczywiście wydarzyło się w Pearl Harbor.

Sir Josiah Stamp, dyrektor Banku Anglii w latach 1928-1941, wydaje następujące oświadczenie na temat bankowości:

„Nowoczesny system bankowy kreuje pieniądź z niczego. Ten proces jest, być może, najbardziej zdumiewającym kuglarstwem jaki w ogóle wymyślono. Bankowość poczęła się z nieprawości i urodziła się z grzechu. Bankierzy są właścicielami świata. Odbierzcie im go, a zostawcie moc kreowania pieniądza, i jednym pociągnięciem pióra wykreujcie tyle pieniędzy by kupić go od nowa. . .

Odbierzcie im tę wielką moc i znikną wszystkie wielkie fortuny takie jak moja, i one powinny zniknąć, bo wtedy świat byłby lepszy i szczęśliwszy do życia. Ale jeśli dalej chcecie być niewolnikami banków i płacić cenę własnego niewolnictwa, to pozwólcie bankierom kreować pieniądź i kontrolować długi”.

1942

Prescott Bush, ojciec i dziadek przyszłych amerykańskich prezydentów George'a Herberta Walkera i George'a W, miał odebrany majątek zgodnie z Aktem o „Handlu z wrogiem”.

Finansował z Ameryki Hitlera, podczas gdy amerykańskich żołnierzy zabijali niemieccy żołnierze. Co ciekawe, ADL nigdy za to nie krytykuje nikogo z rodziny Bushów.

8 maja *Jewish Chronicle* publikuje artykuł redakcyjny, w którym chęlnie stwierdza:

„Z Hitlerem toczyliśmy wojnę od pierwszego dnia kiedy doszedł do władzy”.

Faktycznie, 3 grudnia Chaim Weizmann, przewodniczący Światowego Kongresu Żydów, wygłasza w Nowym Jorku następujące oświadczenie:

„Nie zaprzeczamy, i nie boimy się przyznać, że ta wojna jest naszą wojną, i że toczy się o wyzwolenie żydostwa. . . mocniejszy niż wszystkie fronty razem jest nasz front, ten żydostwa. Nie tylko udzielamy tej wojnie finansowego wsparcia na którym opiera się cała produkcja wojenna.

Nie tylko zapewniamy naszą pełną propagandę, którą jest energia moralna, która umożliwia jej kontynuację.

Gwarancja zwycięstwa głównie opiera się na osłabieniu sił wroga, na zniszczeniu go w jego własnym kraju, własną wytrzymałością.

I jesteśmy koniem trojańskim w twierdzy wroga. Tysiące Żydów mieszkających w Europie stanowią główny czynnik w niszczeniu naszego wroga. Tam nasz front jest faktem, i najcenniejszą pomocą w zwycięstwie”.

Leonard Goldenson zakłada sieć TV ABC i jako prezes dogląda jej sukcesu.

1943

18 lutego syjonista Izaak Greenbaum, szef Komitetu Ratunkowego Agencji Żydowskiej, w przemówieniu w Radzie Syjonistycznej stwierdza:

„Gdyby mnie zapytano, czy dałbyś fundusze z UJA (United Jewish Appeal) na ratowanie Żydów, odpowiedziałbym nie, i mówię jeszcze raz – nie!”

Dalej mówi:

„Jedna krowa w Palestynie jest warta więcej niż wszyscy Żydzi w Polsce!”

To nie jest żadne zaskoczenie, bo syjonizm i nazizm miały podobne cele. Oba chciały by Żydzi opuścili Niemcy. Ale syjonistów nie interesowali Żydzi, którzy nie chcieli wyjechać do Palestyny, i uważali, że bardziej korzystne będzie doprowadzenie do tego, by ci Żydzi zostali umieszczeni w obozach koncentracyjnych, żeby wystraszyć Żydów na świecie na tyle, by uciekali do Palestyny, do czego nagabywali, jako jedyne państwo gdzie mogli być bezpieczni.

1944

6 listopada zostaje zamordowany Lord Moyne, brytyjski minister-rezydent na Bliskim Wschodzie. Sprawcami tego mordu są dwaj członkowie żydowskiej grupy terrorystycznej, Gangu Sterna, dowodzonego przez przysłego premiera Izraela, Yitzhaka Shamira. Jest on także odpowiedzialny za próbę zamachu w tym samym roku na życie Harolda MacMichaela, komisarza Brytyjskiego Mandatu w Palestynie.

Co ciekawe, on również jest autorem kolejnej udanej egzekucji w tym samym roku na przedstawicielu ONZ na Bliskim Wschodzie, księciu Folke Bernadotte, który, mimo że załatwił zwolnienie 21.000 więźniów z niemieckich obozów w czasie II wojny światowej, przez Yitzhaka Shamira i jego terrorystycznych kolaborantów był postrzegany jako antysyjonista.

W Bretton Woods, New Hampshire, Międzynarodowy Fundusz Walutowy (IMF / MFW), i Bank Światowy (początkowo nazywany Międzynarodowy Bank Odbudowy i Rozwoju albo

IBRD – nazwa „Bank Światowy” nie została faktycznie przyjęta do 1975), zostają uznane z pełną zgodą Stanów Zjednoczonych.

Głównymi architektami systemu Bretton Woods, a tym samym MFW, są Harry Dexter

White i John Maynard Keynes. Ciekawe jest to, że Harry Dexter White, który zmarł w 1946, zostanie zidentyfikowany jako sowiecki szpieg, którego kryptonim był „Jurysta”, 16 października 1950 roku w memorandum FBI, a jeśli chodzi o Maynarda Keynosa, jest Brytyjczykiem.

Co zasadniczo zrobiły MFW i Bank Światowy, było powtórzeniem na światową skalę tego co w 1913 ustanowił Akt o Federalnej Rezerwie w Ameryce. Utworzyły kartel bankowy składający się z prywatnych banków centralnych świata, które stopniowo przejmowały władzę żeby dyktować politykę kredytową bankom wszystkich krajów.

W ten sam sposób Akt o Federalnej Rezerwie autoryzował kreację nowej krajowej waluty fiducyjnej zwanej banknotem Federalnej Rezerwy, MFW otrzymał pełnomocnictwo emisji światowego pieniądza fiducyjnego zwanego „Specjalnym Prawem Cągnięcia” albo SDR [Special Drawing Rights]. Kraje członkowskie skończą pod naciskiem by ich waluty były w pełni wymienialne za SDR.

MFW jest kontrolowany przez radę gubernatorów, którymi są albo szefowie różnych banków centralnych, albo szefami różnych departamentów skarbu zdominowanymi przez ich banki centralne. Również siła głosów w MFW daje Stanom Zjednoczonym i W Brytanii (Rezerwa Federalna i Bank Anglii) skuteczną nad nim kontrolę.

1945

16 lipca zostaje przeprowadzony pierwszy udany test bomby atomowej w Trinity, 300 km na południe of Los Alamos. Jej twórca, J Robert Oppenheimer, Rotszyld, stwierdza pełen podziwu:

„Stałem się śmiercią, niszczycielem świata”.

Ma rację, w ciągu miesiąca, kolejne detonacje nad Hiroszimą i Nagasaki w Japonii, powodują śmierć 140.000 ludzi w Hiroszynie i 80.000 w Nagasaki.

Koniec II wojny światowej. Mówi się, że kontrolowane przez Rotszylda fabryki IG Farben nie stanowiły szczególnego celu w atakach bombowych na Niemcy. Co ciekawe, po zakończeniu wojny, kiedy części Niemiec leżały w ruinach, okazało się, że doznały tylko 15% zniszczeń.

Funkcjonujące po II wojnie światowej trybunały do przeprowadzenia śledztwa w sprawie zbrodni nazistowskiego reżimu, cenzurowały wszelkie materiały świadczące o zachodniej pomocy udzielanej Hitlerowi, takiej jak ta Prescottta Busha.

Rotszyldowie robią wielki krok w kierunku realizacji ich celu – światowej dominacji, z ich trzecią jawną próbą ustanowienia rządu światowego, w tym roku zostaje aprobowana druga „Liga Narodów”, nazywana „Narodami Zjednoczonymi”.

1946

3 stycznia dokonuje się egzekucji na Williamie Joyce. Kiedy czeka na tę egzekucję, wygłasza ostatnie oświadczenie:

„W śmierci tak jak w tym życiu, sprzeciwiam się Żydom, którzy wywołali tę ostatnią wojnę: sprzeciwiam się siłom ciemności jakie reprezentują. Ostrzegam naród brytyjski przed agresywnym imperializmem Związku Sowieckiego. Niech Brytania stanie się znowu wielka, i w chwili największego niebezpieczeństwa dla Zachodu, niech standard Hakenkreuz (swastyka) podniesie się z kurzu, ukoronowany historycznymi słowami: “Ihr habt doch

gesiegt” (faktycznie wygraliście). Jestem dumny że umieram za swoje ideały, i jest mi przykro za synów Brytanii, którzy zginęli nie wiedząc dlaczego”.

12 lutego brytyjskie służby specjalne otrzymują z wiarygodnego źródła w Palestynie telegram z informacją, że gang Sterna

„Szkoli członków mających przybyć do Anglii w celu dokonania egzekucji na członkach rządu Jego Królewskiej Mości, zwłaszcza na p. Bevinie (brytyjski minister spraw zagranicznych Ernest Bevin)”.

22 lipca przyszedł premier Izraela, aszkenazyjski Żyd David Ben-Gurion, rozkazuje kolejnemu przyszedłemu premierowi Izraela, aszkenazyjskiemu Żydowi Menachemowi Beginowi, dokonanie ataku terrorystycznego na King David Hotel w Palestynie, żeby spróbować wypędzić Brytyjczyków. W wyniku tego ginie 91 osób, w większości cywilów: 41 Arabów, 28 Brytyjczyków, 17 Żydów i 5 innych. Rannych zostaje 45 osób.

Kiedy prominentny dziennikarz Russell Warren Howe, zapytał Menachema Beginę czy uważał się za ojca terroryzmu na Bliskim Wschodzie, ten odpowiedział z dumą:

„Nie, na całym świecie”.

60 lat później, 22 lipca 2006, kolejny przyszedł premier Izraela, Benjamin Netanyahu, razem z licznymi innymi przedstawicielami izraelskiego rządu, dedykują tablicę na miejscu tego terrorystycznego okrucieństwa, która mówi o zamachowcach jako o wojownikach o wolność, których Izrael ma podziwiać.

Żeby umieścić w perspektywie znaczenie ataku na King David Hotel, było to w czasie największej liczby ofiar w wyniku pojedynczej akcji terrorystycznej w ogóle, i przekroczył ją prawie 40 lat później atak na amerykańskie baraki w Bejrucie w 1982.

Zostaje znacjonalizowany Bank Anglii, co oznacza, że państwo nabyło wszystkie akcje tego banku, który teraz należy do Skarbu i znajdują się u adwokata Skarbu.

Ale ponieważ rząd nie ma pieniędzy by zapłacić za te akcje, obecnym tajnym akcjonariuszom Banku Anglii oddaje akcje rządowe zamiast pieniędzy za ich udziały. To oznacza, że chociaż państwo teraz otrzymuje zyski operacyjne banku, te zyski są w większości niwelowane przez fakt, że rząd ma teraz płacić odsetki od nowych emitowanych akcji, żeby za nie zapłacić.

A zatem, mimo że Bank Anglii należy teraz do państwa, faktem jest to, że podaż brytyjskiego pieniądza jest nadal niemal w całości w rękach prywatnych, z czego 97% ich w formie dłużnych takiego czy innego rodzaju pożyczek, wykreowanych przez prywatne banki komercyjne.

W rezultacie bank jest w większości kontrolowany i kierowany przez osoby ze świata banków komercyjnych i ekonomii konwencjonalnej. Członkowie Zarządu Dyrektorów, którzy ustanawiają politykę i nadzorują jej działanie, pochodzą niemal w całości ze świata banków, ubezpieczeń, ekonomistów i dużego biznesu, i oczywiście w zarządzie nadal siedzi Rotszyld.

Mimo że Bank Anglii nazywa się bankiem centralnym, teraz zasadniczo jest organem regulującym, który wspiera i nadzoruje istniejący system. Czasami mówi się o nim jako „pożyczkodawcy ostatniej szansy”, bo jedną z jego funkcji jako banku bankierów jest wspieranie każdego banku lub instytucji finansowej, która znajdzie się w trudnej sytuacji, i ma problem z płynnymi aktywami. Co ciekawe, w tej sytuacji nie ma obowiązku ujawniania szczegółów takich funduszy, żeby uniknąć kryzysu zaufania.

1947

Brytyjczycy którzy przed II wojną światową deklarowali, że nie będzie dalszej emigracji Żydów do Palestyny, żeby chronić Palestyńczyków przed ich terrorem przeciwko nim i brytyjskim żołnierzom, powierzają Palestynę ONZ. ONZ postanawia o partycji Palestyny na dwa państwa, jedno żydowskie i drugie arabskie, z Jerozolimą jako strefą międzynarodową dla obu religii.

Ten transfer ma odbyć się 15 maja 1948. Ale żeby określić kto kontroluje ONZ, należy wiedzieć, że ONZ nie miała prawa oddawać własności arabskich nikomu, i faktycznie mimo że do Żydów należało wtedy tylko 6% Palestyny, rezolucja 181 przyznała Żydom 57% terenu, zostawiając Arabom do których wtedy należało 94%, tylko 43%.

Ataki terrorystyczne na Brytyjczyków w Palestynie trwały nadal. Latem trzech żydowskich terrorystów: Jacoba Weissa, Meira Nakara i Avshaloma Habiba uznano za winnych ataku na więzienie w Acre 4 maja i mieli zostać powieszeni.

W tym samym czasie terroryści z Irgunu, dowodzeni przez przyszłego premiera Menachema Begin, przetrzymywali dwu brytyjskich sierżantów: Mervyna Paice i Clifforda Martina jako zakładników za trzech żydowskich terrorystów. Faktycznie Begin oświadczył:

„Brytyjskich sierżantów powiesimy dokładnie w tym samym czasie kiedy będą umierać nasi”.

Egzekucje na terrorystach żydowskich wykonano, i brytyjskich sierżantów znaleziono również powieszonych na drzewach eukaliptusowych. Kpt D H Gallatti z 23 Szwadronu Polowego Królewskich Inżynierów odcinał jedno z ciał, kiedy został poważnie ranny w wyniku eksplozji. Nieusatysfakcjonowani zabiciem tych brytyjskich żołnierzy, Żydzi podłożyli w ich ciała ładunki.

Co ciekawe, popularny brytyjski dziennik *Daily Express* opublikował duże zdjęcie wiszących tych żołnierzy, ale teraz tę tytułową stronę usunięto z archiwów tego dziennika. Właścicielem *Daily Express* jest Richard Desmond, żydowski pornograf.

Gromadzone przez ADL poprzez ich działania szpiegowskie informacje o amerykańskich obywatelach wykorzystane są przez Komitet ds. Nie-amerykańskich Działań. Przewodnicząca podkomisji, Clare Hoffman, odrzuca raporty ADL na temat podejrzaných komunistów jako „pogłoski”.

W październiku aszkenazyjski Żyd Albert Einstein pisze list otwarty do ONZ zachęcający do zniszczenia wszystkich rządów narodowych, by zastąpiono je jednym rządem światowym, kierowanym przez ONZ.

W dzienniku pod datą 21 lipca, prezydent Harry S Truman wpisuje:

Żydzi nie mają poczucia proporcji, ani nie są w stanie oceniać spraw światowych. Dowiaduję się, że Żydzi są bardzo, bardzo egoistyczni. Nie obchodzi ich ilu zamorduje się, albo źle potraktuje Estończyków, Łotyszów, Finów, Polaków, Jugosłowian czy Greków, jako (po wojnie) przesiedlonych ludzi, tak długo jak Żydzi będą traktowani szczególnie. Ale kiedy już zdobędą władzę – fizyczną, finansową czy polityczną – to ani Hitler ani Stalin nie znajdzie na nich nic za okrucieństwo czy znęcanie się nad słabszym.

1948

Wiosną tego roku Rotszyldowie przekupują prezydenta Harry’ego S Trumana (33 prezydent USA 1945-1953) żeby uznał Izrael jako suwerenny kraj, łapówką w wysokości \$2.000.000 przekazaną mu na kampanię wyborczą.

O północy 14 maja w Tel Awiwie zostaje oficjalnie „ogłoszone” państwo Izrael. 11 minut później prezydent Truman ogłasza Stany Zjednoczone jako pierwszy uznający go obcy kraj.

Później Truman wyznaje przyjaciółom, że chciał uznać państwo żydowskie w „pierwszej godzinie jego narodzin”, ale naciskany przez dziennikarzy na ten temat, odmawia dalszej rozmowy o swoim pro-żydowskim stanowisku.

Pokazana zostaje flaga Izraela. Godłem na niej jest niebieskiego koloru wersja Rotszylda, „czerwony heksagram”. Ma niebieski brzeg na górze i na dole, który przedstawia rzeki Nil i Eufrat. Umieszczone są one po to, by jasno pokazać żydowskie ambicje terytorialne: Izrael zgodnie z granicami biblijnymi. To oczywiście oznacza włączenie do Izraela Iraku, Syrii, Jordanu, Libanu i części Arabii Saudyjskiej.

To użycie heksagramu Rotszylda kamufluje się kiedy w mediach Rotszylda mówi się o nim jako o „gwieździe Dawida”. Ale dla każdego mającego wiedzę na temat symbolizmu ezoterycznego jest jasne, że ten heksagram wykorzystywano w starożytnych religiach jako symbol „Molecha” (opisanego jako demona niechętnego poświęcenia / ofiary, i jest także imieniem kamiennej sowy, przedmiotu elitarnego kultu w Bohemian Grove), i “Astaroth” (opisanego jako Lord Skarbnik Piekła). Ponieważ składa się z 6 linii, ma 6 trójkątnych pól i 6 wierzchołków, powszechnie uważa się go za symbol szatana.

Co ciekawe, heksagram używany jest również jako symbol Saturna, którego zidentyfikowano jako ezoteryczne imię dla „szatana”. Czy to nie wskazuje na to, że każdy zabity w imię Izraela, w rzeczywistości stanowi ofiarę dla ich boga, szatana? Ponadto, żydowski szabat jest w sobotę, która pierwotnie znana była jako Dzień Saturna.

Podsumowując, heksagram na izraelskiej fladze przedstawia liczbę bestii 666, jest to starożytny symbol szatana, znanego także jako Saturn, a żydowski dzień religijny jest w Dzień Saturna.

Wczesnym rankiem 19 kwietnia, 132 żydowskich terrorystów z gangu Irgun, pod przywództwem przyszłego premiera Izraela Menachema Begina, i gang Sterna, dowodzony przez przyszłego premiera Izraela Yitzhaka Shamira, brutalnie mordują 200 mężczyzn, kobiet i dzieci, kiedy śpią spokojnie w arabskiej wiosce Deir Yassin.

Żeby uniemożliwić obserwatorom zewnętrznym wykrycie brutalności swoich zbrodni, usiłują spalić niektóre ciała, ale kiedy to ich nie zadowala, wrzucają ich część do studni by ukryć je przed przedstawicielami Czerwonego Krzyża, który pojawią się na scenie następnego dnia, i w końcu opowiedzą o tym światu. Faktycznie raporty ocalałych można znaleźć w „Raporcie Sekcji Śledztw Kryminalnych”, oznaczone przez rząd palestyński No. 179/110/17/GS datowane 13, 15 i 16 kwietnia, w którym brytyjski oficer śledczy, asystent inspektora generalnego, Richard Catling, stwierdza:

„Spisywanie zeznań opóźnia także histeryczny stan kobiet, które często i wielokrotnie wybuchają płaczem podczas zapisywania ich zeznań. Ale nie ma żadnych wątpliwości, że atakujący Żydzi dokonali wiele okrucieństw seksualnych. Wiele małych dziewczynek zgwałcono, a później zamordowano. Starsze kobiety również molestowano.

Jedna historia dotyczy tej sprawy, kiedy młoda dziewczyna została dosłownie rozerwana na pół. Wiele niemowląt zmasakrowano i zabito.

Widziałem jedną starą kobietę, która podała swój wiek na 104 lata, która została wściekle pobita kolbami w głowę. Kobietom zrywano z rąk bransolety i pierścionki z palców, i odcinano kawałki uszu żeby ściągnąć kolczyki”.

W rezultacie Żydzi nadal nie znoszą Czerwonego Krzyża, i dlatego w przyszłości zawsze blokują ich wjazd na terytorium gdzie angażowali się w konflikt, tak długo jak możliwe, by dać sobie czas na pozbycie się dowodów ich zbrodniczych działań.

Po przekazaniu przez ONZ Palestyny niezależnemu żydowskiemu państwu i niezależnemu arabskiemu państwu 15 maja, Izraelczycy rozpoczynają atak militarny na Arabów (obecnie znanych jako Palestyńczycy) ogłaszając przez megafony Arabom, że jeśli nie odejdą natychmiast, zostaną wymordowani.

800.000 Arabów mających świeżo w pamięci rzeź w Deir Yassin, ucieka w panice. Proszą o pomoc sąsiadujące arabskie państwa, ale one nie chcą się angażować, bo nie mogą się równać z Izraelczykami w kwestii najnowocześniejszej broni dostarczanej przez żydowski reżim stalinowski w Rosji.

Po seriach żydowskich ludobójczych zbrodni wojennych, Żydzi teraz kontrolują 78% byłej Palestyny, w porównaniu do 57% danych im bezprawnie przez rządzoną przez Żydów ONZ.

Arabowie, wielu z nich chrześcijanie, nigdy nie dostaną żadnych odszkodowań za ich domy, nieruchomości i biznesy ukradzione im w czasie tego ludobójstwa, i w rezultacie ci ludzie kończą w slumsowych namiotowych miastach uchodźców. Ponadto, co najmniej połowa Arabów, w rozpaczliwym pośpiechu ucieka z życiem, pozostawiając za sobą metryki urodzenia. Wtedy państwo Izrael uchwała prawo, że tylko Arabowie mogący wykazać się obywatelstwem mogą wracać na swoją ziemię, znaną teraz jako Izrael, co oznacza, że tych 400.000 Arabów nie może wracać i stracili własność jaką pozostawili.

Aszkenazyjski Żyd, David Ben-Gurion, jeden z ojców założycieli Izraela i jego pierwszy premier, szczerze opisuje żydowskie cele w swoim dzienniku we wpisie z 21 maja:

„Piętą achillesową arabskiej koalicji jest Liban. Muzułmańska supremacja w tym kraju jest sztuczna i można ją łatwo obalić. Tam powinno się ustanowić państwo chrześcijańskie, z jego granicą południową na rzece Litani.

Z tym państwem podpisałibyśmy traktat sojuszniczy. Dlatego gdybyśmy złamali siłę Legionu Arabskiego i zbombardowali Amman, moglibyśmy wymazać Transjordanie, po niej upadłaby Syria. I gdyby Egipt odważył się wywołać z nami wojnę, zbombardowalibyśmy Port Said, Aleksandrię i Kair.

Dlatego powinniśmy skończyć z wojną i zakończyć konflikt z Egiptem, Asyrią i Chaldeją w imieniu naszych przodków”.

1 października komendant Anton Muller i jego zastępca Emil Lachout, wysłali z Wiednia następujące memorandum do wszystkich zainteresowanych stron:

Military Police Service

Okólnik No. 31/48

Wiedeń, 1 października 1948

Wysyłka 10

Sojusznicze Komisje Śledcze ustaliły, że nikt nie został zabity gazem trującym w następujących obozach koncentracyjnych: Bergen-Belsen, Buchenwald, Dachau,

Flossenburg, Gross-Rosen, Mauthausen i ich satelickich obozach Natzweiler, Neuengamme, Niederhagen (Wewelsburg), Ravensbruck, Sachsenhausen, Stutthof i Theresienstadt. W tych przypadkach możliwe było wykazanie, że zeznania zdobyto torturami, i świadectwa były fałszywe.

To należy wziąć pod uwagę przy przeprowadzaniu śledztw i przesłuchiwań o zbrodniach wojennych. Rezultaty tego śledztwa powinno się przedstawić byłym więźniom obozów koncentracyjnych, którzy podczas przesłuchań zeznawali o mordowaniu ludzi, zwłaszcza Żydów, gazem trującym w tych obozach koncentracyjnych. Gdyby upierali się przy swoich zeznaniach, powinno się im postawić zarzuty o składanie fałszywych zeznań.

1949

3 lutego Cholly Knickerbocker, pisząc felieton w swojej kolumnie towarzyskiej w *Hearst Press*, który pojawił się w *NY Journal-American*, tak stwierdził na temat Rotszylda, Jacoba Schiffa:

„Obecnie wnuk Jacoba, John Schiff, wybitny członek nowojorskiego towarzystwa, szacuje, że stary utopił około \$20.000.000 na końcowy triumf bolszewizmu w Rosji”.

1 października Mao Tse Tsung deklaruje ustanowienie Chińskiej Republiki Ludowej na Tiananmen Square, Beijing. Jest finansowany przez Rotszylda, który utworzył komunizm w Rosji, i kierują nim następujący agenci Rotszylda: Solomon Adler, były funkcjonariusz Skarbu USA, który był sowieckim szpiegiem, Israel Epstein, syn żydowskiego bolszewika uwięzionego przez cara w Rosji za próby podżegania tam do rewolucji, i Frank Coe, czołowy funkcjonariusz należącego do Rotszylda MFW.

16 grudnia *Jewish Chronicle* cytuje następujące oświadczenie izraelskiego premiera Davida Ben-Guriona:

„Jerozolima nie jest stolicą Izraela i światowego żydostwa, ma aspiracje stania się ośrodkiem duchowym świata”.

1950

Dane ujawniają, że zgodnie z planem Rotszyldów, każdy kraj biorący udział w II wojnie światowej bardzo powiększył swój dług, wprowadzając je dalej pod żydowską kontrolę. W latach 1940-1950, dług federalny Ameryki wzrósł z \$43 mld do \$257 mld, o 598%. W tym samym okresie dług Japonii wzrósł o 1.348%, Francji o 583%, i Kanady o 417%.

7 lutego James Paul Warburg arogancko stwierdza co następuje przed Senatem:

„Będziemy mieć rząd światowy, czy nam się to podoba, czy nie. Jedyłą kwestią jest to czy osiągniemy go poprzez podbój czy przyzwolenie”.

Tak więc Rotszyldowie przystępują do pracy nad swoim planem globalnego rządu, rozpoczynając się 3-etapowym planem scentralizowania systemu gospodarczego całego świata. Oto te trzy etapy:

1. Dominacja banku centralnego nad krajowymi gospodarkami na całym świecie
2. Centralizacja gospodarek regionalnych poprzez super-państwa takie jak Unia Europejska, i regionalne związki zawodowe takie jak NAFTA
3. Centralizacja gospodarki światowej poprzez Centralny Bank Świata, światową walutę i zlikwidowanie krajowej / narodowej niepodległości poprzez abolicję wszystkich taryf handlowych takich jak Ogólne Porozumienie o Taryfach i Handlu (GATT).

Izrael wprowadza swoje prawo powrotu, gwarantujące każdemu urodzonemu z żydowskiej matki, na całym świecie, prawo zamieszkania w państwie Izrael, ale Palestyńczycy, którzy mieszkali tam przez 1.300 lat, nie mają tego prawa.

John Davitt, były szef działu bezpieczeństwa wewnętrznego w Departamencie Sprawiedliwości, zauważa, że izraelskie służby wywiadu są drugie pod względem aktywności w Ameryce, tuż po sowieckich. Oczywiście obie kontrolowane są przez Żydów.

1951

1 kwietnia powstaje izraelska tajna agencja wywiadu Mossad, która będzie terroryzować świat. Wkrótce Mossad przejmie kontrolę nad swoją amerykańską filią, ADL. Motto Mossadu jest prawdopodobnie najbardziej niepokojącym tajnym mottem służb i brzmi: „Będziecie wywoływać wojny przez oszustwo”.

1952

Izraelski premier David Ben-Gurion nadzoruje projekt w którym całe pokolenie sefardyjskich Żydów w Izraelu zostaje usunięte ze szkół gdzie uczą się ich aszkenazyjskie odpowiedniki, i w celu uniknięcia podejrzeń ze strony rodziców, te sefardyjskie dzieci zabierane są na „wycieczki szkolne”. Podczas tych rzekomych „wycieczek” w rzeczywistości aplikuje się im terapię radiacyjną, podobno z uwagi na infekcję liszaja obrączkowego. A wtedy zezwolona maksymalna dawka promieniowania wynosiła 0,5 rad, zaś te dzieci otrzymały 350 rad, bezpośrednio na głowy. W rezultacie, co najmniej 6.000 z nich umiera wkrótce po tym, pozostałe chorują na ciężkie choroby takie jak nowotwory, epilepsja i psychoza. Te które żyją jeszcze teraz, jak i wielu z ich dzieci i wnuków, są dotknięte chorobami genetycznymi i mają nowotwory złośliwe.

Jest to próba dokonania ludobójstwa na sefardyjskich Żydach, którzy w Izraelu stanowią podklasę, a aszkenazyjscy Żydzi nawet nazywają ich „niggers” [czarnuchy].

23 kwietnia, podczas debaty o prawie imigracyjnym, kongresman John Rankin wygłasza następujące oświadczenie na temat Żydów, znajdujące się w materiałach Kongresu:

„Oni jęczą o dyskryminacji. Czy wiecie kto jest dyskryminowany? Biali chrześcijanie w Ameryce, ci którzy utworzyli ten kraj. . . Komunizm jest rasowy. Mniejszość rasowa przejęła kontrolę w Rosji i wszystkich jej satelitach takich jak Polska, Czechosłowacja i wielu innych krajach które mogą wymienić. W przeszłości oni byli wypędzani praktycznie z każdego kraju w Europie, a jeśli będą wywoływać problemy rasowe w tym kraju i próbować narzucić swój komunistyczny program na chrześcijański naród w Ameryce, nie można powiedzieć co spotka ich tutaj”.

1953

Dwight Eisenhower, o którym w roczniku absolwentów z 1915 Akademii Wojskowej West Point czytamy: „straszny szwedzki Żyd”, zostaje wybrany na prezydenta Stanów Zjednoczonych.

19 czerwca w Ameryce zostaje wykonany wyrok za szpiegostwo na Julius i Ethel Rosenbergach. Zostali złapani na dostarczaniu tajemnic o produkcji bomb atomowych Związkowi Sowieckiemu, krajowi z którym byli bardzo skoligaceni, po spotkaniu Ligi Młodych Komunistów w Ameryce, oczywiście byli Żydami.

N M Rotszyld & Sons zakładają British Newfoundland Corp. Ltd. w celu rozwoju 60.000 mil kwadratowych ziemi w Newfoundland, Kanada, obejmującej elektrownię która produkuje energię z Wodospadu Hamiltona (później zmieniono jego nazwę na Churchilla). W tamtych czasach był to największy projekt konstrukcyjny zorganizowany przez firmę prywatną.

1954

“Afera Lavona”. Izraelscy agenci werbują obywateli egipskich pochodzenia żydowskiego do bombardowania zachodnich celów w Egipcie, i podrzucenia dowodów na Arabów, w wyraźnej próbie zepsucia amerykańsko-egipskich relacji. Izraelski minister obrony, aszkenazyjski Żyd Pjnhas Lavon zostaje w końcu zdymisjonowany, choć wielu uważa, że naprawdę odpowiedzialny jest David Ben-Gurion.

Jest to pierwszy znany przypadek wykorzystania Żydów wyglądających jak Arabowie do dokonania ataków terrorystycznych, za które później obwiniają Arabów, i przykład w jaki sposób działa w praktyce motto ich tajnych służb: „Będziecie wywoływać wojny poprzez oszustwo”.

W biurze amerykańskiego ambasadora w Tel Awiwie zostaje odkryty ulokowany przez Izraelczyków mikrofon.

W Holandii po raz pierwszy spotyka się Grupa Bilderberg w Hotelu Bilderberg w Arnhem. Grupa ta jest założoną przez Rotszylda międzynarodową organizacją liczącą około 100-200 wpływowych osób, w większości polityków i biznesmenów, którzy spotykają się corocznie i potajemnie, w celu narzucania zakulisowej żydowskiej siły światowej. Regularni uczestnicy przedstawiają politykę globalną, którą delegaci omawiają ze swoimi rządami, które następnie realizują tę politykę.

Spotkania grupy są również po to, by Rotszyld, David Rockefeller i żydowscy figuranci tacy jak Henry Kissinger, mogli sprawdzić potencjalnych liderów krajów, i postanowić, czy chcą ich czy nie chcą, na liderów danych krajów. Na przykład: Bill Clinton był tam w 1991,

Tony Blair w 1993, i Angela Merkel w 2005. Również kandydaci którzy nie przeszli przesłuchania Bilderberg, tacy jak przyszły kanclerz skarbu Gordon Brown w 1991, i były lider partii konserwatywnej William Hague w 1998.

1955

Izraelski rząd dokonuje tajnych zamachów terrorystycznych na liczne amerykańskie placówki w Kairze, po to by Amerykanie przekonali się iż odpowiadają za nie Egipcjanie, żeby zaszkodzić relacjom między Stanami Zjednoczonymi i Egiptem.

Edmond de Rotszyld zakłada w Paryżu Compagnie Financiere.

1956

28 października, Menachem Begin, ten od niesławnej masakry w Deir Yassin i przyszły premier Izraela, na konferencji w Tel Awiwie oświadcza:

„Wy Izraelczycy, nigdy nie powinniście być łagodni jeśli chcecie zabijać wrogów. Nie powinniście się nad nimi litować aż zniszczymy ich tak zwaną arabską kulturę, na ruinach której zbudujemy własną cywilizację”.

W rezydencji amerykańskiego attaché wojskowego w Tel Awiwie zostaje odkryty podsłuch telefoniczny podłączony do dwóch telefonów.

1957

W czasie połączonej brytyjskiej, izraelskiej i francuskiej inwazji na Kanał Sueski, Ariel Sharon dowodzi jednostkami które mordują egipskich jeńców wojennych, jak również schwytanych przez Żydów cywilnych pracowników sudańskich. W sumie zamordowali i wrzucili do masowych grobów 273 nieuzbrojonych więźniów. Historia o tym tłumiona jest przez prawie 40 lat, do czasu kiedy 16 sierpnia 1995 ujawnia ją londyński *Daily Telegraph*.

Umiera James de Rotszyld i (własne media Rotszylda) piszą o tym, że przekazuje wielkie fundusze państwu Izrael na wybudowanie budynku parlamentu – Knessetu. Oświadcza, że Knesset powinien być „symbolem, w oczach wszystkich ludzi, stałości państwa Izrael”.

Na s. 219 w książce „Bajki o brytyjskiej arystokracji” [Tales of the British Aristocracy], L G Pine, redaktor *Lordostwa Burkego* [Burke's Peerage], stwierdza że Żydzi

„. . . tak blisko związali się z brytyjskim lordostwem, że jest mało prawdopodobne, by te dwie klasy poniosły straty, które nie są wzajemne. Tak blisko powiązani są Żydzi z lordami, że cios wobec Żydów w tym kraju byłby niemożliwy bez zranienia również arystokracji”.

W Paryżu umiera Maurice de Rotszyld.

1959

W lutym krypto-Żyd Fidel Castro ogłasza się premierem Kuby, po przeprowadzeniu tam komunistycznej rewolucji.

1960

W wydanej w tym roku książce „*Impakt – eseje o ignorancji i upadku amerykańskiej cywilizacji*” [Impact - Essays on Ignorance and the Decline of American Civilization], Ezra Pound stwierdza:

„Kraj który nie zadłuża się doprowadza lichwiarzy do wściekłości”.

1962

Po decyzji Sądu Najwyższego, 25 czerwca zostaje wprowadzony zakaz odmawiania modlitwy w amerykańskich szkołach publicznych. Ta decyzja sądowa opierała się na sprawie nowojorskiego Żyda o nazwisku Engelin, Engel v. Vitale. Sen. Robert Byrd, demokrat z Zachodniej Wirginii, tak wypowiada się o tej decyzji:

„Czy ma być tak, że mamy być również gotowi do przyjęcia brudnych koncepcji ateizmu? Ktoś majstruje przy duszy Ameryki, wam zostawiam odkrycie kto to jest”.

de Rothschild Frères zakłada Imétalas, firmę-parasol dla wszelkich ich interesów górnictwa mineralnego.

Frederic Morton wydaje książkę „Rotszyldowie” [The Rothschilds], w której pisze:

„Mimo że kontrolują liczne korporacje przemysłowe, handlowe, kopalnicze i turystyczne, ani jedna z nich nie ma w nazwie nazwiska Rotszyld. Jako partnerstwa prywatne, interesy rodzinne nigdy nie muszą, i nie publikują ani jednego zestawienia finansowego, ani żadnego innego raportu o ich sytuacji finansowej”.

1963

4 czerwca prezydent John F Kennedy (35 prezydent USA, 1961 – 1963) podpisuje Nakaz Wykonawczy 11110, przywracający państwu prawo emisji pieniądza, z pominięciem należącej do Rotszylda Federalnej Rezerwy. Mniej niż 6 miesięcy później, 22 listopada, prezydent Kennedy zostaje zabity przez Rotszyldów, z tego samego powodu jak zginął prezydent Abraham Lincoln w 1865 – chciał drukować amerykański pieniądz dla amerykańskiego narodu, a nie z korzyścią dla ograbiającej z pieniędzy i podżegającej do wojny obcej elity.

Ten Nakaz Wykonawczy 11110 zostaje faktycznie odwołany przez prezydenta Lyndona Bainesa Johnsona, rzekomego krypto-Żyda (36 prezydent USA), jednym z pierwszych aktów na stanowisku prezydenta. Innym, i prawdopodobnie głównym powodem egzekucji prezydenta Kennedy’ego jest to, że bardzo jasno powiedział premierowi Izraela, Dawidowi Ben-Gurionowi, że w żadnym wypadku nie zgodzi się na Izrael jako państwo nuklearne. Izraelski dziennik *Ha’aretz*, 5 lutego 1999, w recenzji książki Avnera Cohena „*Izrael i bomba*” [Israel and the Bomb] tak napisał na ten temat:

„Mord amerykańskiego prezydenta Johna F Kennedy’ego doprowadził do szybkiego końca ogromnych nacisków amerykańskiej administracji na izraelski rząd o przerwanie programu nuklearnego. . . Według książki, gdyby prezydent żył nadal, wątpliwe byłoby czy Izrael obecnie miałby opcję nuklearną”.

Tu trzeba zauważyć, że żona Kennedy’ego, Jackie, była Żydówką. Ujawnił to Gore Vidal w swojej autobiografii „*Rękopis – dziennik*” [Palimpsest – A Memoir]. Okazuje się, że ojczym Vidala, Hugh Auchincloss, później ożenił się z matką Jackie – Janet Bouvier.

Tę historię opisał również *New York Times* 9 listopada 1995.

Coś dla tych którzy widzieli film Olivera Stone’a „*JFK*”, który pokazał inny wniosek odnośnie powodów egzekucji Kennedy’ego, może chciecie wiedzieć, że Oliver Stone jest Żydem.

I w końcu są pewne spekulacje, że rodzina Kennedy była faktycznie żydowską, która osiedliła się w Irlandii kilka pokoleń wcześniej, choć to nie jest potwierdzone.

Edmond de Rothschild zakłada w Szwajcarii La Compagnie Financière Edmond de Rothschild (LCF) jako bank o kapitale podwyższonego ryzyka. Później rozwija się w bank inwestycyjny i firmę menadżerską z wielu filiami. Żeni się z Nadine i mają syna, Benjamina de Rotszylda.

10 lutego 1963 w amerykańskim Kongresie A S Herlong Jr z Florydy ogłosił Manifest Komunistyczny wymieniający 45 celów. Poniżej lista tych celów do zbadania dzisiaj, by pomóc zrozumieć czy żyjemy w „demokracji”, „republice” czy w „komunie”, która jest, oczywiście, kontrolą mas przez żydowskie interesy.

1. Amerykanie zaakceptują koegzystencję jako jedyną alternatywę dla wojny atomowej
2. Amerykanie będą gotowi do kapitulacji zamiast angażowania się w wojnę atomową
3. Rozwijać iluzję, że całkowite rozbrojenie Ameryki będzie przejawem siły moralnej
4. Pozwolić na wolny handel między wszystkimi krajami niezależnie od afiliacji komunistycznej i tego czy rzeczy zostaną użyte w wojnie
5. Przedłużać długoterminowe pożyczki Rosji i sowieckim satelitom
6. Zapewnić amerykańskie pożyczki wszystkim krajom bez względu na dominację komunistyczną
7. Uznać czerwone Chiny, wpuścić je do ONZ
8. Ustanowić Niemcy Wschodnie i Zachodnie jako odrębne państwa pomimo obietnicy Chruszczowa w 1955 rozwiązania problemu niemieckiego poprzez wolne wybory pod nadzorem ONZ
9. Przedłużać konferencję w celu zakazu testów atomowych, bo Ameryka zgodziła się na zawieszenie testów na czas trwania negocjacji
10. Pozwolić wszystkim sowieckim satelitom na własne przedstawicielstwo w ONZ
11. Promować ONZ jako jedyną nadzieję dla ludzkości. Jeśli tę kartę się przepisze, żądajmy by ustanowić jeden światowy rząd z własnymi niezależnymi siłami zbrojnymi
12. Sprzeciwiać się każdej próbie zakazu partii komunistycznej
13. Pozbyć się wszelkich ślubowań lojalności
14. Dalej zapewniać Rosji dostęp do amerykańskiego Urzędu Patentowego
15. Zdobyć jedną albo dwie amerykańskie partie polityczne
16. Wykorzystywać techniczne decyzje sądów dla osłabienia podstawowych instytucji amerykańskich stwierdzając, że ich działania naruszają prawa obywatelskie
17. Przejąć kontrolę nad szkołami. Wykorzystać je jako pasy transmisyjne dla socjalizmu i obecnej propagandy komunistycznej. Zmiękczyć programy szkolne. Przejąć kontrolę nad stowarzyszeniami nauczycieli. W podręcznikach umieścić linię partyjną.
18. Przejąć kontrolę nad wszystkimi dziennikami studenckimi
19. Buntów studenckich wykorzystywać do wywoływania protestów publicznych przeciwko atakowanym przez komunistów programom czy organizacjom
20. Infiltrować prasę. Przejąć kontrolę nad opracowywaniem recenzji książek, artykułami redakcyjnymi, stanowiskami kształtującymi politykę
21. Przejąć kontrolę nad kluczowymi stanowiskami w radio, TV i filmie

22. Nadal dyskredytować amerykańską kulturę poprzez degradowanie wszelkich form artystycznej ekspresji. Amerykańskie komórki komunistyczne mają zadanie „usunięcia wszystkich dobrych rzeźb z parków i budynków, zastąpienia ich bezkształtnymi, niezgrabnymi i bezsensownymi formami”
23. Kontrolować krytyków sztuki i dyrektorów muzeów sztuki. „Nasz plan to promowanie brzydoty, sztuki odrażającej i bezsensownej”
24. Usunąć wszelkie prawa odnoszące się do plugawości nazywając je „cenzurą” i naruszaniem swobody wypowiedzi i wolności prasy
25. Zniszczyć standardy kulturowe moralności poprzez promowanie pornografii i obsceniczności w książkach, czasopiśmie, filmach, radio i TV
26. Homoseksualizm, degenerację i rozwiązłość pokazywać jako „normalne, naturalne i zdrowe”
27. Infiltrować kościoły, a objawioną religię zastępować religią „społeczną”. Dyskredytować Biblię i podkreślać potrzebę dojrzenia intelektualnego, które nie wymaga „religijnej kuli / laski”
28. Eliminować modlitwę czy jakąkolwiek fazę ekspresji religijnej w szkołach, bo to narusza zasadę „rozdzielenia kościoła od państwa”
29. Dyskredytować amerykańską konstytucję nazywając ją nieadekwatną, staromodną, nie nadążającą za nowoczesnymi potrzebami, barierą w kooperacji między narodami w skali światowej
30. Dyskredytować ojców-założycieli Ameryki. Przedstawiać ich jako egoistycznych arystokratów, nie interesujących się „zwykłym człowiekiem”
31. Pomniejszać wszelkie formy amerykańskiej kultury i zniechęcać do nauki amerykańskiej historii dlatego, że stanowiła tylko drobną część „dużego obrazu”. Podkreślać historię Rosji od przejścia jej przez komunistów
32. Wspierać każdy ruch socjalistyczny by przejąć scentralizowaną kontrolę nad każdą częścią kultury, edukacji, agencji społecznych, programów społecznych, klinik psychiatrycznych itd.
33. Wyeliminować wszystkie prawa czy procedury ingerujące w operacje aparatu komunistycznego
34. Zlikwidować Komitet Izby [Reprezentatów] do Nie-Amerykańskich Działań
35. Dyskredytować i w końcu rozwiązać FBI
36. Infiltrować i przejąć kontrolę nad związkami zawodowymi
37. Infiltrować i przejąć kontrolę nad wielkim biznesem
38. Przenieść uprawnienia do aresztowań od policji do agencji społecznych. Wszystkie problemy behawioralne traktować jako zaburzenia psychiczne, które zrozumieć (i leczyć) mogą jedynie psychiatrzy
39. Zdominować profesję psychiatryczną i stosować przepisy o zdrowiu psychicznym jako środek zdobywania przymusowej kontroli nad przeciwnikami komunistycznych celów
40. Dyskredytować rodzinę jako instytucję. Zachęcać do rozwiązłości i łatwego rozwodu.
41. Podkreślać potrzebę wychowywania dzieci z dala od negatywnego wpływu rodziców. Upředzenia, blokady psychiczne i opóźnienia u dzieci przypisywać tłumiacemu wpływowi rodziców.

42. Stwarzać wrażenie, że przemoc i bunty są uzasadnionymi aspektami amerykańskiej tradycji, że studenci i grupy szczególnego zainteresowania powinny się zbuntować i użyć „zjednoczonej siły” by rozwiązywać problemy gospodarcze, polityczne czy społeczne

43. Obalić wszystkie rządy kolonialne zanim tubylcze populacje będą gotowe do samorządzenia się

44. Umiędzynarodowić Kanał Panamski

45. Anulować obawy Connally’ego by Ameryka nie mogła uniemożliwić Trybunałowi Świata przejęcie jurysdykcji nad problemami krajowymi. Trybunałowi Świata przyznać jurysdykcję zarówno nad krajami jak i poszczególnymi jednostkami.

1965

Izrael nielegalnie zdobywa wzbogacony uran od NUMEC (Nuclear Materials and Equipment Corporation).

Z powodu starć na tle rasowych w Brytanii, ówczesny prokurator generalny, rosyjski Żyd, Frank Soskice, przedstawia parlamentowi Race Relations Act (1965). Ta uchwała czyni nielegalną dyskryminację rasową w miejscach publicznych.

Wprowadzanie do krajów różnych ras jest najbardziej skuteczną formą wojny Żydów z zachodnim światem, i znana jest pod nazwą „milcząca wojna” [Silent War], jaka toczy się w różnych okresach tego stulecia, głównie w Stanach Zjednoczonych i w Brytanii.

Ogólnie stosuje się ją pod pretekstem potrzeby innych ras do wypełnienia luk na rynku pracowniczym w danym kraju (choć oczywiście do Ameryki Żydzi sprowadzili Afrykańczyków by sprzedawać ich jako niewolników), a elektoratu danych krajów nigdy nie pyta się czy chcą imigrantów w swoim kraju. Żydzi popierają imigrację do krajów z następujących powodów:

1. Zgodnie z ich najświętszą księgą, Talmudem, populację świata Żydzi postrzegają jako składającą się z Żydów i nie-Żydów (znanych również jako Goje/goyim, Goj/goy, poganie/gentiles). Jedynym końcowym rezultatem imigracji jest zniszczenie wszystkich ras, bo one mieszają się jedna z drugą i tworzą jedną rasę. Tą rasą będą nie-Żydzi.
2. Żydzi zawsze chcieli rządu światowego, który przypadkowo będą kontrolować. Dzięki wymieszaniu się różnych ras w różnych krajach, mogą spierać się, że skoro każdy kraj na świecie teraz składa się z wielu różnych ras, to granice krajowe są niepotrzebne i powinno się je zastąpić jednym rządem światowym.
3. Żydzi bardzo dobrze wiedzą o niebezpieczeństwie jakim jest jednolita populacja tubylcza dla ich marzeń o żydowskim rządzie światowym, doświadczyli już wypędzania z tak wielu krajów kilka razy w historii z powodu naturalnej reakcji jednolitej populacji przeciwko ich złym i wyzyskującym działaniom.

Sprowadzanie obcych ludów do kraju jako obywateli, likwiduje zagrożenie ze strony rodowitej ludności działającej jako jednolita jednostka. Jest tak dlatego, że dwie różne kultury i zwyczaje obu narodów są dla każdego z nich trudne do zaakceptowania. Kiedy te dwie grupy zajęte są rozwiązaniem tego problemu, Żydzi korzystają z niewidzialności by niekwestionowanie robić to co chcą.

Oni wydają się deklorować swoją rasę jedynie kiedy mówią o ogromnych korzyściach z różnorodności, a każdy kto się z tym nie zgadza musi być „rasistą” albo „nienawistnikiem”. Ale proponowany przez nich plan poskutkuje czystką etniczną specyficznych typów rasowych, które były na planecie od tysięcy lat, których nie uważają za rasistowskie czy nienawistne. Co ciekawe, należące do Żydów media na całym świecie będą promować różnorodność albo poprawność polityczną, **podczas gdy sami promują rasistowskie**

państwo Izrael, jedyne państwo na świecie w którym trzeba być szczególnej rasy by tam emigrować. Tak, trzeba być biologicznym Żydem by tam emigrować, i Żydom zakazuje się małżeństwa z nie-Żydami.

1967

Traktowanie przez Żydów Palestyńczyków w końcu rozpala tyle gniewu w świecie arabskim, że Egipt, Jordania i Syria mobilizują wojska przy granicach Izraela. Wszystkie te kraje nagle zostają zaatakowane przez Izrael, i w rezultacie Synaj, w tym Gaza, zostają ukradzione Egipcjom, a Zachodni Brzeg i rzeka Jordan od Jordanii.

W następstwie tego, 8 czerwca Izraelczycy wszczynają atak lotniczy i z łodzi wyposażonych w torpedy na USS Liberty, żeby obwinić zań Egipt, po to by wprowadzić Amerykę do tej wojny po ich stronie, i oczywiście dosłownie realizować motto Mossadu: „Będziecie wywoływać wojny poprzez oszustwo”.

W wyniku tego ataku ginie 34 amerykańskich żołnierzy i 174 zostaje rannych. Izrael kłamie jak zwykle, twierdząc iż ten okręt wojenny z wielką amerykańską flagą pomylił ze starożytnym, wycofanym z użycia egipskim transportowcem koni El Quseir, który przypadkowo jest 60 m krótszy. Twierdzą także, że okręt był w strefie wojennej, podczas gdy naprawdę był na wodach międzynarodowych, daleko od wszelkich walk. Atak Izraelczyków na okręt wojenny trwa 75 minut, a kiedy zestrzelali jedną z amerykańskich flag, marynarze desperacko próbowali podnieść następną.

Izraelczycy ostrzeliwują również łodzie ratunkowe używane przez Amerykanów by uniemożliwić im ucieczkę, kolejna zbrodnia wojenna. Po tym ataku, ocaleni amerykańscy marynarze dostają ostrzeżenie od amerykańskich dowódców by z nikim nie rozmawiali o tej sprawie, z uwagą na „bezpieczeństwo narodowe”, określenie, które przełożone na zwykły angielski oznacza „**bezpieczeństwo żydowskie**”.

Powstaje sąd sił morskich by przeprowadzić śledztwo w sprawie tego incydentu, ale nie wolno mu dochodzić do tego czy atak był celowy, temat usunięto z jego kompetencji, i amerykańscy senatorowie i kongresmeni dostają ostrzeżenie nie podnoszenia tej sprawy z obawy przed wznieceniem antysemityzmu.

Historią nie zajmują się oczywiście kontrolowane przez Rotszylda media głównego nurtu, i jak zwykle Izrael nie dostaje żadnej reprimendy za swoje zbrodnie ze strony ich słuźalczego kraju – Ameryki.

Dzień po ataku, 9 czerwca, Izrael bezprawnie okupuje Wzgórze Golan, które przejmuje od Syrii. Ten obszar ma zapewnić Izraelowi 1 / 3 świeżej wody. Izraelski generał Matityahu Peled wydaje następujące oświadczenie (Ha'aretz, 19.03.1972):

„Teza, że niebezpieczeństwo ludobójstwa wisiało nad nami w czerwcu 1967, i że Izrael walczy o swoje fizyczne istnienie to tylko blef, który powstał się i rozwinął się po wojnie”.

de Rothschild Frères zmienia nazwę na Banque Rothschild.

1968

Umiera Noémie Halphen, żona Maurice de Rotschilda.

1970

Pracując dla sen. Henry'ego “Scoop” Jacksona aszkenazyjski Żyd, Richard Perle, zostaje złapany przez FBI na przekazywaniu tajnych informacji Izraelowi. Nie robi się nic.

Brytyjski premier Edward Heath mianuje Lorda Victora Rotszylda na szefa zespołu politycznego. I wtedy Brytania wchodzi do Wspólnoty Europejskiej, jest to istotny krok w kierunku rządu światowego.

1971

W książce „Nikt nie odważy się nazwać tego spiskiem” [None Dare Call It Conspiracy], Gary Allen i Larry Abraham napisali:

„W realiach socjalizmu mamy małą kilkę oligarchiczną na szczycie, zwykle liczącą nie więcej niż 3% całkowitej populacji, kontrolującą całe bogactwo, całą produkcję, i każde życie pozostałych 97%. Na pewno nawet najbardziej naiwni widzą, że p. Breżniew nie żyje tak jak jeden z biednych chłopów na wielkich rosyjskich stepach. Ale, zgodnie z teorią socjalizmu, on właśnie powinien tak żyć!

Kto rozumie to, że socjalizm nie jest programem dzielenia się bogactwem, a faktycznie metodą konsolidacji i kontroli bogactwa, to pozornie paradoks super-bogaty osób promujących socjalizm już nie jest w ogóle paradoksem. Staje się logicznym, a nawet idealnym instrumentem dla żądnych władzy megalomanów.

Komunizm, a dokładniej socjalizm, nie jest ruchem dla uciskanych mas, a dla elity gospodarczej. Wtedy planem wtajemniczonych w ten spisek jest usocjalistycznienie Stanów Zjednoczonych, a nie ich skomunizowanie”.

Dalej twierdzą:

„Jednym z głównych powodów zaciemniania historycznego o roli międzynarodowych bankierów w historii politycznej jest to, że Rotszyldowie byli Żydami. . . Żydowski członek spisku wykorzystywał organizację zwaną Liga Przeciwko Zniesławianiu (ADL) jako instrument do próby przekonania każdego, że każda wzmianka o Rotszyldach i ich sojusznikach jest atakiem na wszystkich Żydów.

W ten sposób stłamsili niemal całą uczciwą wiedzę o międzynarodowych bankierach, i ten temat uczynili tabu na uniwersytetach. Każdy człowiek albo książka na ten temat zostaje natychmiast atakowana przez setki wspólnot ADL w całym kraju. ADL nigdy nie pozwoli by prawda ingerowała w jej bardzo profesjonalne szkalowanie. . . Faktycznie nikt nie ma prawa być bardziej złym na klikę Rotszylda niż ich bracia Żydzi. . . Imperium Rotszylda pomogło w finansowaniu Adolfa Hitlera”.

Autor Hank Messick wydaje książkę „Lansky”, biografię żydowskiej grubej ryby, kryminalisty Meyera Lansky’ego. Początkowo zostaje wydrukowana z następującym podtytułem na okładce: „Żydzi kontrolują przestępczość w Stanach Zjednoczonych”.

Ale kiedy tylko dowiedziała się o tym ADL, skontaktowała się z wydawcą, co ujawniła w biuletynie w październiku tego roku, i w wyniku jego zaangażowania okładka została zmieniona i podtytuł przełożono na „żydowski angielski”: „Mafia rządzi Ameryką, a Lansky mafią”.

W materiałach Kongresu z 6 grudnia, kongresman John R Rarrick cytuje przemówienie wygłoszone przez sen. Jacka B Tenneya z Kalifornii, w którym tak wypowiedział się o ADL:

„W porównaniu z ADL, CIA i FBI to piaskownica. . . Zaczynamy rozumieć coś na temat ogromu działań ADL. Zaczynamy doceniać ogromną sieć szpiegowską rozciągającą się po kraju i po całym świecie. Nasza wyobraźnia zatacza się od jej pozornej kontroli dróg komunikacji. .

Ich tajni agenci szpiegują amerykańskich obywateli. Gromadzą obszerne teczki o tych, z którymi się nie zgadzają. Dzięki niezliczonym kontrolowanym przez nich mediom komunikacyjnym, są w stanie niszczyć reputację i uciszać wszelką replikę”.

1972

Światowa Organizacja Zdrowia (WHO) organizuje ogromny program szczepień przeciwko ospie dla milionów Afrykańczyków. Ta szczepionka zawiera domieszkę wirusa HIV / AIDS, żeby wspierany przez Rotszylda program redukcji populacji mógł rozpocząć się wśród rosnącej w szybkim tempie biednej czarnej populacji.

1973

W celu odzyskania ziemi ukradzonej im przez Izrael, w tym Wzgórz Golan, Gazy i Zachodniego Brzegu, Egipt, Jordania, Syria i Irak atakują Izrael i zmuszają izraelskie wojska do wycofania. Ich początkowe próby negocjacji z Izraelem wielokrotnie napotykały na ataki.

Kiedy Izrael staje w obliczu klęski, kontrolowana przez Żydów Ameryka wysyła opłacaną przez podatników ogromną liczbę sprzętu wojskowego i broni żeby wzmocnić wycofujące się siły izraelskie, i dalej alienować ofiary żydowskiego suprematyzmu z Ameryki. Ponadto, amerykański rząd postawił w stan gotowości amerykańskie wojska stacjonujące w Niemczech i Fort Bragg, Kalifornia, by można je było wysłać do pomocy Izraelowi w tej wojnie. To okazuje się nie być konieczne, bo siły izraelskie zwyciężają po ogromnej infuzji pomocy militarnej już przekazanej im przez rząd amerykański, a raczej amerykańskiego podatnika.

15 kwietnia demokratyczny senator z Arkansas, J William Fulbright, stwierdza co następuje w CBS TV na temat żydowskiej władzy w Ameryce:

„Senat Stanów Zjednoczonych jest uległy wobec Izraela. . . Izrael rządzi Senatem. . . To wielokrotnie pokazywano, i to stanowi problem dla rządu”.

16 października rezygnuje amerykański wiceprezydent Spiro Agnew. Zostaje oskarżony o korupcję mediów, ale prawdziwym powodem jego usunięcia jest jego wiedza i pogarda wobec żydowskiej mafii komunistycznej rządzącej Stanami Zjednoczonymi. To ujawnił w wygłoszonym przemówieniu:

„Ludzie którzy są właścicielami i kierownikami wpływowych krajowych mediów są Żydami, i z innymi wpływowymi Żydami pomogli wykreować katastrofalną politykę na Bliskim Wschodzie. Wszystko co musicie zrobić to przyjrzeć się prawdziwym decydom politycznym i właścicielom, i znajdziecie dużo większą koncentrację Żydów niż w całości populacji.

Mówiąc ‚wplywowe media’ mam na myśli główne serwisy informacyjne, ankieterów, czasopisma Time and Newsweek, New York Times, Washington Post i International Herald Tribune. Na przykład pan (William) Paley z CBS jest Żydem, pan Julian Goodman, który kieruje NBC, pan Leonard Goldenson z ABC, pani Katherine Graham jest właścicielką Washington Post, a pan Sulzberger New York Timesa. Oni wszyscy są Żydami!

Idźmy w pionie w ten sam sposób. . . nie tylko odnośnie własności, ale do stanowisk kierowniczych i dyskrecyjnych. . . i odkryjecie, że dzięki swojej agresywności i pomysłowości, oni teraz dominują media informacyjne. Nie tylko w mediach, ale i we wspólnotach akademickich, wspólnotach finansowych, w fundacjach, w każdego rodzaju widocznych i wpływowych służbach obejmujących opinię publiczną, teraz mają ogromne znaczenie.

Nasza polityka na Bliskim Wschodzie, według mnie, jest katastrofalna, bo nie widzę powodu tego, żeby prawie połowa pomocy zagranicznej jaką daje kraj miała iść do Izraela, oprócz wpływu tego syjonistycznego lobby. Uważam, że moc mediów informacyjnych jest w rękach kilku osób. . . to nie jest sprawa kontrolowania zarządu dyrektorów”.

George J Laurer, pracownik kontrolowanej przez Rotszylda IBM, wymyśla UPC (Universal Product Code = uniwersalny kod towarowy), kod kreskowy, **który w końcu zostanie**

umieszczony na praktycznie każdej rzeczy sprzedawanej na całym świecie i będzie miał liczbę 666. Apokalipsa 13:17-18 tak mówi o tej liczbie:

„I że nikt nie może kupić ni sprzedać, kto nie ma znamienia – imienia Bestii lub liczby jej imienia. Tu jest [potrzebna] mądrość. Kto ma rozum, niech liczbę Bestii przeliczy: liczba to bowiem człowieka. A liczba jego: sześćset sześćdziesiąt sześć”.

N M Rothschild & Sons kończy projekt British Newfoundland Corp., Wodospady Churchilla.

N M Rothschild & Sons tworzą także nową spółkę zarządzającą aktywami, której część zajmowała się handlem światowym. Ona w końcu stanie się Rothschild Private Management Limited.

Edmond de Rotszyld, prawnuk Jacoba (James) Rotszylda kupuje winiarską posiadłość burżuazyjną Château Clarke w Bordeaux.

1974

8 sierpnia prezydent Nixon rezygnuje z urzędu w wyniku skandalu “Watergate”, oskarżenia, że grupa odpowiedzialna za promowanie ponownego wyboru Nixona, 2 lata wcześniej, włamała się do biur Krajowego Komitetu Demokratów.

Ale opinii publicznej nie poinformowano o tym, że 2 lata wcześniej, w 1971, Nixon poinstruował funkcjonariuszy by zbadali działalność ogromnej liczby żydowskich agentów IRS [urząd podatkowy], gdyż niepokoił się tym, że oni chronili bogatych Żydów w Ameryce przed płaceniem podatków.

Czy nie jest interesujące to, że po możliwości przeprowadzenia dochodzenia w sprawie ogromnych żydowskich pieniędzy, jest to jedyny przypadek w historii rezygnacji prezydenta USA z urzędu.

Nowojorskie czasopismo publikuje artykuł o tym, że rodzina Rockefellerów manipuluje Federalną Rezerwą w celu sprzedaży złota z Fort Knox anonimowym europejskim spekulantom po bardzo zaniżonych cenach. Trzy dni po tej publikacji, jego anonimowe

źródło, długoletnia sekretarka Nelsona Rockefellera, Louise Auchincloss Boyer, tajemniczo wypada z okna na 10 piętrze swojego apartamentu w Nowym Jorku.

10 grudnia amerykańska Krajowa Rada Bezpieczeństwa za Henry Kissingera kończy tajne, liczące 200-stron badanie zatytułowane „Badanie bezpieczeństwa krajowego Memorandum 200: implikacje wzrostu populacji świata dla bezpieczeństwa USA i zagranicznych interesów”

[National Security Study Memorandum 200: Implications of Worldwide Population Growth for U.S. Security and Overseas Interests - NSSM 200]. Badanie fałszywie twierdzi, że wzrost populacji w tak zwanych mniej rozwiniętych krajach stanowi poważne zagrożenie dla krajowego bezpieczeństwa Ameryki i przedstawia tajny plan redukcji populacji w tych krajach poprzez kontrolę urodzeń, wojnę i głód.

1975

ONZ uchwała Rezolucję 3379, która potępia syjonizm jako rasizm. W rezolucji czytamy:

„Każda doktryna o zróżnicowaniu rasowym lub wyższości jest naukowo fałszywa, moralnie godna potępienia, społecznie niesprawiedliwa i niebezpieczna”.

Jest to jedna z tych zabawnych sytuacji, kiedy kłamstwa Żydów kończą jak wąż zjadający własny ogon. Jest tak dlatego, że promują różnorodność na całym świecie mówiąc:

„Wszyscy jesteśmy równi”.

Ale jednocześnie promują wręcz odwrotnie w kontrolowanym przez nich najbardziej rasistowskim kraju w historii, Izraelu, w którym mówią:

„Jesteśmy wybranym przez Boga narodem”.

To pozostawia rządzoną przez Żydów ONZ w trudnej sytuacji, bo niezależnie od tego co uchwalą, będzie przeciwko Żydom.

W wydanej w tym roku książce „Tragedia i nadzieja: historia świata naszych czasów” [Tragedy & Hope: A History of the World in Our Time] Carroll Quigley pisze:

„Istnieje. . . międzynarodowa siatka, której celem jest utworzenie światowego systemu kontroli finansowej w prywatnych rękach, mogącego zdominować system polityczny każdego kraju i gospodarki na świecie”.

1976

Aszkenazyjski Żyd, Harold Rosenthal, asystent innego aszkenazyjskiego Żyda, sen. Jacoba Javitsa, stwierdza:

„Większość Żydów nie lubi się do tego przyznawać, ale ich bogiem jest Lucyfer”.

1977

35 grudnia izraelski Knesset uchwała prawo antymisyjne 5738-1977, dekretujące, że jeśli nie-żydowski chrześcijanin złapie się na przekazywaniu Izraelczykowi Nowego Testamentu, może podlegać karze więzienia do 5 lat.

1978

W wyniku ataku na Izrael w marcu, kiedy ginie 30 pasażerów autobusu, wojska izraelskie wkraczają do południowego Libanu i zajmują pas o szerokości 9 km na północ od granicy, skąd zaczynają masowe ataki bomb kasetowych, na skutek których ginie ponad 1.500 Libańczyków i Palestyńczyków, w większości cywilów.

Swoją bezprawną okupację kończą tylko kiedy grozi im prezydent Carter, że jeśli jej nie zakończą, Stany Zjednoczone odetną wszelką pomoc dla Izraela. Carter wskazał izraelskiemu premierowi, Menachem Begin, że używana przez izraelczyków broń była przedmiotem

porozumienia między Stanami Zjednoczonymi i Izraelem, które mówiło, że może zostać użyta jedynie w przypadku ataku na Izrael.

Co ciekawe, dopiero kilka lat później ujawniono, że tę inwazję Izrael zaplanował co najmniej 2 lata wcześniej, co kwestionuje to czy tak zwany atak terrorystyczny na autobus, który wywołał tę inwazję, faktycznie nie był izraelską operacją „falszywej flagi”. Celem tej inwazji było przejęcie kontroli nad rzeką Litani, do której, zdumiewająco, Izrael uzyskał dostęp, dzięki siłom bezpieczeństwa ONZ, po wycofaniu się Izraelczyków z południowego Libanu. Tak, wycofali się, ale dzięki ONZ dostali to co chcieli.

16 października abp Wojtyła zostaje pierwszym nie-włoskim papieżem od Hadriana IV (455 lat wcześniej), **ale postanawia nie ujawniać iż jego matka była Żydówką, co oczywiście kwalifikowałoby go do izraelskiego obywatelstwa.** Jest najmłodszym papieżem od 132 lat, ma tylko 58 lat, i przyjmuje imię Jana Pawła II.

Aszkenazyjski Żyd Stephen Bryen, wtedy pracownik senackiego Komitetu Spraw Zagranicznych, zostaje podsłuchany w waszyngtońskim hotelu, kiedy oferuje tajne dokumenty wysokim rangą wojskowym Izraela.

Bryen ma adwokata, Nathana Lewina, i sprawa ma być skierowana przed wielką ławę przysięgłych, ale w tajemniczy sposób zostaje umorzona. Później Bryen będzie pracował dla Richarda Perle.

Ponad 1.000 „wyuzdanych homoseksualistów” w Stanach Zjednoczonych zostaje wytypowanych do zaszczepienia „eksperymentalną” szczepionką przeciwko wirusowemu zapaleniu wątroby typu B [Hepatitis B], sponsorowaną przez Narodowy Instytut Zdrowia (NIH) i Ośrodki Kontroli Chorób (CDC), i pod nadzorem szefa nowojorskiego Banku Krwi, dr Wolfa Schmunera [Szmuness], Żyda urodzonego w Polsce w 1919.

Ta szczepionka jest celowo skażona bronią biologiczną powszechnie znaną jako wirus AIDS, i już w 1981 CDC próbuje twierdzić, że tylko 6% zaszczepionych przeciwko Hepatitis B zachorowało na AIDS. Ale w 1984 zostaje ujawniona prawdziwa liczba jako 64%, liczba która jeszcze wzrośnie, bo badania zostają utajnione.

W wydanej w tym roku książce „Żydowski Paradoks” [The Jewish Paradox], były prezydent Światowego Kongresu Żydów w latach 1948-1977, Nahum Goldmann, tak wypowiedział się na temat Żydów ogólnie:

„Nie przesadzę kiedy powiem, że żydowskie życie składa się z dwu elementów: wyludzania pieniędzy i protestowania”.

1979

W styczniowym numerze Playboy Magazine, Marlon Brando stwierdza co następuje w wywiadzie na temat żydowskiej kontroli Hollywood:

„Widzieliście oczernianie każdej rasy, ale nigdy nie widzieliście niekorzystnego wizerunku Kike'a*, bo Żydzi zawsze tego bardzo pilnowali. Nigdy nie pozwolili by go pokazać na ekranie!”

[*słowo to pochodzi od "kikkel" – 'kółko' w jidysz. Kiedy Żydzi przybywali na Wyspę Ellis, nie znali łacińskiego alfabetu żeby się podpisać na formularzu i proponowano by stawiali krzyżyk 'X', ale odmawiali, bo kojarzył im się z ukrzyżowaniem Chrystusa, i stawiali 'kółko'. <http://en.wikipedia.org/wiki/Kike>]

Traktat Pokojowy Egipsko-Izraelski w 1979 jest zagwarantowany przez pomoc Stanów Zjednoczonych dla Izraela w wysokości \$3 mld rocznie pochodzącej od amerykańskiego podatnika.

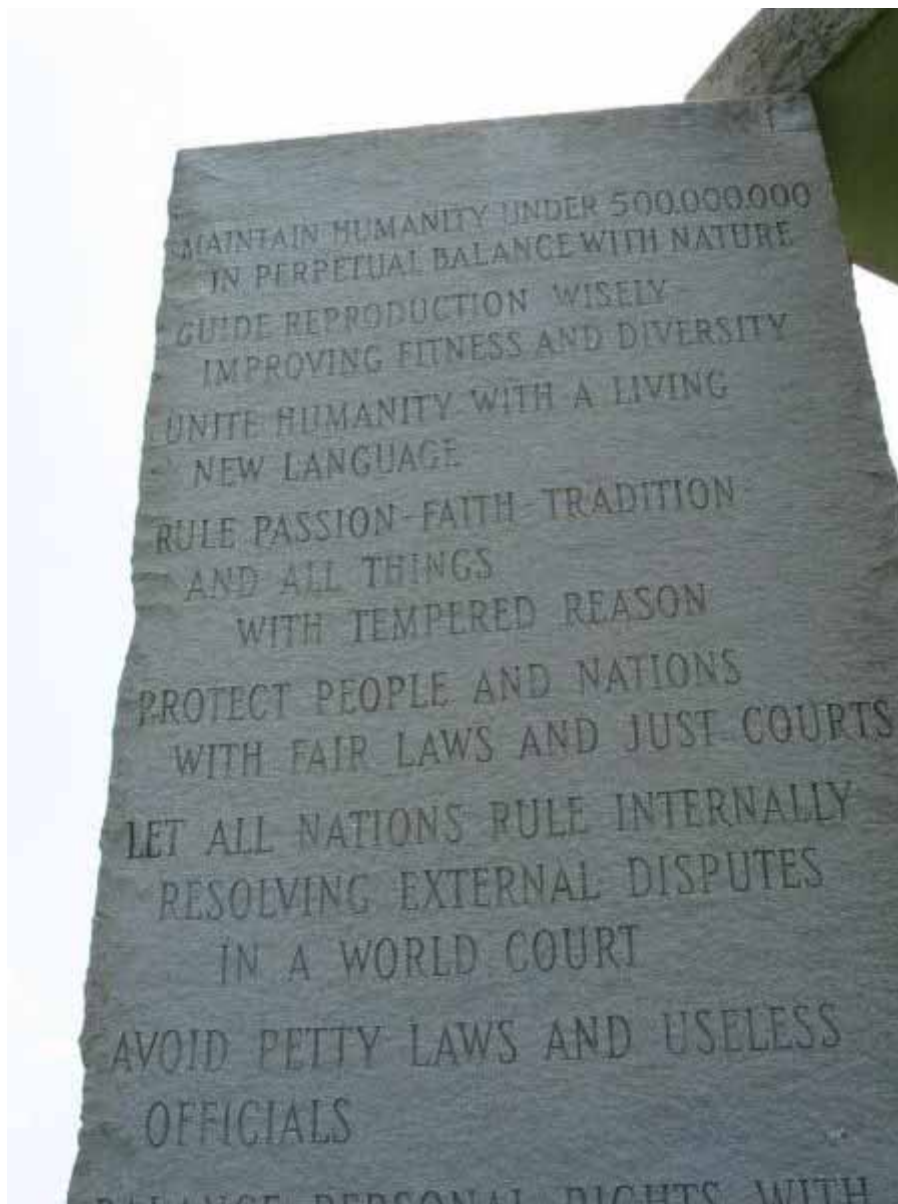
Shin Bet (izraelska agencja bezpieczeństwa wewnętrznego) usiłuje spenetrować Konsulat USA w Jerozolimie poprzez wykorzystanie afery miłosnej [honey trap] między urzędnikiem konsulatu i żydowską dziewczyną z Jerozolimy.

Baron i Baronowa Phillipi de Rotszyld, do spółki z Robertem Mondavi, rozpoczynają budowę piramidy w Napa Valley, Kalifornia, gdzie ma siedzibę lider / założyciel kościoła szatana, aszkenazyjski Żyd Anton LaVey. Jest znany jako Opus 1 (co oznacza „pierwsze dzieło”, i przed wejściem do świątyni jest napis informujący iż jest to winiarnia.

1980

Dramatycznie zwiększa się fenomen globalnej prywatyzacji. Od samego początku za tym stoją Rotszyldowie, a jej celem jest przejęcie kontroli nad wszystkimi należącymi do państwa aktywami na całym świecie. W Elbert County, Georgia, USA, zostają wzniesione „Georgia Guidestones”. Na nich wyryte jest 10 punktów, pierwszy z nich mówi:

„Utrzymać liczbę ludzkości poniżej 500.000.000 w stałej harmonii z przyrodą”.

Populacja świata liczy obecnie 6.000.000.000, co oznacza jej redukcję o 9/10. Co ciekawe, 24 lipca były sekretarz stanu Cyrus R Vance przedstawia prezydentowi Carterowi napisany przez siebie "Global 2000 Report". Ten raport pokazuje, że zasoby planety nie wystarczą na utrzymanie spodziewanego dramatycznego wzrostu liczby populacji światowej **i wzywa do redukcji populacji Ameryki o 100.000.000 do roku 2050.**

Dane emigracyjne od sowieckiego rządu w Rosji wykazują, że 10 lat po roku 1976, zezwolono na emigrację z Rosji 246.000 Żydów, w porównaniu do jedynie 2.000 nie-Żydów. Te liczby stają się jeszcze bardziej zdumiewające kiedy weźmie się pod uwagę to, że wtedy w Rosji mieszkały 3.000.000 Żydów, w porównaniu z 255.000.000 nie-Żydów. To wyraźnie świadczy o tym, że już w 1980 sowiecki rząd poświęcał dużo więcej uwagi życzeniom Żydów niż nie-Żydów, i pokazuje, że w sowieckim rządzie nadal jest duży element żydowskiej kontroli.

Interesujące jest to, że spośród 246.000 Żydów którzy opuścili Rosję w ciągu ostatniej dekady, ponad połowa, 157.000 emigrowało do Izraela. Jest to większy procent niż ci którzy wyjechali z Niemiec do Palestyny na początku II wojny światowej, podczas syjonistycznej kolaboracji z nazistami.

1981

10 lipca jeszcze raz wybucha przemoc w południowym Libanie, i Izrael jeszcze raz bombarduje Bejrut zabijając 450 osób. Zdaniem Kurta Waldheima, sekretarza generalnego ONZ, izraelskie lotnictwo zbombardowało cele palestyńskie w południowym Libanie, i w odpowiedzi, później w tym samym dniu, Palestyńczycy wystrzelili rakiety i pociski artyleryjskie na północny Izrael.

Francuski rząd nacjonalizuje Banque Rothschild. Nowy bank nazywa się Compagnie Européenne de Banque. Rotszyldowie zakładają następcę tego francuskiego banku -

Rothschild & Cie Banque (RCB), który stanie się czołowym francuskim bankiem inwestycyjnym.

1982

Od 16 do 18 września przyszedł premier Izraela i ówczesny minister obrony, aszkenazyjski Żyd Ariel Sharon organizuje inwazję Izraela na Liban, zapewniając oświetlenie antenowe ułatwiające mord między 1.000 i 2.000 mężczyzn, kobiet i dzieci w rzeziach w Sabra i Shatila. Tę operację nazywają, w żydowskim angielskim, „operacja pokój dla Galilei”. Następnie Sharon kieruje swoją uwagę na stolicę Bejrut, i w serii bombardowań z powietrza na cele cywilne ginie co najmniej 18.000 libańskich i palestyńskich cywilów. Izraelski premier, terrorysta Menachem Begin, arogancko tak mówi o tej rzezi:

„Nie musimy tłumaczyć się przed światem, tylko przed sobą”.

Opinii publicznej podaje się powód tej bezprawnej inwazji na Liban jako powstrzymanie ataków palestyńskich bojowników przez granicę z południowego Libanu na osiedla w północnym Izraelu. Co ciekawe, w czasie izraelskiej inwazji obowiązywał rozejm od ponad roku, i nie zginął ani jeden osadnik. Ale prawdziwy powód tej rzezi zostaje ujawniony kiedy ustaje, kiedy lider Organizacji Wyzwolenia Palestyny (PLO), Yasser Arafat, wtedy mieszkający w Bejrucie, ucieka do Tunezji.

1983

Żeby rząd Ekwadoru otrzymał pożyczkę w wysokości \$1,5 mld z kontrolowanego przez Rotszylda MFW, zostaje zmuszony do przejęcia niespłaconych prywatnych długów w prywatnych bankach ekwadorskiej elity. Ponadto, żeby zagwarantować spłacenie przez Ekwador długów, MFW dyktuje podwyżki cen energii elektrycznej i innych użyteczności. Kiedy to nie daje MFW wystarczającej gotówki (a raczej odsetek), nakazują Ekwadorowi zwolnić 120.000 robotników.

Ekwador musi również zrobić wiele rzeczy zgodnie z narzuconym przez MFW rozkładem. Są to: podwyżka cen gazu dla gospodarstw domowych o 80% do 1 listopada 2000, przeniesienie własności największego systemu wodnego na zagranicznych operatorów, przyznanie Brytyjskiemu Petroleum (BP) prawa do zbudowania i posiadania rurociągu ropy przez Andy, i wyeliminowanie dalszych stanowisk pracy i redukcja zarobków pozostałych o 50%.

W październiku prezes Heilbrun z komitetu do ponownego wyboru gen. Shlomo Lahatasa na burmistrza Tel Awiwu stwierdza:

„Musimy wymordować wszystkich Palestyńczyków, chyba że poddadzą się by tu żyć jako niewolnicy”.

22 października w Bejrucie zostają wysadzone w powietrze baraki amerykańskich marines przy pomocy załadowanej w materiały wybuchowe ciężarówki, w wyniku czego ginie 241 żołnierzy. W książce „Poprzez oszustwo” [By Way Of Deception], były agent Mossadu Victor Ostrovsky potwierdza, że Izrael wcześniej wiedział o ataku, ale nie zadał sobie trudu by ostrzec Amerykanów. Mówi:

„Ogólne stanowisko Mossadu wobec Amerykanów było takie: „Jeśli chodzi o Jankesów, nie jesteśmy tutaj by ich chronić”.

Marc Lee Raphael wydaje książkę „Żydzi i judaizm w USA: historia dokumentalna” [Jews And Judaism in the United States: A Documentary History], w której tak wypowiada się o handlu niewolnikami w Ameryce:

„Żydowscy handlarze odegrali główną rolę w handlu niewolnikami. Faktycznie. . . żydowscy handlarze często dominowali”.

1984

Mossad ma problem. W tej samej placówce Kfar Sirkin w Izraelu szkoli zarówno siły specjalne ze Sri Lanki, jak i buntowników – Tamilskie Tygrysy. Jest to krok naprzód w

finansowaniu przez rodzinę Rotszyldów obu stron wojny, tym razem Żydzi faktycznie sprzedają kursy o najlepszym sposobie wzajemnego zabijania się obu stron.

Jest to bardzo delikatna sprawa, ale Mossadowi udaje się trzymać obie strony osobno przez 3 tygodnie na tym obozie szkoleniowym, i obie strony muszą wracać do Sri Lanki, nie wiedząc o tym, że druga strona była szkolona w tym samym obozie przez tę samą organizację.

1985

Jack Bernstein wydaje książkę [„Życie amerykańskiego Żyda w rasistowskim, marksistowskim Izraelu” – link](#) [The Life of an American Jew in Racist Marxist Israel], w której jest następujące oświadczenie pod tytułem „Wyzwanie” [A Challenge]:

„Dobrze znam wasze taktyki, moi syjonistyczni bracia, które stosujecie by uciszyć każdego kto próbuje ujawnić waszą wywrotową działalność.

Jeśli tym człowiekiem jest Goj, krzyczycie ‚Jesteś antysemitą’, co oznacza tylko zasłone dymną dla ukrycia waszych czynów.

Ale jeśli Żyd jest osobą to ujawniającą, stosujecie inne taktyki.

Najpierw ignorujecie oskarżenia, oczekując by informacja się nie rozchodziła.

Jeśli informacja zacznie się szerzyć, waszym następnym krokiem jest niszczenie charakteru. Jeśli autor albo mówca nie uczestniczył w żadnym skandalu, jesteście specjalistami w fabrykowaniu skandalu wobec osoby czy osób.

Jeśli to nie jest skuteczne, jesteście znani z tego, że zastosujecie ataki fizyczne.

Ale NIGDY nie próbujecie wykazać, że informacja jest zła”.

Jack Bernstein proponuje debatę z ADL na żywo w TV, ADL odmawia, i zamiast tego Bernstein zostaje zamordowany przez Mossad.

Jack Bernstein

The New York Times pisze, że FBI wie o co najmniej 12 incydentach, w których amerykańscy funkcjonariusze przekazywali tajne informacje Izraelczykom, powołując się na (byłego dyrektora FBI) Raymonda Wannala. Departament Sprawiedliwości nie stawia oskarżeń.

Pod koniec listopada w Ameryce zostaje aresztowany Jonathan Pollard, za przekazanie tajnych informacji LAKAM (Lishka le Kishrei Mada), który jest izraelskim Naukowym Biurem Łącznikowym Ministerstwa Obrony Izraela kierowanym przez Rafaela Eitana, który uczestniczył w porwaniu w 1960 Adolfa Eichmanna z Argentyny.

Pollard pracował w sekcji badań w Służbach Śledczych Marynarki tuż pod Waszyngtonem, i w tym roku został przeniesiony do Centrum Antyterrorystycznego, co oczywiście dawało mu dostęp do wyjątkowo wrażliwych materiałów. Z powodu szpiegostwa, Pollard zostaje skazany na dożywotnie więzienie.

Richard Smyth, właściciel MILCO, ma postawione zarzuty o szmuglowanie urządzeń zegarowych do Izraela.

Izrael przeprowadza „czarne operacje”, operację na „Achille Lauro”, statku rejsowym pływającym z Aleksandrii do Part Saidu w Egipcie. Statek zostaje porwany, i „coup-de-grace” dla Izraelczyków jest kiedy zostaje zamordowany i wyrzucony za burtę amerykański Żyd, pasażer na wózku inwalidzkim, co wywołuje oburzenie na całym świecie, zwłaszcza w Ameryce. Ponadto Żydzi gwarantują by to stanowiło główną historię dnia na świecie, w druku i w TV.

Tę taktykę wyjaśnia książka „Zyski wojenne” [Profits Of War], w której były doradca specjalny wywiadu izraelskiego premiera Yitzhaka Shamira, Ari Ben-Menashe, tłumaczy w jaki sposób izraelski wywiad finansował palestyńską grupę terrorystyczną w celu dokonywania ataków na izraelskie cele, żeby wywołać na świecie, szczególnie w Ameryce, sympatię wobec Izraela i Żydów, i nienawiść do Palestyńczyków.

N M. Rothschild & Sons doradzają brytyjskiemu rządowi w kwestii prywatyzacji British Gas. W konsekwencji doradzają brytyjskiemu rządowi praktycznie w sprawach wszystkich innych prywatyzacji należących do państwa aktywów: British Steel [stal], British Coal [węgiel], wszystkich zarządów brytyjskiej regionalnej energii elektrycznej, i wszystkich regionalnych zarządów wody. Na tym „doradztwie” zarabiają kilka miliardów funtów. Brytyjskim członkiem parlamentu zaangażowanym w prywatyzacje jest przyszły Kanclerz Skarbu, Norman Lamont, były bankier Rotszylda.

Ważne jest tu pokazanie, że w tych dniach nawet nie drukuje się ogromnej większości pieniądza. Jako dowód, proszę przeczytać następującą wypowiedź nieżyjącego już lorda Beswicka, która opublikował HANSARD, 27 listopada 1985, t. 468, kolumny 935-939, pod tytułem „Podaż pieniądza i prywatny system bankowości” [Money Supply and the Private Banking System], w której stwierdza: „Podniósł się lord Beswick by zwrócić uwagę na oświadczenie Kanclerza Hrabstwa

Lancaster z 23 lipca 1985, że prywatny system bankowy wywołał wzrost o 96,9% podaży pieniądza w okresie 5 lat, bez upoważnienia rządu. . .”

Szanowny lord powiedział: „Lordowie, 10 lipca tego roku zapytałem rząd Jej Królewskiej Mości jaki był wzrost podaży pieniądza w okresie 5 lat do połowy kwietnia 1985. Co ciekawe, udzielili mi odpowiedzi w procentach, a nie w funtach. Dając wcześniejsze powiadomienie, być może minister mógłby później udzielić mi odpowiedzi w kategoriach pieniądza.

Odpowiedź rządu z 10 czerwca była, że wzrost ten wynosił 101,9%, i że z tej ogromnej liczby tylko 5% udało się rozliczyć jako wyemitowanie przez państwo więcej bilonu i wydrukowanie więcej banknotów. Ten wzrost o 96,9% reprezentował nie tylko ogromną ilość pieniądza, ale również kluczowo istotny czynnik w naszej gospodarce.

Chciałem wiedzieć kto je wykreował, i 23 lipca ponownie zapytałem rząd Jej Królewskiej Mości, w jakim stopniu ten wzrost miał zgodę rządu. Kanclerz Hrabstwa powiedział mi, w imieniu rządu: ‘96,9% reprezentowało nowe depozyty bankowe utworzone normalnym kursem bankowym, a do tego nie wymaga się żadnej zgody rządu’.

Gdyby powiedział, że działał tu jakiś fałszerz monet albo banknotów, to oczywiście wywołałoby natychmiastowe i zasłużone oburzenie, ale tutaj mamy oświadczenie rządowe, że

prywatne instytucje wykreowały tę ogromną ilość ekstra siły nabywczej, i mamy to przyjąć, że jest to normalna praktyka, i że tu nie wchodzi w grę upoważnienie rządowe.

Kiedy zapytałem czy nie powinniśmy zastanowić się wnikliwiej nad tym kto skorzystał na tej sile kreowania pieniądza, minister powiedział, że implikacje, mimo że ciekawe, były może zbyt daleko idące dla „Czasu na pytania” [Question Time], tak więc podnoszę tę kwestię jeszcze raz w debacie i oczekuję na dalsze wyjaśnienia.

Sprawy są ważne, są na pewno niewystarczająco omawiane, może nie wystarczająco rozumiane, i mam nadzieję, że nie będę przesadnie niesprawiedliwy, jeśli powiem, że ci, którzy rozumieją mechanizmy, często na nich korzystają. To nie jest ważne tylko dla partii, to wszystko jest znacznie większe i szersze”.

Zauważmy w jaki sposób Kanclerz Hrabstwa zdradza grę kiedy mówi że „niepotrzebne było pozwolenie rządu dla tego obecnego systemu kreowania długów”.

1986

Sefardyjski Żyd, Mordechai Vanunu, technik z Dimona, izraelskiej instalacji nuklearnej w latach 1976-1985, odkrywa, że w instalacji produkuje się broń nuklearną.

Jako powód poruszenia jego sumienia i mówienia o tym podaje swoje przejście na chrześcijaństwo, i w tym roku przekazuje fakty i zdjęcia londyńskiemu Sunday Times, by ten wykorzystał je do poinformowania świata o izraelskim programie broni nuklearnej. Jego dowody pokazują, że Izrael nagromadził 200 głowic nuklearnych.

30 września, izraelska agentka Mossadu, Cheryl Bentov, działająca pod imieniem „Cindy”, i w przebraniu za amerykańską turystkę, inicjuje swoją aferę z Vanunu, w końcu przekonuje go by poleciał z nią do Rzymu na odpoczynek. Kiedy już są w Rzymie, Żydzi zamiast załatwiać właściwymi kanałami i domagać się ekstradycji, wysyłają agentów Mossadu by go porwać, otumanić narkotykami, wywieźć na opuszczonej pustynię i przeschmuglować do Izraela na frachtowcu.

Po tajnym procesie zostaje skazany na 18 lat więzienia za „zdradę” i „szpiegostwo” (coś co Izraelowi jest bardzo dobrze znane), mimo że nie szpiegował dla żadnego zagranicznego mocarstwa i nie otrzymał żadnej zapłaty za ujawnienie. W czasie procesu izraelski rząd odmawia ani potwierdzenia ani zaprzeczenia posiadania broni nuklearnej.

Żydzi Ivan Boesky, Dennis Levine, Martin Siegel i Michael Milken zostają skazani za wykorzystanie poufnych informacji giełdowych na sumę miliardów dolarów. Każdy z nich w końcu otrzymuje lekki wyrok i grzywny, które nie odzwierciedlają fortun jakie oszukańczo zgromadzili w wyniku tych działań. Postać Gordona Gekko w filmie Olivera Stone’a „Wall Street”, jest osnuta na postaci Ivana Boesky’ego, i jeszcze raz Żyd Oliver Stone nie identyfikuje Gekko jako Żyda.

W opublikowanej w tym roku książce „Terroryzm: jak Zachód może wygrać” [Terrorism: How The West Can Win], przyszły premier Izraela, Benjamin Netanyahu mówi o Palestyńczykach jako „**Złośliwym nowotworze który trzeba usunąć**”.

W Brytanii w życie wchodzi Uchwała o Porządku Publicznym [Public Order Act] 1986. Jego celem jest uniemożliwienie brytyjskiemu narodowi wszelkich debat na temat imigracji i żydowskiego suprematyzmu. Daje również policji uprawnienia do gwałtownego wchodzenia do domów każdego kogo uważają za przeciwnego Uchwale o Relacjach Rasowych [Race Relations Act]. Uchwałę przedłożył parlamentowi minister spraw wewnętrznych Leon Brittan, w rzeczywistości litewski Żyd o prawdziwym nazwisku Leon Brittanisky, z pomocą kuzyna, kolejnego litewskiego Żyda Malcolma Rivkinda, znanego również jako Malcolm Rifkind, późniejszego ministra spraw zagranicznych.

1987

Edmond de Rotszyld ustanawia **Światowy Bank Środowiska** [World Conservation Bank] w celu transferu długów z krajów trzeciego świata w zamian za ziemie przekazane przez te kraje bankowi. Istnieje po to by Rotszyldowie przejęli kontrolę nad trzecim światem, obejmującym 30% powierzchni ziemi.

24 kwietnia Wall Street Journal ujawnia:

„Rola Izraela w skandalu Iran-Contra nie zostanie zbadana szczegółowo przez panele”.

1988

Trzy odnogi Światowego Banku Centralnego to Bank Światowy, **Bank Rozrachunków Międzynarodowych** (BIS) i Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW), teraz ogólnie nazywany Światowym Bankiem Centralnym, poprzez BIS wymagają od światowych bankierów zwiększenia kapitału i rezerw do 8% swoich zobowiązań do 1992. Ten wymóg zwiększenia kapitału ustanawia wyższą granicę na pożyczkę rezerwy frakcyjnej.

Aby zebrać pieniądze, bankierzy świata muszą sprzedawać akcje, co ujemnie wpływa na ich indywidualne rynki giełdowe i wywołuje kryzysy w tych krajach. Na przykład w Japonii, w jednym z krajów o najniższym kapitale w rezerwie, wartość rynku giełdowego spadnie o 50%, a krach w nieruchomościach komercyjnych o 60% w ciągu 2 lat.

Pomysł jest żeby MFW kreował coraz więcej międzynarodowej waluty znanej jako „Specjalne prawa ciągnięcia (SDR)”, niczym nie popartej, **aby mające trudności kraje się zapożyły, a tym samym zwiększały swoje rezerwy gotówkowe do wymaganego przez BIS poziomu**. Te kraje będą wtedy stopniowo wchodziły pod kontrolę MFW, kiedy będą borykały się by spłacić odsetki, i będą musiały pożyczać coraz więcej. **MFW będzie mógł wtedy zdecydować które kraje mogą pożyczyć więcej, a które będą głodować**. Mogą również używać to jako dźwignię w przejęciu państwowych aktywów, takich jak użyteczne media, jako spłatę na poczet długu, aż w końcu państwa narodowe przejmą na własność.

ADL organizuje krajowy konkurs dla studentów prawa, by napisali legislację przeciw nienawiści, zaprojektowaną dla ochrony grup mniejszościowych. Konkurs wygrał Joseph Ribakoff, którego propozycje postulują, że zakazać należy nie tylko przemoc motywowaną nienawiścią, ale każde słowo stymulujące podejrzenie, spory, nienawiść, i być może przemoc, musi również zostać skryminalizowane. Nagrodzona przez ADL praca sugeruje, że państwowe agencje powinny monitorować i ograniczać swobodę wypowiedzi ogólnie, ale powinny również cenzorować wszystkie filmy krytykujące zidentyfikowane grupy. Ponadto, nawet jeśli osoba wypowiadająca jakąś opinię może ją uzasadnić, na przykład chrześcijanie krytykujący homoseksualizm, bo tego wyraźnie zakazuje biblia, Ribakoff zapewnia, że prawda nie ma stanowić obrony przed sądem.

Jedynym dowodem potrzebnym sądowi w celu orzeczenia wyroku mowy nienawiści jest to, że coś zostało powiedziane, i żeby grupa mniejszościowa albo członek takiej grupy odczuli krzywdę emocjonalną w wyniku takiej krytyki. Dlatego zgodnie z tymi propozycjami, które ADL wymusi w prawie na całym świecie w ciągu kolejnych niecałych 15 lat, dzięki swoim przekupionym politykom i mediom, Jezus Chrystus zostanie aresztowany jako przestępca-nienawistnik.

Prawo to jest opracowane po to żeby chronić od ujawnienia spisku Rotszylda, by gdybyś krytykował kryminalną kabałę Rotszyldów, staniesz się ich celem jako antysemita, i zaryzykujesz więzieniem. Ciekawe jest również to, że na przykład rabin podpala swoją synagogę żeby otrzymać pieniądze z ubezpieczenia bo ona wymaga remontu, odwrotnie do kogoś kto popełnia przestępstwo bo miał interes w mediach anty-establiszmentowych, to ten ostatni otrzyma wyższy wyrok za ten sam czyn.

Historyk James Bacque w książce „Inne straty” [Other Losses], ujawnia szokujące traktowanie przez aliantów niemieckich jeńców wojennych, aliantów, którzy oczywiście mieli instrukcje od Żyda Eisenhowera, ówczesnego naczelnego dowódcy sił alianckich, pokazuje szokujące rewelacje byłego porucznika ze 101 Dywizji Lotniczej. Ten porucznik, który awansuje na stanowisko historyka armii amerykańskiej i przejdzie na emeryturę jako płk. dr Ernest F Fisher, napisał co następuje w przedmowie do książki Bacque’a:

„Począwszy od kwietnia 1945, armie amerykańska i francuska przypadkowo unicestwiły około miliona mężczyzn, głównie w amerykańskich obozach. . . Nienawiść Eisenhowera, przekazywana przez pryzmat zgodnej biurokracji wojskowej, wyprodukowała horror obozów śmierci niezrównany niczym w amerykańskiej historii wojskowej. . . ogromna zbrodnia wojenna”.

Później zostanie ujawnione, że ponad 9 mln Niemców, zarówno żołnierzy jak i cywilów, zmarło w wyniku polityki zagłodzenia i wypędzania przyjętej przez siły sojusznicze w pierwszych 5 latach po zakończeniu II wojny światowej. Były to zgony więźniów w drodze i tych w sojuszniczych obozach więziennych, gdzie zakazano paczek żywnościowych i zniewalano dzieci.

Można jedynie przypuszczać, że Eisenhower wykonywał dyktat swojego umiłowanego żydowskiego Talmudu, który jest najważniejszym przewodnikiem religijnym i etycznym dla religijnych Żydów. W tej książce, która dla Żydów daleko przewyższa biblię, i obok Zoharu i Kabały, wielokrotnie jest napisane, że nie-Żydzi są z natury źli, a Żydzi dobrzy, i dlatego najlepsi spośród nie-Żydów zasługują na śmierć.

Odwrotnie do Biblii i Koranu, które są łatwo dostępne dla wszystkich, wszędzie bardzo trudno jest zdobyć egzemplarz najświętszej żydowskiej księgi, Talmudu. Być może powodem tego jest to, że w Talmudzie wyraźnie jest napisane, że zakazuje się nauczania nie-Żyda Talmudu. Karę dla osoby która to zrobi ujawnia Sanhedrin 58a – Hagigah, gdzie pisze:

„Taki człowiek zasługuje na śmierć”.

17 sierpnia, w katastrofie lotniczej zamordowany zostaje prezydent Pakistanu, gen. Zia ul-Haq. Ówczesny amerykański ambasador w Indiach, John Dean, informuje swoich zwierzchników, że miał dowody na to, że za tym mordem stał izraelski wywiad Mossad, by powstrzymać Pakistan przed konstrukcją bomby atomowej. Za ten kłopot Dean zostaje oskarżony o zachwianie psychiczne i zwolniony z obowiązków w Departamencie Stanu. Ale odmawia wyrzeczenia się swojej opinii i ujawnia ją publicznie w 2005, kiedy ma już 80 lat.

Umiera Philippe de Rotszyld.

1989

Liczne kraje satelickie we wschodniej Europie, pod wpływem głośności stają się wyraźniejsze w żądaniach wyzwolenia się spod komunistycznych rządów w swoich republikach.

W tym roku mają miejsce liczne rewolucje, większość z nich obala swoje komunistyczne rządy i zastępuje je republikańskimi. W rezultacie komunistyczny uchwyt Europy wschodniej (żelazna kurtyna) zostaje bardzo osłabiony. W końcu w wyniku perestrojki i głośności upada komunizm, nie tylko w Związku Sowieckim, ale także we wschodniej Europie.

W Rosji Borys Jelcyn (**którego żona jest córką Józefa Stalina z małżeństwa z Rosą Kaganowicz**) i jego republikański rząd czynią kroki by zakończyć władzę partii komunistycznej poprzez zawieszenie i zakaz partii i przejęcie jej majątku. To symbolizuje upadek komunizmu w Rosji, i skutkuje masowym exodusem 700.000 Żydów z byłego Związku Sowieckiego do Izraela.

Izraelskie czasopismo Hotam (24.11.1989) publikuje przemówienie ówczesnego izraelskiego ministra spraw zagranicznych, aszkenazyjskiego Żyda Benjamina Netanyahu, wygłoszone na Uniwersytecie Bar Ilan, w którym oświadcza:

„Izrael powinien wykorzystać represje demonstrantów w Chinach, kiedy świat skupiał się na tym kraju, by przeprowadzić masowe wypędzenie Arabów z zajmowanych przez nich terenów”.

20 grudnia Ameryka dokonuje inwazji na Panamę, bo podejrzewa iż jej de facto lider, gen. Manuel Noriega, zajmuje się handlem narkotykami. Wcześniejsze raporty mówią, że „Mike Harari” został schwytany w Panamie, człowiek opisany w depeszy jako „były oficer izraelskiego Mossadu, który został jednym z najbardziej wpływowych doradców Noriega”.

Funkcjonariusz z nowo zainstalowanej administracji amerykańskiej w Panamie uważa, że poza, oczywiście, Noriega, Harrari był „najważniejszym człowiekiem w Panamie”.

Ale mimo że Noriega zostanie poddany ekstradycji do Ameryki i osadzony w więzieniu, to Harari nie zostaje wydany Ameryce, i w końcu znika w tajemniczych okolicznościach by pokazać się w Izraelu. Harrari nie podlega ekstradycji do Ameryki by zmierzyć się z zarzutami, a nawet nie wydaje się by Ameryka jej zażądała.

W byłym obozie koncentracyjnym w Auschwitz, tablica mówiąca o 4.000.000 zamordowanych ludzi, głównie Żydów, zostaje zastąpiona nową, informującą o tym, że tam zginęło 1.500.000 osób. Dziwne, liczba 6.000.000 Żydów którzy zginęli w holokauście nie zostaje zmieniona, żeby wykazać redukcję 2.500.000 zgonów w Auschwitz. Ponadto, nie przedstawia się powodów tej redukcji liczby zgonów w Auschwitz, ani tego, że liczba 6.000.000 nie została zmniejszona by pokazać tę redukcję.

Rotszyldowie w Paryżu i Londynie ogłaszają powstanie nowej spółki zależnej Rothschild GmbH we Frankfurcie, Niemcy.

1990

W wydanej w tym roku książce „Poprzez oszustwo” [By Way Of Deception], były agent Mossadu Victor Ostrovsky, ujawnia co następuje:

1. Mossad werbuje arabskich agentów w celu przeprowadzania misji
2. Izraelscy agenci są szkoleni w udawaniu Arabów
3. Mossad ma misterny plan szkalowania Iraku i zaangażowania w wojnie z nim Ameryki.

W szokujący sposób ujawnia chęć żydowskiej wspólnoty na świecie udzielania pomocy Mossadowi, poprzez „sayanim” (słowo to pochodzi od hebrajskiego ‚lesayeah’ = ‚pomagać’) ponad wszelką lojalność wobec kraju którego są obywatelami lub mieszkańcami. Na s. 86 Ostrovsky stwierdza:

„. . . sayanim, unikalna i istotna część działalności Mossadu. Sayanim – pomocnicy – muszą w 100% być Żydami. Mieszkają zagranicą, i choć nie są obywatelami Izraela, wielu jest kontaktowanych poprzez mieszkających w Izraelu krewnych. Izraelczyk mający krewnego w Anglii, na przykład, może zostać poproszony o napisanie do niego listu mówiącego, że człowiek w posiadaniu tego listu reprezentuje organizację, której celem jest niesienie pomocy by ratować naród żydowski w diasporze. Czy brytyjski krewny może w jakiś sposób pomóc?”

Na całym świecie są tysiące sayanim. W samym Londynie jest ich czynnych około 2.000, i kolejnych 5.000 na liście (w książce z 1984 „Druga strona oszustwa” – The Other Side Of Deception), Ostrovsky ujawnia, że Mossad ma ponad 100 bezpiecznych domów tylko w Londynie). Oni realizują wiele różnych zadań.

Na przykład auto-sayan, kierujący agencją wypożyczania samochodów, może pomóc Mossadowi wynająć auto bez wypełniania zwykłych dokumentów. Apartament-sayan

znajduje zakwaterowanie bez zwracania uwagi, bank-sayan zdobywa pieniądze jeśli potrzebne są w środku nocy, lekarz-sayan zajmuje się raną pociskową bez informowania o niej policji, itd. Sprawa polega na posiadaniu puli osób dostępnych gdy potrzeba, które mogą służyć pomocą, i milczeć z lojalności wobec sprawy. . . Jedno trzeba wiedzieć na pewno, że nawet jeśli Żyd wie że to jest Mossad, może nie wyrazić zgody na pracę dla ciebie – ale cię nie wyda. Masz do dyspozycji całkowicie pozbawiony ryzyka system rekrutacji, który faktycznie daje ci pulę Żydów do wykorzystania zagranicą”.

I na s. 292:

„Wielu młodych przechodzi szkolenia na obozach letnich w Izraelu, a później stają się sayanim, i to na pewno zapewnia silną grupę chętnych pomocników, dobrze wyszkolonych, bez problemów językowych, którzy już wykazali się umiejętnością podejmowania ryzyka”.

To wyjaśnia pragnienie grupy zwanej „Przyrodzone prawo do Izraela” [Birthright Israel], oferty darmowych wakacji w Izraelu dla Żydów mieszkających na całym świecie w wieku 18-26 lat, żeby, zgodnie z ich oficjalną witryną:

„umacniać poczucie solidarności wśród światowego żydostwa”.

Z powodu masowej paniki wśród żydowskich grup w kwestii rzekomych rozbieżności w oficjalnej wersji holokaustu, używają swoich wpływów żeby zagwarantować by Francja wprowadziła „prawo Gayssota”, uznające za przestępstwo negowanie holokaustu. W ślady Francji poszły następujące kraje: Niemcy (które już miały ograniczone prawa negocjowania holokaustu), Szwajcaria, Austria, Belgia, Rumunia, Republika Czeska, Litwa, Polska i Słowacja. Celem tego jest ochrona najważniejszej broni Żydów przed tymi którzy krytykowali ich zbrodnicze czyny, rzekomą rzeź 6.000.000 Żydów podczas II wojny światowej, broni której nieustannie używają żeby zarówno wiktymizować siebie [robić z siebie ofiary] i uzasadniać swoje represyjne działania przeciwko innym narodom.

1991

Po inwazji Iraku na Kuwejt 2 sierpnia 1990, 16 stycznia tego roku Stany Zjednoczone i Brytania rozpoczęły kampanię bombardowań wyznaczonych celów w Iraku. 24 lutego rozpoczyna się kampania lądowa trwająca 100 godzin, do 28 lutego, kiedy ma miejsce przerażająca zbrodnia wojenna.

Tą zbrodnią jest rzeź 150.000 irackich żołnierzy przy pomocy bomb paliwowo-powietrznych. Ci Irakijczycy uciekają zatłoczoną autostradą z Kuwejtu do Basry. Prezydent George Herbert Walker Bush rozkazuje amerykańskiemu samolotowi wojskowemu i żołnierzom na ziemi zabijać tych poddających się żołnierzy, a spychacze wrzucają ich do masowych nieoznaczonych grobów na pustyni, niektórzy z nich jeszcze są żywi.

Następnie prezydent Bush nakazuje zaprzestanie działań wojennych. Jakie znaczenie miała ta rzeź i deklaracja wojny prezydenta Busha właśnie tego dnia? Był to dzień w którym w tamtym roku wypadał „Purim”, święty dzień, w którym Żydzi celebrowali zwycięstwo nad starożytnym Babilonem, teraz będącym w granicach Iraku, i dzień kiedy Żydów zachęca się do dokonania krwawej zemsty na wrogach, za których Purim uważa zasadniczo wszystkich nie-Żydów.

Spośród około 697.000 amerykańskich żołnierzy i żołnerek ulokowanych w Zatoce Perskiej podczas Operacji Pustynna Burza, około 40.000 kończy śmiercią, a kolejnych 400.000 cierpi na różne dolegliwości związane z tym co stało się znane jako „syndrom wony w Zatoce”.

W konsekwencji wykryto, że wojsko otrzymało 800.000 sztuk odzieży chroniącej przed środkami chemicznymi i biologicznymi z Isratex Company w Rainelle, zachodnia Wirginia, która była wadliwa, miała dziury i rozdarcia, co pozwalało na przeniknięcie takiej ilości

materiału biologicznego czy chemicznego, żeby zabić osobę w nią ubraną. Isratex, która zarobiła \$44 mln na kontraktach pod koniec lat 1980 i na początku 1990 na produkcji odzieży ochronnej, zadeklarowała upadłość w 1995. Za dokonanie tego ludobójstwa na amerykańskich żołnierzach, tylko dla finansowego zysku, amerykański system sądowy tak potraktował pryncypałów Isratexu: Abe Brin, były prezes firmy, skazany na 4 miesiące aresztu, 3 lata nadzorowanego zwolnienia, i grzywnę w wysokości \$4.000. Jego brat, Yehudah Yoav Brin (był uciekinierem do chwili aresztowania go na lotnisku JFK), otrzymuje 6 lat i 1 dzień więzienia, 2 lata nadzorowanego zwolnienia i grzywnę \$40.000. Zvi Rosenthal, były kierownik produkcji, ma odbyć 6 miesięcy aresztu domowego, 3 miesiące wyroku w zawieszeniu i otrzymuje grzywnę \$20.000.

Prawdziwy powód tej wojny w Iraku ujawnia Victor Ostrovsky w książce „Druaga strona oszustwa”, kiedy na s. 315 pisze:

George Herbert Walker Bush

Gulf War Syndrome

“Czego naprawdę bał się Mossad, to tego, że gigantyczna armia iracka, która przetrwała wojnę Iranu z Irakiem i otrzymywała dostawy z Zachodu i finanse od Arabii Saudyjskiej, wpadnie w ręce lidera, który byłby miłszy dla Zachodu i nadal będzie zagrożeniem dla Izraela.

Pierwszy krok podjęto w listopadzie 1988, kiedy Mossad nakazał izraelskiemu MSZ zerwanie wszelkich rozmów pokojowych z Irakijczykami. W tamtym czasie trwały tajne negocjacje między Izraelczykami, Jordańczykami i Irakijczykami pod auspicjami Egipcjan i z błogosławieństwem Francuzów i Amerykanów. Mossad tak to zmanipulował, że Irak wyglądał jakby był jedynym krajem nie chcącym rozmawiać, a tym samym przekonał Amerykanów do tego, że Irak miał inne zamiary.

W styczniu 1989 (izraelska broń psychologiczna) LAP Mossadu zajmował się przedstawianiem Saddama jako tyra i zagrożenie dla świata. Mossad uruchomił każdego agenta jakiego miał, w każdym możliwym miejscu, od agentów-ochotników w Amnesty International dos przekupionych członków amerykańskiego Kongresu. Saddam zabijał własny naród – wołano – więc czego mogą oczekiwać jego wrogowie? Makabryczne zdjęcia martwych kurdyjskich matek trzymających swoje martwe dzieci po ataku gazowym dokonany przez armię Saddama były prawdziwe, a czyny były przerażające. Ale Kurdowie zostali wplątani w totalną wojnę partyzancką z reżimem w Bagdadzie, i od lat wspierał ich Mossad, który wysyłał broń i doradców do górskich obozów rodziny Barazany. Ten atak Irakijczyków trudno było nazwać atakiem na własny naród. . .

Mediom przekazano poufne informacje i wypowiedzi z wiarygodnych źródeł o tym w jaki sposób oszalały lider Iraku mordował ludzi własnymi rękami i wykorzystywał rakiety do ataku na irańskie miasta. Ale zapomnieli poinformować media o tym, że większość celów dla rakiet wyznaczał Mossad przy pomocy amerykańskich satelitów. Mossad przygotowywał Saddama do upadku, a nie własnego. Oni chcieli by Amerykanie zrealizowali dzieło zniszczenia tej gigantycznej armii na irackiej pustyni, żeby Izrael nie musiał zmierzyć się z nią któregoś dnia na własnej granicy. To samo w sobie było szlachetnym powodem dla Izraelczyków, ale zagrożenie dla świata możliwością wojny globalnej i zgony tysięcy Amerykanów były czystym szaleństwem”.

20 marca, pod presją ruchu rabinicznego Chabad Lubavitch, 102 Kongres USA uchwala Prawo Publiczne 102-14 desygnowania 26 marca 1991 jako „Dzień Edukacji, USA” – edukacji opinii publicznej w kwestii **7 noahidzkich praw** z Talmudu, wybranych przez faryzeuszy z odpowiednich fragmentów Tory. **Ponadto, są to prawa które mają być przestrzegane tylko przez nie-Żydów.**

Cel Prawa Publicznego 102-14 jako „Dzień Edukacji”, to tylko zasłona dymna dla ogłupienia opinii publicznej by uwierzyła, że 7 praw noahidzkich nie uchwalono w tym akcie jako prawo. Żydzi chcą by opinia publiczna uwierzyła, że to prawo publiczne wprowadzało tylko jeden, nie coroczny, dzień 26 marca tego roku dla edukacji ludzi w tej kwestii. Ale szybko staje się widoczne, że sponsorowany przez rząd tylko jeden dzień edukacji nie wymaga uchwalania prawa by zagwarantować jego wprowadzenie! Dlatego te prawa uchwalono 20 marca, żeby amerykańskie sądy były gotowe, kiedy zechcą, do ich stosowania. Prawa te są następujące:

1. Avodah zarah – Nie czcij fałszywych bogów
2. Shefichat damim – Nie zabijaj
3. Gezel – Nie kradnij (albo nie porywaj)
4. Gilui arayot – Nie bądź amoralny seksualnie (zakazane czyny seksualne są tradycyjnie interpretowane i obejmują: kazirodztwo, bestialstwo, męskie akty homoseksualne i cudzołóstwo)
5. Birkat Hashem – Nie mów „niech ci Bóg błogosławi” [bless God], eufemistycznie odnosząc się do bluźnierstwa
6. Nigdy min ha-chai – Nie spożywaj żadnego mięsa wyrwanego z ciała żywego zwierzęcia (dane Noemu i tradycyjnie interpretowane jako zakaz okrucieństwa wobec zwierząt)

7. Dinim – Nie pozwól rządzić anarchii czy opresji. Ustanów system sądów, policji i prawa w celu przestrzegania ostatnich 6 praw.

Te prawa stanowią podstawę żydowskiego suprematyzmu, bo zakazują kultu każdego Boga oprócz ich własnego, **szatana**. To pokazuje prawo 1 – „Nie czcij fałszywych bogów”, które, pochodząc z Talmudu, oznacza każdego Boga nie uznawanego przez Żydów, takiego jak Jezus Chrystus czy prorok Mahomet. Talmud uważa, że kara za nieposłuszeństwo wobec tych praw ma być następująca:

„Dodatkowym elementem większej surowości jest to, że naruszenie jednego z siedmiu praw poddaje noahidę karze śmierci przez dekapitację – Sanhedrin 57A”.

(Zobacz także: [NWO talmudyzacja świata innowierców, część I Prawa Noachidzkie/a303](#))

Dość dziwne jest to, że te prawa, albo wiążący się z nimi „dzień edukacji”, nie zostały skrytykowane przez ACLU (Amerykańska Unia Swobód Obywatelskich), czego można było oczekiwać, bo one nie tylko przedstawiają egzekwowanie edyktów specyficznej religii na wszystkie nie-żydowskie narody, ale naruszają również dawne przekonanie ACLU do rozdziału kościoła od państwa.

Na Konferencji Bilderberg 6-9 czerwca tego roku w Baden-Baden, Niemcy, David Rockefeller (Rotszyld) wygłasza następujące oświadczenie:

„Jesteśmy wdzięczni Washington Post, Time Magazine i innym wspaniałym publikacjom, których dyrektorzy uczestniczyli w naszych spotkaniach i dotrzymywali swoich obietnic o dyskrecji przez prawie 40 lat. Niemożliwe byłoby dla nas opracowanie planu dla świata, gdybyśmy w ciągu tych lat poddani byli światłom rozgłosu.

Ale teraz świat jest bardziej wyrafinowany i przygotowany do marszu w kierunku rządu światowego. Ponadnarodową suwerenność elity intelektualnej i światowych bankierów na pewno preferuje się do samostanowienia narodowego praktykowanego w minionych stuleciach”.

1992

W marcu były prezes zarządu Federalnej Rezerwy, Paul A Volker, zostaje prezesem europejskiej firmy bankowej J Rotszyld, Wolfensohn & Co.

Stephen Bryen, którego w 1978 złapano na przekazywaniu Izraelowi tajnych dokumentów, jest w zarządzie pro-izraelskiego Żydowskiego Instytutu ds. Bezpieczeństwa Narodowego, będąc jednocześnie płatnym konsultantem ds. poświadczania bezpieczeństwa eksportu wrażliwej amerykańskiej technologii.

W “Opcji Samsona” [The Samson Option] Seymour M Hersh pisze:

„Nielegalnie zdobyte informacje wylatywały w tak ogromnych ilościach z LAKAM (tajny zespół izraelskiego wywiadu, hebrajski skrót dla Biura Współpracy Naukowej) do izraelskiego wywiadu, że do znaczków bezpieczeństwa już występujących na dokumentach, dodano specjalnie kodowaną nazwę JUMBO. Były surowe rozkazy, wspominał Ari Ben-Menashe: „Wszystko oznaczone JUMBO nie podlegało dyskusjom z waszymi amerykańskimi odpowiednikami””.

The Wall Street Journal informuje, że izraelscy agenci rzekomo próbowali ukraść wyjątkowo tajny system szpiegowskiej kamery lotniczej [airborne spy-camera] firmy Recon Optical Inc.

W Rosji rozpoczyna się poważny proces prywatyzacji. W rezultacie, dzięki korupcji, ogromne bogactwo Rosji ląduje w rękach tzw. „7 oligarchów”, każdy z nich jest nowym miliarderem, który poparł finansowo i medialnie Borysa Jelcyna. Ci oligarchowie to: Boris Berezovsky,

Vladimir Gusinsky, Mikhail Khodorkovsky, Mikhail Friedman, Alexander Smolensky i Pyotr Aven, każdy z nich Żyd, oraz jeden Rosjanin Vladimir Potanin.

Potanin jest wykorzystywany jako publiczny łącznik pozostałych z rządem.

Cała pomoc otrzymywana od Zachodu idzie także prosto do żydowskiej kabały bankowej. Ujawnia to artykuł w Washington Times, w którym czytamy, że prezydent Rosji Borys Jelcyn, który był niezadowolony z tego, że większość przychodzącej pomocy uciekała, stwierdził, że szła

„Prosto do kufrów zachodnich banków na obsługę długów”.

Zadłużone kraje trzeciego świata, które pożyczyły od Banku Światowego, płacą \$198 mln więcej bankom centralnym krajów rozwiniętych na ustanowione przez Bank Światowy cele, niż otrzymują od Banku Światowego. To tylko zwiększa ich stały dług w zamian za chwilowe złagodzenie biedy wywołanej przez spłaty wcześniejszych pożyczek, spłaty które już przekraczają kwotę nowych pożyczek.

Paul A. Volker

Boris Yeltsin

W tym roku zadłużenie Afryki osiągnęło poziom \$290 mld, 2,5 razy więcej niż w roku 1980, i to poskutkowało deterioracją szkół, deterioracją mieszkalnictwa, ogromnym wzrostem

współczynnika umieralności niemowląt, drastycznym spadkiem stanu zdrowia narodów, oraz masowym bezrobociem.

16 września upada funt brytyjski, kiedy spekulanci walutowi pod kierownictwem agenta Rotszylda, aszkenazyjskiego Żyda George'a Sorosa, pożyczają funty i sprzedają je za marki niemieckie, oczekując, że będą w stanie spłacić pożyczki w zdewaluowanej walucie, a różnicę schowają do kieszeni.

W rezultacie brytyjski kanclerz skarbu, Norman Lamont, ogłaszając wzrost stopy procentowej o 5% w ciągu jednego dnia, wpycha Brytanię w recesję, która trwa wiele lat, kiedy ogromna liczba biznesów bankrutuje i załamuje się rynek mieszkaniowy.

To jest bardzo dobre dla Rotszyldów, bo kiedy już sprywatyzowali należące do rządu brytyjskiego aktywa w latach 1980, i doprowadzili do zwiększenia się ich udziałów, teraz skorzystali na załamaniu rynku by za grosze móc je wykupić, dokładnie tak samo jak to zrobił brytyjskiej gospodarce Nathan Mayer Rotszyld 180 lat wcześniej, w 1812.

Trudno przecenić to, że ówczesny kanclerz skarbu, Norman Lamont, zanim został członkiem parlamentu, był bankierem handlowym w N M Rothschild & Sons, i pracował tam od ukończenia ekonomii w Cambridge.

1993

Norman Lamont odchodzi z brytyjskiego rządu i wraca do N M Rothschild & Sons jako dyrektor, po spełnieniu korzystnej dla Rotszyldów misji, doprowadzenia do kryzysu brytyjskiej gospodarki. Kiedy w 1997 do władzy dochodzi Labour Partia i Tony Blair, Norman Lamont otrzymuje kolejne uznanie za wspaniałą pracę w doprowadzeniu do krachu brytyjskiej ekonomii, kiedy staje się Lordem Lamontem z Lerwick.

Były kongresman, Paul Findley, publikuje przełomową książkę „Celowe oszustwa: prawda o relacjach amerykańsko-izraelskich” [Deliberate Deceptions: Facing the Facts About the U. S. Israeli Relationship]. W niej wymienia 65 rezolucji członków ONZ przeciwko Izraelowi w latach 1955-1992, oraz 30 przypadków amerykańskiego weta w imieniu Izraela, bez których uchwalono by 95 rezolucji przeciwko niemu.

Niezależnie od tego, nawet z marionetką Izraela, Stanami Zjednoczonymi, pomagającymi im terroryzować innych, podjęto 65 rezolucji przeciwko Izraelowi, więcej niż wszystkich innych podjętych wobec wszystkich innych krajów razem wziętych.

Nie że Izraela zbytnio obchodziły opinie ONZ jeśli weźmie się pod uwagę to, że niecałe 2 tygodnie po ataku Izraela na USS Liberty (zaprojektowanym w celu zatopienia Liberty i zrzucającego winy na Egipt i zmuszenia Ameryki do wojny z Egiptem w imieniu izraelskich kłamstw, pamiętajmy motto Mossadu: „Poprzez oszustwa będziesz wywoływał wojny”), izraelski minister spraw zagranicznych, Aba Eban stwierdził w ONZ, o czym poinformował New York Times 19 czerwca 1967:

„Gdyby Zgromadzenie Ogólne zagłosowało 121 głosami do 1 za powrotem Izraela do granic przed 1967, Izrael odmówiłby wykonania tej decyzji”.

ADL zostaje złapana na prowadzeniu ogromnej operacji szpiegowania krytyków Izraela, amerykańskich Arabów, Francisco Labor Council, International Longshore and Warehouse Union (ILWU) Local 10, Oakland Educational Association, National Association for the Advancement of Coloured People (NAACP), Irish Northern Aid, International Indian Treaty Council, Asian Law Caucus i Policję w San Francisco. Zebrane dane (obejmujące ponad 10.000 nazwisk i tajnych informacji o prawicowych chrześcijanach, konserwatywnych i muzułmanach) zostają przesłane do Izraela, a w niektórych przypadkach do Południowej

Afryki. Presja ze strony organizacji żydowskich zmusza miasto do zaniechania sprawy karnej, a ADL zawiera ugodę na nieokreśloną kwotę w sprawie cywilnej.

25 lipca siły izraelskie rozpoczynają „operację rozliczenia” przeciwko południowemu Libanowi w reakcji na atak sił Hezbollah, kiedy zginęło 7 izraelskich żołnierzy w północnym Irzaelu. Przybiera ona formę trwających tydzień serii ataków lotniczych, w których ginie 130 libańskich cywilów, a 300.000 zostaje zmuszonych do opuszczenia domów.

Żydowski reżyser Steven Spielberg pokazuje swoją żydowską propagandę, „tour de force”, „Listę Szyndlera” [Schindler’s List], który otrzyma hojne pochwały ze strony kontrolowanych przez Żydów mediów, i dostanie Oscara jako najlepszy reżyser od kontrolowanego przez Żydów Hollywood.

Warto tu zauważyć bardzo ciekawe zdanie, które w filmie niepoprawnie zacytowano. Jest to w momencie który pokazuje Szyndlera lamentującego, że niewielu Żydów mógł uratować z nazistowskich obozów pracy, kiedy stary drobny Żyd mówi do niego: „W naszej świętej księdze, Talmudzie, jest napisane, że jeśli uratujesz tylko jedno życie, to tak jakbyś uratował cały świat”.

Błąd! Bo faktycznie Talmud mówi dokładnie, że jeśli ratujesz jedno „żydowskie” życie, to jakbyś uratował cały świat. Nie wolno zapominać, że zgodnie z Talmudem, życie nie-Żydów nie ma absolutnie żadnej wartości.

1994

Steven Spielberg

W Izraelu, 25 lutego, w dzień Purim, dr Baruch Kappel Goldstein, lekarz w służbie IDF, bezpośredni potomek rabina Shneura Zalmana z Liadi, założyciela ruchu Chabad Lubavitch, wchodzi do Groty Patriarchów w meczecie i zabija 29 muzułmanów i rani 125. Strzela do nich z karabinu automatycznego. W końcu zostaje schwytyany i pobity na śmierć.

Podczas śledztwa dwaj izraelscy strażnicy zeznają, że Goldstein nie działał sam, a nawet znalezione przy nim karabin nie był tym z którym wszedł do meczetu. Niemniej jednak

śledztwo orzeka, że Goldstein działał sam. Niemal natychmiast grób Goldsteina dla wielu Żydów staje się miejscem pielgrzymek. I faktycznie, lokalna Rada Religijna w Kiryat Arba deklaruje, że jego grób jest pomnikiem i dobrze ulokowanym cmentarzem. Zwolennicy organizują chodniki, reflektory, światła uliczne, szafę z modlitewnikami i piedestały ze świecami. Na grobie widnieje napis:

„Tu leży święty, dr Baruch Kappel Goldstein, niech będzie błogosławiona pamięć o sprawiedliwym i świętym człowieku, niech Pan pomści krew tego, który poświęcił duszę Żydom, żydowskiej religii i żydowskiej ziemi. Jego ręce są niewinne, a jego serce czyste. Został zabity jako męczennik Boga 14 Adar, w Purim, w roku 5754”.

BBC HOMEPAGE | WORLD SERVICE | EDUCATION

BBC NEWS

You are in: World: Middle East
Tuesday, 21 March, 2000, 19:19 GMT

Front Page
World

Graveside party celebrates Hebron massacre

Africa
Americas
Asia-Pacific
Europe
Middle East
South Asia

From Our Own Correspondent

Letter From America
UK
UK Politics
Business
Sci/Tech
Health
Education
Entertainment
Talking Point
In Depth
AudioVideo

Celebrants dressed as Baruch Goldstein

Militant Jews have gathered at the grave of Baruch Goldstein to celebrate the sixth anniversary of his massacre of Muslim worshippers in Hebron.

The celebrants dressed up as the gunman, wearing army uniforms, doctor's coats and fake beards.

Już dwa dni po dokonanej przez Goldsteina rzezi, rabin Yaacov Perrin oświadcza:

„Milion Arabów nie jest wart żydowskiego paznokcia”.

Inny żydowski lider duchowy rabin Yitzhak Ginsburg, szef szkoły talmudycznej Kever Yossev Yeshiva w Nablusie, również wyśpiewuje pochwały rzezi Goldsteina, którą nazywa „spełnieniem licznych nakazów żydowskiego prawa religijnego. . . Wśród dobrych uczynków Goldsteina, wymienia się. . . dokonanie zemsty na nie-Żydach, eksterminację nie-Żydów którzy pochodzą z rodu Amaleka. . . i uświęcenie Świętego Imienia”.

Polska żąda ekstradycji Żyda, Solomona Morela z Izraela, za „zbrodnie przeciwko ludzkości”. Morel był komendantem obozu koncentracyjnego w Świętochłowicach, Polska, po II wojnie światowej. W tym obozie koncentracyjnym byli polscy mężczyźni, kobiety i dzieci niemieckiego pochodzenia, i w końcu żydowskie władze komunistyczne przejęły ich domy.

Wśród stawianych Morelowi zarzutów są:

1. Mordował niemowlęta uderzając ich głowami o kamienne ściany
2. Stołkami i kijami tłukł na śmierć więźniów
3. Torturował więźniów. Jego ulubioną metodą było wpychanie przedmiotów w odbyty więźniów
4. Kobiety i dzieci zmuszał do paradowania nago w temperaturze poniżej 0o

5. Zmuszał więźniów do jedzenia ludzkich odchodów
6. Zaglądał więźniów na śmierć.

Baruch Kappel Goldstein

Po postawieniu tych oskarżeń, izraelski rząd pomaga Morelowi uciec do Tel Awiwu, i odrzuca zarzuty jako „antysemicki spisek”. Polski prokurator zajmujący się ściganiem Solomona Morela, Ewa Kok, tak mówi o władzach izraelskich:

„Izraelczycy są wyjątkowo skuteczni w ściganiu osób które oskarżają o takie zbrodnie, i muszą zaakceptować to, że inne narody chcą robić to samo”.

Ale Izrael odmawia ekstradycji Morela, nie że mógłby to zrobić, bo Izrael nie dokonuje ekstradycji swoich obywateli. Faktycznie Izrael nie może tego zrobić, bo całą podstawą tego rasistowskiego państwa jest to, że Żydzi są ponad wszystkimi narodami, i dlatego nie zawiera i nie może zawierać umów z żadnym z nie-żydowskich krajów. W rezultacie wielu żydowskich kryminalistów uciekło do swojego raju w Izraelu na przestrzeni lat, żeby uniknąć oskarżenia ich o wszelkie przestępstwa jakich dokonywali na całym świecie.

Wracając do sprawy Solomona Morela, jako komendanta obozu koncentracyjnego, John Stack w książce „Oko za oko” [An Eye For An Eye] ciekawie mówi o żydowskim liderze Rosji, Stalinie:

„Stalin umyślnie wybierał Żydów na komendantów obozów, bo wiedział, że nie okażą litości wobec więźniów”.

Były agent Mossadu, Victor Ostrovsky, wydaje kolejną książkę zatytułowaną „Druga strona oszustwa” [The Other Side Of Deception], w której na s. 241 ujawnia co następuje:

„Pamiętam że zapytałem go ,Co robi Mossad udzielając pomocy humanitarnej Murzynom w Soweto?’ Nie było w tym żadnej logiki, żadnej korzyści politycznej w krótkim czasie (w ten sposób działał Mossad), czy jakiejś zauważalnej korzyści finansowej. ,Pamiętasz Nes Siyyona?’ Po tym pytaniu przeszły mnie ciarki po plecach. Kiwnąłem głową.

„To jest bardzo podobne. Sprawdzamy dwie nowe choroby zakaźne i nowe leki, których nie możemy przetestować w Izraelu, dla kilku izraelskich producentów leków. To powie im czy są na dobrej drodze, oszczędzi im miliony na badaniach’.

„Co myślisz o tym wszystkim?’ – musiałem zapytać.

„Myślenie o tym to nie moje zajęcie’.”

46664 to numer więzienny Nelsona Mandeli kiedy więziono go przez 18 lat na Robbin Island, Cape Town.

Harry Frederick

Albie Sachs

Harry Frederick Oppenheimer

Nelson Mandela, który spędził w więzieniu 26 lat za m.in. 193 zarzuty akcji terrorystycznych z lat 1961-1963, i na procesie w 1964 oświadczył „Nie zaprzeczam, że planowałem sabotaż”,

zostaje wybrany na prezydenta Południowej Afryki przy fanfarach medialnych pochlebstw na całym świecie, kiedy należące do Żydów media chwala historyczną datę wybrania Murzyna na rządce Południowej Afryki.

Ale nie mówią tego iż Mandela, który przypadkowo przed uwięzieniem napisał broszurę „Jak być dobrym komunistą” [How To Be A Good Communist], został tam ulokowany żeby zagwarantować, że nie będzie żadnych przeszkód w rządzeniu Południową Afryką przez rodzinę Rotszyld Oppenheimer, a w szczególności w ich interesach – kopalni złota i diamentów.

Faktycznie obecna głowa rodziny Oppenheimer, Harry Oppenheimer, jest w posiadaniu 95% kopalni diamentów na świecie. Czy nie jest zaskakujące to, że żydowskie media nie informują swoich czytelników dlaczego, skoro Murzyni w Południowej Afryce dostają Afrykę dla Afrykańczyków, a wszystkie kopalnie złota i diamentów, czyli bogactwa Południowej Afryki, są nadal kontrolowane przez Żydów.

Komunizm został oczywiście wymyślony dla Rotszyldów przez Mosesa Mordechaja Levy, bardziej znanego pod krypto-żydowskim nazwiskiem Karol Marks, i oczywiście nie jest żadnym zaskoczeniem to, że Afrykańskim Kongresem Narodowym (ANC) w Południowej Afryce kierowali dwaj komunistyczni Żydzi, Albie Sachs i Yossel Mashel Slovo (Joe Slovo).

A kiedy ANC Nelsona Mandeli przejął Południową Afrykę, Slovo został mianowany na Ministra Mieszkalnictwa.

Komunizm jest wymyślony po to, by bogactwo skupić w rękach kilku Żydów na szczycie (plus, w tym przypadku dziwnego Murzyna), podczas gdy populacja kraju który sobie uzurpowali nadal żyje w nędzy. Dlatego nie powinno dziwić to, że nic z bogactwa mineralnego kontrolowanego przez słupy Rotszylda, rodzinę Oppenheimerów, nie wróciło do czarnego narodu, a zamiast tego, Południowa Afryka, zamiast cieszyć się wolnością, przeżywa dramatyczny spadek standardu życia dla czarnej populacji, i szybko spada do statusu najbardziej opanowanego przez przemoc i przestępczość kraju. Infekcje AIDS szybują do co najmniej 25% murzyńskiej populacji, a następca Mandeli, Thabo Mbeki, syn jednego z więzionych z Mandelą terrorystów, Govan Mbeki, kiedy zastępuje Mandelę jako prezydent, stwierdza, że to nędza, a nie HIV jest powodem AIDS.

To wywołuje dezorientację wśród populacji, która w czasach tzw. wolności była świadkiem szybujących w górę przemocy i przestępczości, i z rozpaczą kiedy zdają sobie sprawę z tego, że rząd im nie pomoże, zwracają się ku szamanom, którzy radzą im, że seks z dziewczyną wyleczy ich z AIDS. To w kraju w którym, jak mówią dane statystyczne, gwałt ma miejsce co 26 sekund, teraz widzi zwiększającą się liczbę przypadków seksu z niemowlętami w wieku poniżej 6 miesięcy.

Yossel Mashel Slovo

Thabo Mbeki

Govan Mbeki

Co ciekawe, żydowski Talmud legitymizuje seks z dziewczynkami w wieku poniżej 3 lat i uzasadnia to w Mishnah z Kethuboth 11a, bo ponoć, zgodnie z naukami żydowskich rabinów, jest to jak włożenie palca w oko dziewczynki, i jak łzy zbierają się w jej oczach wielokrotnie, tak powraca dziewictwo dziewczynki.

1995

Victor Ostrovsky

Yosef „Tommy” Lapid

21 października były agent Mossadu, Victor Ostrovsky, który opublikował dwie książki demaskujące działalność Mossadu, pojawia się w kanadyjskiej TV w programie

śniadaniowym Canada AM, z izraelskim dziennikarzem Yosefem Lapidem, byłym szefem izraelskiej TV, przez satelitarne łącze. Lapid już nawoływał by Mossad odszukał Ostrovsky'ego w Kanadzie i go zabił za napisanie demaskujących książek. Ale tym razem Lapid oświadcza na żywo, że Mossad nie może zabić Ostrovsky'ego w Kanadzie bez wywołania incydentu dyplomatycznego:

„Mam nadzieję, że znajdzie się porządny Żyd w Kanadzie, który wykona tę robotę za nas”.

Ostrovsky decyduje się na oskarżenie Lapida w kanadyjskim sądzie za podżeganie do zamordowania go, a także program Canada AM, za emisję tej wypowiedzi. Ale Ostrovsky nie może znaleźć prawnika w Kanadzie, który zająłby się tą sprawą. Wtedy wydawca książki Harper Collins (należący do Żyda Ruperta Murdocha) wycofuje ostatnią część zaliczki w wysokości \$46.000, za reklamę. Ostrovsky informuje wydawcę, że tego nie było w ich umowie, na co dostaje odpowiedź: „Pozwij nas do sądu!”

Trwa dalej zbiorowe żydowskie nękanie. Córka Ostrovsky'ego, producent TV, nie dostaje wcześniej oferowanej jej pracy w Vancouver TV, kiedy jej szef w Toronto dowiaduje się o jej pokrewieństwie z Ostrovskym. Kanadyjski wydawca wycofuje się z publikacji nowej książki, i jakiś czas później jego dom zostaje całkowicie spalony w wyniku piromańskiego ataku.

Były naukowiec w dziedzinie energii atomowej, dr Kitty Little twierdzi, że Rotszyld teraz kontroluje 80% światowych dostaw uranu, co daje mu monopol w energii nuklearnej.

Służby Śledcze Obrony [DIS] puszczają w obieg memo ostrzegające amerykańskich kontaktorów wojskowych, że „Izrael w agresywny sposób zbiera (amerykańską) technologię wojskową i przemysłową”.

Raport stwierdza, że Izrael gromadzi informacje wykorzystując „ukierunkowanie etniczne, sytuację finansową oraz poznanie i wykorzystywanie indywidualnych słabości” amerykańskich obywateli.

Rupert Murdoch

1996

Raport Głównego Urzędu Rachunkowego [GAO] zatytułowany „Obrona bezpieczeństwa przemysłowego: słabości w ustaleniach bezpieczeństwa US z zagranicznymi kontraktorami obrony” [Defense Industrial Security: Weaknesses in US Security Arrangements With Foreign-Owned Defense Contractors], pokazuje, że zgodnie ze źródłami wywiadu, „Kraj A” (zidentyfikowany przez wywiad jako Izrael, Washington Times, 22.02.1996), „prowadzi najbardziej agresywne szpiegostwo przeciwko Ameryce spośród wszystkich amerykańskich sojuszników”.

Raport ten cytuje *The Jerusalem Post* (30.08.1996):

„Tajne informacje wojskowe i wrażliwe technologie wojskowe są priorytetowymi celami dla agencji wywiadu tego kraju”.

W raporcie czytamy:

„Operacja szpiegowska prowadzona przez organizację wywiadu odpowiedzialna za gromadzenie informacji naukowej i technologicznej dla Izraela, zapłaciła pracownikowi amerykańskiego rządu za dostarczenie tajnych dokumentów wywiadu wojskowego USA”.

Waszyngtoński *Raport nt. spraw blisko-wschodnich* [The Washington Report on Middle East Affairs, (Shawn L Twing, kwiecień 1996) pisze, że było to

"odniesienie do aresztu w 1985 Jonathana Pollarda, cywilnego analityka amerykańskiego wywiadu sił morskich, który izraelskiej agencji szpiegowskiej LAKAM dostarczył około 800.000 stron tajnych informacji wywiadu USA".

Raport GAO mówi także, że "W USA schwytano kilku obywateli (Izraela) na kradzieży wrażliwej technologii stosowanej w produkcji luf artyleryjskich".

Dokument Urzędu Wywiadu Morskiego "Światowe wyzwania wobec broni do ataku morskiego" [Worldwide Challenges to Naval Strike Warfare] mówi, że

„Amerykańska technologia została zdobyta (przez Chiny) dzięki Izraelowi w formie myśliwca Lavi i być może technologii SAM (surface-to-air missile = ziemia-powietrze)”

Jane's Defense Weekly (28.02.1996) pisze, że „Do tej pory społeczność wywiadowcza nie potwierdziła oficjalnie przekazania amerykańskiej technologii (przez Izrael) Chinom”.

Raport informował że ta słabość w ustaleniach o bezpieczeństwie USA z zaganicznymi kontraktorami obrony „Stanowi dramatyczny krok naprzód dla chińskiego lotnictwa wojskowego”. (Flight International, 13.03.1996)

13 kwietnia, w trakcie izraelskiej ofensywy przeciwko siłom Hezbollah w południowym Libanie, nazwanej „operacja grona gniewu”, siły izraelskie wszczynają atak raketowy na ambulans w Bejrucie, ginie 6 cywilów: 2 kobiety i 4 dzieci. Siły izraelskie przepraszają, a izraelski rzecznik Glyn Davies nazywa to „straszną tragedią”.

Niecały tydzień później, 18 kwietnia, Izraelczycy popełniają kolejną „straszną tragedię”. kiedy celowo ostrzeliwiają bezpieczną placówkę ONZ w wiosce Qana w południowym Libanie, zabijając 106 libańskich cywilów, którzy dopiero znaleźli w niej schronienie w ramach porozumienia między siłami Hezbollah i Izraelem że jest to strefa pokojowa.

Stanisław Woźniak

Jacques René Chirac

David A Tenenbaum, przekazał izraelskim funkcjonariuszom “nieumyślnie” tajne informacje o systemach raketowych i wozów bojowych.

The Washington Post również napisał, że amerykański wywiad przechwycił rozmowę, w której dwaj izraelscy funkcjonariusze dyskutowali o możliwości zdobycia tajnego listu ówczesnego sekretarza stanu, Warrena Christophera, do palestyńskiego lidera Yassera Arafata.

Jeden z tych Izraelczyków, zidentyfikowany tylko jako „Dov”, skomentował, że mogą dostać ten list od „Mega”, pseudonim ważnego izraelskiego agenta w Stanach Zjednoczonych.

Ambasador USA w Izraelu, Martin Indyk, skarży się prywatnie izraelskiemu rządowi o brutalnym śledzeniu go przez izraelskich agentów wywiadu.

Izraelscy agenci zakładają podsłuch na telefon aszkenazyjskiej Żydówki i córki rabina, Moniki Lewinsky, w Watergate, i nagrywają telefoniczne sesje [seksowe] między nią i prezydentem Bille Clintonem.

Raport Kena Starra potwierdza, że Clinton ostrzegł Lewinsky, że ich rozmowy są podsłuchiwane i zakończył aferę. Co ciekawe, w tym samym czasie zostaje odwołane polowanie FBI na „Mega”.

Edgar Bronfman, prezes Światowego Kongresu Żydów, skutecznie wydziera \$1,5 mld ze Szwajcarii za rzekome ofiary holokaustu, które, jak twierdził, zdeponowały tam swoje pieniądze. Nie ma na to żadnego dowodu, ale szwajcarski rząd ulega, bo Bronfman jest jednym z największych sponsorów finansowych prezydenta Clintona, i obawiają się konsekwencji dyplomatycznych jeśli odmówią.

Co ciekawe, w tym roku w Zurychu zebrał się 17-osobowy zespół w celu zbadania tożsamości 5.500 zagranicznych i 10.000 szwajcarskich kont uspionych od zakończenia II wojny światowej, który ostatecznie odkrywa, że tylko 200 kont o łącznej kwocie około \$10 mln, mniej niż 1% z \$1,5 mld wyrwanych przez Bronfmana, można prześledzić do rzekomych ofiar holokaustu.

Marlon Brando

Czy Bronfman zwróci Szwajcarom pozostałe 99% z \$1,5 mld? Oczywiście że nie, i przypadkowo, około 6 lat później, nie dał prawie nic rzekomym ofiarom holokaustu, dla których, jak twierdził, były te pieniądze. Bronfman po prostu przywłaszczył sobie te fundusze, które uzyskał w drodze oszustwa, żądając sprawiedliwości dla rzekomych ofiar holokaustu.

Mniej niż na 2 miesiące przed przejściem władzy przez Tony'ego Blaira w Anglii, kolejny ciekawy wpis można znaleźć w *HANSARD* z 5 marca 1997, t. 578, No. 68, kol. 1869-1871, w którym zanotowane jest oświadczenie Earla of Caithnessis:

„Następny rząd musi chwycić byka za rogi, przyjąć na siebie odpowiedzialność za kontrolowanie podaży pieniądza i zmienić nasz system monetarny oparty na długu. Panowie, czy to zrobią? Jeśli nie, to nasz system monetarny złamie nas i smutne dziedzictwo jakie zostawimy naszym dzieciom będzie katastrofą”.

Gideon Meir

Ehud Barak

Anton Szandor LaVey

2 maja lider brytyjskiej Labour Party, Tony Blair, zostaje wybrany na premiera. Przed tym wyborem, człowiekiem zajmującym się dotacjami dla „prywatnego biura” Blaira, dotacjami które sięgały kwoty £7 mln, był partner tenisowy Blaira, Żyd Michael Levy. Co więcej, Levy zgodził się zebrać duże fundusze dla Labour Party, tak długo jak ona nigdy nie stanie się „anty-Izrael”, kiedy Blair będzie jej liderem.

Co ciekawe, Blair został przedstawiony Levy’emu na kolacji w 1994, przez Gideona Meira, wysokiego stopnia izraelskiego dyplomatę. Levy był także zbieraczem funduszy dla izraelskiego premiera Ehuda Baraka, i dwoje jego dzieci mieszkają w Izraelu. Inny Żyd, David Sainsbury, stał się największym sponsorem Labour Party, kiedy w tym roku przekazał dla niej milion funtów. Przypadkowo obaj – Levy i Sainsbury po zwycięstwie wyborczym Blaira dostają dożywotny tytuł szlachecki i stają się lordami.

6 maja, tylko po 6 dniach od wyboru Tony’ego Blaira na premiera, jego kanclerz skarbu, Gordon Brown, ogłasza, że zamierza Bankowi Anglii dać pełną niezależność od kontroli politycznej. Nic się nie zmieniło.

29 października w Genewie umiera Edmond de Rotszyld.

Ciekawe jest to, że dokładnie w tym samym dniu umiera Anton Szandor LaVey (prawdziwe nazwisko Levy – krypto-Żyd, założyciel Kościoła szatana. W książce „Mówi szatan” [Satan Speaks] odnosi się do żydowskiego planu światowej dominacji, „Protokołów mędrców Syjonu”:

Kiedy po raz pierwszy czytałem Protokoły, moja instynktowna reakcja była taka, że co jest w TYM złego? Czy nie tak ma funkcjonować każdy ważny plan? Czy ludzkość nie zasługuje – nie, nie potrzebuje – takiego despotyzmu?”

Kofi Annan zostaje sekretarzem generalnym ONZ. Jego żoną jest Nane Lagergren, Rotszyld, z którą ożenił się w 1984.

Kofi and Nane Annan

W Los Angeles zaczyna szwankować ważne lokalne, stanowe i federalne dochodzenie w sprawie narkotyków. Podejrzani w tym śledztwie? Izraelska przestępczość zorganizowana działająca w Nowym Jorku, Miami, Las Vegas, Kanadzie, Izraelu i Egipcie. Ta izraelska grupa przestępcza uczestniczyła w handlu kokainą i ekstazy, razem z wyrafinowanym oszustwem na kartach kredytowych i komputerach. Ku zdumieniu oficerów śledczych, śledzeni Izraelczycy byli w posiadaniu danych aparatów sygnalizacyjnych, numerów komórek śledczych, a nawet telefonów do obserwowanych domów. Niektórzy aresztowani członkowie tej siatki nawet potwierdzili, że mieli setki numerów telefonów i używali ich by uniknąć aresztu.

Śledczy szukają skąd mogą pochodzić takie informacje i wkrótce natykają się na izraelską firmę AMDOCS, która ma praktycznie monopol w Ameryce na usługi billingów telefonicznych, i sprawdzając własny system telefoniczny w jaki sposób mogli być podsłuchiwani, dowiadują się, że ich głównym kontraktorem była Converse Infosys, kolejna izraelska firma współpracująca z izraelskim rządem.

1998

18 stycznia Michael Specter publikuje w *New York Times* historię zatytułowaną „Nowy towar handlarzy: naiwne słowiańskie kobiety” [Traffickers’ New Cargo: Naive Slavic Women]. Historia ta opowiada jak żydowska mafia rosyjska dominuje biały handel niewolnicami w prostytucji, niczego nie podejrzewającymi, zwabionymi przez nich kobietami do tego biznesu, łądującymi w Izraelu. W rzeczywistości Specter oświadcza w artykule co następuje:

„*The Tropicana*, w tętniącej biznesem dzielnicy Tel Awiwu, jest jednym z najbardziej uczęszczanych burdeli. Kobiety które tam pracują, prawie jak wszystkie prostytutki w dzisiejszym Izraelu, są Rosjankami. Ale ich boss nie jest Rosjaninem”.

Prezydent Bill Clinton otrzymuje list datowany 26 stycznia, od grupy nazywającej się „Projekt Nowego Amerykańskiego Wieku” [Project For A New American Century – PNAC], podpisany przez następujące osoby: Elliott Abrams, Richard L Armitage, William J Bennett, Jeffrey Bergner, John Bolton, Paula Dobriansky, Francis Fukuyama, Robert Kagan, Zalmay Khalilzad, William Kristol, Richard Perle, Peter W Rodman, Donald Rumsfeld, William Schneider Jr, Vin Weber, Paul Wolfowitz, R James Woolsey i Robert B Zoellick, w większości Żydzi. W liście czytamy stwierdzenie:

„Piszemy do Pana, bo jesteśmy przekonani, że obecna polityka Ameryki wobec Iraku nie odnosi sukcesów, i że wkrótce możemy stanąć w obliczu zagrożenia na Bliskim Wschodzie, poważniejszego niż jakie znamy od końca Wojny w Zatoce. W Pana nadchodzącym wystąpieniu Oświadczanie o Stanie Państwa, będzie Pan miał okazję do wytyczenia wyraźnego i zdecydowanego kursu zmierzania się z tym zagrożeniem.

Apelujemy by skorzystał Pan z tej okazji i ogłosił nową strategię, która zabezpieczy interesy amerykańskie, naszych przyjaciół i sojuszników na świecie. Celem tej strategii, przede wszystkim, powinno być usunięcie od władzy reżimu Saddama Hussajna. Już jesteśmy zdecydowani udzielić Panu wsparcia w tym trudnym choć koniecznym przedsięwzięciu. . .

Biorąc pod uwagę ogrom zagrożenia, obecna polityka, której sukces zależy od stanowczości naszych partnerów koalicyjnych i od współpracy Saddama Hussajna, jest niebezpiecznie nieadekwatna. Jediną do przyjęcia strategią jest taka która eliminuje możliwość, że Irak będzie w stanie wykorzystać albo zagrozić użyciem broni masowego niszczenia. W najbliższym czasie oznacza to odsunięcie od władzy Saddama Hussajna i jego reżimu. I to teraz ma stać się celem amerykańskiej polityki zagranicznej”.

Michael Specter

Bill Clinton

We wrześniu, być może mając z tyłu głowy powyższy list, Bill Clinton, przebywa z wizytą w Irlandii, i wygłasza następujące uderzające potwierdzenie o tym kto naprawdę decyduje o losach świata:

„Wicie, że do czasu pojawienia się lidera kraju, ktoś inny podejmuje wszystkie decyzje. Może się okazać, że mogą to być wirtualni prezydenci, wirtualni premierzy, wirtualnie wszyscy”.

Rzeczywiście dość złowieszczo 31 października, zgodnie z instrukcjami grupy PNAC, prezydent Clinton podpisuje prawo HR 4655, „Akt wyzwolenia Iraku” [Iraq Liberation Act], które poparło doprowadzenie do zmiany reżimu w Iraku.

Ale historia nie mówi o tym, że grupa PNAC faktycznie nie jest szczególnie kreatywna.

Już w lutym 1990 *sayanin* z Mossadu w Nowym Jorku przedstawił fałszywą historię ABC TV, że Saddam Hussajn miał w Iraku fabrykę produkującą uran, żeby zwrócić uwagę na tzw. „broń masowego zniszczenia” Hussajna. Rok przed pierwszą wojną Ameryki z Irakiem.

19 lutego w Bernie, Szwajcaria, zostaje aresztowana 5-osobowa grupa agentów Mossadu, złapana na próbie zakupu prywatnego domu.

MFW eliminuje subsydia żywności i paliwa dla biednych w Indonezji. Jednocześnie MFW wydaje dziesiątki miliardów dolarów na ratowanie indonezyjskich finansistów, a raczej międzynarodowe banki, od których brali pożyczki.

Z Banku Światowego wycieka dokument zatytułowany „Ogólny plan dla Brazylii” [Master Plan for Brazil]. Przedstawia 5 wymogów dla zapewnienia elastycznej siły roboczej w sektorze publicznym. Oto one:

1. Redukcja wynagrodzeń / zasiłków
2. Redukcja emerytur
3. Wydłużenie godzin pracy
4. Redukcja stabilności pracy
5. Redukcja zatrudnienia.

We Frankfurcie powstaje Europejski Bank Centralny, w mieście pochodzenia Rotszyldów.

1999

W Brazylii, sprywatyzowana firma elektryczna z Rio zwana Rio Light, odpowiada za wielokrotne przerwy w dostawie prądu w różnych dzielnicach. Firma obwinia za nie pogodę na Pacyfiku, ale Rio leży nad Atlantykiem. Awarie nie miały nic wspólnego z tym, że prywatyzacja Rio Light zredukowała o 40% liczbę pracowników, prawda? Dla Rio Light to żaden problem, że na skutek tej redukcji obniża się poziom usług, bo cena ich akcji wzrasta o 33%.

Krajowa Agencja Bezpieczeństwa (NSA) z siedzibą w północnym Maryland, wydaje dokument zwany „Tajny raport dotyczący informacji wrażliwych” [Top Secret sensitive compartmentalized information report - TS/SCI], ostrzegający o tym, że zapisy rozmów telefonicznych w Ameryce dostają się w obce ręce – w szczególności do Izraela.

Co ciekawe, izraelska firma AMDOCS ma praktycznie monopol na rejestr billingowy wszystkich firm telefonicznych w Ameryce, bo wszystkie wiodące firmy takie jak AT&T zatrudniają do tego firmy zewnętrzne.

George W Bush

2000

Hugo Chavez

Raymond W Kelly

Boris Berezovsky

George W Bush zostaje wybrany na prezydenta Stanów Zjednoczonych. Bush i jego rodzina uważają iż pochodzą z rodu Plantagenetów, który z kolei pochodzi z królewskiego rodu Judy.

W rzeczywistości jest krypto-Żydem. Ale Bush przedstawia się jako chrześcijanin po to by wyglądało tak, że to biały chrześcijanin wywoływał nielegalne wojny w Afganistanie i Iraku, a nie Żydzi za kulisami.

Prezydent Wenezueli, Hugo Chavez, zanim wyjechał z oficjalną wizytą państwową do Iraku, oświadcza:

„Wyobraźcie sobie co powiedzą faryzeusze, kiedy zobaczą mnie z Saddamem Hussajnem!”

Faryzeuszami byli żydowscy liderzy odpowiedzialni za ukrzyżowanie Jezusa Chrystusa, a których nadal wielbią współcześni Żydzi.

W kwietniu Jacob “Cookie” Orgad, który sam zadeklarował się jako były agent Mossadu, zostaje aresztowany za kierowanie największą operacją przemytniczą ekstazy w Ameryce. Ta operacja dostarczyła na rynek setki milionów dolarów w nielegalnych narkotykach, produkowanych w Holandii, do miast w całych Stanach Zjednoczonych. Jedną z unikalnych cech tej operacji było to, że kurierami narkotyków byli ortodoksyjni chasydscy Żydzi, uważając iż ich tradycyjne czarne kapelusze, czarne płaszcze i zwisające wokół uszu loki, dają im wygląd nie wywołujący żadnych podejrzeń. Faktycznie, komisarz Służby Celnej USA, Raymond W Kelly, oświadcza:

„Narkotyk przychodzi do nas z różnych baz przemytniczych, głównie z Europy, Republiki Dominikany i Kanady. . . Handel dominują izraelskie zorganizowane grupy przestępcze. . .”

Rosyjski oligarcha żydowski, Boris Berezovsky, ucieka do Londynu by uniknąć aresztu w Rosji, i przenosi interesy biznesowe na swojego *protégé*, innego rosyjskiego Żyda, Romana Abramovicha, który nabywa Chelsea Football Club.

1 października *The Rome Observer* publikuje historię o tym jak włoska policja rozbiła gang pedofilski, który porwał nie-żydowskie dzieci w wieku 2-5 lat z sierocińców, potem były gwałcone i mordowane. Gang ten nagrywał te gwałty i mordy dla zysków globalnego przemysłu „snuff filmów”, i już sprzedał kopie ponad 1.700 klientom, którzy płacili aż \$20.000 za obejrzenie filmu z brutalnie gwałconymi i mordowanymi tymi 2- do 5-latkami.

Ale to nie stanowi problemu. Problemem jest to, że ta szajka pedofilska składała się z 11 żydowskich gangsterów, a włoskie media były na tyle odważne, że poinformowały o tym

ponad 11 mln swoich telewidzów, a nawet poszły tak daleko, że wyemitowały film z aresztowania tych żydowskich gangsterów! Oczywiście, zamiast zachować milczenie, albo przeprosić za zbrodnie swoich braci, żydowska wspólnota we Włoszech wściekła się mówiąc, że to „szkalowanie”, i zażądała by zasiadająca w zarządzie tej stacji TV żydowska elita zwolniła odpowiedzialnych za to 5 redaktorów, którzy pozwolili na emisję tego programu. To oczywiście zrobiono, i nawiasem mówiąc, żadna z amerykańskich stacji TV nie poinformowała o tym żydowskim gangu pedofilskim.

Roman Abramovich

Trzeba się tylko zastanowić nad tym, czy żydowska najświętsza księga, Talmud, ma jakiś wpływ na tych żydowskich pedofilów. Talmud wyraźnie twierdzi, że seks między dorosłym mężczyzną i dziewczynką poniżej lat 3, jest „dozwolony”, a także, że najlepsi spośród nie-Żydów „zasłużą na śmierć”. Wydaje się, że czyny tych żydowskich pedofilów spełniały oba te nakazy.

MFW żąda by Argentyna obcięła swój deficyt budżetu państwa z obecnego \$5,3 mld do \$4,1 mld w nadchodzącym roku 2001. Wtedy bezrobocie wynosi 20%. Następnie zmieniają decyzję i żądają zniesienia deficytu. MFW przedstawia Argentynie pewne pomysły jak można to osiągnąć: obciąć rządowy program wynagrodzeń pracowników awaryjnych z \$200 do \$160 miesięcznie.

Żądają też obniżki wynagrodzeń dla urzędników o 12% – 15% i cięcia emerytur dla osób w podeszłym wieku o 13%. W grudniu 2001 Argentyńczycy klasy średniej, mając dosyć poszukiwań na ulicach odpadków do jedzenia, zaczynają się buntować i podpalają Buenos Aires. W styczniu Argentyna zdewaluowała peso wymazując wartość rachunków oszczędnościowych wielu zwykłych ludzi.

Przerażony tym, że nie może już gwałcić tego kraju, James Wolfensohn, żydowski prezes Banku Światowego, stwierdza z przykrością:

„Prawie wszystkie media użyteczności publicznej zostały sprywatyzowane”.

Jak mogli kontrolować bunty społeczne wywołane przez żydowskie banki? Przykładem tego jest argentyński kierowca autobusu, 37-letni ojciec pięciorga dzieci, który stracił pracę w firmie, która nie płaciła mu od 9 miesięcy. Podczas demonstracji wobec tej i innych niesprawiedliwości popełnionych na nim i na społeczeństwie, policja wojskowa zabiła go strzałem w głowę.

W Tanzanii, gdzie około 1,3 mln ludzi umiera na AIDS, Bank Światowy i MFW postanowiły, że teraz konieczne jest by Tanzania żądała opłat za wcześniej darmowe badania w szpitalu.

Nakazały także pobieranie czesnego za wcześniej darmowe szkoły, a później okazały zdziwienie kiedy zapisy do szkoły zmniejszyły się z 80% do 66%.

W okresie kiedy MFW i Bank Światowy zarządzały gospodarką Tanzanii, czyli od 1985, jej PKB spadł z \$309 do \$210 na głowę, zmniejszyła się umiejętność pisania i czytania, a bieda objęła 51% populacji. Kiedy Tanzanię przejęły MFW i Bank Światowy, Tanzania była krajem socjalistycznym. W czerwcu 2000 Bank Światowy ogłosił z arogancją:

„Jedną spuścizną po socjalizmie jest to, że większość ludzi nadal uważa, że państwo ma odgrywać fundamentalną rolę w promowaniu rozwoju i zapewnianiu opieki społecznej”.

James Wolfensohn

W Boliwii wybuchają zamieszki kiedy Bank Światowy drastycznie podniósł cenę wody. Mówi iż jest to konieczne dla wykonania desperacko potrzebnych napraw i dla rozwoju. Jest to absolutny nonsens, ale na pewno nie oryginalny nonsens. Brytyjski dostawca wody, Wessex Water, sprywatyzowana firma faktycznie należąca do Enron, mówiła to samo kiedy ją sprywatyzowano (Anglia była pierwszym krajem oferującym społeczeństwu prywatną dostawę wody), i podobnie jak w Boliwii jej jakość obniżyła się, a ceny wzrosły. Co więcej, prawie żadnej sprywatyzowanej firmie wodociągowej w Brytanii nie udało się spełnić rządowych norm odnośnie wycieków, czyli wzrost opłat wyraźnie nie idzie na konserwację.

2001

20 stycznia, na kilka godzin przed opuszczeniem swojego urzędu, prezydent Clinton podpisuje wyjątkowo kontrowersyjne ulaskawienie dla Marca Richa (krypto-Żyd z Belgii, prawdziwe nazwisko Marc Reich). Prokurator USA i późniejszy burmistrz Nowego Jorku, Rudolph Giuliani, oskarżył Richa o oszustwa podatkowe i nielegalny handel z Iranem. Przed pojawieniem się w sądzie uciekł do Szwajcarii i przez wiele lat był na liście FBI „najbardziej poszukiwanych osób”.

Co ciekawe, krajowy dyrektor ADL, Abraham Foxman, potwierdza, że jego organizacja otrzymała \$250.000 w dotacjach od Marca Richa w okresie 16 lat, łącznie z dotacją \$100.000 tuż po tym kiedy Foxman zgodził się pomóc mu w prezydenckim ulaskawieniu. Foxman potwierdza również, że to on wpadł na pomysł wykorzystania byłej żony Richa, Denise, głównej sponsorki finansowej dla partii demokratycznej, jako narzędzia wpływu na Clintona.

10 września *Washington Times* publikuje artykuł Rowana Scarborough zatytułowany „Amerykańskie wojska narzucą pokój [US Troops Would Enforce Peace Under Army Study]. Artykuł skupia się na liczącym 68 stron dokumencie opracowanym przez Army School of Advanced Military Studies (SAMS), badającym różne sprawy łącznie z różnymi agencjami

wojskowymi i ich *modus operandi*. O Mossadzie, izraelskich służbach wywiadowczych, oficerowie SAMS mówią:

„Wieloznaczny. Bezwzględny i cwany. Może celować w amerykańskie wojsko i zrobić to tak, by było to dzieło Palestyńczyków / Arabów”.

11 września atak na World Trade Centre i Pentagon jest zorganizowany przez Izrael z udziałem Brytanii i Ameryki, na rozkaz Rotszyldów, za który z kolei obwiniani są tzw. muzułmańscy terroryści. Jest to Etap I wkroczenia zachodniego świata na kurs wojny ze światem arabskim, w imieniu Żydów. Kolejna podręcznikowa operacja fałszywej flagi Mossadu, pamiętajmy jego motto: „Będziesz powadził wojny przez oszustwo”.

Marc Rich

Te ataki wykorzystają także dla zdobycia kontroli nad kilku krajami na świecie, które nie zezwalają na banki centralne Rotszylda, tak że miesiąc po tych atakach, siły Stanów Zjednoczonych atakują Afganistan, jeden z tylko 7 krajów na świecie nie mających kontrolowanego przez Rotszylda banku centralnego. Wszystkie te kraje przeważnie zamieszkują muzułmanie, którzy, odwrotnie do białych chrześcijan (zob. Nehemiasz 5:7), są posłuszni pismom i odmawiają uczestnictwa w udzielaniu pożyczek i pożyczaniu pieniędzy, „lichwie”, coś co od stuleci rozwścieczało Żydów.

Żydzi są także bardzo nieszczęśliwi z powodu muzułmanów na całym świecie. Jest tak dlatego, że plan zniszczenia wiary muzułmańskiej, który tak dobrze realizował się dla Żydów w odniesieniu do wiary chrześcijańskiej, w większości nie odniósł sukcesu.

Żydzi ciężko pracowali nad tym by zmusić muzułmanów do migracji do wielu krajów zachodnich, planując, że będą mogli zapomnieć swoje wierzenia religijne i staną się tylko konsumentami należących do Żydów produktów, usług i rządów, jak większość białego świata chrześcijańskiego.

Niestety, większość muzułmanów zachowała swoją wiarę, utworzyła własne wspólnoty pośród tych zachodnich narodów, nie wpadli w żydowską pułapkę jak chrześcijanie. Żydzi postanawiają, że muzułmanie muszą zostać zniszczeni, i decydują, że to chrześcijanie wykonają tę robotę za nich.

Co ciekawe, dzień po atakach, *Jerusalem Post* cytuje wypowiedź byłego premiera Izraela Benjamina Netanjahu:

„Odnosnie tego co wydarzyło się 11 września, cóż, to jest bardzo dobre. . . wygeneruje natychmiastową sympatię wobec Izraela”.

Ciekawe jest także to, że na lotnisku Logan w Bostonie, gdzie rozpoczęły się loty UAL 175 i AA 11, które uderzyły w bliźniacze wieże, i na lotnisku Newark gdzie rozpoczął się lot UAL 93, a który zakończył się katastrofą w Pensylwanii, bezpieczeństwem zajmowała się prywatna firma zwana Huntleigh USA. Ta firma z kolei w całości należy do izraelskiej firmy zwanej International Consultants on Targeted Security (ICTS) International NV, firmy lotniczej i bezpieczeństwa transportowego z siedzibą w Holandii, kierowanej przez byłych izraelskich komendantów wojskowych i weteranów rządowego wywiadu i agencji bezpieczeństwa.

Szefami ICTS są Menachem Atzmon (skazany w Izraelu w 1996 kiedy był skarbnikiem kampanii na burmistrza Ehuda Olmerta, za oszustwa finansowe w kampanii, odwrotnie do współoskarżonego Olmerta, który został uniewinniony i stanie się premierem Izraela w 2006), i Ezra Harel, który umrze na atak serca 2 lata później w wieku 53 lat na pokładzie swojego jachtu u wybrzeży Palestyny. Ci dwaj obywatele izraelscy przejęli kierownictwo bezpieczeństwa na lotniskach w Bostonie i Newark, kiedy w 1999 ICTS zakupiła Huntleigh USA.

Jack Abramoff

Mniej niż tydzień przed atakiem 11, 5 września, tzw. główny porywacz Mohamed Atta i kilku innych porywaczy złożyli nadal niewyjaśnioną wizytę na pokładzie jachtu z kasynem jednego z pro-izraelskich lobbystów, aszkenazyjskiego Żyda Jacka Abramoffa. Nie zbadano co tam robili. Co ciekawe, spośród 19 tzw. porywaczy obwinianych za dokonanie ataku 11 września, siedmiu nadal żyje, niektórzy pracują w ambasadach USA w krajach arabskich, i pytają dlaczego nazywa się ich porywaczami. Czy Stany Zjednoczone, albo żydowskie media to kwestionują? Nie.

11 września, pięciu Izraelczyków w arabskich ubraniach zostaje aresztowanych za tańce i owacje podczas kręcenia video zapadających się wież. Rzekomo zatrudnieni przez Urban Moving Systems [przeprowadzki], Izraelczycy złapani są z wielu paszportami, a w ciężarówce po zbadaniu wykryto obecność materiałów wybuchowych. W wyniku tego aresztu, burmistrz Jerozolimy (i przyszły premier Izraela) Ehud Olmert, osobiście dzwoni do burmistrza Nowego Jorku, Rudiego Giuliani, z instrukcjami by interweniował w tej sprawie.

Olmert zapewnia, że ci mężczyźni nie mieli nic wspólnego z atakiem terrorystycznym, a tylko się zabawiali, co, jak rozumiem, muszą robić Żydzi kiedy widzą walące się dwa wielkie budynki wypełnione nie-Żydami, kiedy stwierdza:

„To dlatego ta piątka śmiała się z zawalających się budynków WTC, oni byli po prostu niedojrzali i nieodpowiedzialni”.

Później okazuje się iż dwaj spośród tych pięciu Izraelczyków są z Mossadu, co zaprzecza twierdzeniom Olmerta. Z zeznań świadków wynika, że byli widziani w Liberty Park w chwili pierwszego uderzenia, sugerując iż wcześniej wiedzieli o tym co ma się wydarzyć.

Ale Izraelczycy zostają przesłuchani, i w końcu odesłani z powrotem do Izraela, a ponadto oficerom aresztującym z departamentu New Jersey nakazuje się nie dyskutować o ich areszcie, więc przypuszczalnie gdybyś w ogóle chciał coś zrobić w Nowym Jorku, najlepiej będzie jeśli najpierw omówisz to z burmistrzem Jerozolimy.

Ciekawe jest to, że tych pięciu Izraelczyków, którzy tańczyli i i dopingowali zawałaniu się wież, później pojawiają się w radio i TV w Izraelu, gdzie oświadczają, że byli w Nowym Jorku 11 września żeby „dokumentować wydarzenie”, bo Ameryki nigdy wcześniej nie dotknął taki atak na jej terenie. Skąd wiedzieli iż atak ma się odbyć?

Właściciel firmy przewozowej wykorzystany jako słupek przez tych agentów Mossadu porzuca swój interes i ucieka do Izraela. Wtedy rząd amerykański utajnia wszystkie materiały o izraelskich agentach i ich powiązaniach z 11 września.

Wiele z tego zostaje upublicznione przez Carla Camerona w 4-częściowym programie *Fox News*. Presja ze strony grup żydowskich, głównie AIPAC, zmusza *Fox News* do usunięcia tej historii z ich witryny.

Dwie godziny przed atakami 11 września, Odigo, izraelska firma której biura mieszczą się kilka przecznic od WTC, otrzymuje wcześniej ostrzeżenie o ataku przez internet. Kierownik biura w Nowym Jorku przekazuje FBI adres IP nadawcy tego ostrzeżenia, ale FBI nic nie robi w tej sprawie.

FBI bada 5 izraelskich firm zajmujących się przewodnikami jako możliwymi słupami dla izraelskiego wywiadu.

Około 200 Izraelczyków mających związki z tymi firmami, bardzo aktywnymi w WTC w miesiącach przed atakiem, zostają w końcu aresztowani, kiedy ślady po bombie są wykryte w używanych przez nich ciężarówkach. Ale z uwagi na bezpośrednie rozkazy od Michaela Chertoffa, zostają deportowani do Izraela z powodu „nieprawidłowości wizowych”. Chertoff, posiadający obywatelstwo USA / Izraela, którego ojciec jest rabinem, a matka była jedną z pierwszych funkcjonariuszy Mossadu, woli nakazać aresztowanie około 900 muzułmanów nie mających żadnych związków ani z WTC, ani ze śladami po bombach.

12 września *Jerusalem Post*, uprzedzony o możliwym zdemaskowaniu Izraela jako sprawcy ataków 11 września, publikuje historię w której twierdzi, że na pokładzie porwanych samolotów zginęli dwaj Izraelczycy, i że 4.000 zginęły w WTC. Tydzień później bejrucka stacja TV informuje, że 4.000 izraelskich pracowników w WTC było nieobecnych w dniu ataku, co wydaje się wyjaśniać artykuł w *Jerusalem Post*.

I w końcu 22 września *New York Times* pisze co następuje:

„Tam było, faktycznie, tylko trzech Izraelczyków potwierdzonych jako zmarłych: dwaj w samolotach i trzeci był w wieżach w interesie, i który został zidentyfikowany i pochowany”.

Między 26 sierpnia i 11 września, grupa spekulantów zidentyfikowana przez American

Securities and Exchange Commission jako obywatele izraelscy, sprzedawali „krótko” listę 38 aktywów, które, można było zasadnie oczekiwać, że stracą na wartości w wyniku spodziewanych ataków. Ci spekulanci działali z Toronto, Kanada, i Frankfurtu, Niemcy, giełdy i ich zyski specyficznie oszacowano na „miliony dolarów”. FBI nigdy tego nie badała, bo wiedzieli że to śledztwo nie doprowadzi do oficjalnej linii o Bin Ladenie, a zamiast tego do prawdziwych sprawców – Izraela.

Również wcześniej w tym roku, Lewis Eisenberg, odpowiedzialny za prywatyzację WTC, znajduje idealnego właściciela, byłego właściciela strip-klubu, Larry Silversteina. Obaj sprawowali przywódcze stanowiska w United Jewish Appeal (UJA), miliardowej żydowskiej organizacji „charytatywnej”. Również 3 miesiące przed atakiem, Silverstein podwaja ubezpieczenie na WTC. Co ciekawe, jest bardzo bliskim przyjacielem izraelskiego premiera, Benjamina Netanyahu, twierdzi, że od lat rozmawiali przez telefon co niedziela, na początku żydowskiego tygodnia.

Carl Cameron

Po ataku na WTC, anonimowe listy zawierające *anthrax* są wysyłane do różnych polityków i ważnych ludzi mediów. W wyniku kontaktu z *anthrax* w tych listach ginie 5 osób. Podobnie jak atak 11 września, natychmiast obwinia się al.-kaideę, do czasu kiedy okazuje się, że ten *anthrax* jest specyficznego typu „uzbrojonym” anthraxem wyprodukowanym w amerykańskim laboratorium wojskowym.

Następnie FBI odkrywa, że głównym podejrzanym nadawcą tych listów jest aszkenazyjski Żyd, dr Philip Zack, który kilka razy dostawał reprimendę od swoich pracodawców z powodu obraźliwych komentarzy o Arabach. Dr Philip Zack został złapany na video kiedy wchodził na teren magazynu jako pracownik Fort Detrick, gdzie przechowywano *anthrax*. Od tego momentu zarówno FBI jak i media głównego nurtu przestały publicznie komentować tę sprawę.

Prezes Żydowskiej Ligi Obrony (JDL) od 1985, aszkenazyjski Żyd Irv Rubin, zostaje uwięziony za rzekomy spisek, którego celem jest zamach bombowy na biura arabsko-amerykańskiego kongresmana. Umiera wkrótce po tym, rzekomo podrzynając sobie gardło w próbie samobójczej, zanim zostaje doprowadzony do sądu.

Tydzień przed atakiem na WTC, Zim Shipping Co. wyprowadza się z biur w WTC, łamiąc umowę dzierżawy kosztem \$50.000. Nie podała żadnego powodu, ale Zim Shipping Co. w 50% należy do państwa Izrael.

Skoro wina za atak 11 września spada na Osamę Bin Ladena, Stany Zjednoczone dokonują inwazji na Afganistan i obalają tam talibański rząd. To nastąpiło z powodu jaki właśnie podałem. Prawdziwy powód jest taki, że talibański lider, mułła Omar, w lipcu 2000 zakazał produkcji opium, i tegoroczne zbiory zostały zniszczone.

Pamiętacie co wydarzyło się w 1839, kiedy chiński cesarz Manchu nakazał zniszczenie opium, by powstrzymać endemiczne uzależnienie Chińczyków?

Rodzina Rotszyldów nakazała brytyjskiej armii udać się tam i walczyć z Chińczykami żeby chronić swoje narkotykowe interesy. Cóż, jest to dokładnie to samo co przydarzyło się w tym roku amerykańskiej armii. Afganistan jest źródłem 75% światowej heroiny, i z powodu zniszczenia zysków na rok 2001 przez mułłę Omara, nie było czasu do stracenia by zagwarantować, że nie będzie przeszkadzał w osiągnięciu tych zysków „synagodze szatana” w 2002, i dlatego inwazja rozpoczyna się w październiku 2001, i zaraz potem media już donoszą o rekordowych zbiorach opium w marcu 2002.

3 października izraelski premier Ariel Sharon oświadcza co następuje aszkenazyjskiemu Żydowi Shimonowi Peres, jak informuje radio *Kol Yisrael*:

“Zawsze kiedy coś robimy, mówisz, że Ameryka zrobi to i zrobi tamto. . . Chcę ci bardzo jasno powiedzieć, nie martw się amerykańską presją na Izrael. My, naród żydowski, kontrolujemy Amerykę, i Amerykanie o tym wiedzą”.

Irv Rubin

Podczas kolacji Amerykańskich Przyjaciół Lubavitch w październiku, Ari Fleischer, sekretarz prasowy prezydenta Busha, otrzymuje od tej grupy nagrodę Młodego Przywództwa [Young Leadership], i uhonorowany zostaje sen. Joe Lieberman. Obaj – Ari Fleischer i sen. Lieberman pochwalają wysiłki Chabad Lubavitch w organizowaniu armii młodych pracowników na stanowiskach rządowych i politycznych. W kolacji uczestniczą setki politycznych arystokratów z Waszyngtonu, personel Kapitolu i waszyngtońscy finansisci. Przypadkowo, po epizodzie Ari Fleischera na stanowisku sekretarza prasowego prezydenta Busha, zostaje wyświecony na rabina Lubavitch.

Były dyrektor do spraw krajowych Amerykańskiego Komitetu Żydowskiego (AJC), dr Stephen Steinlight, w październikowym artykule dla Centrum Badań Imigracji [Center For Immigration Studies] zatytułowanym „Udział Żydów w zmieniającej się demografii Ameryki – przemyślenie błędnej polityki imigracyjnej” [The Jewish Stake in America’s Changing Demography - Reconsidering a Misguided Immigration Policy], pod nagłówkiem „Stawianie czoła stopniowemu zanikowi żydowskiej siły politycznej” [Facing Up to the Gradual Demise of Jewish Political Power], wyjaśnia w jaki sposób Żydzi kontrolują Amerykę:

„Nie że jest to tak iż nasza nieproporcjonalna władza polityczna (największa grupa etniczna / kulturowa w Ameryce) natychmiast się rozpadnie, czy nawet szybko. Będziemy mogli mieć ją może jeszcze przez dekadę lub dwie. Chyba że, i do uzyskania zwycięstwa w kampanii o reformę finansową, wyjątkowo nieprawdopodobny scenariusz, wielkie bogactwo materialne wspólnoty żydowskiej będzie trwało by przynosić jej istotne korzyści.

Nadal będziemy umizgiwać się do i dostawać poparcie od kluczowych postaci w Kongresie. Tę siłę wywiera się w systemie politycznym od szczybla lokalnego do krajowego poprzez wsparcie finansowe partii politycznych, a zwłaszcza zapewnianie poza-państwowych funduszy dla kandydatów sympatyzujących z Izraelem, wysoki mur rozdziału państwo / kościół, i liberalizm społeczny połączony z selektywnym konserwatyzmem w kwestiach sprawiedliwości w sprawach karnych i opieki społecznej. . .”

Następnie przechodzi do władzy mediów, które, jak potwierdza, są żydowską machiną propagandową:

„Prawdą jest także to, że żydowski wpływ ekonomiczny i władza nieproporcjonalnie skupiają się w Hollywood, i w przemyśle informacyjnym, teoretycznie dar w kategoriach formowania korzystnego wizerunku Żydów i uwrażliwiania Amerykanów”.

Powołuje się na absolutną konieczność powtarzania propagandy o rzekomym holokauście Żydów w II wojnie światowej, kiedy mówi o podwójnych amerykańsko-izraelskich obywatelach, twierdząc:

„Ameryka przeważnie tolerowała tę podwójną lojalność – mamy wolną rękę, podejrzewam, z uwagi na chrześcijańskie poczucie winy za holokaust. . .”

Ari Fleischer

Dalej oświadcza jak według niego żydowskie media pomogą muzułmańskim imigrantom:

„Przyznaję, że MTV, dobrze czy źle, okaże się bardziej wpływową wśród młodych muzułmańskich imigrantów. . . niż tradycyjne źródła religijne i władza polityczna”.

Adam Goldman zostaje mianowany na łącznika Białego Domu ze wspólnotą żydowską.

Rosyjski oligarcha żydowski, Vladimir Gusinsky, ucieka z Rosji gdzie jest oskarżany o pranie brudnych pieniędzy dla Izraela, ma podwójne obywatelstwo rosyjskie i żydowskie.

Okazuje się, że spenetrowano komunikację amerykańskich agentów antynarkotykowych. Podejrzenie pada na dwie firmy: AMDOCS i Comverse Infosys, należące do Izraelczyków.

AMDOCS generuje dane bilingowe dla większości amerykańskich firm telefonicznych, i może mieć szczegółowe dane kto rozmawia z kim, zaś w Izraelu Comverse Infosys ma płacone za 50% kosztów badań i rozwoju przez izraelskie Ministerstwo Przemysłu i Handlu.

Comverse Infosys produkuje sprzęt podsłuchowy wykorzystywany w podsłuchu wszystkich amerykańskich rozmów telefonicznych, ale powstają podejrzenia, że Comverse Infosys, który otrzymuje połowę swojego budżetu na badanie i rozwój od izraelskiego rządu, w system wykorzystywany przez izraelski wywiad wbudował tylne drzwi, i informacje zbierane przez wysiłki amerykańskie przechwytywania narkotyków docierają do przemytników.

Śledztwo FBI prowadzi do ujawnienia największego zagranicznego kręgu szpiegowskiego jakkolwiek odkryto w Ameryce, kierowanego przez Izrael. Połowa z podejrzanych szpiegów została aresztowana po atakach 11 września.

Prof. Joseph Stiglitz, były główny ekonomista Banku Światowego, i były przewodniczący doradców ekonomicznych prezydenta Clintona, upublicznia „Strategię 4 kroków” [Four Step Strategy] Banku Światowego, opracowanej w celu zniewolenia narodów przez bankierów.

Poniżej moje podsumowanie tej strategii:

1. Prywatyzacja. Krajowym liderom oferuje się 10% prowizji na ich tajne konta bankowe w Szwajcarii, w zamian za kilkumiliardowy upust w cenie sprzedaży narodowych aktywów. Prosta i jasna korupcja.

2. Liberalizacja rynku kapitałowego. Jest to uchylenie wszelkich przepisów ustawowych, które opodatkowują pieniądze wychodzące poza granice. Stiglitz nazywa to cyklem „gorącego pieniądza” [hot money]. Początkowo z zagranicy przychodzi gotówka w celu spekulacji w nieruchomościach i walucie, następnie, kiedy gospodarka kraju zaczyna wyglądać obiecująco, to zewnętrzne bogactwo wycofywane jest jeszcze raz, wywołując upadek gospodarczy.

Wtedy kraj potrzebuje pomocy MFW, i ten jej udziela, pod warunkiem, że odsetki podniesie z 30 do 80%. To miało miejsce w Indonezji i Brazylii, jak również w innych krajach azjatyckich i Ameryki Łacińskiej. Te wyższe odsetki w końcu wyniszczają kraj, demolują wartość nieruchomości, niszczą produkcję przemysłową i drenują zasoby krajowe.

3. Wycena rynkowa. Wtedy podnosi się ceny żywności, wody i gazu na potrzeby domowe, co nieuchronnie prowadzi do niepokoju społecznych w danym kraju, teraz bardziej znanych pod nazwą „bunt MFV”. Te bunt wywołują ucieczki kapitału i bankructwa rządowe. To jest korzystne dla zagranicznych korporacji, bo pozostałe jeszcze aktywa krajowe mogą być wykupione po możliwie najniższych cenach.

4. Wolny handel. Wtedy międzynarodowe korporacje wdzierają się do Azji, Ameryki łacińskiej i Afryki, podczas gdy jednocześnie Europa i Ameryka zabarykadują własne rynki przed rolnictwem trzeciego świata. Narzucają również wygórowane taryfy, które te kraje muszą płacić za markowe leki, powodując wzrastające liczby zgonów i przypadków zachorowań.

W tym systemie jest wielu przegranych, a tylko jeden wygrany – należący do Żydów i kierowany przez nich system bankowy. Faktycznie MFW i Bank Światowy sprzedaż energii elektrycznej, wody, systemów telefonicznego i gazowego. czynią warunkiem udzielenia pożyczek dla każdego rozwijającego się kraju. Szacuje się to na \$4 biliony aktywów publicznych.

We wrześniu prof. Joseph Stiglitz zostaje laureatem Pokojowej Nagrody Nobla w dziedzinie ekonomii.

2002

Wydrukowany „Trzeci nowy słownik” [Third New International Dictionary] Webstera daje nową definicję antysemityzmu, która nie była uaktualniona od 1956. Ta nowa definicja brzmi:

“Antysemityzm:

1. wrogość wobec Żydów jako mniejszościowej grupy religijnej lub rasowej, której często towarzyszy dyskryminacja społeczna, polityczna albo gospodarcza
2. sprzeciw wobec syjonizmu
3. sympatia wobec oponentów Izraela”.

Definicje (2) i (3) są dodane w wydaniu z 2002, tuż przed podjętą z rozkazu Izraela decyzją dokonania przez Amerykę inwazji na Irak.

Również w tym roku premier Izraela, zbrodniarz wojenny Ariel Sharon, wydaje rozkaz kolejnego żydowskiego ludobójstwa, rzezi w obozie uchodźców w Jeninie na Zachodnim Brzegu.

Ciekawe jest to, że w reakcji na to prezydent Bush żąda natychmiastowego wycofania izraelskich wojsk z palestyńskich miast, i napotyka na publiczną odmowę Ariela Sharona.

Odpowiedzią Busha jest wygłoszenie 18 kwietnia następującej opinii:

„Ariel Sharon to człowiek pokoju”.

DEA wydaje raport o tym, że izraelscy szpiedzy, udając studentów sztuki, próbowali spenetrować biura amerykańskiego rządu. Policja koło Whidbey Island Naval Air Station na południu stanu Waszyngton zatrzymuje podejrzaną ciężarówkę i aresztuje dwóch Izraelczyków, z których jeden przebywa nielegalnie w Ameryce. Ci mężczyźni jechali z dużą prędkością w wynajętej od Ryder ciężarówce, której, jak twierdzili, używali w „dostawach mebli”.

Następnego dnia w kabinie pasażerskiej jak i na kierownicy policja odkrywa ślady TNT i wojskowych RDX plastikowych materiałów wybuchowych. Wtedy FBI informuje, że testy wykazały iż materiały te były „fałszywie upożytywnione” przez dym papierosowy, co według ekspertów jest absurdalne.

Opierając się na zapewnionym przez kobietę alibi, sprawa zostaje zamknięta i Izraelczycy przekazani Służbom Imigracji i Naturalizacji (INS) przed deportacją ich do Izraela. Tydzień później znika kobieta która zapewniła im alibi.

29 października członkowie żydowskiego zespołu „Projektu Nowego Amerykańskiego Wieku” (PNAC), Robert Kagan i William Kristol, w artykule w *Weekly Standard* zatytułowanym „Nadciąga burza” [The Gathering Storm], oświadczają:

„. . . co pojawia się nad horyzontem. . . o szerokim zasięgu wojna w miejscach od Azji środkowej do Bliskiego Wschodu, i niefortunnie, z powrotem do Stanów Zjednoczonych. . . Afganistan stanie się tylko walką inauguracyjną. . . ta wojna nie zakończy się w Afganistanie. Rozszerzy się i obejmie liczne kraje konfliktami o różnej intensywności.

Może będzie konieczność wykorzystania amerykańskiej potęgi w wielu miejscach równocześnie. Będzie przypominała zderzenie cywilizacji, którego każdy miał nadzieję uniknąć”.

Thomas Stauffer, konsultant ekonomiczny w Waszyngtonie, szacuje, że od 1973, Izrael kosztował Stany Zjednoczone około \$1,6 bln, co podzielone na społeczeństwo w 2002 wynosi ponad \$5.700 na osobę.

W wydanej w tym roku autobiografii „Dzienniki” [Memoirs], Rotszyld, David Rockefeller, potwierdza swoją rolę w spisku rządu światowego pisząc:

„Przez ponad 100 lat, ideologiczni ekstremiści na każdym końcu politycznego spectrum, wyłapywali rozgłaszane incydenty by zaatakować rodzinę Rockefellerów za przesadny wpływ, jaki według nich mamy, na amerykańskie instytucje polityczne i gospodarcze. Niektórzy uważają nawet, że jesteśmy częścią tajnego spisku kabalistycznego przeciwko najlepszym interesom Stanów Zjednoczonych, charakteryzując moją rodzinę i mnie jako „internacjonalistów”, i spisku z innymi na całym świecie w celu zbudowania bardziej zintegrowanej struktury globalnej i gospodarczej – jeśli chcesz to tak nazwać, jednego świata. Jeśli takie jest to oskarżenie, to jestem winien i z tego dumny „,

12 kwietnia każdy główny dziennik w Ameryce publikuje historię, że prezydent Wenezueli Hugo Chavez podał się do dymisji, gdyż był „niepopularny i dyktatorski”. Faktycznie został porwany w zamachu i uwięziony w bazie wojskowej. Po zdobyciu sympatii strażników zamach nie udaje się i następnego dnia prezydent Chavez wraca na swój urząd. Co ciekawe, ma dowód – video, że kiedy przetrzymywano go w tej bazie, wchodzi do niej amerykański attaché wojskowy.

Prezydent Chavez, demonizowany przez żydowskie media, popełnia zbrodnię: daje mleko i mieszkania biednym, i niewykorzystaną przez dużych plantatorów od ponad 2 lat ziemię, tym którzy jej nie mają. Ale jego największą zbrodnią było uchwalenie prawa naftowego, które podwajało podatki z 16 do 30% na nowe odkrycia ropy, co wpłynęło na Exxon Mobil, firmę Rotszylda, razem z wielu innymi międzynarodowymi wydobywcami ropy.

Robert Kagan

William Kristol

Przejął również pełną kontrolę nad państwowym koncernem naftowym PDVSA, który wcześniej nominalnie należał do rządu, a faktycznie w niewoli tych firm międzynarodowych.

Nie tylko to, ale prezydent Chavez jest również prezesem „Organizacji Krajów Eksportujących Ropę” (OPEC), i stanowczo odrzuca „Strategię 4 kroków” Banku Światowego, i jego plan redukcji wynagrodzeń zwykłych ludzi z korzyścią dla bankierów. I faktycznie prezydent Chavez podniósł minimalne zarobki o 20%, co zwiększyło siłę nabywczą mniej zarabiających pracowników i wzmocniło gospodarkę. Jego minister, Miguel Bustamante Madriz, w pełni świadom niebezpieczeństwa stwarzanego przez Wenezuelę wobec bankierów kiedy ludzie kontrastują fakt nie zezwalania im na to, na przykład z Argentyną, która to zrobiła, oświadcza:

„Ameryka nie pozwala nam pozostać u władzy. Jesteśmy wyjątkiem dla nowego porządku globalizacji. Jeśli nam się to uda, będziemy przykładem dla wszystkich Ameryk [Amerykanów?],..

Filmowiec-weteran, James Longley, pokazuje swój film dokumentalny „Strefa Gazy” [Gaza Strip], dostaje uznanie od krytyków. Ten dokument pokazuje izraelskich żołnierzy strzelających w głowy palestyńskich dzieci bo rzucały kamieniami, i na miejscu zostawili

ładunki –pułapki w zabawkach by wysadzić w powietrze ciekawskie dzieci. Pokazuje także izraelskie helikoptery zrzucające pojemniki z wyniszczającym gazem nerwowym na gęsto zamieszkałe tereny Strefy Gazy.

2003

16 marca, 23-letnia Amerykanka, Rachel Corrie, która wyjechała do Strefy Gazy by bronić Palestyńczyków przed popełnianymi tam izraelskimi zbrodniami wojennymi, zostaje zabita próbując zapobiec demolce domu palestyńskiego aptekarza, jego żony i trójki małych dzieci. Kiedy staje przed domem by protestować przed buldożerem IDF, umyślnie zostaje przejechana przez kierowcę. Następnie kierowca cofa się po niej, tak na wszelki wypadek. Rachel umiera mówiąc do zszokowanych Palestyńczyków, którzy przyszli jej z pomocą:

„Chyba mam złamany kręgosłup”.

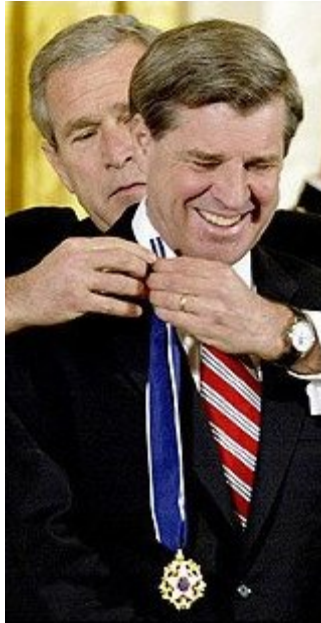

James Longley

Ameryka nie robi nic by skrytykować za to Izrael, akceptując ich wymówkę, że był to „wypadek”, mimo że jest kilku naocznych świadków, którzy kategorycznie mówią, że czyn ten był umyślny, i były nawet dowody zdjęciowe pokazując, że Rachel miała na sobie jaskrawy żakiet fluorescencyjny kiedy to się stało i tuż po, co było w świetle dnia. Ale żydowska wspólnota nowojorska ma o tym dużo do powiedzenia. Kiedy na początku 2006 w Nowym Jorku miała odbyć się premiera sztuki zatytułowanej „Nazywam się Rachel Corrie”, po wielkim sukcesie w Londynie, zostaje szybko odwołana po naciskach wspólnoty żydowskiej.

Rachel Corrie

Paul Bremer

Stany Zjednoczone za prezydentury krypto-Żyda George'a W Busha, dokonują inwazji na Irak 19 marca, w dniu który w tym roku w żydowskim kalendarzu jest świętym „dniem Purim”. „Dzień Purim” jest tym dniem, kiedy Żydzi celebrują swoje zwycięstwo nad wszystkimi Gojami (nie-Żydami) w starożytnym Babilonie, który teraz mieści się w granicach Iraku, bardzo ciekawe.

Ciekawe jest również to, że wcześniejsza inwazja na Irak kierowana przez USA, zakończyła się w „dzień Purim” 10 lat wcześniej, ludobójstwem 150.000 uciekających Irakijczyków, za George'a Herberta Walkera Busha, ojca obecnego prezydenta. Purim to także czas kiedy Żydzi zachęceni są do dokonywania krwawej zemsty na nie-Żydach.

Irak jest teraz jednym z 6 pozostałych krajów na świecie, które nie mają kontrolowanego przez Rotszyldów banku centralnego. Ale ta wojna jest głównie o kradzież zasobów irackiej wody dla Izraela, bo Izrael zawsze walczył o świeżą wodę. Faktycznie musiał ukraść Wzgórze Golan od Syrii, które dostarczały 1 / 3 jego świeżej wody 36 lat wcześniej, a nadal w Izraelu wydobycie wody przekroczyło wymianę o 2.5 mld metrów w ostatnich 25 latach. Oznacza to, że woda jest dużo cenniejsza dla nich niż zasoby ropy, które są drugą największą rezerwą ropy na planecie. Faktycznie, mniej niż 4 lata temu, w 1999, izraelska minister środowiska, Dalia Itzik, ogłosiła stan wyjątkowy w związku z zaopatrzeniem kraju w wodę.

W rzadkim pokazie uczciwości, w czerwcu, prezydent Bush mianuje Żyda, Paula Bremera, na amerykańskiego administratora Iraku. Od 1989 Paul Bremer był dyrektorem Kissinger and Associates, światowej firmy konsultingowej założonej przez Żyda, Henry Kissingera.

Malezyjski premier Mahathir Mohamed oświadcza w przemówieniu:

„Żydzi rządzą światem przez pełnomocników. Oni mają innych by za nich walczyli i umierali”.

Szef policji w Cloudcroft zatrzymuje ciężarówkę przejeżdżającą z dużą prędkością przez strefę szkolną. Kierowcami okazują się być Izraelczycy z nieaktualnymi paszportami. Podają się za przewoźników mebli, a w ciężarówce są stare meble i kilka skrzyń. Izraelczycy przekazani są służbom imigracyjnym. Zawartość skrzyń nigdy nie zostaje ujawniona opinii publicznej.

Izrael rozmieszcza grupy egzekucyjne w innych krajach, łącznie ze Stanami Zjednoczonymi. Amerykański rząd nie protestuje.

Rosyjski oligarcha żydowski, Mikhail Chordorkovsky zostaje uwięziony w Rosji pod zarzutami oszustwa, malwersacji i unikania podatków.

2004

Mahathir Mohamed

Larry Franklin

Douglas Feith

Richard Perle

George Tenet

John Ashcroft

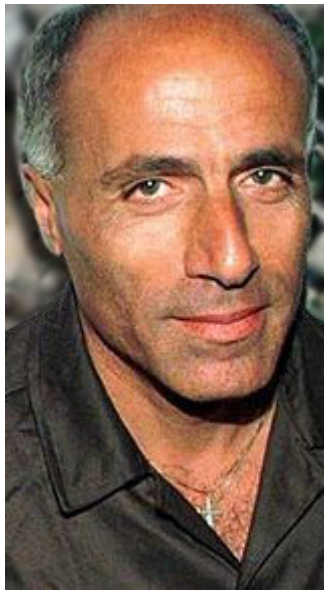
Ernest Frederick Hollings

Ralph Nader

Abraham H. Foxman

Mordechai Vanunu

Męka Chrystusa

Dwa lata po wszczęciu dochodzenia FBI w sprawie „Amerykańskiego Izraelskiego Komitetu Spraw Publicznych” [The American Israel Public Affairs Committee – AIPAC], (największego politycznego lobby w USA liczącego ponad 65.000 członków, których zadaniem jest sterowanie amerykańskim rządem w imieniu Izraela), który, jak podejrzewa FBI, jest szpiegowskim słupem dla Izraela. Aszkenazyjski Żyd Larry Franklin, średniego szczebla analityk w Pentagonie zatrudniony u Douglasa Feitha, jest obserwowany przez FBI kiedy przekazuje tajne informacje dwu funkcjonariuszom AIPAC podejrzewanym o to iż są izraelskimi szpiegami. W 2006 zostaje skazany na 12 lat więzienia.

Ciekawe jest to, że Douglas Feith został zwolniony z Rady Bezpieczeństwa Narodowego (NSC) w marcu 1982 i utracił certyfikat bezpieczeństwa, kiedy FBI podejrzewała go o przekazywanie tajnych materiałów urzędnikom izraelskiej ambasady.

AIPAC zatrudnia adwokata, Nathana Lewina, by zajął się ich obroną, tego samego adwokata, który bronił podejrzewanego izraelskiego szpiega Stephena Bryena w 1978.

Również Larry Franklin pracował w Biurze Specjalnych Planów w Pentagonie, kierowanym przez Richarda Perle, wtedy Richard Perle (złapany na przekazywaniu tajnych informacji Izraelowi w 1970), nalegał iż Irak był wypakowany bronią masowego niszczenia (WDR), i dlatego USA muszą dokonać inwazji i podbić go, tak szybko jak tylko możliwe.

Oczywiście nie było tam żadnej WDR, i Perle zrzucił winę na „zły wywiad”, na dyrektora CIA George’a Teneta (prawdziwe nazwisko Cohen, kolejny krypto-Żyd). Ale na jaw wychodzi to, że Biuro Specjalnych Planów Pentagonu współpracowało z podobną grupą w Izraelu, ulokowaną w biurze Ariela Sharona.

Mimo dwu podejrzewanych izraelskich szpiegów (co najmniej) w urzędzie z którego wychodzą kłamstwa inicjujące wojnę w Iraku, wkrótce staje się bardzo jasne, że naród amerykański jest ofiarą śmiertelnego oszustwa, które rozpoczęło wojnę wykorzystując krew i pieniądze amerykańskich obywateli dla celów izraelskiej opresji.

Przecieki ze śledztwa AIPAC przez żydowskie media 28 sierpnia tego roku dają wczesne ostrzeżenie wszystkim innym szpiegom pracującym z Franklinem. Jakby już nie mogło

wydarzyć się nic gorszego, zaskodzenie śledztwu FBI kończy się kiedy prokurator generalny USA, John Ashcroft, nakazuje FBI zaniechanie wszystkich aresztów w tej sprawie.

Jak w przypadku sprawy Stephena Bryena i polowaniu na „Mega”, ten najnowszy skandal szpiegowski wydaje się być rozwodniony przez funkcjonariuszy, którzy mają chronić własnych tajnych sojuszy, by zablokować ogromne oburzenie opinii publicznej.

Na początku marca, podwójny izraelsko-amerykański obywatel i żydowski rabin Dov Zakheim, rezygnuje ze stanowiska rewizora Pentagonu i głównego księgowego, kiedy audyt budżetu Pentagonu ujawnia, że nie może rozliczyć się ze zniknięcia \$2,6 mld, łącznie z inwentaryzacją: 56 samolotów, 32 czołgów i 36 wyrzutni rakiet Javelin [36 Javelin missile command launch-units].

John Kerry

Co ciekawe, amerykański rząd uważa, iż tego nie można sprawdzać dalej, bo rzekomo rejestry które należałoby sprawdzić zostały zniszczone podczas ataku na Pentagon 11 września 2001.

20 marca sen. Ernest Hollings, nie ubiegający się o kolejną kadencję, postanawia wypowiedzieć się na temat kontroli Ameryki przez Izrael, robi to w Senacie, najpierw oświadczając, że prezydent Bush poszedł na wojnę z Irakiem żeby „zabezpieczyć naszego przyjaciela, Izrael”, i „każdy o tym wie”, a następnie wygłasza następujące oświadczenie o kontroli Ameryki przez AIPAC:

„Nie możecie mieć polityki Izraela innej niż ta którą daje wam AIPAC. Obserwowałem to i od czasu do czasu odmawiałem także podpisywania pewnych listów, by dać biednemu prezydentowi szansę. Powiem wam tyle, że żaden prezydent nie obejmie urzędu, nie obchodzi mnie czy to republikanin czy demokracja. . . żeby nagle AIPAC nie powiedział mu dokładnie jaka jest polityka. . .”

W czerwcu niezależny kandydat na prezydenta Ralph Nader powtarza komentarze sen. Hollingsa kiedy oświadcza:

„To co ma miejsce na przestrzeni lat to przewidywalna rutyna obcych wizytacji głowy izraelskiego rządu. Izraelski marionetkarz podróżuje do Waszyngtonu. Izraelski marionetkarz spotyka marionetkę w Białym Domu, a następnie jedzie do Pennsylvania Avenue i spotyka marionetki w Kongresie. I wtedy zabiera miliardy z pieniędzy podatników”.

W pobliżu fabryki Nuclear Fuel Services [paliwo nuklearne] w Tennessee, policja zatrzymuje ciężarówkę po 4,5 km pościgu, podczas którego kierowca wyrzuca z kabiny butelkę zawierającą dziwny płyn. Okazuje się, że kierowcy są Izraelczykami posługującymi się fałszywymi ID. FBI odmawia prowadzenia śledztwa i Izraelczycy zostają zwolnieni.

Dwaj Izraelczycy próbują wejść do Kings Bay Naval Submarine Base [baza łodzi podwodnych], gdzie stacjonuje 8 łodzi podwodnych Trident. W ciężarówce zostają wykryte ślady materiałów wybuchowych.

Dyrektor ADL, Abraham H Foxman, wydaje książkę „Nigdy znowu? Groźba nowego antysemityzmu” [Never Again? The Threat Of The New Anti-Semitism], w której stwierdza, że „kłamstwo” Nowego Testamentu iż starożytni faryzeusze odpowiadali za śmierć Chrystusa, odpowiada za antysemityzm na przestrzeni tysięcy lat, a zatem Nowy Testament [biblia] jest „mową nienawiści”, i powinien być ocenzurowany, albo raczej, zakazany.

21 kwietnia z więzienia zostaje zwolniony demaskator izraelskiej broni nuklearnej, Mordechai Vanunu, po 18 latach, z których 11 spędził w odizolowanej celi o wymiarach 2 m x 3 m, kiedy to pozwalano mu na okazjonalne wizyty członków rodziny, adwokata i księdza. Mimo że z więzienia zwolniono go po odbyciu pełnego wyroku, nie wolno mu opuścić Izraela, ani rozmawiać z zagranicznymi mediami.

W północnej Nigerii, muzułmańscy liderzy uważają, że prowadzona przez UNICEF kampania szczepionkowa przeciwko polio jest częścią spisku USA depopulacji regionu poprzez szerzenie AIDS, albo środków sterylizujących, bo stany północne mówią, że ich własne badania laboratoryjne wykazują zanieczyszczenia w szczepionce. Żeby udowodnić iż szczepionka jest bezpieczna, amerykański rząd przysłała zespół naukowców, liderów religijnych i innych by byli świadkami testów szczepionki w zagranicznych laboratoriach, ale kiedy testy są zakończone, odmawiają pokazania ich wyników.

Mel Gibson pokazuje film „Męka Chrystusa” [The Passion of the Christ]. W celu zachowania autentyczności, dialogi filmu w całości są w językach aramejskim i łacińskim, i są napisy. Ale jednego napisu nie ma. Jest mówiony, ale z jakiegoś powodu napis jest usunięty. Jest to, oczywiście, z powodu nacisków żydowskich mediów. Scena z której usunięto napis, to ta kiedy Piłat próbuje powstrzymać Żydów przed wołaniem o ukrzyżowanie Jezusa Chrystusa. I to co odpowiedzieli Piłatowi Żydzi, że potężne lobby żydowskie tak rozpaczliwie chciało ocenzurować brzmi:

„Krew Jego na nas i na dzieci nasze”.

20 czerwca, jak mówi raport w *Jerusalem Post*, izraelski Knesset upoważnił państwo Izrael do kryminalizowania każdego na świecie, kto odważy się kwestionować liczbę 6.000.000 Żydów zmarłych w rzekomym holokauście, i prosić o jego ekstradycję do Izraela. Ponadto, Izrael może łapać, oskarżać i więzić osoby które szerzą taką opinię, gdyby postawiły stopę w Izraelu.

30 września, podczas pierwszej prezydenckiej debaty z Żydem Johnem Kerry, prezydent Bush tak oświadcza na temat Amerykanów ginących w wojnie w Iraku:

„Wolny Irak pomoże w bezpieczeństwie Izraela”.

16 października 2004 prezydent Bush podpisuje uaktualniony Globalny Akt o Antysemityzmie, opracowany po to by zmusić cały świat do nie krytykowania Żydów, niezależnie od tego co robią. Akt ten ustanawia specjalny zespół w Departamencie Stanu do monitorowania globalnego antysemityzmu, który ma składać Kongresowi roczne raporty. Akt ten definiuje osobę jako antysemitę jeśli dotyczy jej którekolwiek z poniższych przekonań:

1. Każde twierdzenie, że „wspólnota żydowska kontroluje rząd, media, międzynarodowy biznes i świat finansowy”

2. Wyrażanie „silnych uczuć anty-izraelskich”

3. Wyrażenie: „zjadliwa krytyka” liderów Izraela, byłych i obecnych. Departament Stanu daje przykład tego kiedy swastykę pokazuje się na rysunku potępiającym postępowanie byłego i obecnego syjonistycznego lidera
4. Wszelka krytyka żydowskiej religii albo jej liderów religijnych czy literatury, szczególnie Talmudu lub Kabały
5. Wszelka krytyka amerykańskiego rządu i Kongresu za zbytnią uległość wobec wspólnoty żydowsko-syjonistycznej, w tym organizacji żydowskich takich jak AIPAC
6. Wszelka krytyka wspólnoty żydowsko-syjonistycznej za promowanie globalizmu, albo jak niektórzy nazywają „Nowy Porządek Świata” [NWO]
7. Obwinianie żydowskich liderów i ich zwolenników za nawoływanie do ukrzyżowania Chrystusa
8. Powoływanie się na jakiegokolwiek fakty które mogłyby w jakiś sposób pomniejszyć liczbę „6.000.000” ofiar holokaustu
9. Twierdzenie: „Izrael jest państwem rasistowskim”
10. Twierdzenie o istnieniu jakiegokolwiek „syjonistycznego spisku”
11. Przedstawianie dowodów na to, że Żydzi i ich liderzy stworzyli komunizm i rewolucję bolszewicką w Rosji
12. Wypowiadanie „uwłaczających opinii o osobach pochodzenia żydowskiego”
13. Twierdzenie, że nieposłuszni duchowo Żydzi nie mają biblijnego prawa do ponownego zajmowania Palestyny
14. Stawianie jakichkolwiek zarzutów Mosadowi o udział w ataku 11 IX.

2005

20 stycznia prezydent Bush wygłasza następujące oświadczenie, stanowiące część jego drugiego oświadczenia inauguracyjnego:

„Kiedy nasi założyciele zadeklarowali „Nowy Porządek Wieków”. . . To nie jest prawdą. Założyciele nie zadeklarowali „Nowego Porządku Wieków”, a zrobił to Żyd, prezydent Roosevelt, kiedy w 1933 na banknocie dolarowym umieścił łacińskie tłumaczenie “*Novus Ordo Seclorum*”.

Prezydent Roosevelt

15 lutego Żyd Michael Chertoff zostaje zaprzysiężony na szefa Departamentu Bezpieczeństwa Narodowego USA. Jak napisałem wcześniej, ma podwójne obywatelstwo amerykańskie i izraelskie, jego ojciec był rabinem, a matka jedną z pierwszych agentów Mosadu.

27 lutego lider Nation of Islam, Louis Farrakhan, wydaje następujące oświadczenie odnośnie żydowskiej dominacji w handlu afrykańskimi niewolnikami do Ameryki:

„Słuchajcie, naród żydowski nie ma rąk niesplamionych naszą krwią. Oni byli właścicielami statków niewolniczych, oni nas kupowali i sprzedawali. Oni nas gwałcili i grabili”.

7 lipca ma miejsce zamach bombowy na trzy stacje londyńskiego metra i londyński autobus, w wyniku czego giną 52 osoby. Obwinia się za to zamachowców z tzw. al.-kaidy. Ale to nie jest jedyne podobieństwo z atakiem 11- IX -2001 w Ameryce.

Poniżej niektóre z innych ciekawych podobieństw:

1. W czasie i w miejscach występowania oddzielnych zamachów w londyńskim metrze, firma specjalizująca się w „zarządzaniu kryzysowym” znana jako Visor Consultants przeprowadza ćwiczenia terrorystyczne tego samego wydarzenia. To potwierdzają oddzielne wywiady w Radio 5 i najbardziej popularnej brytyjskiej stacji telewizyjnej ITV, z dyrektorem doradców, Peterem Powerem. W wywiadzie dla Radio 5 mówi:

„Dzisiaj o 9:30 rano przeprowadzaliśmy ćwiczenia dla firmy z udziałem ponad 1.000 osób w Londynie oparte na jednoczesnym wybuchu bomb dokładnie na stacjach kolejowych gdzie miały miejsce dzisiejszego ranka, i nawet w tej chwili czuję że włosy stają mi dęba na karku”.

Czytelnicy mogą pamiętać, że powodem tego iż nie zlikwidowano od razu samolotów 11 IX 2001, w dniu ataku na World Trade Center i Pentagon, było, jak mówi amerykański rząd, że w tym samym czasie odbywały się ćwiczenia tego samego wydarzenia, co wywołało konfuzję w służbach bezpieczeństwa, co nie udałoby się gdyby atak na Amerykę faktycznie miał miejsce, albo gdyby to były tylko ćwiczenia.

Dlaczego ludzie nie widzą nic podejrzanego kiedy ćwiczenia terrorystyczne odbywają się w tym samym czasie na 3 stacjach londyńskiego metra (trzeba tu zauważyć, że londyńskie metro składa się z 274 stacji, więc wybór 3 z nich to tylko nieco ponad 1% stacji jakie mogli wybrać), faktycznie staje się rzeczywistością, kiedy odbywa się prawdziwy atak na tych samych stacjach metra?

Niestety, ogólnie społeczeństwo nie używa swoich mózgów, a zamiast tego pozwala by za nich myślały należące do Żydów media. Dlaczego doświadczony dziennikarz nie zbada takiego jawnego „dowodu winy”, zwłaszcza jeśli człowiek który wyszedł z takimi roszczeniami, Peter Power, teraz odmawia dyskusji na ten temat. Odpowiedź jest oczywista: dziennikarz nie podejmie takiej decyzji, i można tylko przypuszczać, że dziennikarze zbiorowo zostali poinstruowani przez żydowskich właścicieli mediów by nie badali tej sprawy dalej.

Jeśli chodzi o przeprowadzenie ćwiczeń terrorystycznych w czasie ataków, najbardziej prawdopodobnym powodem było zapewnienie alibi głównym sprawcom ataku, którzy wiedzieli o tych ćwiczeniach. W ten sposób to by się udało, bo gdyby któryś z prawdziwych zamachowców został złapany robiąc coś podejrzanego, mógłby powiedzieć, że było to jedynie częścią ćwiczeń, i że będą mieć alibi na poparcie tego. To oczywiście oznaczałoby, że rzekomi sprawcy, czterej muzułmanie, nie brali udziału w ataku.

2. Władze twierdzą, że w każdym miejscu zamachu znaleziono dokumenty osobiste tzw. zamachowców. To kolejny dziwny zbieg okoliczności z atakiem na World Trade Center, kiedy władze stwierdziły, że mimo iż nie mogli znaleźć ciał, na miejscu znaleziono dziewiczy paszport należący do jednego z porywaczy.

3. Premier Izraela Benjamin Netanyahu jest w Londynie rankiem w dniu ataków, żeby uczestniczyć w konferencji ekonomicznej w hotelu tuż nad stacją metra, gdzie miał miejsce jeden z wybuchów, ale zostaje w pokoju hotelowym, po tym kiedy funkcjonariusze

izraelskiego wywiadu informują go o spodziewanych atakach. Jest to kolejne podobieństwo do ataków w Ameryce, kiedy 4.000 Żydów ostrzeżono by nie przychodzili do pracy tego dnia w World Trade Center. Jak to możliwe, że tylko Żydzi zostają wcześniej ostrzeżeni o rzekomym ataku terrorystycznym al.-kaidy?

Po inwazji na Afganistan i Irak, pozostało jedynie 5 krajów na świecie nie mających należącego do Rotszylda banku centralnego: Iran, Północna Korea, Sudan, Kuba i Libia. Ciekawe, że satelickie państwo Izraela, powszechnie znane jako rząd Stanów Zjednoczonych, nazywa te kraje „krajami łotrowskimi”.

Steven E. Jones

Profesor fizyki, Stephen E Jones z Brigham Young University, publikuje pracę, w której wykazuje, że budynki World Trade Center mogły zawalić się w sposób taki jak to się wydarzyło, jedynie poprzez materiały wybuchowe.

Jego naukowo uzasadnionych dowodów nie zauważają media głównego nurtu.

30 września duński dziennik *Jyllands-Posten* publikuje 12 tzw. rysunków, z których większość przedstawia muzułmańskiego proroka Mahometa, coś co jest zakazane w religii muzułmańskiej, niezależnie od tego co on może na nich robić. Rysunki te przedrukowano w ponad 50 krajach, co wywołało na wielką skalę protesty ze strony światowej wspólnoty muzułmańskiej.

To dokładnie dlatego zostały wydrukowane. Żeby rozpalić napięcia między zachodnim światem i wspólnotą muzułmańską, i zachęcić zachodni świat i wspólnotę islamską do dalszej alienacji, żeby mogły walczyć ze sobą dotąd, aż zostaną tylko Żydzi. A redaktor działu kultury w *Jyllands-Posten* odpowiedzialny za oryginalną publikację tych rysunków? Flemming Rose, Żyd.

30 października szef Kabbalah Centre w Izraelu, Shaul Youdkevitch, zostaje aresztowany za wyłudzenie pieniędzy od pacjenta z nowotworem. W okresie kilku miesięcy ofiara przekazała \$36,000 dla Kabbalah Centre, kiedy Youdkevitch powiedział jej, że dotacja ta poprawi jej stan zdrowia. Kiedy jej stan nie uległ poprawie, inni rabini z Kabbalah Centre w Tel Awiwie zasugerowali by dokonała „istotnej i bolesnej dotacji”.

W rezultacie przekazała kolejne \$25,000, i zakupiła także świętą wodę z Kabbalah Centre, za wygórowaną cenę. W końcu skończyły się jej pieniądze, więc rabini zaproponowali by jej mąż zrezygnował z pracy i zatrudnił się za darmo w Kabbalah Centre. Wtedy ofiara zmarła a jej mąż udał się na policję by zgłosić wymuszenie.

Co ciekawe, Shaul Youdkevitch jest jednym z głównych nauczycieli kabały na całym świecie, i bezpośrednio odpowiadał za wizytę Madonny w Izraelu w 2004.

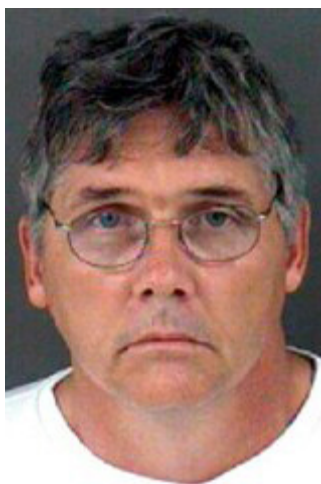
Flemming Rose

15 listopada Robert Stein Jr., amerykański przestępca zatrudniony jako rewident księgowy w Koalicyjnej Władzy Tymczasowej w Iraku, zostaje oskarżony o malwersacje i przyjmowanie łapówek i przyznaje się do winy. Stein, płk Michael Wheeler i płk Debra Harrison zostali oskarżeni o przyjmowanie łapówek w wysokości \$200,000 miesięcznie od Philipa Blooma, w zamian za przyznawanie mu wątpliwych kontraktów.

W artykule w *New York Times* komentującym zarządzanie funduszami odbudowy przez Steina z dochodów z ropy, czytamy:

„Z powodów dla których Pentagon do tej pory odmawiał złożenia wyjaśnień, Stein został zatrudniony jako rewident przez Koalicyjną Władzę Tymczasową i zarządzał \$82.000.000 przeznaczonymi na odbudowę, pomimo skazania go za malwersacje w latach 1990”.

W listopadzie grupa konserwatywnych do umiarkowanych demokratów zwana „Koalicją Niebieskiego Psa” [Blue Dog Coalition], skupiająca się na odpowiedzialności finansowej rządu, ogłosiła, że żydowski prezydent George W Bush pożyczył większą kwotę od banków i zaganicznych rządów niż wszyscy wcześniejsi 42 prezydenci USA razem. Pokazywane przez Departament Skarbu liczby mówią, że w latach 1776-2000, wszyscy wcześniejsi amerykańscy prezydenci pożyczyli razem \$1.010 bilionów, zaś tylko w ostatnich 4 latach administracja Busha pożyczyła \$1.050 bilionów.

Robert J. Stein Jr.

Michael Wheeler

6 grudnia, po zarzutach rewizjonistów holokaustycznych, że liderzy II wojny światowej nigdy nie wspominali o rzekomym holokaucie Żydów w komorach gazowych, Richard Lynn, profesor emeritus University of Ulster, przedstawia swoje badania o tym w ten sposób:

„Sprawdziłem II wojnę światową [Second World War] Churchilla i oświadczenie jest poprawne – ani raz nie wspomina o nazistowskich ‚komorach gazowych’, czy o ‚6.000.000’ żydowskich ofiar wojny.

To zdumiewające. Jak można to wyjaśnić?

„Europejska krucjata” [Crusade in Europe] Eisenhowera to książka licząca 559 stron, 6-tomowa „II wojna światowa” Churchilla to 4.448 stron, i 3-tomowe „Pamiętniki wojenne” [Memoires de guerre] de Gaulle’a to 2.054 stron.

W tych ogromnych pracach liczących w sumie 7.061 stron (bez części wprowadzających), opublikowanych w latach 1948-1959, nie można nic znaleźć ani o nazistowskich ‚komorach gazowych’, ‚ludobójstwie’ Żydów, ani o ‚6.000.000’ żydowskich ofiar wojny”.

6 grudnia David Cameron zostaje wybrany na lidera brytyjskich konserwatystów. Cameron jest starym faworytem Rotszyldów, był specjalnym doradcą Normana Lamonta, kiedy w 1993 niszczył dla nich gospodarkę brytyjską. Cameron jest także spokrewniony z brytyjską rodziną królewską.

Co ciekawe, organizacja „Konserwatywni Przyjaciele Izraela” przechwala się dumnie na swojej witrynie, że jej członkami jest ponad 2 / 3 brytyjskich członków parlamentu. Faktycznie, nawet doprowadzili do tego, że David Cameron wypełnił ich formularz zanim wybrano go na lidera, w którym napisał:

„Izrael jest na linii frontu w wmiędzynarodowej walce z przemocą terrorystyczną”.

Inna organizacja, przypuszczalnie w całkowitej opozycji do „Konserwatywnych Przyjaciół Izraela” nazywa się „Lejberzystowski Przyjaciele Izraela”. Postanowili nie ujawniać ilu spośród lejberzystowskich parlamentarzystów jest jej członkami. Ale twierdzą, że od 1997 wysłali do Izraela na opłacone wycieczki co najmniej 50 z nich.

Richard Lynn

David Cameron

Norman Lamont

Laura Bush

Pomimo tego politycznego lobbowania, oficjalne liczby rządowe pokazują, że Żydzi stanowią mniej niż 0.5% brytyjskiego społeczeństwa.

Również 6 grudnia, do małżonki prezydenta Busha, Laury Bush, dołączyli rabini Binyomin Taub, Hillel Baron i Mendy Minkowitz w celu przeprowadzenia koszeryzacji kuchni Białego Domu. Zdjęcie z tej imprezy kiedy stoją z pracownikami zostało zrobione przez Shealah Craighead i zawieszono na oficjalnej witrynie Białego Domu.

2006

W styczniu Hamas zostaje wybrany do władzy w palestyńskich wyborach. To jest dokładnie to czego chce Izrael, bo to daje mu pretekst do ostrzejszych akcji (jeśli to możliwe) wobec Palestyńczyków.

Tuż po wyborze Hamasu, Izrael żąda odcięcia pomocy dla Palestyny, i robią to Stany Zjednoczone, Unia Europejska i Kanada. Rezultatem tego jest oczywiście to czego Żydzi zawsze chcieli, powszechne cierpienia Palestyny, wsparcie długoterminowego celu Izraela – ludobójstwa całego narodu palestyńskiego, który nie chce opuścić Palestyny.

To jest korzystne również dla długoterminowych celów Izraela na Bliskim Wschodzie, jak na s. 252 książki „Druga strona oszustwa” [The Other Side Of Deception] proroczo stwierdził były agent Mosadu, Victor Ostrovsky:

„Wspieranie radykalnego elementu w muzułmańskim fundamentalizmie odpowiadało ogólnemu planowi Mosadu dla regionu. Rządzony przez fundamentalistów świat arabski nie będzie partnerem w żadnych negocjacjach z zachodem, pozostawiając Izrael znowu jako jedyny demokratyczny, racjonalny kraj w regionie. A jeśli Mosad może zorganizować dla Hamasu (palestyńscy fundamentaliści) przejęcie palestyńskich ulic od PLO, to obraz będzie już pełny”.

Edmond De Rothschild Banque, filia europejskiego banku rodzinnego we Francji, Edmond De Rothschild, staje się pierwszym zagranicznym bankiem, który otrzymuje zgodę Chińskiej Bankowej Komisji Regulacyjnej i wchodzi na chiński rynek finansowy.

W dniach 5-7 marca AIPAC organizuje coroczną konwencję w Waszyngtonie DC. Uczestniczy w niej ponad połowa amerykańskich senatorów i 1 / 3 kongresmenów.

Liga Przeciwko Zniesławieniu (ADL) bezwzględnie polega na rządach na całym świecie by wprowadzały legislację prawa nienawiści, bo obawiają się, że żydowska kabała przestępcza będzie coraz bardziej ujawniana codziennie, zwłaszcza w internecie.

Ich zadaniem jest ochrona tej sieci przestępczej, a jaki jest lepszy sposób zrobienia tego niż wprowadzenie tzw. prawa nienawiści, zgodnie z którym każdy kto demaskuje żydowskiego przestępcę, sam staje się przestępcą.

Ta legislacja prawa nienawiści jest promowana dla ochrony innych rzeczy, a mianowicie mniejszości etnicznych. Ciekawe jest to, że te organizacje żydowskie są tak chętne w narzucaniu praw na kraje świata, które mogą się wydawać w jakiś sposób sprzeczne z ich własnym stanowiskiem, kiedy weźmie się pod uwagę co następuje:

4. Izrael pozwala na emigrację do Izraela tylko Żydom i daje im zachęty finansowe
5. Izraelskie prawo zakazuje małżeństwa między Żydem i nie-Żydem
6. Izrael nie pozwala nie-Żydom na zakup nieruchomości na terenie kraju, i co najciekawsze,
7. Izrael nie pozwala nie-Żydom na posiadanie własnych mediów, mimo że Żydzi nie widzą problemu w posiadaniu przez nich ogromnej większości światowych mediów.

Brytyjski historyk, David Irving, zostaje skazany na 3 lata więzienia w Austrii, za negowanie rzekomego HolocaustTM Żydów w czasie II wojny światowej. Ważne jest by zauważyć, że jedynym wydarzeniem historycznym za którego kwestionowanie można zostać skazanym jest ten rzekomy HolocaustTM.

Żydzi zaczynają panikować iż zostaną zdemaskowani, i dlatego intensyfikują atak by zniszczyć Amerykę, zachęcając do nielegalnej imigracji miliony Meksykan do Ameryki, a następnie używając grupy lobbingowe do zmuszania rządu by udzielił im amnestii.

Ten pomysł jest wielowątkowy i chodzi tu o: stosowanie ich wielowiekowej taktyki ‚dziel i rządź‘, tanią siłę roboczą dla należących do nich wielonarodowych firm, wykorzystywanie problemów społecznych i ekonomicznych masowej imigracji meksykańskiej do odwracania uwagi Amerykanów od żydowskiej supremacji.

Dlaczego Żydzi kochają masową imigrację do każdego kraju poza ich własnym, Izraelem.

12 lipca dwaj izraelscy żołnierze zbłądzają na terytorium Libanu i za to zostają aresztowani przez siły libańskie jako jeńcy wojenni.

Żydowskie media na całym świecie wrzeszczą iż zostali porwani, ale nie wspomniają nawet o tym, że Izrael przetrzymuje w więzieniach ponad 9.000 Palestyńczyków bez procesu, i Izrael zaczyna bombardowanie na oślep Libanu, kraju w którym, przypadkowo, 40-45% populacji stanowią chrześcijanie.

Nawiasem mówiąc, odnośnie 9.000 Palestyńczyków więzionych bez procesu, Art. 111 izraelskiego prawa mówi, że rząd może przetrzymywać każdego przez nieograniczony okres, bez procesu i bez stawiania zarzutów. To wprowadzono kiedy ustanawiano Izrael, i beztrząsco go akceptowali inni żydowscy liderzy tacy jak prezydent George W Bush, i próbę tego podjął Tony Blair by wprowadzić nieco urozmaicenia do brytyjskiego prawa.

David Irving

Kiedy żydowskie media piszą o tym konflikcie między Izraelem i Libanem, nie wspominają o przewadze chrześcijan w Libanie, a zamiast tego naród libański przedstawiają jako bandę muzułmańskich terrorystów al.-kaidy, i w ciągu miesiąca ginie ponad 1.000 libańskich mężczyzn, kobiet i dzieci, i zostaje wysiedlona 1 / 4 mieszkańców kraju.

Wojna kończy się wycofaniem się Izraela z Libanu. Wielu Żydów nie zadowolona taki rezultat i oskarżają premiera, Ehuda Olmerta, o klęskę w tej wojnie.

Ale kiedy ten pojawia się 5 września przed Komisją Knessetu Spraw Zagranicznych i Komisją Obrony, oświadcza:

„Twierdzenie, że przegraliśmy, jest bezpodstawne. Połowa Libanu została zniszczona, czy to jest klęska?”

Biorąc pod uwagę żydowskie aspiracje, czy jest nią naprawdę?

Epilog

To zależy od was.

